

தமிழ்ப் பேராய்வு ஆய்விதழ்

தொகுதி - 5 Volume - 5

ஜூலை / July 2017

JOURNAL OF TAMIL PERAIVU

A Double Blind Peer Review Journal

Published by

Department of Indian Studies
Faculty of Arts and Social Sciences
University of Malaya

ISSN 2289-8379

Journal of Tamil Peraivu Editorial office

Office of the Editor-in-Chief

No. 132, Department of Indian Studies, Faculty of Arts and Social Sciences,
University of Malaya, 50603 Kuala Lumpur, Malaysia.

Tel: +60379675670

rajanmun@um.edu.my / rajantheran@gmail.com

Publisher

Department of Indian Studies,
Faculty of Arts and Social Sciences,
University of Malaya,
50603 Kuala Lumpur, Malaysia.

Tel: +60379675510

rmohana_dass@um.edu.my / ecah82@um.edu.my

Printed at

Mass Typographic, Chennai, Tamil Nadu.
Email : masstypo@gmail.com

Collection of article (India)

Thejas Foundation, Chennai-61, Tamil Nadu.
Email : thejasfoundation@gmail.com

The publisher of Tamil Peraivu Aivithal (Journal of Tamil Peraivu), will not be responsible for the statement made by the authors in any articles published in the journal. Under no circumstances will the publisher of this publication be a liable for lost or damage cost by your reliance on the advice, opinion or information obtained either explicitly or implied through the contents of this publication.

© Department of Indian Studies, Faculty of Arts and Social Sciences, University of Malaya. All rights reserved. No part of this journal may be reproduced in any forms or by any means without publisher's prior permission.

Ponsamy Tiroumalechetty, (Retired) Associate Professor Dr - Socio-linguistics, socio culture of Tamils. Head, School of Indian Studies, Mahatma Gandhi Institute, Mauritius.

Rakkappan Velmurugan, Senior Lecturer Dr - Linguistics, Pedagogy, Tamil language, Literature & Grammar. Asian Languages and Cultures Academic group, National Institute of Education, Nanyang Technological University, Singapore.

Samikkanu Jabamoney Ishak Samuel, Associate Professor Dr - Malaysian Tamil Literature, Modern Tamil Literature, Tamil language and pedagogy. Tamil unit coordinator, Sultan Idris Educational University.

Seethalakshmi, Associate Professor Dr - Tamil lexicography, teaching Tamil as a second language, Tamil pedagogy, Sociolinguistics & Literature through Mass Media. Department of Asian Languages & Cultures (ALC), Nanyang Technological University, Singapore.

V.Maheswaran, Professor Dr- Epigraphy, Tamil culture, folklore, literature. Department of Tamil, University of Peradeniya, Peradeniya, Sri Lanka.

Vasu Aranganathan, Dr - History of Tamil language, literature, religion, inscriptions & Teaching and learning of Tamil language. South Asia Studies, University of Pennsylvania, USA.

Editorial Board

2016-2019

Editors-in-Chief

Professor Dr.M.Rajantharan, Malaysia

Indian civilization, Tamil culture and literature, early cultural relations between India and Southeast Asia & culture and life of the Malaysian Indians

Kizhambur S.Sankara Subramanian, India

Tamil journalism, Tamil literature and culture & Tamil civilization

Chief Executive Editor

Assistant Professor Dr.Sillalee S. Kandasamy

Media, Tamil literature and culture, Malaysian Indians & sociology

Editorial Board Members

Era.Kamarasu, Professor Dr - Tamil language, classical literature, modern literature & culture, Department of Tamil Literature. Tamil University, Thanjavur, Tamil Nadu, India.

G.Singaravelu, Professor Dr - Primary Education, Teacher Education, English Education. Head, Department of Education, Syndicate member of the university, Bharathiar University Coimbatore, Tamil Nadu, India.

Ira.Kurinji Venden, Professor Dr - Tamil literature, culture & diaspora. Post graduate section, Arinyar Anna College, University of Pondicherry.

Jeevendiren Chemen, Associate Professor Dr - Ethic identity of Mauritian Tamils, Tamil language and linguistic & sociology. Mahatma Gandhi Institute, University of Mauritius.

K.Srinivasan, Associate Professor Dr – English language and literature, literary criticism, philosophy and religion. Department of English, National College, Thiruchy, Tamil Nadu, India.

Mohanadass Ramasamy, Senior Lecturer Dr - Language and linguistics, Head Department of Indian Studies. University of Malaya, Malaysia.

P.Sivakumar, Professor Dr - Educational Technology, Environmental Education & Biology Education. Dean, Faculty of Education, Alagappa University, Tamil Nadu India.

Paramasivam Muthusamy, Associate Professor Dr - Tamil language and literature, socio-linguistics, pedagogy and Tamil culture, Department of Foreign Languages. Faculty of Modern Languages and Communication, University Putra Malaysia.

Preface

The board of Editors feels immense pleasure in bringing out the fifth volume of Tamil peraivu published by Department of Indian studies, University of Malaya. The article on the Malaysian cinema Andal written by Prof M.Rajantharan and Dr.Sillalee describes how infatuation of love, prostitution and drug menace spoiled the youth.

The article on thirukkural by K.Subhashini deals with how its merit has taken it to great heights through the German translation by Karl Kraul . The essay by Uma Allegheri describes the translation and the origin of tamil literature in Mauritius.

Logeswari Mathivanan in her article brings out the challenges faced by the students in learning language through Multi lingual approach at the middle school level. Again Prof M.Rajantharan & Dr.Sillalee have contributed an article on the deities worshiped by sangam Tamil people through various examples like worshipping karpaga virutchum.

R.Ananda arasu lists down the methods of learning art and tamil language in the modern way like

Learning drama, folklore and music. The essay by Pushpavalli sakhivel talks about Ilivaral Meyappadu among the youth citing Malaysian short stories.

The article by Elumalai explains the history of three kings called moovendar. The essay by Logeswari Arumugam and Kingston Thumbu raj explicits the condition of planting laborers'. It also recollects the colonial rule. The article by Parvathi Vellaichami discusses the divine experience of Bharathi.

This volume is decorated by contributions of various scholars. We record our sincere thanks all those who worked in bringing out successfully this volume.

Prof .M.Rajentheran
Kizhambur Sankara Subramanian
Chief Editors
01.07.2017

முகவுரை

மலாயாப் பல்கலைக்கழகத்தின் இந்திய ஆய்வியல் துறை வெளியிடும் தமிழ்ப் பேராய்வு ஆய்விதழின் ஐந்தாம் தொகுதியாக இவ்விதழை வெளியீடு செய்கிறோம். திரைப்படத்தில் காட்டப்படும் இளம் வயதில் தோன்றும் பக்குவமற்ற காதல், விலைமாதர் நாட்டம், போதைப் பொருளால் சீரழிவு என்னும் மூன்று சமுதாய அவலங்களும் மலேசிய மக்களை விழிப்புணர்வுக் கொள்ளச் செய்யும் முக்கியக் கருப்பொருளாக கையாளப்பட்டுள்ள கட்டுரை “ஆண்டாள்” மலேசியத் திரைப்படம் முன்னிருத்தும் சமுதாய அவலங்கள். இக்கட்டுரையை முனைவர் சில்லாழி மற்றும் பேராசிரியர் முனைவர் மு.இராசேந்திரன் எழுதி உள்ளனர்.

உலகப் பொதுமறை என அழைக்கப்படும் சிறப்புடன் திகழ்வது திருக்குறள். தமிழ் மொழியின் பெருமையை உலகறியச் செய்த தமிழ்ப் படைப்புக்களில் திருக்குறள் முக்கியமானது. ஜெர்மானிய மொழிபெயர்ப்பில் திருக்குறள் - காரல் க்ரவுல் மொழி பெயர்ப்பு என்னும் கட்டுரையை முனைவர் கா.சுபாஷிணி எழுதி உள்ளார். மொரீசியசு நாட்டு தமிழ் இலக்கியமும் மொழிபெயர்ப்புக்களும் என்னும் கட்டுரையை முனைவர் உமா அழகிரி எழுதி உள்ளார். இக்கட்டுரையில் இருபதாம் நூற்றாண்டில் மொரீசியசு நாட்டில் தமிழ் இலக்கியங்கள் தோன்றத் தொடங்கின என வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது.

பயிற்றுமொழி மாற்றத்தால் இடைநிலைப் பள்ளியில் தமிழ் மாணவர்கள் எதிர்நோக்கும் சிக்கல்கள் ஓர் ஆய்வு என்னும் கட்டுரையை லோகேஸ்வரி மதிவாணம் எழுதி உள்ளார். கல்வித் திட்டத்தில் ஏற்பட்டுள்ள மாற்றங்களை இக்கட்டுரை படம் பிடித்துக் காட்டுகிறது. புறநானூறு சாற்றும் சங்ககால மக்களின் வழிபடு கடவுளர் என்னும் கட்டுரையை பேராசிரியர் முனைவர் மு.இராசேந்திரன் அவர்களும், முனைவர் சில்லாழி அவர்களும் எழுதி உள்ளனர். இக்கட்டுரையில் தேவர் உலகில் காணப்படும் கற்பக விருட்சம், அமுதம் போன்றவை குறித்தும் புறநானூறு எடுத்துரைக்கின்றது என தெளிவுபட கூறி உள்ளனர். பழந்தமிழர்களின் வழிபாடு கடவுளர்களைப் பற்றி அறிந்து கொள்ள புறநானூறு ஓர் ஆவணமாக உள்ளதைக் காட்டுகிறது.

முனைவர் இரா.ஆனந்த் அரசு தமிழ் மொழி கற்றல் கற்பித்தலில் நவீன முறைகளும் கலைச் செயல்பாடுகளின் பயன்பாடும் என்னும் கட்டுரையை சுவைபடத் தந்துள்ளார். ஓவியக் கலை வழி கற்பித்தல், நாடக வழி கற்பித்தல், இசை வழி கற்பித்தல் ஆகியவை பற்றியும் இக்கட்டுரை பேசுகிறது. மலேசிய இளையோர் சிறுகதைகளில் இளிவரல் (மானக்குறைவு) மெய்ப்பாடு என்கின்ற கட்டுரையை புஷ்பவள்ளி சக்திவேல் எழுதி உள்ளார். சமுதாய வளர்ச்சிக்கு தடைக்கற்களாக உள்ள ஊனங்களையும் அவற்றின் பரிணாம வளர்ச்சிகளையும் கலை நயத்தோடு வடித்துக் காட்டுவதை முக்கியப் பணியாக கொண்டு இருக்கிறது சிறுகதைகள் என்பது இவ்ஆய்வின் பின்புலம் ஆகும்.

குடிமக்கள் காப்பியத்தில் அரசரும் மக்களும் என்னும் கட்டுரையை கா.ஏழுமலை எழுதி உள்ளார். மூவேந்தர் வரலாறு, மூவேந்தரின் நகர்வலம் ஆகியவை இக்கட்டுரையில் பேசப்படுகிறது. மலேசிய தமிழ் நாட்டுப்புறப் பாடல்களில் தோட்டப்புறத் தமிழ்த்

தொழிலாளர்கள் என்னும் கட்டுரையை லோகேஸ்வரி ஆறுமுகம் மற்றும் கிங்ஸ்டன் பால்தம்பராஜ் எழுதி உள்ளனர். மலேசிய தமிழர்கள் குறிப்பாக தோட்டப்புறத் தமிழர்களின் வாழ்க்கையில் ஆங்கிலேயரின் காலணித்துவம் அழிக்க முடியாத பல தழும்புகளை உடல் அளவிலும் மனதளவிலும் விட்டுச் சென்றிருக்கின்றன என இக்கட்டுரையில் கூறி உள்ளனர். மானுட மேம்பாட்டிற்குப் பாரதியாரின் பக்தி அனுபவங்கள் என்னும் கட்டுரையை பார்வதி வெள்ளைச்சாமி எழுதி உள்ளார். பாரதியார் தமது பக்தியின் மூலம் புதுமையைப் புகட்டி உலக மக்களின் மேம்பாட்டை உணர்த்துகின்றார் என்கிறது கட்டுரை.

பல அறிஞர் பெருமக்களின் ஆய்வுகள் தமிழ் கூறும் நல்உலகிற்கு பல புதிய செய்திகளைத் தருகிறது என்பது திண்ணம். இவ்ஆய்விதழ் பல அர்த்தமுள்ள கட்டுரைகளை தாங்கி வெளி வந்துள்ளது. இவ்ஆய்விதழ் வெளிவர உதவியாக இருந்த அத்தனை நல்உள்ளங்களுக்கும் நன்றியைக் காணிக்கையாக்குகிறோம்.

பேராசிரியர் முனைவர் மு.இராசேந்திரன்
கீழாம்பூர் எஸ்.சங்கரசுப்பிரமணியன்
முதன்மை ஆசிரியர்கள்
01.07.2017

தமிழ்ப் பேராய்வு ஆய்விதழ் / Journal of Tamil Peraivu

Vol 5, July 2017

பொருளடக்கம் / Contents

பக்கம் / Page

1. ஜெர்மானிய மொழி பெயர்ப்பில் திருக்குறள் - கார்ல் க்ரவுல்
மொழிபெயர்ப்பு..... 10
Thirukkural Translation in Deutsch (German) - Karl Grauls Translation Work
முனைவர் க.சுபாஷிணி Dr.K.Subashini
2. ‘ஆண்டாள்’ மலேசியத் திரைப்படம் முன்னிருத்தும் சமுதாய அவலங்கள்.....20
The Social ill-fames of Malaysian Cinema Andal
முனைவர் சில்லாழி Dr Sillalee - பேராசிரியர்
முனைவர் மு.இராசேந்திரன் Professor Dr. M. Rajantheran
3. மொர்சியசு நாட்டுத் தமிழிலக்கியமும் மொழிபெயர்ப்புகளும்..... 32
Tamil Literature and Translations in Mauritius
முனைவர் உமா அழகிரி - Dr. Uma Allaghery
4. பயிற்று மொழி மாற்றத்தால் இடைநிலைப் பள்ளியில் தமிழ் மாணவர்கள்
எதிர்நோக்கும் சிக்கல்கள்: ஓர் ஆய்வு..... 42
Challenges Faced by Tamil Students in Secondary School due to
Multi Lingual Teaching Options
லோகேஸ்வரி மதிவாணம் - Logeswary Mathiuanam
5. புறநானூறு சாற்றும் சங்ககால மக்களின் வழிபடு கடவுளர்..... 53
The Deities of Sangam People Through Purananuru
முனைவர் மு.இராசேந்திரன் Professor Dr. M. Rajantheran
முனைவர் சில்லாழி Dr Sillalee
6. தமிழ் மொழி கற்றல் கற்பித்தலில் நவீன முறைகளும் கலைச் செயல்பாடுகளின்
பயன்பாடும்..... 65
The Utility of Art and Modern Methods in Learning and Teaching of Tamil
ச. பாபு - S. Babu - முனைவர் - இரா. ஆன்ந்த்அரசு - Dr.R. Anandarasu
7. மலேசிய இளையோர் சிறுகதைகளில் இளிவரல் (மானக்குறைவு) மெய்ப்பாடு.....75
Ilivara Meyppatu Aspect In The Malaysian's Adolescent Short Stories
புஷ்பவள்ளி சத்திவேல் - Puspavalli Sathival
8. குடிமக்கள் காப்பியத்தில் அரசரும் மக்களும்..... 86
The King and People in People's Epic
உதவிப் பேராசிரியர் சு. ஏழுமலை - Assistant Professor Dr. S. Elumalai

9. மலேசியத் தமிழ் நாட்டுப்புறப்பாடல்களில் தோட்டப்புறத் தமிழ்த் தொழிலாளர்கள்..... 98
Tamil Plantation Labourers in Malaysian Tamil Folk Songs
லோகேஸ்வரி ஆறுமுகம் - Logeswary Arumugum
கிங்ஸ்டன் பால் தம்பராஜ் - Kingston Pal Thamburaj
10. இறை நிலையும் தமிழின் சிறப்பும்..... 108
Spirituality and the Excellence of Tamil
உதவிப் பேராசிரியர் தி. யோகேஸ்வரன் - Assistant Professor T. Yokeswaran
11. மானுட மேம்பாட்டிற்குப் பாரதியாரின் பக்தி அனுபவங்கள்.....119
The Dive Experiences of Bharathi in the Upliftment of Mankind
பார்வதி வெள்ளைச்சாமி - Parvathi Vellachami

ஜெர்மானிய மொழிபெயர்ப்பில் திருக்குறள் - கார்ல் க்ரவுல் மொழிபெயர்ப்பு

Thirukkural translation in Deutsch (German) - Karl Grauls Translation work

முனைவர்.க.சுபாஷினி
Dr.K.Subashini¹

Abstract

The trade activities initiated by the Portuguese traders and the religious activities that took place in the 16th to 18th Century AD in the South Indian costal area has created substantial interest among the English to venture in trade activities in this geographical location. The enduring success of the English East India Company has created deep interest to the Danish Kingdom to focus on establishing Trade in the East particularly in Tamil Nadu coastal area. The Danish East India Company was formed and it ventured in trade in the East. Not limited to trade the King had the interest to extend the Lutheranian religion in this geography. As a result of this, Lutheran priests arrived in Tharangampadi to spread the gospel among the local people in Tamil Nadu. The priests learn to read and write Tamil language. They mastered many pieces of Tamil literature and among them is Thirukkural. This Paper deals with the efforts taken in Translating Thirukkural in German Deutsch language, particularly looking at the efforts of Dr.Karl Graul.

Key words: Thirukkural, Tamil Language, German Deutsch Language, Trade, Karl Graul, translation work, Ziegenbalg, Danish East India Company.

முன்னுரை

உலகப்பொதுமறை என அழைக்கப்படும் சிறப்புடன் திகழ்வது திருக்குறள். தமிழ் மொழியின் பெருமையை உலகறியச் செய்த தமிழ்ப் படைப்புக்களில் தலையாயதான நூலாகத் திகழ்கின்றது திருக்குறள். உலகில் புழக்கத்தில் உள்ள பல மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட நூலாகவும் இது திகழ்கின்றது. ஐரோப்பிய மொழிகளில்

ஒன்றான ஜெர்மானிய மொழியில் (டோய்ச்) திருக்குறள் மொழிபெயர்ப்பு செய்யப்பட்டு ஜெர்மானிய மொழி பேசும் மக்கள் மத்தியில் இந்த நூல், தமிழ் இலக்கியத்துக்கு ஓர் அறிமுகமாகிய வரலாற்றுச் செய்தியை விவரிப்பதாகவும் அதில் குறிப்பாக டாக்டர். கார்ல் க்ரவுல் எழுதிப் பதிப்பித்த திருக்குறள் மொழிபெயர்ப்பு பற்றிய செய்திகளைத் தருவதாகவும் இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

¹ The author is a Lead IT Architect, Hewlett-packard Germany & President of Tamil Heritage Foundation (International Organization for Preserving Tamil Heritage). ksubashini@gmail.com

ஆய்வுப் பின்புலம்

தமிழக வரலாற்றையும் தமிழர் பண்பாட்டு விசயங்களையும் பற்றிய ஆய்வுகளில் பொதுவாக பாண்டிய, சேர, சோழ, நாயக்க, சாளுக்கிய மன்னர்களின் வரலாறுகளை விவரித்து இவற்றோடு நிறுத்திக் கொள்ளும் ஆய்வுப் போக்கு நிலவுகின்றது. தமிழக நிலப்பரப்பில் ஐரோப்பியர்களின் வருகையும், அது ஏற்படுத்திய சமூக, சமய, வாழ்வியல் சார்ந்த மாற்றங்களும் பெருவாரியாக ஆய்வு நோக்கிலிருந்து ஒதுக்கப்படுவதை அல்லது கண்டுகொள்ளாமல் புறந்தள்ளப்படுவதைக் காண்கின்றோம்.

கடந்த அறுநூறு ஆண்டுகளில் தமிழர் வாழ் நிலத்தில் நிகழ்ந்த பண்பாட்டு மாற்றங்களை விவரிக்கும் போது சில செய்திகளை மேலெழுந்தவாரியாக சொல்லிவிட்டு, அவற்றின் அடித்தளமாக அமைந்திருக்கும் விசயங்களை ஆய்வு பொருளாகக் காணாமல் செல்கின்ற போக்கினால், வரலாற்றின் ஒரு பகுதி கண்டுகொள்ளப்படாமல் செல்கின்ற நிலையைக் காண்கின்றோம். அதில் முக்கியமாக ஆய்வுக்குட்படுத்தப்பட வேண்டிய விசயங்களாக உள்ளவை இன்றைக்கு அறுநூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் தமிழகத்தில் நிகழ்ந்த ஐரோப்பியர்களின் வணிகம், சமயம் தொடர்பான நிகழ்வுகளும் அதன் பொழுது தமிழ் மொழி தொடர்பான சில நிகழ்வுகளுமாகும்.

ஓலைச்சுவடிகளில் தமிழ் இலக்கண இலக்கிய, அறிவியல், சமூக செய்திகளைக் குறித்து வைக்கும் போக்கிலிருந்து அச்சு இயந்திரத்தின் அறிமுகத்தோடு அச்சுப்பதிப்பாக நூல்களை வெளியிடும் மாற்றம் ஐரோப்பியரின் தமிழக வருகையினால் நிகழ்ந்த ஒரு சம்பவம். இது தவிர்க்கப்பட முடியாத படிப்படியான சமூகப்புரட்சியைத் தமிழக நிலப்பரப்பில் ஏற்படுத்தியது (மோ.நோவிஸ் விக்டோரியா, p.34).

தமிழ் நூல்கள் அச்சுப்பதிப்பாக்கம் என்பது போல, தமிழ் இலக்கிய இலக்கணங்களின் ஐரோப்பிய மொழிபெயர்ப்பு தொடர்பான நடவடிக்கைகளும் பேசப்படுவது என்பது ஆய்வுலகில் குறைவாகவே உள்ளது. குறிப்பிடத்தக்க மொழிபெயர்ப்புப் பணிகள், அதாவது தமிழிலிருந்து ஐரோப்பிய மொழிகளுக்கு கி.பி.17ம் நூற்றாண்டு தொடங்கி நடந்தன என்பதும், அதில் திருவள்ளூர் இயற்றிய திருக்குறள் மிக முக்கியமாகப் பலரது கவனத்தை ஈர்த்த ஒரு நூல் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது (Mohanavelu, p.38). ஐரோப்பிய மொழிகளில் திருக்குறள் வெளிவந்துள்ளது எனப் பெருமைப்படுதலோடு நிறுத்திக் கொள்வதிலேயே பெரும்பாலோர் இருந்து விடும் நிலை தெரிகிறது. ஆயின், எவ்வகையில் இந்த மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன, எவ்வகையான தாக்கத்தை இந்த மொழிபெயர்ப்பு நூல்கள் வெளிவந்த போது ஐரோப்பிய நாடுகளில் அவை ஏற்படுத்தின என்பது போன்றவற்றை ஆய்வு செய்வது முன்னெடுக்கப்படாமலேயே உள்ளது. இதனைக் கருத்தில் கொண்டு திருக்குறளுக்கான ஜெர்மானிய டோய்ச் மொழி பெயர்ப்பு பற்றிய பின்புல தகவல்களை ஆராயும் ஒரு ஆய்வாக இந்தக் கட்டுரை அமைகின்றது.

ஆய்வுமுறை

மேற்குறிப்பிட்டுள்ள நோக்கத்தைச் செயல்படுத்தும் வகையில் ஜெர்மானிய டோய்ச் மொழியில் அமைந்த ஆகஸ்ட் ஃப்ரெடிக் காம்மெரர் அவர்களின் திருக்குறள் மொழிபெயர்ப்பு நூலும் (August Friedrich Cammerer, Des Thiruvalluver - Gedicht und Denksruche, Aus der Tamulischen Sprache uebersetz von August Friedrich Cammerer, 1803) டாக்டர். கார்ல் கிரவுல் அவர்களின் ஜெர்மானிய டோய்ச் மொழியில் அமைந்த திருக்குறள் மொழிபெயர்ப்பு நூலும் (Karl Graul, Der Kural des Tiruvalluver, Ein Gnomisches

Gedicht über die Drei strebeziele des Menschen, 1856) முழுமையாக இந்த ஆய்விற்கான அடிப்படைத் தரவுகளாக எடுத்து ஆராயப்பட்டன. இதனுடன் தமிழகத்தின் சுவடிப் பதிப்பியல் தொடர்பான ஆய்வு நூல்கள் அடிப்படை வாசிப்பாக எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டன. இந்த ஆய்விற்கு உதவும் வகையில் அமைந்த, கி.பி.17ம் நூற்றாண்டில் டென்மார்க் மற்றும் ஜெர்மானிய வணிக முயற்சிகள் மற்றும் அதோடு தொடர்புடைய செய்திகளை வழங்கும் சில நூல்களும் இந்த ஆய்விற்கு துணை நூல்களாக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு ஆய்வுக்குட்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

ஜெர்மானிய லூதரன் பாதிரிமார்களின் தமிழக வருகை

இந்திய நிலப்பரப்பில் லூதரன் பாதிரிமார்கள் சபையின் சமய நடவடிக்கைகள் 17ம் நூற்றாண்டு தொடங்கி 18ம் நூற்றாண்டின் ஆரம்ப காலகட்டங்களில் நிகழ்ந்தன. இரண்டு லூதரேனிய கிருத்துவ பாதிரிமார்களின் தமிழகத்துக்கான வருகையே இதற்கு தொடக்க நிலையை உருவாக்கிய வரலாற்று நிகழ்வாக அமைகின்றது.

லூதரன் கிருஸ்துவ மத பாதிரிமார்கள் மதம் பரப்பும் நோக்கத்துடன் இந்தியாவின் தெற்குப் பகுதிக்கு வருவதற்கு இரு நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னரே கத்தோலிக்க பாதிரிமார்கள் தென்னிந்தியப் பகுதிகளுக்கு வருகை தந்து தென்தமிழகத்தில், குறிப்பாகத் தூத்துக்குடி பகுதியில் கத்தோலிக்க கிறிஸ்துவ மதம் பரவ, ஆரம்ப நிலைப் பணிகளை மேற்கொண்டனர் (நோவிஸ் விக்டோரியா, 2011, p.8) இது படிப்படியாக வளர்ந்து தென் தமிழகத்தின் திருநெல்வேலி, தூத்துக்குடி, திருச்சி போன்ற பகுதிகளில் போர்ச்சுகல், இத்தாலி, பிரான்சு ஆகிய நாடுகளிலிருந்து கத்தோலிக்க பாதிரிமார்கள் தமிழகம் வந்து தமிழ் கற்று உள்ளூர் மக்களிடையே கிருத்துவத்தைப் பரப்புதல், பள்ளிக் கூடங்களை உருவாக்கி

தமிழகத்தின் பல்வேறு தரப்பட்ட மக்கள் கல்வி வாய்ப்புக்களை பெறும் வகையிலான சமூக மாற்றங்கள் நிகழத் தொடங்கியிருந்தன. இத்தகைய முயற்சிகளில் முக்கியமானவர்களாக ஹென்றிக்ஸ் அடிகளார், கோண்டண்டின் ஜோசப் பெஸ்கி (வீரமாமுனிவர்) நோபிலி பாதிரியார் போன்றோரைக் குறிப்பிடலாம் (நோவிஸ் விக்டோரியா, 2011, p.5).

இத்தகைய முயற்சிகளில் டென்மார்க் அரசும் முனைப்புக் காட்டத் தொடங்கியது. 1612ம் ஆண்டில் டேனிஷ் ஈஸ்ட் இந்தியா கம்பெனி தஞ்சாவூரின் தரங்கம்பாடி பகுதியில் ஒரு சிறு பகுதியைப் பெறும் உரிமையை ஆண்டுக் கட்டணமாக இந்திய ரூ.3111 செலுத்தி பெற்றனர். அச்சமயம் தஞ்சையை ஆண்டு கொண்டிருந்த ரகுநாத நாயக்க மன்னரின் (இவருக்கு அச்சுதப்ப நாயக்கர் என்ற பெயரும் உண்டு) அனுமதியோடு இந்த உரிமை பெறப்பட்டது. இதன் தொடர்ச்சியாக நிகழ்ந்த அரச ஆணையின்படி 19.11.1620ம் நாள் தரங்கம்பாடியில் டென்மார்க்கின் டேனிஷ் கொடி ஏற்றப்பட்டு, தரங்கம்பாடியில் டேனிஷ் தொடர்பு உறுதி செய்யப்பட்டு அதிகாரப்பூர்வமாக்கப்பட்டது. இதன் தொடர்ச்சியாக டேனிஷ் வர்த்தகர்கள் தரங்கம்பாடி வந்திறங்கினர். இவர்களுக்கு வர்த்தக முன்னோடிகளாக அச்சமயம் இங்கிலாந்தின் ஈஸ்ட் இந்தியா கம்பெனி அமைந்திருந்தது. (Mohanavelu, p.22)

தென் இந்தியாவின் கிழக்குக் கரை நகர்களில் வர்த்தகம் செய்வது என்பது மட்டும் டேனிஷ் அரசின் நோக்கமாக அமைந்திருக்கவில்லை. வர்த்தகத்தோடு மதம் பரப்பும் சேவையையும் செய்ய வேண்டும் என்பதை டேனிஷ் மன்னர் விரும்பியதால், 18ம் நூற்றாண்டின் ஆரம்ப காலகட்டத்தில் தமிழகத்தின் தரங்கம்பாடிக்கு டேனிஷ் அரச ஆணையுடன் முதல் அதிகாரப்பூர்வ மதம் பரப்பும் சமயக் குழு ஒன்று வந்திறங்கியது. இதில் இடம் பெற்றவர்கள் ஜெர்மானிய

பாதிரிமார்கள் சீகன்பால்கும் ப்ளெட்சோவும் (Mohanavelu, p.26)

மதம் பரப்பும் பணிக்கு இவர்களுக்கு அடிப்படைத் தேவையாக இருந்தது தமிழ் மொழித்திறன். தமிழ் மொழியைக் கற்க ஆரம்பித்த சீகன்பால்க், லூத்தரன் பாதிரிமார்கள் தமிழ்கற்க உதவும் வகையில் இலக்கண நூற்களை எழுதினார். பல தமிழ் இலக்கிய நூல்களைத் தாம் கற்று, ஜெர்மானிய மக்கள் தமிழ் கற்க உதவும் வகையில் சொற்பொருள் அகராதிகளை உருவாக்கினார். அவர் வாசித்த இலக்கிய நூல்களில் திருக்குறளும் அடங்கும் என்ற செய்தியை சீகன்பால்கின் கையெழுத்துக் குறிப்புக்களிலிருந்து அறிய முடிகின்றது. (Jeyaraj, Daniel and Young, Richard Fox 2013, p. 240 - 241.) அப்போதைய நிலையில் திருக்குறளின் ஒரு லத்தின் மொழி பெயர்ப்பு மட்டுமே வீரமாமுனிவர் அவர்களால் உருவாக்கப்பட்டிருந்தது. ஆயினும் கூட அது முழுமை பெற்ற எல்லா குறட்பாக்களையும் உள்ளடக்கிய ஒரு மொழிபெயர்ப்பு அல்ல (Graul, 1856, P.XVII).

ஆரம்பகால திருக்குறள் மொழிபெயர்ப்புகள்

திருநெல்வேலி அம்பலவாண கவிராயர் 1812ம் ஆண்டில் திருக்குறள் மூலபாடம் என்னும் நூலை அச்சு வடிவில் பதிப்பித்தார் என்று அறிகின்றோம் (மாதவன், 2000, ப.70). தமிழ் மொழியில் தீவிர பற்றும் ஆர்வமும் கொண்டு நல்ல புலமை பெற்ற ஆங்கிலேயரான அறிஞர் எல்லிஸ் (F.W.Ellis) அவர்கள் அதே 1812ம் ஆண்டில் ஆங்கிலத்திலும் அதன் பின்னர், ப்ரென்சு, ரஷிய மொழி, ஸ்வீடிஷ் மொழி, ஜெர்மன் மொழி ஆகிய பிற மொழிகளிலும் மொழிபெயர்த்து வெளியிடும் பணியை மேற்கொண்டிருந்தார் என அறிகின்றோம். இதற்கு முன்னரே போர்த்துக்கீசியரான வீரமாமுனிவர் (Beschi) அவர்கள் 1730 வாக்கில் முதல் இரண்டு பகுதிகளை மட்டும் லத்தின் மொழியில் மொழிபெயர்ப்பு செய்து

வெளியிட்டிருந்தார் (Graul, 1856 P.XVII). வீரமாமுனிவரின் மொழிபெயர்ப்பின் அடிப்படையில் ஜெரோப்பிய சூழலுக்கு லத்தின் மொழி வாயிலாக திருக்குறள் ஏற்கனவே அறிமுகம் பெற்றிருந்தது என்பதை நாம் அறிகின்றோம்.

ஜெர்மானிய மொழியில் திருக்குறள்

ஆயினும் முதன் முதலில் முழுமையாக ஜெர்மானிய மொழியில் மொழி பெயர்க்கப்பட்ட நூலாக நமக்குக் கிடைப்பது ஆகஸ்ட் ஃப்ரெடிக் காம்பெரர் என்ற ஜெர்மானிய லூத்தரன் மதபோதகர் (August Friedrich Cämmerer) அவர்கள் மொழிபெயர்த்து முன்னுரையும் தந்து எழுதிய நூலாகும் (Graul, 1856 P.XVII). எல்லிஸ் அவர்களின் ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பு வெளிவருவதற்கு முன்னரே ஜெர்மானிய டோய்ச் மொழியில் இந்த நூல் வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றது. இந்த நூல் 1803ம் ஆண்டு ஜெர்மனியில் நூரன்பெர்க் (Nurnberg) நகரில் அச்சு வடிவில் வெளியிடப்பட்டது. (பின்னிணைப்பு 1. புகைப்படம் நூலின் அட்டைப்படத்தைக் காட்டுகின்றது)

இந்த நூலின் பெயர் Das Thiruvalluvar Gedichte und Denksprueche என்பதாகும். இந்த நூலைப் பற்றிய விரிவான அறிமுகம் ஒன்று 1807ம் ஆண்டு ஜெர்மனியின் நூரன்பெர்க் (Nurnberg) நகரில் வெளிவந்த பொது இலக்கிய நாளேடு ஒன்றில் (Allgemeine Literatur Zeitung, 29.June 1807) பதிவாகியுள்ளது என்ற செய்தியையும் அறிய முடிகின்றது. (பின்னிணைப்பு 2. - புகைப்படம் நாளிதழின் செய்தியைக் காட்டுகின்றது). இந்த நாளேட்டில் ஜெர்மனியிலிருந்து மதம் பரப்பும் பணிக்காக டேனீஷ் அரசின் ஆதரவில் தமிழகத்தின் தரங்கம்பாடிக்குச் சென்ற லூத்தரன் பாதிரிமார்களின் இலக்கியத் தேடல்களை மையப்படுத்தி விவரிக்கும் செய்தியாக இச்செய்தி அமைந்துள்ளது. அதில் சிறு அறிமுகத்துக்குப் பின்னர் இந்த நூலைப்

பற்றிய விளக்கம் வருகின்றது. குறள்களின் மொழி பெயர்ப்பு, திருவள்ளுவர் பற்றிய செய்திகள் என்ற வகையில் திரு.காமெரர் அவர்கள் படைத்திருக்கும் இப்படைப்பை விவரிக்கின்றது இந்த நாளோட்டுச் செய்தி.

Das Thiruvalluvar Gedichte und Denksprueche என்ற இந்த நூல் முழுமையாக ஜெர்மானிய மொழியிலேயே எழுதப்பட்டுள்ளது. நூலில் காமெரர் அவர்கள் முதலில் தனது அறிமுக உரையைப் பதிக்கின்றார். தமிழகத்தின் தெய்வ வழிபாடுகள், சமூக நிலைகள், இலக்கியம் என சில தகவல்களை இப்பகுதியில் குறிப்பிடுகின்றார். அடுத்து, திருவள்ளுவரின் வாழ்க்கை வரலாற்றை விளக்கும் வகையில் சில தகவல்களைக் குறிப்பிடுகின்றார். அக்காலத்தில் புழக்கத்தில் இருந்த திருவள்ளுவரைப் பற்றிய கதைகளைக் குறிப்பிட்டு, திருவள்ளுவரை இந்த நூலில் அறிமுகம் செய்கின்றார். அதன்பின் 1330 குறள்களுக்குமான மொழிபெயர்ப்பு இந்த நூலில் பத்து பத்தாக வரிசையாக வழங்கப்பட்டுள்ளன.

கார்ல் க்ரவுல் ஜெர்மானிய மொழிபெயர்ப்பு

காமெரர் அவர்களுக்குப் பின் தரங்கம்பாடி வந்த ஜெர்மானிய அறிஞர் கார்ல் க்ரவுல் அவர்கள் Der Kural des Tiruvalluvar (Graul, Karl) என்ற நூலை எழுதி வெளியிட்டார். இது கிழக்கு ஜெர்மனியின் லைப்ஸிக் (Leipzig;) நகரில் 1856ம் ஆண்டில் நூல் வடிவம் கண்டது. இந்த நூலின் பெயரின் தமிழாக்கம் திருவள்ளுவரின் குறள் என்பதாகும். 216 பக்கங்கள் கொண்ட இந்த நூலில் க்ரவுல் அவர்கள் தனது முன்னுரை, பரிமேலழகரின் உரை, அதற்கான தனது முன்னுரை எனத் தொடங்குகின்றார். திருக்குறளின் நேரடி மொழிபெயர்ப்பு என்றில்லாமல் நல்லெண்ணங்கள், நற்கருத்துகள், அரசரின் மாண்பு, பண்பற்ற இச்சையின் பண்பு என்பது பற்றி திருக்குறள் கூறும் கருத்தை முன்வைத்து இந்த நூலைப் படைத்திருக்கின்றார். காதலில் களவு,

பெற்றோர் சம்மதத்துடனான திருமணம் என்ற தகவல்களையும் குறிப்பிட்டு, திருவள்ளுவரின் வாழ்க்கை வரலாறு என இறுதிப்பகுதியையும் சேர்த்து இந்த நூலை உருவாக்கியிருக்கின்றார். க்ரவுல் அவர்கள் தமிழ் இலக்கணத்தில் மிகுந்த தேர்ச்சி பெற்றவர் என்பதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

திருக்குறளுக்கான உரை எழுதியோராக பன்னிரெண்டு உரையாசிரியர்களின் பெயர்களை திரு.க்ரவுல் அறிந்திருந்தார். அவர்களுள் தருமர், மணக்குடவர், தாமத்தர், பரிதி, திருமலையார், மல்லர், கவிப் பெருமான், காளிங்கர், நச்சினார்க்கினியர், பரிமேலழகர் ஆகியோரின் பெயர்களை அவர் தம் நூலில் சுட்டிக் காட்டி விவரிக்கின்றார். எல்லிஸின் (F.W.Ellis) ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பை க்ரவுல் வாசித்திருந்தார். திருக்குறள் நூலின் முதல் பாலில் பதின்மூன்று அத்தியாயங்களை எல்லிஸ் ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்ததாகக் குறிப்பிடுகின்றார் க்ரவுல். இந்த ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பில் ஆங்கிலத்தில் விளக்க உரையையும் இணைத்து வழங்கியிருப்பதையும், அதில் இலக்கண ஆய்வுகளையும் இணைத்து வழங்கியிருப்பதாகவும் அறிகின்றோம் (Graul, 1856 P.XVII)

இந்த நூலின் அமைப்பைப் பற்றி ஆராய்வதும் இந்த மொழிபெயர்ப்பினைப் பற்றிய விரிவான விளக்கம் பெறுவதற்கு உதவும். இந்த நூலின் முழுமையான பெயர் Der Kural des Tiruvalluvar, Ein Gnomisches Gedicht über die Drei strebeziele des Menschen என்பதாகும். இதனை திருவள்ளுவரின் திருக்குறள் - மனித வாழ்வின் (மூன்று) இலக்குகளை நோக்கிய போராட்டங்களைப் பற்றிய செய்யுட்கள் எனத் தமிழில் மொழிபெயர்க்கலாம். நூலின் முதல்பக்கத்தில் உள்ள இந்தத் தலைப்பின் கீழ் இதன் மொழிபெயர்ப்பும் விளக்கமும் வழங்கியவர் கார்ல் க்ரவுல் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இந்த நூலை இவர் எழுதி வெளியிட்ட சமயத்தில் இவர் வகித்த

பதவிகளைப் பற்றிய செய்திகளையும் அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது. அதாவது ஜெர்மனியின் லைப்ஸிக் நகரின் லூத்தரன் மிஷனரி அமைப்பின் இயக்குனராகவும், கீழ்த்திசை நாடுகளின் வரலாற்று இறையியல் அமைப்பின் உறுப்பினராகவும் தாம் இருந்ததை நூலின் முகப்பில் Director der Evangel, Luther. Mission zu Leipzig, Mitglied der Deutschen Morgenlandischen und der Historisch-Theologischen Gessellschaft என்றும் குறிப்பிட்டு, இந்த நூலைப் பதிப்பித்திருக்கின்றார். இந்த நூல் ஒரே காலகட்டத்தில், அதாவது 1856ம் ஆண்டு ஜெர்மனியின் லைப்ஸிக் நகரில் Dörffling & Franke பதிப்பகத்தாராலும் லண்டனில் Williams & Norgate பதிப்பகத்தாராலும் பதிப்பிக்கப்பட்டது. (பின்னிணைப்பு 3. - புகைப்படம் நூலின் முகப்புப்பக்கத்தைக் காட்டுகின்றது)

நூலின் தொடக்கமாக பதிப்பாசிரியர் உரையை வழங்கியிருக்கின்றார். இது இரண்டு பக்கங்கள் மட்டுமே கொண்ட சிறிய விளக்க உரை. இதில் ஜெர்மானியர்களுக்குத் தான் வழங்கும் செய்தியாக தமிழகத்தில் தான் கற்ற தமிழ்மொழியில் உள்ள ஒரு நல்லொழுக்க நூலை ஜெர்மானிய மக்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தும் நோக்கத்துடன் இந்த நூலைத் தாம் எழுதியிருப்பதைக் குறிப்பிடுகின்றார். தமிழகத்தைக் குறிப்பிடும் போது தமிழர்களின் நாடு, அதாவது Tamulenlande எனக் குறிப்பிடுவதைக் காண்கின்றோம்.

இதற்கடுத்தாற்போல நூலுக்கான ஒரு அறிமுக உரை வருகின்றது. இப்பகுதியில் முக்கியமாக தமது சமகாலத்து ஏனைய மொழிபெயர்ப்புக்களைப் பற்றி டாக்டர். க்ரவுல் குறிப்பிடுகின்றார். இந்த முகவுரை பத்து பக்கங்களுக்கு அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

ஜெர்மானிய மொழியில் மட்டுமன்றி, ஆங்கிலத்திலும் பிரஞ்சு மொழியிலும் திருக்குறள் மொழிபெயர்ப்பு இதே காலகட்டத்தில் நிகழ்ந்திருக்கின்றது. மிகத் தரமான ஆனால் முழுமையடையாத ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பு ஒன்று

இங்கிலாந்தைச் சார்ந்த ஆங்கிலேய பாதிரியாராக இந்தியாவின் மெட்ராசில் பணியில் இருந்த ரெவரண்ட் ட்ரூ (Rev. W.H.Drew) அவர்களால் எழுதப்பட்டது. இந்த நூலின் பெயர் The Cural of Tiruvalluver, First Part, with the Commentary of Parimelaragar. இந்த நூலில் 24 குறள்களுக்கான விளக்கமும் பொருளும் மொழிபெயர்ப்பாக வழங்கப்பட்டுள்ளன. இந்த நூல் 1852ல் வெளிவந்தது. (Graul, 1856 P.XVIII). ஆங்கிலேயர்களைப் போல பிரெஞ்சுக்காரர்களும் திருக்குறள் மொழி பெயர்ப்பில் ஆர்வம் காட்டினர் என்பதையும் மறுக்க முடியாது. திரு.ஏரியல் (Mr.Ariel) Journal Asiatique என்ற இதழில் தொடராக திருக்குறள் மொழி பெயர்ப்புக்களை எழுதி அவை 1847, 1848 மற்றும் 1852ம் ஆண்டுகளில் வெளிவந்தன. இந்த கட்டுரைகளில் பிரஞ்சுமொழியில் திருக்குறளின் முதற் பாலும் இரண்டாம் பாலும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு, விளக்கத்துடன் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றது (Graul, 1856 P.XVIII). காமத்துப்பால் பகுதியை திரு.ஏரியல் தமது மொழி பெயர்ப்பில் இணைத்துக் கொள்ளவில்லை. ஆனால் டாக்டர். க்ரவுல் தனது மொழிபெயர்ப்பில் முப்பால் குறட்பாக்கள் அனைத்தையும் உள்ளடக்கிய மொழிபெயர்ப்பாக இதனை வெளியிட்டிருப்பது மிகச் சிறப்பு.

இதனைத் தொடர்ந்து வரும் பகுதி பரிமேலழகர் உரையைப் பற்றிய ஒரு விளக்கம். ஏனைய உரையாசிரியர்களைப் பற்றி அறிந்திருந்தாலும் திருக்குறள் வாசிப்பில் பரிமேலழகரின் உரையைத் துணையாகக் கொண்டு அதன் செய்யுட்களைப் புரிந்து கொள்ள முயன்றிருக்கின்றார் டாக்டர். க்ரவுல். நல்லொழுக்கம், நற்பண்புகள், காமம் மற்றும் அவைகளிலிருந்து மீள்வதற்கான வழி ஆகியவையே திருக்குறளின் முக்கியச் செய்திகள் என்ற வகையில் குறிப்பிட்டு, தனது புரிதலின் அடிப்படையிலான ஒரு

விளக்கத்தை டாக்டர்.கர்வுல் இரண்டு பக்கங்களில் அமைத்திருக்கின்றார்.

இதன் தொடர்ச்சியாக முப்பாலுக்குமான ஜெர்மானிய டோய்ச் மொழியில் அமைந்த மொழிபெயர்ப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது. இவை ஒவ்வொரு செய்யுளின் நேரடி மொழி பெயர்ப்பாகவும் சில கடினமான பொருள் கொண்ட சொற்களுக்கு மேலதிக விளக்கங்களை வழங்கிய தன்மையுடனும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

இறுதிப் பகுதியாக இடம் பெறுவது திருவள்ளுவர் வரலாறு. திருவள்ளுவரைச் சுற்றி கட்டமைக்கப்பட்ட கதைகளில் இரண்டு கதைகளை எடுத்துக் கொண்டு அவை இரண்டையும் திருவள்ளுவர் வரலாறு என்று இப்பகுதியில் மொழிபெயர்ப்பு செய்திருக்கின்றார் டாக்டர். கர்வுல்.

முதலில் வரும் திருவள்ளுவர் வரலாறு வேட்டைக்காரமுதலியார் (Graul, 1856 P.185) என்பவர் எழுதிய நூலைத் தழுவின கதை. இரண்டாவதாக வருகின்ற திருவள்ளுவர் வரலாறு சரவணப்பெருமான் ஐயர் (Graul, 1856 P.189) என்பவர் எழுதிய திருவள்ளுவர் வரலாறு என்ற கதை. இவை இரண்டுமே திருவள்ளுவரின் வரலாற்றைப் புனைக் கதையாக்கி, அதீத மலைப்புக்களை வழங்கும் வகையில் திருவள்ளுவரை உயர்த்தி, கற்பனைச் சிந்தனைகளை அதிகம் உட்புகுத்தி உருவாக்கப்பட்ட கதைகளே. எனினும் திருக்குறளை எழுதிய திருவள்ளுவரைப் பற்றிய வாழ்க்கை வரலாற்றைத் தனக்குக் கிடைத்த நூலாதாரங்களின் துணையுடன் டாக்டர்.கர்வுல் அவர்கள் இந்த நூலில் வழங்க முற்பட்டிருக்கின்றார் என்ற அளவிலேயே நூலில் அமைந்திருக்கும் இந்தப் பகுதியைக் காணவேண்டியுள்ளது.

மதப்பீடு

ஜெர்மனி மட்டுமன்றி ஜெர்மன் மொழியான டோய்ச் மொழி பயன்பாட்டில் உள்ள ஏனைய நாடுகளான டென்மார்க்,

சுவிட்சர்லாந்து, ஆஸ்திரியா போன்ற நாடுகளிலும் திருக்குறளுக்கான மொழி பெயர்ப்புக்களாக இக்கட்டுரையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும் இரு ஜெர்மானிய மொழிபெயர்ப்பு நூல்களும் பொது மக்கள் வாசிப்பிற்கும், ஆசிய நாடுகளின் இலக்கியங்களை ஆராய விரும்புவோர் மத்தியிலும் அறிமுகமாக வழி ஏற்படுத்தியிருக்கின்றன என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. ஆயினும் இந்த மொழி பெயர்ப்பும் இவற்றில் உள்ள வரலாற்றுத் தகவல்களும் முழுமையான பார்வையைத் தரும் வகையில் அமைந்துள்ளனவா என்பது கேள்விக்குட்படுத்தப்பட வேண்டியுள்ளது.

உதாரணமாக, தமிழகத்திற்கு 16ம் நூற்றாண்டு இறுதி தொடங்கி, லூத்தரன் மதம் பரப்பும் பணிக்காக ஜெர்மனியிலிருந்து கடல்வழிப்பயணம் மேற்கொண்டு வந்து சேர்ந்த பாதிரிமார்கள் தமிழ் கற்ற சூழலைக் கவனிக்காது ஒதுக்கிவிட முடியாது. அவர்களது அக்கால சூழலில் தமிழ் சமூக கட்டமைப்பில் உயர்சாதி என அழைக்கப்படும் சமூகத்து மக்களிடம் மட்டுமே தமிழும் தமிழ் இலக்கியமும் கற்கக்கூடிய சூழல் இருந்தமையால், திருவள்ளுவரைப் பற்றிய நிலைப்பாட்டை அதுகாறும் கட்டமைக்கப்பட்ட ஒரு குறிப்பிட்ட பார்வையில் வைத்து மட்டுமே இந்த மொழிப்பெயர்ப்பில் சில பகுதிகளில் விளக்கங்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளமையைக் காண முடிகின்றது. இது திருவள்ளுவரின் பின்புலத்தையும் கருத்தின் ஆழத்தையும் மொழிபெயர்ப்பில் சரியாக உட்படுத்தவில்லை என்ற சிந்தனையை எழுப்புகின்றது. திருக்குறளைப் பற்றியும் திருவள்ளுவரைப் பற்றியும் விரிவான ஆய்வுத் தரவுகள் கிடைக்கின்ற இக்காலகட்டத்தில் ஏனைய மொழிகளில் இதற்கான மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகளுக்கு ஏற்பட்டுள்ள தேவை போலவே, ஜெர்மானிய மொழியிலும் மீண்டும் திருக்குறள் மறுவாசிப்புக்கு உட்படுத்தப்பட்டு ஜெர்மானிய டோய்ச் மொழியில் மீள்பதிப்பு

செய்யப்பட வேண்டியது அவசியக் கடமையாகின்றது. இதனைச் செய்வதன் வழி திருக்குறளைச் செம்மைப்படுத்தி ஜெர்மானிய மொழி பேசுவோர் மத்தியில் மீண்டும் அறிமுகப்படுத்த இயலும்.

முடிவுரை

தமிழ் மொழி ஜரோப்பிய சூழலில், அதிலும் குறிப்பாக ஜெர்மானிய மொழி பேசும் மக்கள் வாழ்கின்ற நாடுகளில் அறியப்படாத மொழி அல்ல. கடந்த ஒரு நூற்றாண்டில் ஏற்பட்ட அதிகமான மக்கள் புலம்பெயர்வும் இலங்கைப் போரினால் ஜரோப்பாவெங்கும் புலம்பெயர்ந்த இலங்கைத் தமிழ் மக்கள் அதிகம் வாழ்கின்ற சூழலிலும் தமிழ்மொழி

ஜரோப்பிய நிலத்தில் அன்னியப்பட்ட, அறியாத மொழி என்ற நிலையைப் பெறவில்லை என்பது நிதர்சனம். குறிப்பிடத்தக்க ஒரு சில பல்கலைக்கழகங்களில் தமிழ்த்துறையின் வழி தமிழ் போதிக்கப்படுவது ஜரோப்பாவில் நிகழ்கின்றது. ஜரோப்பிய மாணவர்களுக்கு திருக்குறள் மீள் வாசிப்பிற்கு உட்படுத்தப்பட்டு, சமகால ஆய்வின் அடிப்படையில் திருக்குறள் மீண்டும் ஜெர்மானிய மொழியில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டு வழங்கப்பட வேண்டியது நம் முன்னே இருக்கின்ற மிக முக்கிய நடவடிக்கை என்பதில் ஐயத்திற்கு இடமில்லை.

References

Allgemeine Literatur Zeitung, 29.June 1807.

Mathavan, V.,Ira. (2000). Cuvadippathippiyal. Thanjavur: Pavai Publications.

Victoria M.Nevis. (2011). Tambiran Vanakkam, Tamil Moliyin Muthal Achu Puthagam. Chennai: Pavai Publications.

Graul Karl. (1856). Der Kural des Tiruvalluver, Ein Gnomisches Gedicht über die Drei strebeziele des Menschen. Germany: Doeffling & Franke, Leipzig.

The Cural of Tiruvalluver, First Part, with the Commentary of Parimelaragar.

Ariel. (1947) "A Paris, Chez Doney-Dupre Pere et Fils, Imp.", Journal Asiatique, France: Libraires, au Marais

Jeyaraj, Daniel and Young, Richard Fox (transl. Eds). (2013). Hindu-Christian Epistolary Self- Disclosures: 'Malabarian Correspondence' between German Pietist Missionaries and South Indian Hindus (1712–1714), Wiesbaden: Harrassowitz Verlag.

An Historical Essay by James F.B. Tinling, B.,A. (1871). Early Roman-Catholic Missions to India, with sketches of Jesuitism, Hindu Philosophy and The Christianity of the Ancient Indo-Syrian Church of Malabar.

Joseph G.,Muthuraj. (2011). We began at Tranquebar. Delhi: ISPCK.

பின்னினைப்புகள்

பின்னினைப்பு 1

Des
Erwalluer

Gedichte und Denkprüche.

Aus
der Tamulischen Sprache
überfetzt

von

August Friedrich Cramer,

ber Weltweiffheit Doctor

und

Kingl. Din. Missionar in Kantonen.

Nürnberg,

im Verlag der Neumann'schen Buchhandlung,

1803.

227. 75

ஆகஸ்ட் ஃப்ரெடெரிக் காம்மெரர் 1803-ஆம் ஆண்டில் பதிப்பித்த திருக்குறள் மொழிபெயர்ப்பு

பின்னினைப்பு 2

Num. 154.

ALLGEMEINE LITERATUR-ZEITUNG

Montags, den 29. Junius 1807.

ORIENTALISCHE LITERATUR.

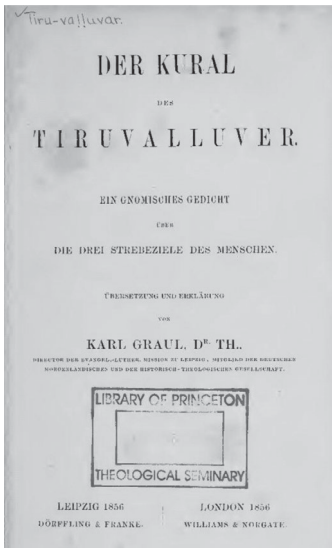
BRUCE, R. HAWK: Das Tiruvalluvar Gedicht od Denkmal. Aus der Tamilischen Sprache übersetzt von Aug. Friedr. Cressner, d. Walter. 8vo und kön. dän. Missionar in Trankebar. 179. 190 S. 8. (12 gr.)

Verdient der von Halle nach Indien gegangenen Missionar, ihre Nebenstunden zu Beschaffung der dortigen Gelehrsamkeit anzuwenden von Anfang herin größer, als es langeweile aus wird. Ziegenbalg, Pfalter und S. Schultze geben in den ihnen gedruckten Berichten und sonstigen legenden Handchriften manche schöne ichen gegeben, und manches als Vorurtheil stigt; aber sie wurden zu wenig benutzt, und wurde nachher, bey Dorr, Sommer und Thoms aus Aufklärung angeordnet, was jene nicht r such, und wohl noch heller und genauer, getatten. Da ich also jetzt nicht Hn. Jöhs auch als würdiger Nachfolger an jeneser zu sehr verren verdienstlichen Männeranschließen bescheiden

setzen. So schickten es in einer andern Gegen Land, und ward von einem kinderlosen Brautwe wegen. Der junge Perali war indessen cruchtig als heiliger Philolog auf Reisen, ward in Hauje eines Brautweins wohl aufgenommen, und in verarmten Tochter verheiratet. Er erlännt aber nach wechtern Jahren einer glücklichen El einem Mählweibchen für das ausgeätzte Kind, und ließ sie. Der Pflegerster glaubte, sie müßte d eine Heiligung Urfach gegeben haben, und b für, ihm zu folgen, um ihn zu verführen und zu zu bringen, oder bey ihm zu bleiben. Sie fan nach unterwegen, und that alles Mögliche; aber geben, er blieb unberührt, und nach einigem gen, da sie fest schlief, ging er wieder heimlic von. Sie getraute sich nun nicht wieder zum V und ward aus Mitleiden von einem andern Brau wieder als Kind aufgenommen. Nach desien ertes sie auch mit dem leiblichen Kindern so viel, sie ein Botschafter für Pilgerreise besetzte, sie unent lich mit Milch und Früchten bewirthete, und ei der Eröhlung ihrer Schückfälle unterließ. Nach sen Jahren kehrte auch ihr Mann da ein. un

ஜெர்மானிய பத்திரிக்கையில் 1807-ஆம் ஆண்டில் திருக்குறள் பற்றிய நூல் விமர்சனம்

பின்னினைப்பு 3

கார்ல் க்ரவுல் எழுதிய திருக்குறள் மொழிபெயர்ப்பு நூலின் அட்டைப்படம்

‘ஆண்டாள்’ மலேசியத் திரைப்படம் முன்னிருத்தும் சமுதாய அவலங்கள்

The Social ill-fames of Malaysian Cinema Andal

முனைவர் சில்லாழி

Dr Sillalee¹

பேராசிரியர் முனைவர் மு.இராசேந்திரன்

Professor Dr. M. Rajantheran²

Abstract

Cinema is the best past time among Mass Media and is enjoyed by the people Crossing the tool which gives only pleasure, Cinema steps into the area to work for the betterment of the society. The scripts written for the Cinema range from social evils, expectations, thoughts and development. In this regard Cinema becomes a Contemporary document of the Society. It also explicits the culture of the society just like a reflection in a mirror. The life that prevails in the society becomes the nucleus in the cinema. With this power, Cinema industry started flourishing in Malaysia from 1990. Though with the traces of Tamil Nadu Cine industry, Malaysian cinema restricts itself to escalate the social situation of Malaysian Cinema Andal which was released in 2005 has brought out the harsh realities of Malaysian Social evils. It highlights the immature infatuation of love, prostitution, drug menace and so on. This Paper deals with how these things have been shot in the film.

Key Words : Malaysian Cinema, social ill-fames, infatuation, prostitution, drug menace,

முன்னுரை

ஊடகமானது மக்களிடையே மனமகிழ் சாதனமாக மட்டுமல்லாமல், தகவல் தொடர்பு, செய்திப் பரப்பும், சமுதாயச் சிந்தனைத் தூண்டல் சாதனமாகவும் விளங்குகின்றது. அதிலும் தற்காலத்தில் திரைப்பட ஊடகமானது மக்களின் அன்றாட வாழ்க்கையில் ஓர் அங்கமாகவே

நிலைபெற்றுவிட்டது எனலாம் (Bordwell & Thompson, 2008, pp.1-2). திரைப்படங்களானது மக்களின் அன்றாட வாழ்க்கையையும் அனுபவங்களையும் வெவ்வேறு கோணங்களில் காட்டி, அதன் மூலம் அவர்களின் உணர்வுகளைத் தொட்டு, சிந்தனையை தூண்டித் தன் வசப்படுத்தும் அளவிற்கு ஆளுமை உடையதாக

¹ The author is an Assistant Professor in the Department of Modern Languages, University Tunku Abdul Rahman, Kajang, Malaysia. sillalee@yahoo.com

² The author is a Professor in the Department of Indian Studies, University of Malaya, Kuala Lumpur, Malaysia. rajantheran@gmail.com

வளர்ந்துள்ளதுவே, இவ்வூடகத்தின் அசுர வளர்ச்சிக்கான காரணமாக அறியப்படுகின்றது (Paul Madsen, 1973, p.3).

பொதுவில் திரைப்படங்களில் முன்வைக்கப்படும் திரைக்கதைகள் மனிதனின் அன்றாட குடும்ப சமூகவியல் வாழ்க்கையில் நிகழ்ந்த நிகழ்வுகளின் மாற்றுக் காட்சிகளாக விளங்குகின்றன. திரைப்படங்களில் மனிதனின் வாழ்க்கைச் சூழல், போராட்டம், ஏமாற்றம், எதிர்பார்ப்புகள், தியாகம், அர்பணிப்பு, கொள்கை எனப் பல்வேறு விசயங்கள் கதைக் கருக்களில் புகுத்தப்படுகின்றன. மனிதனின் அன்றாட வாழ்க்கையில் தோன்றும் இக்காட்சிகளில் ஈர்க்கப்படும் பார்வையாளன் தன்னையும் அறியாது தனது வாழ்க்கையை அக்கதையோடு உட்படுத்திப் பார்க்கும் போது ஏதோ ஒரு வகையில் மனநிறைவு கொள்கிறான். சில நேரங்களில் அவனது கோபம், எழுச்சி, சிந்தனை மாற்றம் போன்றவற்றிற்கும் இது வித்திடுகின்றது. இதற்குச் சமூகத்தில் இருக்கும் உண்மை நிலைப்பாட்டை கதைக் கருவாகத் திரைப்படங்கள் கொண்டிருப்பதுவே காரணமாக உள்ளது (Michael Pyan & Melissa Lenas, 2012, p.141).

சில நேரங்களில் திரைப்படங்களாவன உண்மை நிலைப்பாட்டையும் மீறி பொய்யான சில காட்சிகளையும் காட்டுவதுண்டு (Stephenson & Phelps, 1965, p.212). இதனைப் பார்க்கும் மனிதன் சில வேளைகளில் அதனை ஏற்காமலும் போகலாம். ஆனால் அவன் மனதில் ஏதோ ஒரு மூலையில் அத்திரைப்படமானது தனது தாக்கத்தை ஏற்படுத்தத் தவறுவதில்லை. திரையில் காண்பது சாத்தியம் இல்லை என்று அறிவு கூறினாலும் கூட, இது போல இருந்தால் நன்றாக இருக்குமே என்கிற எதிர்பார்ப்பையாவது திரைப்படம் தூண்டிவிடும். (Stephenson & Phelps, 1965, pp.212-213). இதனை திரைப்படத்தைப் பார்த்த பார்வையாளர்களின் உணர்வும் அதனைத் தொடர்ந்து

அத்திரைப்படத்தைப் பற்றியும் அதில் வாழ்ந்த கதாபாத்திரங்களைப் பற்றியும் அவன் கூறும் கருத்திலிருந்து அறியலாம் (Stephenson & Phelps, 1965, pp.215). இதனால்தான் திரைப்படமானது மனித வாழ்க்கையின் கண்ணாடி எனப்படுகின்றது (Jarvie, 1970, p.8).

சமூக வாழ்க்கையில் பிரதிபலிப்பாக விளங்குகின்ற திரைப்படங்கள் சமூகத்தில் நிகழும் பல்வேறு அவலங்களையும் சுட்டிக்காட்டும் வல்லமையுடையது. இவ்வாறு காட்டப்படும் சமூக அவலங்களாவன மக்களின் மனதைத் தொடும் வகையில் காட்டப்படுமாயின் இது மனித சமுதாயத்தில் மாபெரும் சிந்தனைத் தெளிவையும் மாற்றத்தையும் கொண்டுவரலாம் (Gouldlad, 1971, p.7). இதனால்தான் 1930, 1940களில் பிரிட்டன் போன்ற நாடுகள் கூடத் திரைப்படத்தை மக்களிடையே நல்லுணர்வை விதைக்கும் சாதனமாகப் பயன்படுத்தின (Tony Aldgate, 1981,p.111). இச்சிந்தனையின் அடிப்படையில் தற்போதைய ஆய்வானது 'ஆண்டாள்' எனும் மலேசியத் தமிழ்த்திரைப்படத்தில் வெளிப்படும் சமூக அவலங்களை முன்னிருத்தி இவை எவ்வாறு சமுதாய விழிப்புணர்வுக்கு வித்திடுகின்றன என ஆய்வு செய்வதாக அமைகிறது.

'ஆண்டாள்' திரைக்கதைச் சுருக்கம்

'ஆண்டாள்' திரைப்படம் 2005 ஆம் ஆண்டு சந்தோஷ் கேசவன் என்பவரின் தயாரிப்பிலும் இயக்கத்திலும் வெளிவந்தது. இதில் நந்தினி (ஆண்டாள்), ஆர்.ஜெயராமன், தி.எச்.ஆர்.ராம், சங்கரா, ஏகவள்ளி, சண்முகநாதன் போன்றோர் நடித்திருந்தனர். இது ஓர் உண்மைச் சம்பவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட திரைப்படம். இத்திரைப்படத்தின் நாயகியாகிய ஆண்டாள் ஒரு தோட்டப்புறத்தில் வாழ்ந்த யுவதி. இவள் குவாலாலும்பூர் மாநகரைச் சேர்ந்த சுரேஷ் என்பவன் மீது காதல் கொள்கிறாள். இதற்கு

ஆண்டாளின் பெற்றோரின் சம்மதம் இல்லாது போகவே இளமை வேகத்தில் சுரேஷ்டன் வீட்டை விட்டு வெளியேறி, அவனைத் திருமணம் செய்து கொண்டு வாடகை வீடொன்றில் குடித்தனம் தொடங்குகின்றான். உண்மையில் சுரேஷ்ட ஆண்டாள் மீது காதல் கொள்ளவில்லை. ஆண்டாளை விலைமாதாக்கி, அதன் மூலம் பொருள் ஈட்டுவதே அவன் நோக்கம். தனது எண்ணத்தை ஈடேற்றிக் கொள்வதற்காக ஆண்டாளுக்குத் தெரியாமலேயே போதை மருந்தைச் செலுத்தி அவளைப் போதைப் பித்தராக்கி அதன் மூலம் விபச்சாரத்திலும் ஈடுபடுத்துகிறான். ஒரு கட்டத்தில் ஆண்டாள் கருத்தருத்தரிக்கிறாள். இதன் பின்னர் ஆண்டாளின் மனதில் தெளிவு ஏற்பட்டு, சுரேஷ்டை எதிர்த்து பிரிந்து நல்வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொள்கிறாள். சுரேஷ்ட தன் நண்பனைக் கொலை செய்த குற்றத்திற்காக சிறை செல்கிறான்.

ஆய்வு முன்னோடிகள்

1997ஆம் ஆண்டு கோ சிம் ஆங் (Khoo Sim Eng) எனும் முதுகலைப்பட்ட ஆய்வாளர் “The Construction Of A Chinese - American Faminice Indentity In Film” எனும் ஆய்வை மேற்கொண்டார். இந்த ஆய்வின் வழி அமெரிக்காவில் வாழும் சீனப் பெண்கள் ஆணாதிக்கத்தினிடையே தங்களின் அடையாளங்களை எவ்வாறு தக்க வைத்துக் கொள்கின்றனர் என்பது ஆய்வு செய்யப்பட்டது. இது தவிர்த்து மலாயாப் பல்கலைக்கழகத்தில் 1995ஆம் ஆண்டு மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆச்சி எனும் ஆய்வு மாணவரின் “Wanita Dalam Novel Tamil Malaysia” 1910 - 1970 (1910 - 1970 வரையிலான மலேசியத் தமிழ் நாவல்களில் பெண்கள்) எனும் முதுகலைப்பட்ட ஆய்வேடும்; 2011ஆம் ஆண்டு பழனி கிருஷ்ணசாமி எனும் ஆய்வு மாணவரால் மேற்கொள்ளப்பட்ட “Pemikiran Femenisme Dalam Sajak Tamil Moden Malaysia” (மலேசியத் நவீனக் கவிதைகளில் பெண்ணியச் சிந்தனைகள்) எனும் முதுகலைப்பட்ட

ஆய்வேடும் பெண்களின் உரிமையைப் பாதுகாத்தல் எனும் கருவை மையமாக வைத்தே ஆய்வு செய்யப்பட்டுள்ளன. இந்த ஆய்வுகள் யாவும் தற்போதைய ஆய்வில் பெண்ணடிமைத் தனத்திற்கு உள்ளாக்கப்பட்ட ஆண்டாள் கதாபாத்திரத்தை ஆய்வு செய்வதற்கான வழித்துறையைக் காட்டியுள்ளன.

இது தவிர்த்து நாகதேவி எனும் ஆய்வு மாணவரின் “அஸ்ட்ரோ தமிழ் நாடகங்கள் ஓர் ஆய்வு” (2006/2007) எனும் இளங்கலைப்பட்ட ஆய்வேடு தமிழ் நாடகங்களில் சுட்டப்படும் சமுதாயச் சீர்கேடுகளை ஆய்வு செய்வதாக அமைந்துள்ளது. இதோடு, அண்ட்ரு தோடொர் (Andrew Tudor-1974) என்பாரின் “Image And Influence: Studies In The Sociology Of Film” (காட்சியும் தாக்கமும்: திரைப்படத்தில் சமூகவியல் ஆய்வு) எனும் நூலும் அம்ரேஷ் ராய் (Armes Roy-1974) என்பவரின் “Film And Reality” (திரைப்படமும் யதார்த்தமும்) எனும் நூலும் கூட தற்போதைய ஆய்வுக்குத் தேவையான சார்புடைய விளக்கங்களைத் தருகின்றன.

இதுவல்லாது, மலாயாப் பல்கலைக்கழகத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட “Isu-Isu Sosial Yang Digambarkan Oleh Novel-Novel Tamil Malaysia Sekitar 1990-an” (1990களின் எழுந்த மலேசியத் தமிழ் நாவல்களில் சமுதாயப் பிரச்சனைகள்) (குமாரசாமி தண்ணிமலை), “Satu Kajian Tentang Corak Pemikiran Sosial Masyarakat India Yang Terpapar Dalam Novel Tamil Malaysia (1957 - 1987)” (*மலேசியத் தமிழ் நாவல்களில் (1957 - 1987) மலேசிய இந்தியர்களின் சமுதாயச் சிந்தனைகள் ஓர் ஆய்வு), (சாகர்) ஆகிய முதுகலை மற்றும் முனைவர் பட்ட ஆய்வேடுகளும் தற்போதைய ஆய்வில் சமுதாய அவலங்கள் குறித்து ஆராய்வதற்கான சில முக்கிய குறிப்புகளை முன்வைப்பதாக அமைகின்றன.

ஆய்வு நெறி / கோட்பாடு

தற்போதய இந்த ஆய்வானது தரப்பகுப்பாய்வு (qualitative) நெறியைக் கொண்டு ஆய்வு செய்யப்பட்டுள்ளது. பொதுவில் சமூகவியல், பண்பாடு, உளவியல் போன்றவற்றை ஆய்வு செய்வதற்கு இந்த நெறியே ஏற்புடையதாக விளங்குகிறது. (Sabitha Marican, 2005, p.12). இந்த தரப்பகுப்பாய்வு மூலம் ஆய்வுப் பொருளின் உள்ளடக்கக் கருத்துகளின் உண்மை நிலையைக் கண்டறிய இயலும். (Merriam, 2009, p.2). மேலும் சமூகவியலில் புதிய வரவாகிய திரைப்படம், தொலைக்காட்சி, வானொலி போன்றவற்றின் உள்ளடக்கத்தை ஆய்வு செய்தற்கும் இத்தரப்பகுப்பாய்வே ஏற்ற நெறியாக விளங்குகிறது (Denzin & Lincoln, 2003, p.5). தற்போதைய ஆய்வும் திரைப்படத் துறையைச் சார்ந்ததாக விளங்குவதால் இந்த நெறி தற்போதைய ஆய்வுக்கு ஏற்புடையதென உள்ளது.

தரப்பகுப்பாய்வு ஆய்வுமுறையானது விளக்கமுறைக்கு (interpretation) வழிவகுக்கிறது. இதன் மூலம் ஆய்வில் பெறப்பட்ட தரவுகள் யாவும் சூழல், கருப்பொருள், நோக்கம் ஆகியவற்றை முன்னிருத்தி விளக்கமுறையில் அணுகி ஆராயப்படும். அதன் மூலம் ஆய்வின் முடிவுகள் ஆதாரப்பூர்வமாக நிறுவப்படும் (Creswell, 2003, p.182). பொதுவில் விளக்கமுறைக்கும் ஹெர்மனதிக் (Hermenutic) கோட்பாட்டுக்கும் நெறுங்கிய தொடர்புள்ளதுதான் இதை ஆய்வில் இக்கோட்பாடும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இக்கோட்பாட்டின் மூலம் தரவுகளை முறைப்படி சேகரித்தல், நெறிப்படுத்தி ஆய்வுக்கு உட்படுத்துதல், ஆய்வு முடிவைக் கண்டறிதல் போன்றவை நிகழ்வதால் ஆய்வு நோக்குநிலை தவறாமல் செல்லும் (Melissa Freeman, 2008, p.338).

ஹெர்மனதிக் கோட்பாட்டின் மூலம் தரவுகளின் உண்மைப் பொருள்

விளக்கப்படுத்தப் படுகிறது (Zygmunt Bauman, 1978,p.10). அதோடு ஆழமான உட்பொருளும், மறைபொருள் கருத்தும் கூட வெளிக்கொணரப்படுகின்றன (Mccarthy, 1978, p.169). ஆகவே இக்கோட்பாடானது சமூகவியலை ஆய்வு செய்வதற்கு மிகப் பொருத்தமாக அமைகிறது (Howell, 2013, p.155). இதன் அடிப்படையில் தரப்பகுப்பாய்வு ஆய்வு நெறியும் ஹெர்மனதிக் கோட்பாடும் தற்போதைய ஆய்வினை மேற்கொள்ளப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

ஆண்டாள் திரைப்படமும் சமூக அவலங்களும் பகுப்பாய்வு

ஆண்டாள் திரைப்படத்தில் பல்வேறு சமூக அவலங்கள் மலேசிய இந்தியர்களின் வாழ்க்கைச் சூழலுக்கு ஏற்றவாறு சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளன. இதில் முதன்மைச் சிந்தனைகளாக மூன்று அவலங்கள் சமுதாயச் சிந்தனைகளாக இத் திரைப்படத்தில் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன. அவையாவன:- இளம் வயதில் பக்குவமற்ற காதல், விலைமாதர் நாட்டம், போதைப்பொருள் சீர்கேடு ஆகும். இம்மூன்று அவலங்களும் ஆண்டாள் திரைப்படத்தை இட்டுச் செல்லும் கருப்பொருள்களாக விளங்குவதாலும் ஆய்வின் சுருக்கம் கருதியும் இக்கூறுகள் மட்டுமே இந்த ஆய்வில் ஆய்வுப் பொருள்களாக பகுப்பாய்வு செய்யப்பட்டுள்ளன.

இளம் வயதில் பக்குவமற்ற காதல்

சங்க காலம் தொட்டு தமிழரின் நாகரீகத்தில் மிக முக்கிய கூறாக விளங்குவது காதல் ஆகும். சங்க இலக்கியம் பகுத்துள்ள அகம், புறம் எனும் இருபெரும் கூறுகளுள் அகம் சார்ந்த பாக்கள் யாவும் களவு மற்றும் கற்பு எனும் காதல் வாழ்க்கையை விளக்குவதாக அமைந்துள்ளது (இராசேந்திரன் - சில்லாழி, 2015, p.7). பாரதியும் “காதல் காதல் காதல், காதல் போயின் சாதல் சாதல் சாதல்” என

முழங்கியுள்ளார். இன்றையத் தமிழ்த் திரைப்படங்களில் காதல் தவிர்க்க இயலாத ஒன்றாக விளங்குதோடு மட்டுமல்லாமல் பல சமுதாயச் சிக்கல்களை வெளிப்படுத்திக் காட்டுவதற்கும் ஏற்றதோர் கருவியாக உள்ளது (Constantine Nakassis & Melanie Dean, 2007, p.77). ஆனாலும் கூட, இளமை வேகத்தினால் வரும் பக்குவமற்ற காதலினால் பலர் தங்களின் எதிர்காலத்தையே தொலைத்துள்ளனர் என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. இக்கூற்றை மிக முக்கியமான சமுதாய அவலமாகவும் அறியாமையாகவும் ஆண்டாள் திரைப்படம் வெளிப்படுத்திக் காட்டியுள்ளது.

ஆண்டாள் திரைப்படத்தில் வரும் ஆண்டாள் கதாபாத்திரம், தான் விரும்பிய சுரேஷ் எனும் ஆடவனை நல்லவனா அல்லது கெட்டவனா எனச் சீர்தூக்கிப் பாராமல் இளமை வேகத்தால், அவன் மீது கொண்ட மோகத்தால் வீட்டை விட்டு வெளியேறித் திருமணம் செய்து கொள்வதாகக் காட்டப்படுகிறாள். ஆனால் அவள் எடுத்த தவறான முடிவு அவளது வாழ்க்கையையே புரட்டிப் போடுகிறது. ஆண்டாளைப் போதைப்பழக்கத்திற்கு அடிமையாக்குவதுடன் விபச்சாரத்திலும் ஈடுபடுத்துகிறாள் சுரேஷ். இதனால் மானமிழந்து, கற்பிழந்து நரக வாழ்க்கைக்குத் தள்ளப்படுகிறாள் ஆண்டாள். ஹெர்மனதிக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் இக்காட்சியைத் தற்கால மலேசிய இந்தியச் சமுதாயத்தில் உள்ள அவலங்களுடன் உட்படுத்திப் பார்க்கும் போது இதன் உண்மை நிலைப்பாடு நன்கு விளங்கும்.

இக்கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் இத்திரைப்படமே ஓர் உண்மைச் சம்பவத்தின் தழுவல் என்பதனால் இது கற்பனையல்ல என்பதுவும் மலேசியச் சூழலில் இது போன்ற அவலங்கள் நிகழ்ந்து கொண்டதான் இருக்கின்றன என்பதையும் ஆய்வு காட்டுகிறது. மேலும், குணா எனும் மலேசிய சமூக வியூக அற வாரியத்தின்

ஆய்வாளர் மேற்கொண்ட ஆய்வில், இது போலத் தவறான ஆடவர்களை நம்பி வீட்டை விட்டு வெளியேறிய பெண்கள் பலர் இறுதியில் பரத்தமைத் தொழிலில் ஈடுபடுத்தப்பட்டுள்ளதாகத் தனது ஆய்வில் தெரிவித்துள்ளார். மேலும், இத்தகையோர் ஒரு முறை இத்தொழிலில் ஈடுபட்டதும் பின்னர் அத்தொழிலே இவர்களின் வாழ்க்கையாகிப் போன அவலத்தைப் பற்றியும் விவரிக்கின்றான். இத்தகையோர் மீண்டும் தங்கள் குடும்பத்திற்குத் திரும்பிச் சென்றாலும், அவர்களை அக்குடும்பத்தினர் ஏற்றுக் கொள்ளாத சூழலும் உள்ளது எனத் தமது ஆய்வில் தெரிவித்துள்ளார் (2006, pp.135 136). இதனையும் ஆண்டாள் திரைப்படம் முன்வைக்கிறது. இத்திரைப்படத்தில் ஆண்டாளின் தந்தை வீட்டை விட்டுச் சென்ற தன் மகள் இன்றோடு இறந்துவிட்டதாகவும் தாம் அவளைத் தலைமுழுகி விட்டதாகவும் கூறுவதாகக் காட்சி அமைக்கப்பட்டுள்ளது மேற்கூறிய கருத்தைச் சித்தரிப்பதாகவே அமையப்பெற்றுள்ளது.

இது தவிர்த்து, காதல் மோகத்தால் வீட்டை விட்டு வெளியேறும் பெண்களால் அவர்களின் மானம் மட்டும் அல்லாமல் அவர்களின் குடும்ப கௌரவமும் பறிபோவதை இத்தகைய பெண்கள் உணராத நிலையையும் ஆண்டாள் திரைப்படம் சுட்டுகின்றது. ஆண்டாள் சுரேஷ்டன் வீட்டை விட்டு வெளியேறியதால் அவளது குடும்பமே அவமானத்தால் கூனிக் குறுகிப் போகிறது. அக்குடும்பம் வாழ்ந்த தோட்டப்புரத்தில் கோவில் பூசாரியாகவும் விளங்கிய ஆண்டாளின் தந்தை இனித் தோட்ட மக்களிடையே தாம் எவ்வாறு கௌரவமாக வாழ முடியும் என்றும் தனது இரண்டாவது மகளை எவ்வாறு கரை சேர்ப்பேன் எனப் புலம்புவதும் குடும்ப மானமும் மரியாதையும் பாதிக்கப்பட்ட சூழலைச் சரியாகச் சித்தரிக்கின்றது.

தமிழர் பாரம்பரியத்தில் மானமே மிக

உயர்ந்தது. அது உயிரினும் மேம்பட்டது. மானத்திற்குக் கட்டுப்பட்டு வாழ்வோருக்கு அது உயிரினும் மேம்பட்டது. இதைத்தான்:

“மயிர்தீப்பின் வாழாக் கவரிமான் அன்னார்
உயிர்தீப்பர் மானம் வரின்”

- (குறள்: 969)

என்கிறார் வள்ளுவர். மானம் என்பது ஒருவரின் கௌரவம். ஒருவரின் மரியாதையே அவரின் மானத்தில்தான் அடங்கியுள்ளது. ஒருவர் மானமிழப்பின் இத்துணை நாள் கட்டிக் காத்த வாழ்க்கையின் பெருமைகளனைத்தும் அவரை விட்டுப் போகும். அதனைச் சரி செய்வதுவும் இழந்த மானத்தை மீட்டெடுப்பதுவும் அத்துணைச் சலபமன்று. அதனால்தான் தமிழர் மானத்தை உயிரினும் மேம்பட்டதாகக் கருதினர் (தட்சணாமூர்த்தி, 2008, p.257).

சமுதாயமும் குடும்பமும் ஒரு கூட்டு அமைப்பு. இதில் உள்ள உறுப்பினர்கள் செய்யும் பிழைகள் அவர்களை மட்டுமல்லாது அவர்களைச் சார்ந்தவர்களையும் இன்னலுக்கு ஆளாக்கும். திருவள்ளுவரும் ஒருவர் ஆற்றும் ஒழுக்கமற்ற செயலானது அவரை மட்டுமன்றி அவரின் குடும்பம், பாரம்பரியம் என அனைத்தையும் இழுக்குக்கு உள்ளாக்கிவிடும் என்கிறார் (குறள்: 961). இதுவே, ஆண்டாள் திரைப்படத்தில் ஆண்டாள் குடும்பத்திற்கு ஏற்பட்ட அவமானத்தின் சூழலாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

இளமை வேகத்தினாலும் காதல் மோகத்தினாலும் வீட்டை விட்டு வெளியேறும் ஆண்டாளும் பின்னர் தனது இழிந்த விலை மாதர் வாழ்க்கையை எண்ணி, மான உணர்வினால் பெரிதும் பாதிக்கப்படுகிறாள். ஒரு காட்சியில் ஆண்டாள் வாழ்ந்த தோட்டத்தில் உள்ள ஒரு இளைஞன் ஒருவன் உடல் இன்பத்திற்காக ஆண்டாளைத் தேடி வருகிறான். வந்தவன் இத்தொழிலில்

ஈடுபட்டவன் தனது தோட்டத்தைச் சேர்ந்த பூசாரி மகள் ஆண்டாள் என்பதை அடையாளம் கண்டுகொள்கிறான். இதனை உணர்ந்த ஆண்டாள் அவனை அவ்விடத்தை விட்டு விரட்டி வெளியேற்றிய போதும், மான உணர்வினால் பாதிக்கப்படுகிறாள். தனது நிலை தனது குடும்ப உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிந்து விடுமோ என அச்சம் கொள்கிறாள். அவமான உணர்வில் ஆட்படுத்தப்பட்ட ஆண்டாள் தற்கொலைக்கு முயற்சிக்கிறாள். அதிலும் பெண் என்பவர் குடும்பத்தின் கௌரவச் சின்னமாக விளங்க வேண்டியன். ஓர் ஆண்மகன் செய்யும் தவறு அவனை மட்டுமே பாதிக்கும். ஆனால் பெண்கள் செய்யும் தவறு ஒரு குடும்பத்தைப் பெரிதும் பாதிக்கும் (தட்சணாமூர்த்தி, 2008, pp.540544). அதனால்தான் தமிழ்ச் சமுதாயத்தில் பெண்கள் மிகவும் பாதுகாப்புக் குரியவர்களாகவும், போற்றுதற்கு உரியவர்களாகவும், பாதுக்காக்கப்படுகின்றனர் (Umadevi Prabharan, 2011, p.167).

இந்தப் பண்பாட்டுக் கட்டமைப்பில் வளர்ந்த ஆண்டாளும் தன்னால் தனது குடும்ப மானம் பறிபோனதை எண்ணி வருந்தித் தற்கொலைக்கு முயற்சிக்கிறாள். மலேசியாவில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வு ஒன்று மலேசிய இந்தியர்களில் பெரும்பான்மையினர் மானம் பறிபோனதை எண்ணியே தற்கொலை செய்து கொண்டதாகத் தெரிவிக்கின்றது. (குணா, 2006, pp.108112). இதுவே ஆண்டாள் திரைப்படத்திலும் ஓர் பெண்ணின் அவல நிலையாகக் காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

இவ்வாறு தனது எதிர்காலம், குடும்பம், சமுதாயம் ஆகிய அனைத்திற்கும் அவப்பெயரை ஈட்டித் தரக்கூடிய பக்குவமற்ற காதலினால் விளையும் விளைவுகளை ஒருகணம் சிந்தித்தால் மிகப் பெரிய இழப்புகள் தவிர்க்கப்படும் என்பதை இத்திரைப்படம் மனதில் பதியும் வண்ணம் சித்தரித்துள்ளது.

ஆண்டு	மலாய்க்காரர்	சீனர்	இந்தியர்	பிற இனத்தவர்	மொத்தம்
2011	467	367	116	279	1,229
2012	571	757	125	541	1,994

மூலம்: <http://www.perakini.net/statistik>.

விலைமாதர் தொழிலால் விளையும் அவலம்

தமிழர் பண்பாட்டிலாகட்டும் அல்லது இந்து சமயப் போதனைகளிலாகட்டும் பரத்தமை என்பது பாவச்செயலாகவே குறிப்பிடப்படுகின்றது. இது பஞ்சமாபாதகங்களில் ஒன்றாகவே கூறப்படுகின்றது (சிங்காரவேலு முதலியார், 1998, p.1079). திருவள்ளுவர் பரத்தையரைப் பணத்தின் மீது மட்டுமே நாட்டம் கொண்டவர் என்றும் அவர்களுடன் கூடுவது பிணத்துடன் கூடுவதற்கு ஒப்பாகும் என்றும் கூறுகின்றார் (குறள்: 193). சங்ககாலம் தொட்டே பரத்தையர் இருந்துள்ளனர். ஆயினும் இவர்கள் சமுதாயத்தில் ஒதுக்கப்பட்டே வைக்கப்பட்டிருந்தனர் (தட்சணாமூர்த்தி, 2001, p.109). மேலும் விலைமாதருடன் தொடர்புகொண்ட ஆடவன் தன் மனைவியின் காலைத் தொட்டு மன்னிப்புக் கேட்க வேண்டும் எனச் சங்க இலக்கியம் உரைக்கின்றது (கலித்தொகை: 88). இதன் அடிப்படையில் காணும் போது பரத்தையுடன் தொடர்பு கொள்ளும் ஆண்மகன் மானமிழந்தவனாகவே சமுதாயத்தால் பார்க்கப்படுகின்றான். ஆண்டாள் திரைப்படத்தில் ஆண்டாளை உடல் இன்பத்திற்காக நாடி வரும் மருத்துவர் ஒருவர், தன்னைத் தன் மனைவி விவாகரத்து செய்ததாலேயே தாம் இது போன்றோரைத் தேடி வருவதாகத் தன் நண்பரிடம் கூறுகிறார். மலேசியாவில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வு ஒன்று இது போன்ற பெண்களைத் தேடி வரும் பெரும்பாலான

ஆண்கள் திருமணமாகாதவர்களாகவும் விவாகரத்து பெற்றவர்களாகவுமே உள்ளனர் எனக் காட்டுகிறது (குணா, 2006, p.124). இதே காட்சியில் அம்மருத்துவர் தனது செயலுக்காக வருந்துவதும் வெட்கம் கொள்வதும் அத்திரைப்படத்தில் காட்டப்படுவது கற்பு என்பது ஆண் பெண் இருபாலருக்கும் பொதுவான ஒன்றுதான் என்பதையும் பரத்தையரோடு சேர நினைப்பவன் மானமிழந்தவனாகவே இருப்பான் என்பதையும் நிறுவுகின்றது.

ஆண்டாள் தன் கணவனால் விபச்சாரத் தொழிலில் ஈடுபடுத்தப்பட்ட பின்னர் தனது மானமிழந்து, பெண்ணுக்குரிய பண்புகளை இழந்து வாழ்வதாகக் காட்டப்படுகிறாள். அவளுடைய முந்தைய பண்பாடு மிக்க வாழ்க்கையையும் தற்போதைய விபச்சாரத் தொழிலில் அகப்பட்ட வாழ்க்கையையும் எண்ணிப் பார்க்கும் முரளி எனும் ஆண்டாளின் நண்பன் அவளின் அவல நிலையை எண்ணி வருந்துகிறான். மேலும் சமுதாயத்தில் தனது மதிப்பு அனைத்தையும் இழந்தவனாகவும், யாருக்கும் அடங்காதவனாகவும் மாறிவிடும் ஆண்டாளின் வாழ்க்கையை இப்படம் சுட்டுகிறது. மேலும், இக்குற்றச் செயலைப் பிறர் அறியா வண்ணமே ஆண்டாள் மேற்கொள்கிறாள் என்பது இது மலேசியாவில் ஒரு குற்றச் செயல் என்பதையும் புலப்படுத்துகிறது.

மலேசியாவில் இக்குற்றத்தைத் தடுக்கப் போலீசாரால் தொடர்ந்து நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுதான் வந்திருக்கின்றது.

அட்டவணை 1: 2011ஆம் ஆண்டு ஜனவரி முதல் 2012ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர்

வரையில் போலீசாரால் தடுத்து வைக்கப்பட்ட விலைமாதர்களின் எண்ணிக்கை.

மேற்கண்ட அட்டவணை மலேசியாவில் போலீசாரால் விபச்சாரத் தொழிலுக்கு எதிராக மேற்கொள்ளப்பட்ட நடவடிக்கையைக் காட்டுகிறது. ஆயினும் இது தொடர்ந்து கொண்டு இருப்பதை மறுப்பதற்கில்லை. மேற்கண்ட நடவடிக்கையைப் போலவே 1995 ஆம் ஆண்டு குவாலாலம்பூர், செளவு கிட் சாலையில் பலமுறை மேற்கொள்ளப்பட்ட போலீஸ் சோதனையில் மொத்தம் 143 விலைமாதர்கள் தடுத்து வைக்கப்பட்டு, நீதி விசாரணையில் நிறுத்தப்பட்டனர். இவர்களுக்கான தண்டனைக்குப் பிறகு இவர்கள் மீண்டும் இதே தொழிலில் ஈடுபட்டது ஆய்வு ஒன்றின் வழி அறியப்பட்டது (குணா, 2006, p.133).

ஆனால் இந்தத் தொழிலினால் மிகப்பெரிய குற்றச் செயல்கள் பெருகுவதும் சமுதாயச் சீர்கேடுகள் நிகழ்வதுவும் மறுப்பதற்கில்லை (Kalaivani Palaney, 2011, p.134). இது போன்ற விலைமாதர்கள் பலர் போதைப் பொருள் விநியோகத்திலும் ஈடுபடுகின்றனர். இதுவல்லாது தங்களிடம் வரும் வாடிக்கையாளர்களை மிரட்டிப் பணம் பறிப்பதுவும் நிகழ்கிறது. இத்தொழிலில் உள்ள தரகர்கள், பெண்கள், குழந்தைகள் போன்றோரைக் கடத்தும் குற்றச் செயல்களிலும் ஈடுபடுகின்றனர் (குணா, 2006, p.125).

அனைத்துலக ஆய்வறிக்கை ஒன்று, இந்திய நாட்டில் 400,00 - 500,000 வரையில் பெண்பிள்ளைகள் விபச்சாரத்தில் ஈடுபடுத்தப்படுவதாக அறிவிக்கின்றது (UNICEF, 2011, p.7). இத்தொழிலில் ஈடுபடுத்துவதற்காகப் பல பெண்களும் சிறுமிகளும் கடத்தப்படுகின்றனர் (Kathleen Barry, 1996, p.173). ஆண்டாள் திரைப்படத்தில் கூட சுரேஷ் ஆண்டாளின் குழந்தையை விற்கத் திட்டமிடும் நடவடிக்கை காட்டப்படுகின்றது.

இதுவல்லாது உயிர்க்கொல்லி நோயாகிய எயிட்ஸ் (AIDS) நோய் பரப்பத்திற்கும் விபச்சாரமே முக்கிய காரணமாக உள்ளது (Campbell, 1999, p.78). 1986 ஆம் ஆண்டு முதல் 2008 ஆம் ஆண்டு வரை மொத்தம் 84,630 பேருக்கு எச்.ஐ.வி கண்டிருப்பதாகவும் அவர்களுள் 11,234 பேர்கள் மரணமுற்றிருப்பதாகவும் அறியப்படுகின்றது. இவர்களுள் பெரும்பான்மையினர் விலைமாதர்களிடமிருந்தே இந்நோய்க்கு ஆளானதாகவும் இத்துறை அறிவித்துள்ளது (Perangkaan Sosial Terpilih Tren Sosial Malaysia, 2009, pp.3-4).

இதன் அடிப்படையில், ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்படும் ஊடகக்காட்சிகள் யாவும் சரியான ஆதாரங்களைக் கொண்டு ஆய்வு செய்வதன் மூலம் மக்களுக்கு விழிப்புணர்வை கொடுப்பதாகக் ஹெர்மனதிக் கோட்பாடு கூறுவதன் பார்வையில் ஆண்டாள் திரைப்படமும் இளம் தலைமுறையினருக்கு சமுதாய அவலத்தைச் சுட்டிக் காட்டுவதன் வாயிலாக அவர்களைத் தவறு செய்யாமல் இருக்க எச்சரிக்கிறது. மேலும், பல சீரழிவுகளுக்குக் காரணமாக உள்ள விபச்சாரத்தால் ஏற்படும் இன்னல்களையும் சமுதாய அவலங்களாக முன்வைப்பதோடு, இளம் பெண்கள் இத்தொழிலில் சிக்கிவிடக் கூடாது எனும் சிந்தனையையும் ஆண்டாள் திரைப்படம் முன்வைத்திருப்பது ஆய்வின் வழி அறியப்படுகின்றது.

போதைப் பொருளால் சீரழிவு

மதுப்பழகத்தினும் கொடியது போதைப்பழக்கம். இது ஒருவரின் புத்தியை மழுங்கச் செய்து இன்பமான ஒரு மயக்கமான நிலையிலேயே ஆழ்த்தி வைத்திருக்கக் கூடியது. போதை வஸ்துவின் வேகம் உடலில் இருக்கும் வரையில் இது தொடரும். பின்னர் அதைத் தேடி அலைய வைக்கும். பின்னர் இதற்கு அடிமையானவர்கள் போதைப்பொருள் இல்லாமல் வாழ முடியாத நிலை

இனம்	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008
மலாய்க்காரர்	65.9	67.7	69.5	68.6	64.6	68.1	69.5	72.6	77.4
சீனர்	17.9	16.0	14.9	14.8	13.6	15.6	15.9	13.6	11.6
இந்தியர்	10.9	10.1	10.2	10.1	9.1	9.8	10.6	11.4	8.8
சபாக் மாநிலத்தவர்	3.9	4.4	4.2	4.3	9.0	3.7	2.4	1.6	1.2
சரவாக் மாநிலத்தவர்	0.4	0.2	0.3	0.4	0.4	0.4	0.4	0.2	0.1
பிற இனத்தவர் & வெளிநாட்டவர்	1.1	1.5	1.0	1.8	3.2	2.3	1.2	0.6	0.8

மூலம்: *Perangkaan Sosial Terpilih*, 2010, p. 5.

உருவாகும் (Mohamed Izham, 2004, p.8). போதைப் பொருள் கிடைக்காத நிலையில் மயக்கம், கண்களில் நீர் வடிதல், வயிற்றுவலி போன்ற மிகப்பெரிய துன்பத்திற்கு போதைப் பித்தர்கள் ஆளாவர். இதனால் தன்னிலை இழக்கச் செய்து தாம் என்ன செய்கிறோம் என்று அறியாத வெறிபிடித்த நிலைக்கு இவர்கள் தள்ளப்படுவர். இதுவே அவர்களை திருட்டு, கொள்ளை, விபச்சாரம் போன்ற குற்றச் செயல்களிலும் ஈடுபடத் தூண்டும் (Mohamad Sabri, 1996, p.35).

ஆண்டாள் திரைப்படத்தில் ஆண்டாள் ஒரு நல்ல குடும்பத்தில் பிறந்த பண்புள்ள பெண்ணாக இருந்த போதிலும் தன்கணவனால் போதைப்பொருளுக்கு அடிமையாக்கப்பட்ட பின்னர் விபச்சாரம் உட்பட அனைத்து கீழ்நிலைச் செயல்களிலும் ஈடுபடத் தொடங்குகிறாள். அவள் குடும்பம் அவளுக்கு அளித்த பண்பாடுகள் யாவும் மறந்து போனது. போதை ஒன்றே அவள் தேவை என்றானது.

போதைப் பித்தர்களின் வாழ்க்கையில் எவ்வித சமுதாயக் கடப்பாடோ அல்லது குடும்பம், இனம், நாடு என்கிற பற்றுதலோ இல்லாமல் போய்விடும். அவர்கள் மயக்கமான ஒரு இன்ப உலகில் வாழ்வதாகத் தங்களைத் நினைத்துக் கொள்வர். இவர்கள் வாழ்வதும் இது

போன்ற போதைப்பித்தர்களுடன்தான். மக்கள் தங்களை கீழ்நிலையில் பார்க்கிறார்கள் என்ற கவலையும் இவர்களுக்குச் சிறிதும் இருக்காது (Abdul Ghafar Taib, 1992, p.4). ஆண்டாள் திரைப்படத்தில் முரளி என்கிற அவளது நண்பன் ஆண்டாளுக்கு அறிவுரை கூறிய போது ஆண்டாள் எதனையும் பொருட்படுத்தாது அவளது அறிவுரைகளை அலட்சியம் செய்தது மேற்சொன்னவற்றையே சுட்டுகிறது.

தனி மனிதன், சமுதாயம் என அனைத்தையும் சீரழிக்கவல்ல போதைப்பொருள் வினியோகம் மலேசியாவில் மிகப் பெரிய குற்றச் செயலாகக் கருதப்பட்ட போது, இந்த அவலம் தொடர்ந்து கொண்டதான் இருக்கிறது.

அட்டவணை 2: 2000 - 2008 வரையில் இன வாரியாக போதைப் பழக்கத்திற்கு அடிமையானவர்களின் விழுக்காடு (%).

மேற்கண்ட அட்டவணை மலேசிய இந்தியர்களிடையே இப்பழக்கம் குறைந்திருப்பதைப் போலக் காட்டினாலும் கூடா இதில் மிகப்பெரிய மாற்றம் இருப்பதாக அறியப்படவில்லை என்றே கூற வேண்டும். அரசாங்கம் இக்குற்றச் செயலைக் கட்டுப்படுத்தப் பல்வேறு சட்டங்களை அமல்படுத்திய வண்ணமே

உள்ளது. போதைப்பித்தர் சட்டம் (மருத்துவம் - மீட்சி) 1983, அபாயகர போதைப்பொருள் 1988, நஞ்சு சட்டம் 1952 (B2) போன்ற சட்டங்கள் பல மலேசியாவில் இயற்றப்பட்டும் அவை மேம்படுத்தப்பட்டும் வந்துள்ளன. ஆயினும் போதைப் பொருளுக்கு அடிமையாவதும், அதனைக் கடத்துவதும் தொடர்ந்து கொண்டதான் இருக்கிறது (Sulaiman bin Hj Mahmud, 2004, pp.1-2). போதைப்பொருள் விற்பனை மிகுந்த லாபகரமானது என்பதுவே இக்குற்றச்செயல் வளர்வதற்கான மூல காரணம் எனக் கூறப்படுகின்றது (குணா, 2006, p.85).

ஆயினும் மலேசியக் காவல்துறை இதனைத் துடைத்தொழிப்பதில் முனைப்புடன் செயல்படுவதாகவே கூற வேண்டும். 2006ஆம் ஆண்டு 20.5 மில்லியன் மதிப்பிலான போதைப் பொருள்களும் அதற்கு அடுத்த ஆண்டு 37.3 மில்லியன் மதிப்பிலான போதைப் பொருள்களும் காவல்துறையினரால் கைப்பற்றப்படன (Akhbar Utusan Malaysia, 19/12/2007, p.15). ஆனால் இதனை முற்றிலும் துடைத்தொழிப்பதற்குச் சமுதாயத்தில் விழிப்புணர்வு வேண்டும்.

20 முதல் 25 வயதிற்கு இடையிலான பல மலேசிய இந்திய இளைஞர்கள் இந்தப் போதைப்பொருள் கடத்தல் மற்றும் வினியோகத்தில் ஈடுபடுகின்றனர் என ஆய்வு ஒன்று காட்டுகின்றது. மேலும் 1988 முதல் 1996ஆம் ஆண்டு வரையில் 9,000 மலேசிய இந்திய இளைஞர்கள் போதைப்பொருள் வினியோகக் குற்றத்திற்காக மலேசியக் காவல்துறையினரால் கைதும் செய்யப்பட்டுள்ளனர் என்றும் அந்த ஆய்வு காட்டுகின்றது (குணா, 2006, p.85).

போதைப்பித்தர்கள், போதைப்பொருள் வினியோகிப்பாளர்கள் ஆகிய இவ்விருவரும் சட்டத்தின் முன் குற்றவாளிகளேயாவர். இவர்கள் சமுதாயத்தால் ஒதுக்கப்பட்டவர்களாகவும் வைக்கப்படுவர் (Anti Narcotics Task Force, 1992, p.94). இது

மிகப்பெரிய சமுதாயச் சீரழிவுச் செயலும் ஆகும் (Kerbo, 2012, p.9).

ஆண்டாள் திரைப்படத்தில் போதைப்பொருளினால் விளையும் மேற்சொன்ன அவலங்கள் யாவும் தெளிவாகவே காட்டப்பட்டுள்ளன. அதோடு போதைப்பொருளுக்கு அடிமையானால் எத்தகைய கதியை அடைவர் என்பதற்கு ஆண்டாள் கதாபாத்திரமே தக்க சான்றாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது. போதைப்பொருள் வினியோகத்தில் ஈடுபட்ட சுரேஷும் சட்டத்தின் பிடியிலிருந்து தப்ப இயலாது என்பதுவும் இத்திரைப்படத்தில் நிறுவப்பட்டுள்ளது.

முடிவுரை

ஆண்டாள் திரைப்படத்தில் சமுதாய அவலங்களாக முன்வைக்கப்பட்ட இளம் வயதில் பக்குவமற்ற காதல், விலைமாதர் தொடர்பு, போதைப்பழக்கம் ஆகிய மூன்று கருப்பொருள்களும் பார்ப்பவரின் மனதில் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தும் வண்ணமே சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளன. இவை சமுதாய அவலங்கலாகச் சித்தரிக்கப்பட்ட போதிலும் இதனால் வரும் கேடுகளால் மலேசிய இந்திய சமுதாயம் சீரழிந்து விடக் கூடாது என்பதற்கான சிந்தனைப் போக்குகள் இத்திரைப்படக் காட்சிகளில் செவ்வனே காட்டப்பட்டுள்ளன. முதல் கோணல் முற்றும் கோணல் என்பது போல ஆண்டாளின் வாழ்க்கையில் இளம் வயதில் பக்குவமற்ற காதலினால் அவள் எடுத்த தவறான முடிவே அவளது மற்றைய எல்லாக் குற்றங்களுக்கும் காரணமாக அமைந்தது எனும் சிந்தனையே ஒட்டு மொத்தக் கதையின் சாரமாக விளங்குவதை ஆய்வில் கண்டுபிடிப்புகள் காட்டுகின்றன. அதே வேளையில் தவறு செய்வது மனித இயல்பாயினும் அதைத் திருத்திக் கொள்வதால் நல்ல வாழ்க்கையை யாராலும் அமைத்துக் கொள்ள முடியும் எனும் ஆண்டாள் திரைப்படத்தின் சிந்தனையானது இன்றைய இளைய சமுதாயத்திற்கு மிகவும் ஏற்புடைய

சிந்தனையாக உள்ளது எனலாம். ஒட்டு மொத்தத்தில் ஆண்டாள் திரைப்படம் சமுதாய அவலங்களை முன்னிருத்தி அதில் சிக்கிக் கொள்ளாமல் இனைய சமுதாயம்

கவனமாகத் தங்களின் வாழ்க்கையைச் சீரமைத்துக் கொள்வதற்கான வழிகோளாக அமைகிறது என்றே ஆய்வின் முடிவாக முன்வைக்கப்படுகிறது.

References

- Abdul Ghafar Taib. (1992). *Dadah Membunuh*. Kuala Lumpur: Delma Sdn.Bhd.
- Achee Subramaniam. (1995). *Wanita Dalam Novel Tamil Malaysia (1910-1970)*. (Unpublished Masters Desertation). Universiti Malaya.
- Akhbar Utusan Malaysia.
- Andrew Tudor. (1974). *Image And Influence: Studies In The Sociology Of Film*. London: George Allen & Unwin.
- Armes, Roy. (1974). *Film And Reality*. England: Penguin Books Ltd.
- Bordwell, David & Thompson, Kristin. (2008). *Film Art*. New York: MC Graw Hill.
- Campbell, A., Carole. (1999). *Women, Families And HIV/AIDS: A Sociological Perspective On The Epidemic In America*. UK: Cambridge University Press.
- Constantine V. Nakassis & Melanie A. Dean. (2007). "Desire, Youth, and Realism in Tamil Cinema.", *Journal of Linguistic Anthropology*. (Vol. 17, Issue 1, pp. 77-104). ISSN 1055-1360, EISSN 1548-1395. <http://www.ucpressjournals.com/reprintInfo.asp>. DOI: 10.1525/jlin.2007.17.1.77.
- Creswell W., John. (2003). *Research Design Qualitative, Quantitative And Mixed Methods Approaches*. (2nd Edition). London: Sage Publication, Inc.
- Dadah, What You Need To Know. (1992). Anti Narcotics Task Force, National Security Concl. Kuala Lumpur: Delmu (Malaysia) Sdn, Bhd.
- Denzin K., Norman & Lincoln S., Yvonna., (2003). Introduction: The Discipline and Practice of Qualitative Research. In K., Norman, Denzin and Yvonna, S., Lincoln (Eds.), *Collecting And Interpreting Qualitative Materials*. London: Sage Publication, Inc.
- Gouldlad, J., S., R. (1971). *A Sociology of Populoar Drama*. London: Heinemann.
- Guna K., A. (2006). *Kaathal Mana Vaalkai, Kulanthai Valarppu: Sikalum Thirvum*. Chennai: Santha Publication.
- Howell, Kerry E. (2013). *An Introduction To The Philosophy Of Methodology*. Singapore: Sage Publication, Inc.
- Jarvie, C. (1970). *Towards A Sociology Of The Cinema*. London: Routledge & Kegan Paul Ltd.
- Kalaivani Palaney. (2011). *Kajian Isu-Isu Semasa Dalam Cerpen Tamil Terbitan Akhbar Malaysia Nanban*. (Unpublished Masters Desertation). Universiti Malaya.
- Kalithogai.
- Kathleen Barry. (1996). *The Prostitution of Sexuality*. New York: New York University Press.
- Kerbo, R., Harold. (2012). *Social Stratification And Inequality*. London: Mc Graw Hill.
- Khoo Sim Eng. (1997). *The Construction Of A Chinese-American Faminice Identity In Film*. (Unpublished Masters Desertation) Universiti Malaya.
- Kumarasamy Thannimalai. (2011). *Isu-Isu Sosial Iang Digambarkan Oleh Novel-Novel Tamil Malaysia Sekitar 1990-an*. (Unpublished Masters Desertation). Universiti Malaya.

- Mccarthy, Thomas. (1978). *The Critical Theory Of Jurgen Habermas*. London: Hutchinson & Co, Ltd.
- Melissa Freeman. (2008). Hermeneutics. In M., Given Lisa (Ed.), *The Sage Encyclopedia of Qualitative Research Methods*. (Vol. 1, pp. 385-388). London: Sage Publication, Inc.
- Merrian, B., Sharan. (2009). *Qualitative Research A Guide To Design And Implementation*. San Francisco: A Wiley Imprint.
- Michael Pyan & Melissa Lenas. (2012). *An Introduction to Film Analysis*. New York: Continuum.
- Mohamed Izham. (2004). *Mengenali Dadah Dan Bahayanya Terhadap Masyarakat*. Kuala Lumpur: Dewan Bahasa dan Pustaka.
- Mohamed Sabib Bin Abdullah. (2007). *Pemaparan Isu-Isu Sosial Dalam Puisi-puisi Tamil Malaysia Selepas Kemerdekaan*. (Disertasi Ijazah Sarjana yang tidak diterbitkan). Universiti Malaya.
- Naga Devi. (2006/2007). *Astro Tamil Nadagangal: Oor Aaivu*. (Unpublished Graduation Exercise). Universiti Malaya.
- Palani Krishnasamy. (2011). *Pemikiran Femenisme Dalam Sajak Tamil Moden Malaysia*. (Unpublished Masters Desertation). Universiti Malaya.
- Paul Madsen, Roy (1973). *The Impact Of Film, How Ideas Are Communicated Through Cinema And Television*. New York: Macmillan Publishing Co. Inc.
- Perangkaan Sosial Terpilih, Tren Sosial Malaysia. (2009). (Siri 11). Putrajaya: Jabatan Perangkaan Malaysia.
- Perangkaan Sosial Terpilih. (2010), Putrajaya: Jabatan Perangkaan Malaysia.
- Rajantharan, M and Sillalee, K. (2015). "Sangath Tamilarin Manam Katha Viram.", *Journal of Tamil Peraivu*. (Vol. 1, pp.7-15). ISSN 2289-8379.
- Sabitha Marican. 2005. *Kaedah Penyelidikan Sains Sosial*. Petaling Jaya: Pearson/Prentice Hall.
- Sagar Narayanan. (2009). *Satu Kajian Tentang Corak Pemikiran Sosial Masyarakat India yang Terpapar Dalam Novel Tamil Malaysia (1957-1987)*. (Unpublished Doctoral Thesis). Universiti Malaya.
- Singaravelu Mudaliar, A. (1998). *Abithana Chintamani: The Encyclopedia Of Tamil Literature*. Delhi: Asian Educational Services.
- Stephenson, Ralph & Phelps, Guy. 1965. *The Cinema As Art*. London: Penguin Books.
- Sulaiman Bin Hj Mahmud. (2004). *Pelaksanaan Dan Cabaran Undang-undang Dadah: Antara Pemulihan Dan Hukuman Kertas kerja yang dibentangkan dalam Seminar Membanteras Gejala Dadah*. (pp. 1-12). *Ajensi Dadah Kebangsaan Kementerian Keselamatan Dalam Negeri Malaysia*, 12-14/8/2004. Johor Bahru: Puteri Pan Pacific.
- Thatchinamurthy, A. (2001). *Sanga Ilakiyanggal Unarthum Manitha Uravugal*. Thanjvur: Mangayarkarasi Pathipagam.
- Thatchinamurthy, A. (2008). *Thamilar Naagarigamum Panbaadum*. Chennai: Yaal Veliyidu.
- Thiruvalluvar. *Thirukkural*.
- Tony Aldgate. (1981). *Ideological Consensus In British Feature Films, 1935-1947*. In K.,R.,M., Short (Ed.), *Feature Films As History* (pp. 94-112). London: Croo M Helm.
- Umadevi Brabaharan. (2011). *Isu-Isu Semasa Dalam Cerpen Tamil Malaysia Dari Tahun 1990-2006*. (Disertasi Ijazah Sarjana yang tidak diterbitkan). Universiti Malaya.
- UNICEF. (2011). *Profiting From Abuse: An Investigation In To The Sexual Exploitation Of Our Children*. New York: The United Nation Children's Fund.
- Zygmunt Bauman. (1978). *Hermeneutics And Social Science Approaches To Understanding*. London: Hutchinson & Co, Ltd.
- <http://www.perakini.net/statistik>

மொரீசிய நாட்டுத் தமிழிலக்கியமும் மொழிபெயர்ப்புகளும்

Tamil Literature and Translations in Mauritius

முனைவர் உமா அழகிரி
Dr Uma Allagbery¹

Abstract

This article describes the history of Tamil Literature and Translation in Mauritius. The main sources for this paper were based on books, magazines and interview. The period that had been considered was from 1930 till date. This essay is written in a descriptive mode, exploratory mode and quantitative reference was done. The research shows that the learned people who came from Tamil Nadu to Mauritius was the first pioneer of Tamil Literature in Mauritius. They left their legacy by imparting Tamil knowledge to those who were interested in learning Tamil Language. Consequently this has been a vital element for them to write their thoughts in the form of literature. They mostly wrote to bring an awareness among the people thus bringing reforms in the society. During the course of time there had been an urgent need to translate the Tamil Literature in European languages such as English and French. This has made the content of Tamil Language accessible to the Tamil Community. It has been observed through this research that there have been many devotional songs which have been written and their transliterations were given. Besides this, Thiruppugazh, Thirukkural and Bharathiyar songs have been translated for the Tamil people to get acquainted with Tamil Literature. The Tamil Literature and Translations have been gateways for the promotion and preservation of the Tamil Language and Culture till date in Mauritius.

Keywords: Mauritius Tamil Literature, Legacy, Tamil knowledge, Tamil community, Tamil Language and Culture, Translation.

முன்னுரை

இந்தியப் பெருங்கடலில் காணப்படும் தீவுகளுள் மொரீசியசும் ஒன்று. இது தமிழர் புலம் பெயர்ந்த நாடுகளுள் ஒன்றாகும். கிட்டத்தட்ட இருநூற்றெழுபது ஆண்டுகளுக்கு முன் தமிழர்கள் சேலம், மதுரை, திருநெல்வேலி (Tiroumalechetty, 2014, p.23) முதலிய மாவட்டங்களிலிருந்து

மொரீசியசிற்குக் குடியேறினார்கள். தமிழ்மொழியில் பேசி வந்த இவர்களுக்குப் பின் தோன்றிய தலைமுறையினருக்குத் தொடர்ந்து தமிழ்மொழியைப் பேசவும் படிக்கவும் வாய்ப்பு கிடைக்கவில்லை. இதற்குப் பல காரணங்கள் உள்ளன. அவற்றுள் முக்கியக் காரணங்களாவன 1. முதல் இரண்டாவது தலைமுறையினருக்குத் தமிழ்க் கல்வி பெறும்

¹ Author is an Assistant Professor in the Department of Tamil, Mahatma Gandhi Institute, Mauritius.
u.allagbery@gmail.com

வாய்ப்பு அப்போது இருக்கவில்லை. 2. முதலாளி - தொழிலாளி மொழியாகக் கிரியோல் விளங்கியதால் முதல் தலைமுறையிலேயே இம்மொழியின் தேவையை உணர்ந்தனர். 3. கிறித்தவப் பாதிரிமார்கள் கிறித்தவச் சமயத்தைப் பரப்பி வந்ததோடு பலரை மத மாற்றம் செய்ததாலும் தம் பிள்ளைகளைப் பள்ளிக்கு அனுப்புவதை நிறுத்தினர். (இராசாராம், 1991, pp.632 - 633). அதனால்தான் இவை இலக்கிய வளர்ச்சிக்குத் தடைகளாக விளங்கின எனலாம்.

இருபதாம் நூற்றாண்டில் மொரீசியசு நாட்டில் தமிழிலக்கியங்கள் தோன்றத் தொடங்கின. இதற்குத் தமிழகத்திலிருந்து வந்த பேரறிஞர்களின் பங்கு உயரியது. இவர்கள் தமிழ்மொழியில் இலக்கியப் படைப்புகளைப் படைத்தனர். இவ்விலக்கியங்கள் தமிழ்மொழியை மொரீசியசு நாட்டில் நிலைத்து நிற்க வழி வகுத்தன. இக்கட்டுரையில் மொரீசியசில் தோன்றியுள்ள இலக்கியங்கள், அவை எவ்வகையில் தமிழ்மொழி வளர்ச்சிக்கு ஆதரவாக இருந்தன, இக்காலத்தில் தமிழ் இலக்கியத்தின் நிலை, மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகள் ஆகியவற்றை ஆராய்ந்து விளக்குவதாக அமைந்துள்ளது. இது வரையில் இம்மாதிரி கட்டுரை எழுதப்படவில்லை. ச. இராசாராம் அவர்கள் மொரீசியஸ் தமிழும் தமிழர்களும் என்ற நூலை எழுதியுள்ளார். இந்நூலில் உள்ள செய்திகள் முதல் ஆதாரங்களாக அமைந்துள்ளன.

முந்தய ஆய்வு

மேன்னாட்டார் மொரீசியசு நாட்டைக் கண்டுபிடித்தார்கள். பிரெஞ்சுக்காரர் மற்றும் ஆங்கிலேயர் ஆட்சியின்போது ஆப்பிரிக்காவிலிருந்து மக்களைக் கொண்டு வந்தார்கள். கொட்டடிமை ஒழிப்புக்குப் பின் இந்தியாவிலிருந்து ஒப்பந்தக் கூலி முறை கொண்டு மக்களை வரவழைத்தார்கள். அம்மக்கள் கரும்புத் தோட்டங்களில்

வேலை செய்து சொந்த நாட்டிற்குத் திரும்பி வர வேண்டும் என்ற கொள்கை உடையவர்களாக இருந்தார்கள். ஆனால் அவர்கள் விதி வேறாக அமைந்துள்ளது. அவர்கள் இந்நாட்டுக் குடிபெயர்ந்தோர் ஆவார்கள். அவர்களுள் தமிழர்களும் இருக்கிறார்கள். ச. இராசாராம் அவர்கள் மொரீசியஸ் தமிழரும் தமிழும் என்ற நூலை எழுதியுள்ளார். இவர் மொரீசியசு வரலாற்று அறிஞர்களான எஸ். பிசுந்தயால், கே. ஹாசாரிசிங், த. நபால், இராமு தூரியமூர்த்தி முதலியோர் எழுதியுள்ள நூல்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு மொரீசியஸ் தமிழரும் தமிழும் என்னும் நூல் எழுதியுள்ளார். இதற்கு முன் தமிழ்மொழியில் நூல்கள் பெரிதாக எழுதப்படவில்லை.

தரவுகளும் ஆய்வுகளும்

இக்கட்டுரை மொரீசியசு நாட்டுத் தமிழிலக்கியம் மற்றும் மொழிபெயர்ப்புகளைப் பற்றியது. இப்பணிக்குப் பண்பு சார் நூலக ஆய்வும் விளக்கமுறை ஆய்வும் பின்பற்றப் பட்டுள்ளன.

மொரீசியசு தமிழிலக்கிய வரலாறு

மொரீசியசு தமிழிலக்கிய வரலாற்றை மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம். அவை பின்வருமாறு:

- 1930 -க்கு முற்பட்ட காலம்
- 1930 -1950 வரையிலான இடைப்பட்ட காலம்
- 1950 -இலிருந்து இன்று வரையிலான காலம்

1930க்கு முன் மொரீசியசில் இலக்கியங்கள் தோன்றியதற்காகக் குறிப்புகள் இதுவரையில் கிடைக்கப் பெறவில்லை. ஆனாலும் தமிழ் இதழ்களில் கவிதைகளும் கட்டுரைகளும் வெளியாயின. “துளசிங்க நாவலர் 1911 ஆம் ஆண்டில்

நடத்தி வந்த விகட எக்களத் தூதன் என்ற ஆங்கிலம் - தமிழ் இருமொழி இதழில் பல தமிழ்க் கவிதைகளும் கட்டுரைகளும் எழுதப்பட்டு வந்தன” (இராசாராம், 1991, pp. 634). 1930 - 1950 வரையிலான இடைப்பட்ட காலத்தில் தமிழிலக்கியங்கள் படைக்கப்பட்டுள்ளன. தமிழகத்திலிருந்து மொரீசியசுக்கு வருகை தந்த தமிழறிஞர்கள் இக்கால இலக்கியத்துக்குப் பணியாற்றியுள்ளனர். அவ்வுறிஞர்களுள் குறிப்பிடத்தக்கவர் துளசிங்க நாவலர் என்பவர் ஆவார். மொரீசியசின் முதல் கவிஞராகவும் நாடக ஆசிரியராகவும் பத்திரிகையாளராகவும் இவர் விளங்கினார். விகட வாயாப்பு சங்கீதம் என்ற தலைப்பில் பல கவிதைகளையும் கட்டுரைகளையும் கும்மிகளையும் தொகுத்துள்ளார்.

தொடக்கக் காலத்தில் பண்டிதர் பெருமாள் சுப்பராயன், அ. சுப்பையா முதலியார், செ. இரா. வடிவேல் செல்லன், சு. விநாயகம் பிள்ளை, ஆறுமுகம் வாத்தி ஆகியோர் தமிழிலக்கிய வளர்ச்சிக்கு வழி கோலினார்கள். இவர்கள் துளசிங்க நாவலர் மற்றும் அருணாசல அரனடிகளின் மாணவர்கள் ஆவார்கள்.

அருணாசல அரனடிகள்

வி. அருணாசல அரனடிகள் காரைகால் அக்கரை வட்டத்தைச் சேர்ந்தவர். 1956 ஆம் ஆண்டில் அக்கரைவட்டம் நாட்டுச் சிறப்பு (ஆறுமுகம் 1940, பக்கம் 647) என்னும் நூலை எழுதியுள்ளார்.

பெருமாள் சுப்பராயன்

1932 ஆம் ஆண்டில் தியானாபிமான கீதங்கள் என்ற நூல் வெளியிடப்பட்டது. இதுவே மொரீசியசின் முதல் இலக்கியம் என்றும் இக்கவிதைத் தொகுப்பு அவரைக் கவிஞராக மொரீசியசுக்கு அறிமுகப்படுத்தியது என்றும் கருதப்படுகிறது. பெருமாள் சுப்பராயன் றாவெங்கார் என்ற பிரெஞ்சு முழு புதினத்தைத் தமிழ்மொழியில்

மொழிபெயர்த்துள்ளார்” (சு. இராசாராம், 1991, பக்கம் 646). இவர் இலக்கியச் சிந்தனையாளராகவும் சமுதாயச் சிந்தனையாளராகவும் விளங்கினார். மொழிப் பற்று, நாட்டுப் பற்று, கல்வி வளர்ச்சி, மறுமலர்ச்சி சமுதாயம் ஆகியவை தம் பாடல்களில் படம்பிடித்துக் காட்டியுள்ளார். இவர் கவிதைகள் பாரதியாரின் புதுமை வேட்கையைப் பிரதிபலிக்கின்றன. இவர் சிறந்த நாடக ஆசிரியரும் ஆவார். இவர் சதாரம் என்ற நாடகத்தை எழுதியுள்ளார். இதனால் அவருக்குப் பல பாராட்டுகள் கிடைத்தன. இந்நாடகத்தில் அவரும் நடித்தார்.

வடிவேல் செல்லன்

வடிவேல் செல்லன் எழுதிய கவிதைகளுள் முருகவேல் மாலை மற்றும் கர்வபங்க அஸ்திரம் குறிப்பிடத்தக்கவை (சு. இராசாராம், 1991, பக்கம் 693). இரண்டாம் உலகப்போரில் ஆங்கிலேயர் வெற்றி பெற வேண்டும் என்ற நோக்கத்தில் 1942 ஆம் ஆண்டில் இங்கிலீஷ் வெற்றிக்கிசைந்த ஜெபம் என்ற தலைப்பில் கவிதை ஒன்று வெளியிட்டார். மூன்று ஆண்டுகளைத் தொடர்ந்து திருவருள் பிரசாத வெற்றியின் தியானம், ஜெயபேரிகை முழக்கம், பூரண வெற்றியின் புகழ் ஆகியவற்றையும் வெளியிட்டார். 1956 ஆம் ஆண்டில் ஸ்ரீ சிவசுப்பிரமணியம் பதிகத்தையும் எழுதியுள்ளார்.

மற்ற புலவர்கள்

ஆ. உசுப்பராயன் என்பவரும் 1940 ஆம் ஆண்டில் மோரீஷஸ் ஸ்ரீ மீனாட்சியம்மன் பதிகம் என்ற நூலை இயற்றினார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது (சு. இராசாராம், 1991, பக்கம் 651).

1948 ஆம் ஆண்டில் வழிபாட்டு நூல் மொரீசியசு வாழ் தமிழர்களுக்கும் இரெயூனியன் தீவில் வாழும் தமிழர்களுக்கும் உதவும் வகையில் எழுதப்பட்டது. இதற்குப் பிறகு பிரெஞ்சு

மொழியில் எழுதப்பட்டுள்ள நூலான Prières Aum Mourouga (முருகப் பெருமான் துதிப் பாடல்கள்) என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. பதினாறு பாடல்கள் கொண்டுள்ள இந்நூலை எழுதியவர் சகாதேவன் இராகவன் ஆவார். (சு. இராசாராம், 1991, பக்கம் 714).

சுப்பையா முதலியார் 1959 ஆம் ஆண்டில் ஸ்ரீ ரமண மகரிஷியின் எண்பதாண்டு பிறந்த நாளை ஒட்டிப் பாடல் ஒன்றை எழுதியுள்ளார். இது மலர் ஒன்றில் வெளியிடப்பட்டது. 1960 ஆம் ஆண்டில் பேராசிரியர் வாசுதேவன் விஷ்ணு தயாலுவின் முன்னுரையுடன் மொரீசியஸ் தீவில் தமிழர்களின் சரித்திரம் என்ற வரலாற்றுக் குறிப்பு நூல் வெளி வந்தது. 1970 ஆம் ஆண்டில் சுப்பையா முதலியார் 52 பாடல்கள் கொண்ட வழிபாட்டு நூல் தொகுப்பு ஒன்றைச் செய்துள்ளார். “அவர் அவையடக்கத்தின் தேவையையும் உணர்ந்திருந்தார். எதுவாயினும் தமிழர் ஒற்றுமையின் தேவையைச் சுப்பையா முதலியார் வலியுறுத்தி வந்தார்” (சு. இராசாராம், 1991, பக்கம் 712). 1974 ஆம் ஆண்டில் சரவண ஐயர் தினசரி பிரார்த்தனைத் திரட்டு என்ற நூலை எழுதியுள்ளார். இது மொரீசியசு தமிழ்க் கோவில்கள் கூட்டிணைப்பின் உறுதுணையால் வெளியிடப்பட்டது. 1977 ஆம் ஆண்டில் மொரீசியசு முருகன் பாமாலை என்ற பக்திப் பனுவலைப் பொன்னுசாமி திருமலைச் செட்டி அவர்கள் வெளியிட்டுள்ளார். முருகாய நம என்ற வழிபாட்டு நூல் தமிழும் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பும் அடங்கிய ஒரு சிறு நூல் வெளியிடப்பட்டது. இதை வெளியிட்ட ஆண்டு தெரியவில்லை.

1985 ஆம் ஆண்டில் திரு அருணாசலம் புட்பரதம் அவர்கள் திருப்புகழ்ப் பாடல்கள் சிலவற்றை ஆங்கில மொழியில் மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டுள்ளார்.

மொரீசியசு நாட்டின் படைப்பாசிரியர்களும் அவர்களுடைய

படைப்புகளும் பின்வரும் அட்டவணையில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

கட்டுரைகள்

“1950க்குப் பின்னர் மொழிபெயர்ப்புகளைத் தவிர பெரும்பாலான தமிழ்ப் படைப்புகளுக்குப் புகலிடமாக அமைந்தது அவ்வப்போது வெளியிடப்பட்ட நினைவு விழா மலர்கள் ஆகும்” (சு. இராசாராம், 1991, பக்கம் 732). 1970க்குப் பின்னர் தமிழறிஞர்கள் தமிழ்மொழியில் மட்டுமின்றிப் பிரெஞ்சு மொழியிலும் ஆங்கில மொழியிலும் கட்டுரைகளை எழுதினார்கள். அவ்வப்போது இக்கட்டுரைகள் மலர்களில் வெளியிடப்பட்டன. கட்டுரைகளை எழுதியவர்களுள் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள் சங்கிலி சகோதரர்கள், அருணாசலம் புட்பரதம், பழனியாண்டி படையாட்சி முதலியோர் ஆவர்.

1976 ஆம் ஆண்டில் உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு மாநாட்டின்போது மொரீசியசு தமிழறிஞர்கள் மொரீசியசில் தமிழ்மொழியின் நிலை, தமிழ்மொழிக் கல்வியின் நிலை, மொரீசியசு தமிழர்ப் பண்பாடு, ஊடகங்களில் தமிழ்மொழி பெறுமிடம் ஆகியவற்றை ஒட்டிக் கட்டுரைகள் படைத்துள்ளனர். 1985 ஆம் ஆண்டில் 250 வது ஆண்டு மொரீசியசு தமிழர் குடியேற்ற நினைவு விழாவை முன்னிட்டு மாநாடும் கருத்தரங்கும் நடத்தப்பட்டன. 1989 ஆம் ஆண்டில் ஏழாவது உலகத் தமிழ் மாநாடு - கருத்தரங்கு மொரீசியசில் நடத்தியது. இலக்கணமும் மொழியியலும், இலக்கியமும் பண்பாடும், வரலாறும் சமூகவியலும், அறிவியியல் ஆகிய தலைப்புகளில் ஆய்வுக் கட்டுரைகள் படைக்கப்பட்டன (ஏழாவது உலகத் தமிழ் மாநாடு - கருத்தரங்கு ஆய்வுக் கட்டுரைகள், 1989, பக்கங்கள் வீவீ வீஸ்). 1989 ஆம் ஆண்டில் ஏழாவது உலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டை ஒட்டி வசந்தம் என்ற சிறப்பு

1.0: படைப்பாசிரியர்களும் அவர்களுடைய படைப்புகளும்

ஆசிரியர்கள்	படைப்புகள்
துளசிங்க நாவலர்	- விகட வாயாப்பு சங்கீதம்
பெருமாள் சுப்பராயன்	- தியானாபிமான கீதங்கள்
வி. அருணாசல அரனடிகள்	- அக்கரைவட்டம் நாட்டுச் சிறப்பு
வடிவேல் செல்லன்	- முருகவேல் மாலை - கர்வபங்க அஸ்திரம் - திருவருள் பிரசாத வெற்றியின் தியானம் - ஜெயபேரிகை முழக்கம் - பூரண வெற்றியின் புகழ் - ஸ்ரீ சிவசுப்பிரமணியம் பதிகம்
பெருமாள் சுப்பராயன்	- கவியா, தமிழ்க் கொலையா? - றாவெங்கார் - சதாரம்
ஆ. உசுப்பராயன்	- மோரீஷஸ் ஸ்ரீ மீனாட்சி யம்மன் பதிகம்
சகாதேவன் இராகவன்	- Prières Aum Mourouga
வாசுதேவன் விஷ்ணு தயாலு	- மொரீசியஸ் தீவில் தமிழர்களின் சரித்திரம்
சரவண ஐயர்	- தினசரி பிரார்த்தனைத் திரட்டு
பொன்னுசாமி திருமலைச் செட்டி	- மொரீசியசு முருகன் பாமாலை
முத்துக்குமாரன் சங்கிலி	- Prières Tamoules avec une Traduction Française - Anbhe Cadhavoulei Kirtanei Pardhal - Poems de Subramania Bharati
திரு அருணாசலம் புட்பரதம்	- திருப்புகழ்ப் பாடல்கள்

மலர் வெளியிடப்பட்டது. இதில் கட்டுரை, சிறுகதை, கவிதை, நாடகம், இசைப் பாடல் ஆகிய பகுதிகள் இருந்தன. பல ஆண்டுக் காலமாக மொரீசியசு தமிழ்க் கோவில்கள் கூட்டிணைப்பு ஒளி என்ற இதழை வெளியிட்டது. இவ்விதழ்களில் தமிழ், ஆங்கிலம், பிரெஞ்சு ஆகிய மொழிகளில் கட்டுரைகளும் குறிப்புகளும் வழங்கப்பட்டன.

நாடகம்

தொடக்கக் காலத்தில் தமிழ்மொழியை அறிந்தவர்கள் மாலை வேளையில் ஒன்று கூடி இராமாயணம், நல்லதங்காள் கதை, மகாபாரதம் முதலியவற்றைப் படித்து மக்களுக்கு விளக்கினார்கள். ஒரு சில காட்சிகளை நடித்தும் காட்டினார்கள். அக்காலத்தில் இவை அவர்களுக்குப்

பொழுது போக்காக விளங்கின (பொ. திருமலைச்செட்டி, நேர்காணல், 1992). காலப் போக்கில் ஒரு சிலர் நாடகங்களை எழுதி அவற்றில் நடித்தார்கள். மொழி மற்றும் பண்பாட்டு அமைச்சகம் இன்று வரை ஆண்டுதோறும் தமிழ்மொழி உட்பட மொரீசியசில் வழங்கும் மற்ற மொழிகளில் ஓரங்க நாடகப் போட்டிகளை நடத்தி வருகிறது. ஆண்டுதோறும் தமிழ்மொழியில் கிட்டத்தட்ட பதின்மூன்று நாடகங்கள் தயாரிக்கப்படுகிறது. அவற்றுள் மூன்று மட்டும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு இறுதிப் போட்டிக்கு அனுப்பப்படுகின்றன. இது ஒரு நல்ல முயற்சி. இதனால் நடிகர்கள் தமிழ்மொழியில் பேச வாய்ப்பு உண்டாகிறது; அவர்களின் மொழி வளம் பெருகுகிறது; இது தமிழ்மொழி மீதும் ஆர்வத்தை உண்டாக்குகிறது; தமிழ்மொழியில் நாடகங்களை எழுத ஊக்குவிக்கிறது ஏனெனில் சிறந்த நாடக ஆசிரியர்களுக்கு நல்ல பரிசு வழங்கப்படுகிறது.

முனைவர் பொன்னுசாமி திருமலைச் செட்டி 2007 ஆம் ஆண்டில் நானும் மனிதன் என்ற தலைப்பில் நாடகத் தொகுப்பு வெளியீடு செய்தார். இதில் நானும் மனிதன், அமைதிக்கோர் இடம், அவன் வருகைக்காக, ஆலெ ஊதுலெ, கண்ணீர்த் துளி, கொந்தளிக்கும் கடலே, வட்டியோடு வருமா ஆகிய நாடகங்கள் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன (பொ. திருமலைச்செட்டி, 2007, பக்கம் 13). இது சமூக நாடகத் தொகுப்பு ஆகும். நாடக ஆசிரியர் மொரீசியசு நாட்டுச் சூழலுக்கு ஏற்ப ஒழுக்கம், மானம், தமிழ்ப் பற்று, நாட்டுப் பற்று முதலிய கருக்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு நாடகங்களைப் படைத்துள்ளதைக் காணலாம். மொரீசியசின் நாற்பத்தைந்து ஆண்டு விடுதலை விழாவை ஒட்டித் திரு பழனியாண்டி படையாட்சி Cheers for Quadricolour என்ற தலைப்பில் கவிதை ஒன்றைப் புனைந்துள்ளார். இதனைத் தமிழ்மொழியில் நானிறங் கொடியே வாழ்க என்ற தலைப்பில் முனைவர் பொன்னுசாமி

திருமலைச்செட்டி (2013) மொழி பெயர்த்துள்ளார்.

படைப்புத் துளிகள் - படைப்பாக்கத் திரட்டு

“காலங்காலமாகத் தமிழில் தோன்றிய இலக்கியங்கள் ஏராளம், தமிழ் இலக்கியங்களை ஆழ்ந்து பயில்வோர்க்குப் படைக்கும் உந்துதல் பெறுவது இயல்பாகும். ஆனால், பயிற்சி இன்மையின் காரணமாகப் பெரும்பாலோர் இலக்கியம் படைக்கத் தயங்குவார்கள்” (படைப்புத் துளி, முன்னுரை, பக்கம் வீ). தமிழ்ப் படைப்பிலக்கியங்கள் தோன்றாததற்கான காரணங்களுள் ஒன்று பயிற்சியின்மை எனக் கருதி 2007 ஆம் ஆண்டில் மகாத்மா காந்தி நிறுவனத்தின் தமிழ்த் துறையின் ஏற்பாட்டில் விரிவுரையாளர்களுக்கும் உயர்நிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும், தொடக்கநிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும் படைப்பாற்றல் கருத்தரங்கு நடத்தப்பட்டது. இந்தப் பயிலரங்கின் விளைவாகவே படைப்புத் துளி 2009 ஆம் ஆண்டில் வெளியிடப்பட்டது. படைப்புத் துளி என்னும் தொகுப்பு நூலில் கவிதைகள், சிறுகதைகள், நாடகம், கட்டுரைகள் ஆகியவை அடங்கியுள்ளன. அவற்றின் விவரங்கள் பின்வரும் அட்டவணையில் காணப்படுகின்றன.

கவிதைகளும் சிறுகதைகளும் நாடகமும் கட்டுரைகளும் தரமாக விளங்குகின்றன எனக் கூற மிகையாகாது.

வசந்தம்

“இருபத்தோரு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு மீண்டும் வசந்தம் என்ற தமிழ்ச் சிறப்பு மலர் பூத்திருக்கிறது. இது மொரீசியசில் தமிழ்ப் படைப்பிலக்கிய வளர்ச்சிக்குப் புதிய வழி திறக்கின்றது” (வசந்தம், அறிமுகவுரை, பக்கம் வீ). 2011 ஆம் ஆண்டில் வசந்தம் என்ற சிறப்பு மலர் வெளியிடப்பட்டது. இது தமிழ்ப் படைப்பிலக்கிய வளர்ச்சிக்கும் ஒரு புது வழி வகுத்தது எனலாம். இம்மலரில் திருக்குறளில் அறிவியல் சிந்தனைகள்,

1.1: படைப்புத் துளியின் உள்ளடக்கம்

படைப்புத் துளிகள் - படைப்பாக்கத் திரட்டு	
கவிதைகளின் தலைப்புகள்	<ul style="list-style-type: none"> - பயிலரங்கப் பார்வை - மொரீசியசு பாட்டு - எங்கள் பாரதி - மொரீசில் முத்தமிழ் - இயற்கையின் வண்மை - கொடுப்பது வேதனை கொள்வது மனவமைதி - கனவில் கண்டேன் - காந்தி அண்ணலின் வன்முறை இன்மை
சிறுகதைகளின் தலைப்புகள்	<ul style="list-style-type: none"> - வைர நெஞ்சம் - மனச் சுமை - மாந்தோப்பு - துடித்த உள்ளம் - போதையின் விளைவு - பாசத்திற்குத் தகுதி
நாடகத் தலைப்பு	<ul style="list-style-type: none"> - வாய்மையே வெல்லும்
கட்டுரைகளின் தலைப்புகள்	<ul style="list-style-type: none"> - வளம் பெற வாசிப்போம் - திருக்குறளும் உலகியல் வாழ்க்கையும் - இளைய தலைமுறையினரின் போக்கு

படைப்பிலக்கிய வளர்ச்சிக்கு வித்து, தமிழ் இலக்கியங்களில் அறிவியல் கோட்பாடு, மொரீசியசில் திருக்குறளென ஒரு மாமனிதர், தமிழ் முதநிலைக் கல்வியியல் சான்றிதழ்ப் பயிற்சி வகுப்பு ஒரு புதிய அனுபவம், பெரிய புராணத்தில் வாழ்வியல் நெறி, 2009 ஆம் ஆண்டில் தமிழ்த் துறையின் கல்விப் புறச்செயல்பாடுகள் முதலிய கட்டுரைகள் படைக்கப்பட்டன.

செதில்கள்

முன்னால் தமிழ்த் தொடக்கநிலைப் பள்ளி மேற்பார்வையாளரான சி. முத்தையன் அவர்கள் செதில்கள் என்ற சிறுகதைத் தொகுப்பை 2012 ஆம் ஆண்டில் வெளியிட்டுள்ளார். இத்தொகுப்பில் பதினாறு

சிறுகதைகள் அடங்கியுள்ளன. அவர் வாழ்ந்த காலச் சூழலுக்கிணங்க நடப்பியல் நிகழ்ச்சிகள் மற்றும் வாழ்வியல் கூறுகளைக் குறித்து எடுத்துரைப்பவையாக இவை அமைந்துள்ளன.

இராசரத்தினம் சங்கீலி

“முத்தமிழ் வித்தகர் இராசரத்தினம் தம் எழுத்துக்களாலும் நல்லுரைகளாலும் தமிழ் கற்பிக்கும் திறனாலும் மொரீசியசில் முத்தமிழை மணக்கச் செய்தார்” (Murugan Foundation, 2012, p. 25). முத்தமிழ் வித்தகர் என்ற சிறப்புப் பெயர் இவருக்கு உண்டு. இவர் பள்ளி ஆசிரியராகவும், கவிஞராகவும், நாடக ஆசிரியராகவும், மொழி பெயர்ப்பாளராகவும் விளங்கினார். போற்றும்

கவிதை, சான்றோர் மீது வாழ்த்துப்பா, பண்பாடு, இசைப்பாடல், திருமண மலர் வழிபாடு ஆகிய தலைப்புகளின் கீழ் கவிதைகளைப் புனைந்துள்ளார். இன்பமான தண்டனை, படிந்த செருக்கு மற்றும் Translation of Extract from Paul et Virginie ஆகிய நாடகங்களைப் படைத்துள்ளார். தமிழ்மொழியிலும் பிரெஞ்சு மொழியிலும் பல கட்டுரைகள் எழுதியுள்ளார்.

மொழிபெயர்ப்புகள்

மொழி மற்றும் பெயர்ப்பு ஆகிய இரு சொற்களின் இணைப்பில் மொழிபெயர்ப்பு என்னும் சொல் தோன்றியுள்ளது. மொழிபெயர்ப்பு என்பதற்கு அறிஞர்கள் பலர் தங்கள் விளக்கங்களைத் தந்துள்ளனர். “ஒரு மொழியில் இருக்கின்ற செய்திகளை அல்லது கருத்துகளை வேறொரு மொழியில் பொருள் மாறுபாடு ஏற்படாதவாறு, மூலத்திலுள்ள சுவையும், தன்மையும் சற்றளவும் குறையாமல் மூலத்திலுள்ளது போன்று அமைப்பதுதான் மொழிபெயர்ப்பு” (ச. சண்முக வேலாயுதம், 1985, பக்கம் viii). ஆனாலும் பொதுவான நிலையில் நோக்கினால், மூல நூலின் முழு உணர்வினையும், கருத்துகளையும், நிகழ்வுகளையும், உரையாடல்களையும் சிறிதும் விடுபடாமலும், அதிகப்படுத்தாமலும், மாற்றாமலும் ஒரு மொழியிலிருந்து மற்றொரு மொழிக்கு மாற்றுதலை உண்மையான மொழிபெயர்ப்பாகக் கொள்ளலாம். இலக்கியத்தை அறிமுகம் செய்ய மொழிபெயர்ப்பு துணை புரிகிறது எனலாம். இவ்வகையில் முத்துக்குமரன் சங்கிலி பல இலக்கியங்களைப் பிரெஞ்சு மொழியில் மொழிபெயர்த்துள்ளார் எனக் குறிப்பிடத்தக்கது.

முத்துக்குமரன் சங்கிலி சிறிய துதிப் பாடல் நூலாகிய Prières Tamoules avec une Traduction Française தமிழிலும் பிரெஞ்சு எழுத்துப் பெயர்ப்பிலும் படைத்துள்ளார். 1958 ஆம் ஆண்டில் இவ்வகையில் வெளிவந்த நூலானது Anbhe Cadhavoule Kirtanei Pardhal

(அன்பே கடவுள்: கீர்த்தனைப் பாடல்) என்பது ஆகும். 1974 ஆம் ஆண்டில் திருக்குறள் நூலை, பிரெஞ்சு மொழியில் மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டுள்ளார். திருக்குறள் மட்டுமில்ல பாரதியாரின் பாடல்களான பாப்பாப் பாட்டு, பெண்கள் விடுதலை கும்மி, கரும்புத் தோட்டத்தினிலே ஆகியவற்றையும் பிரெஞ்சு மொழியில் மொழிபெயர்த்துள்ளார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இந்நூலின் தலைப்பு Poems de Subramania Bharati என்பது ஆகும். “நீதி நூல்கள் பத்து” என்னும் நூலைத் தி. பி. கிருஷ்ணசுவாமி ஆங்கில மொழியில் மொழிபெயர்த்துள்ளார். இந்நூலின் தலைப்பு Ten Tamil Ethics என்பது ஆகும். Ten Tamil Ethics என்னும் நூலை அடிப்படையாகக் கொண்டு முத்துக்குமரன் சங்கிலி பிரெஞ்சு மொழியில் மொழிபெயர்த்துள்ளார். இவர் மொழிபெயர்த்துள்ள நூலின் பெயர் Ethique de L'Inde du Sud என்பது ஆகும். இந்நூல் 1980 ஆம் ஆண்டில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இந்நூலில் இடம்பெற்றுள்ளவை பின்வருமாறு: (M. Sangeelee, 1980, page 2)

1. ஆத்திதடி - ATTI SOUDI
 2. கொன்றை வேந்தன் - KONDREI VENDEN
 3. வெற்றி வேற்கை - VETTRI VERKAI (la main qui tient la lance de la victoire)
 4. உலக நீதி - OULAGA NITHI (Règles de conduite universelles)
 5. மூதுரை - MOUDOUREI (Vieilles pensées)
 6. நல்வழி - NALVAJI
 7. நன்னெறி - NANNERI (La bonne voie)
 8. நீதி வெண்பா - NITHI VENBA (Oeuvre anonyme)
 9. நீதி நெறி விளக்கம் - NITHI NERI VILAKKAM (Traité de règles de l'éthique)
 10. அறநெறிச்சாரம் - ARANERI TCHARAM (L'Essentiel des Lois Morales)
- என்று இவ்வகையில் மொழி பெயர்த்துள்ளார்.

முத்துக்குமரன் சங்கிலி பாரதியார் கவிதைகள், ஆத்திதடி, கொன்றை வேந்தன் முதலியவற்றை மட்டுமல்ல திருக்குறளையும் பிரெஞ்சு மொழியில் மொழிபெயர்த்துள்ளார். இது 1988 ஆம் ஆண்டில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. தம் மொழிபெயர்ப்பில் காணப்படும் அடிப்படை தன்மைகள் பின்வருமாறு:

- உடுக்குறியைப் பயன்படுத்தி விளக்கம் அளித்தல்
- விரிவான விளக்கம் வழங்குதல்
- அடைப்புக்குறியில் விளக்கம் தருதல்
- திருக்குறளிலுள்ள தத்துவக் கருத்தை இந்து மதக் கருத்தோடு தொடர்புபடுத்துதல்
- கருத்துத் தெளிவு தருவதற்கு இரட்டை மேற்கோள் குறியைப் பயன்படுத்துதல்
- சமயக் கருத்தைப் பற்றி விளக்கம் கொடுத்தல்
- ஒலிபெயர்ப்புச் சொற்களைப் பயன்படுத்துதல்
- எளிய மற்றும் தெளிவான மொழிபெயர்ப்பை வழங்குதல்
- சில கருத்துகளை மிகைப்படுத்தி அளித்தல்
- பொருத்தமான நிகரணைப் பயன்படுத்துதல்

மொலியர் La Tartuffe ou L'imposteur என்ற நாடகத்தைப் பிரெஞ்சு மொழியில் படைத்துள்ளார். இதனைப் போலித் தொண்டர் என்ற தலைப்பில் திருவாட்டி சங்கராமணி மாணிக்கம் தமிழ்மொழியில் மொழிபெயர்த்துள்ளார் (ச. மாணிக்கம், 2014).

பாரதிதாசனின் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட இருபத்திரண்டு கவிதைகள் ஆங்கில மொழியில் Selected Poems of Bharathidasan in English என்ற தலைப்பில் நூல் ஒன்றை மொழிபெயர்த்துள்ளவர் முனைவர் உமா

அழகிரி. இது 2016 ஆம் ஆண்டில் வெளியிடப்பட்டது (உ. அழகிரி, 2016). இதை மொழிபெயர்த்ததன் நோக்கங்களாவன:

- மொரீசியசு வாசகரிடத்தில் பாரதிதாசனைப் பற்றி ஆழமாக அறிந்துகொள்ளுதல்
- அவருடைய மொழித் திறனும் ஆற்றல் திறனும் கவித் திறனும் ரசித்துக்கொள்ளுதல்
- அவருடைய தனித்துவத்தைச் சிறப்பித்துக் காட்டுதல்
- தம்மிடத்தில் உள்ள மொழிப் பற்றையும் மனிதநேயத்தையும் அறியச் செய்தல்

அறிஞர் அண்ணா மொப்பாசொ சிறுகதைகள் ஒப்பாய்வு என்ற நூலை 2010 ஆம் ஆண்டில் முனைவர் கேசவன் சொர்ணம் அவர்கள் வெளியிட்டுள்ளார். இது ஒப்பிலக்கிய வகையில் அமைந்துள்ளது. இது முனைவர் பட்டத்துக்காக மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வின் முடிவாக உள்ளது.

மொரீசியசில் இலக்கிய மேம்பாட்டு முயற்சிகள்

ஆண்டுதோறும் மகாத்மா காந்தி நிறுவனத்தில் தமிழியல் துறையின் ஏற்பாட்டில் திருவள்ளூர் தினம் கொண்டாடப்படுகிறது. கட்டுரைப் போட்டி, குறட்பாக்களை ஓதுதல் போட்டி ஆகிய போட்டிகள் திருவள்ளூர் தினத்தை ஒட்டி ஆண்டுதோறும் நடைபெறுகிறது. நாட்டு அளவில் திருமுறைப் பாடல் போட்டி, மெல்லிசைப் பாடல் போட்டி, பறை அடித்தல் போட்டி ஆகியவை அவ்வப்போது சங்கங்களால் நடத்தப்படுகின்றன. தமிழிலக்கிய வளர்ச்சிக்கு இவை உதவுகின்றன எனலாம்.

முடிவுரை

அன்று முதல் இன்று வரை தோன்றியுள்ள படைப்புகள் மொரீசியசில்

தமிழ்மொழி வளர்ச்சிக்கு மிகவும் உறுதுணையாக விளங்கின என்று கூறுவதில் ஐயமில்லை. படைப்பாளர்கள் எடுத்த முயற்சிகள் பாராட்டக் கூடியவை. இவர்கள் படைப்புகளின் வாயிலாகப் பல நிலைகளில் தமிழ்மொழியைக் கற்க வாய்ப்புகள் ஏற்பட்டுள்ளன. மேன்மேலும் கற்றுக் கொள்ள வழி வகுக்கிறது. தேவாரம், திருமுறை, திருப்புகழ், திருமந்திரம் முதலிய பாடல்கள் ஒலிபெயர்ப்பு வாயிலாகத் தமிழ்மொழியை அறியாதோர் பாட வாய்ப்பு அளிக்கிறது. பலர் தமிழ்மொழியைக் கற்க அக்கறை காட்டுகிறார்கள். அவர்கள் தமிழ்மொழியில் பேசப் பயிற்சி பெற்று வருகிறார்கள். தொடக்கநிலை மற்றும் உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்கான பாடநூல்கள் தயாரிக்கப்படுகின்றன. பாடநூல்களில் இலக்கியப் பகுதிகள் சேர்க்கப்படுகின்றன. இவ்வகையில் இலக்கியம் அறிமுகப்படுகிறது. பேரறிஞர் அண்ணா ஆய்விருக்கை வழியாக ஆண்டுதோறும் சொற்பொழிவு நடைபெறுகிறது. இந்தச்

சொற்பொழிவு ஆங்கில மொழியிலும் தமிழ்மொழியிலும் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

மொழிபெயர்ப்புகள் தமிழ்மொழி மற்றும் தமிழிலக்கியங்களின் சிறப்புகளை அறிய வாய்ப்பளிக்கின்றன; தமிழ்மொழியையும் தமிழ்ப் பண்பாட்டையும் பாதுகாக்க வழி கோலுகின்றன; ஆராய்ச்சி மேற்கொள்ளவும் ஒப்பிலக்கிய முறையைக் கடைப்பிடிக்கவும் அவை உதவுகின்றன; இலக்கியத்தை அறிமுகம் செய்யவும் அதிலுள்ள நுணுக்கங்களை அறியவும் படைப்பாற்றலை வளர்க்கும் வண்ணமும் துணை புரிகின்றன. இப்போது உள்ள வாய்ப்பு நன்முறையில் பயன்படுத்தித் தமிழிலக்கியத்தை மேன்மேலும் படைக்கத், தமிழ்மொழியை அறிந்தவர்களுடைய கடமையாகும். நம் முன்னோடிகள் வழி கோலினர், அதைத் தொடர்ந்து தக்க வைப்பது முதன்மையான நோக்கமாக அமைந்தால் தமிழிலக்கியமும் மொழிபெயர்ப்புகளும் வளர்த்துக் கொள்ள முடியும்.

References

- (1989). Vasantham. Mauritius: Mahatma Gandhi Niruvanam.
- (2009). Padaipu Thuligal. Mauritius: Mahatma Gandhi Niruvanam.
- (2011). Vasantam. Mauritius: Mahatma Gandhi Niruvanam.
- Allaghery Uma. (2016). Selected Poems of Bharathidasan in English. Chennai: Anril Padippagam.
- Manicam Sangaramani. (2012). Polith Thondan. Chennai : Seethai publications.
- Muthaiyan Sivapragasan. (2012). Sethilgal. Chennai : Sontha Pathippu.
- Rasaram, S. (1991). Mauritius Tamilarum Tamilum. Tanjavur : Tamil University of Tanjavur.
- RasaratNam. (2012). Rasaratnam Sangili Valkai varalarum Padaipugalum. Mauritius : Murugan Foundation Publications.
- Sangeelee Mootoomaren. (1980). Ethique de L'Inde du Sud. Mauritius : Marina Press.
- Sangeelee Mootoomaren. (1988). Bouquet de Sagesse, L'. Mauritius : Institut Mahatma Gandhi.
- Sangeelee Mootoomaren. (1988). Tiroukkoural. edition de l'ocean indien. Mauritius: Marina Press.
- Sornam, K. (2010). Arinjar Anna Mopase Sirukathaigalin Oppaivu. Chennai: Ulaga Tamilaraichi Niruvanam.
- Sungeelee Rajarethinum. (2012). His Life and Works. Mauritius: Murugan Foundation Publication.
- Thirumalaichetty Ponnusamy. (2007). Nanum Manithan. Tanjavur : Agaram publications.
- Tiroumalechetty Poonosamy. (2014). Tamil Cultural Identity in Mauritius. Mauritius: Best Graphics.

பயிற்று மொழி மாற்றத்தால் இடைநிலைப்பள்ளியில் தமிழ் மாணவர்கள் எதிர்நோக்கும் சிக்கல்கள்: ஓர் ஆய்வு

Challenges Faced by Tamil Students in Secondary School due to Multi Lingual Options

லோகேஸ்வரி மதிவாணம்

Logeswary Mathiuanam¹

Abstract

Education being very essential for human intellectual development. It starts from our childhood to end. When referring to school education, it's covering pre-school, primary, secondary and tertiary education. All this need to be continuous process for a person. The medium of education or language plays a very important role to understand and pursue our goal. If medium of teaching varies from stage to stage then it will be an obstacle to understand clearly and analyze matter of discussion effectively. Educational system in Malaysia have multi lingual options for students to pursue their primary, secondary and tertiary education. This is very much seen during primary education where the Malay, English, Tamil and Chinese languages being mode of education. Anyhow, secondary school options are limited to only two languages such as Malay and English. This will be a barrier to continue studies in flying colors especially for those learnt in mother tongue language such Tamil and Chinese. This will be a new challenge for students for understand the terminology in Malay or English especially for science related subjects. As a result, this will affect their overall performance in studies.

Key Words: Tamil Students, Malaysian Education, Multi Lingual Options, MotherTounge

முன்னுரை

ஒரு மனிதன் தன் வாழ்வில் அடைய வேண்டிய செல்வங்களில் கல்விச் செல்வமே சிறந்த செல்வமாகக்

கருதப்படுகிறது. ஒருவர் பெறும் கல்வியானது அவரது செயலை வழிநடத்திச் செல்ல அடித்தளமாக அமைகிறது. அவ்வகையில் கல்வியானது ஒரு மனிதனைப் பிற உயிரினங்களிடமிருந்து

¹The author is a Research Scholar in Unit Tamil, University Pendidikan Sultan Idris. Tanjung Malim, Perak, Malaysia. sneghiiti@yahoo.com

வேறுபடுத்திக் காட்டக்கூடிய கருவியாகும். ஒருவனுக்கு அவன் ஒரு பிறவியில் கற்ற கல்வியானது அப்பிறவியோடு போகாது. ஏழு பிறவிகளிலும் தொடர்ந்து சென்று உதவும் இயல்பு உடையதாகும் என்கிறார் திருவள்ளுவர் (Acharya, 2006, p.265).

இளமைக் காலமே கல்வி கற்பதற்கான சிறந்த பருவமாகக் கருதப்படுகின்றது. ஏனென்றால் இளமைக் காலத்தில் கற்கும் கல்வியானது மனதில் பசுமரத்தாணிப் போல் பதியும் என்பது முன்னோர்களின் கருத்தாகும். அதனால்தான் ஓளவை, திருவள்ளுவர் போன்ற நம் தமிழறிஞர்களும் மூதாதையர்களும் இளமையில் கற்கும் கல்வி குறித்து பல பொன்மொழிகள், கவிதைகள் மற்றும் கருத்துகளை உரைத்துள்ளனர் (ParvathyVellaisamy, 2016, p.92).

இன்றைய காலக்கட்டத்தில் கால மாற்றத்திற்கேற்ப அனைத்து துறைகளிலும் பல மாற்றங்கள் உருவாகின்றன. அவ்வகையில் நம் நாட்டின் கல்வித் துறையும் அதற்கு விதிவிலக்கல்ல எனலாம். ஏனென்றால், ஒரு நாட்டின் கல்வித் திட்டமானது நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கும் வளர்ச்சிக்கும் ஏற்ப மாற்றங்களை எதிர்நோக்குகின்றது. பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்காலத்தில் சாதாரண குடில் கல்வியாக இருந்த நம் நாட்டின் கல்வித்திட்டம் 1956ஆம் ஆண்டிற்குப் பிறகு பல மாற்றங்களை எதிர்நோக்கியது (So.Suppiramani, 2006, p.3).

அவ்வகையில் உருவாகியதுதான் ரசாக் கல்வித் திட்டம் (1956) மற்றும் ரஹ்மான் தாலிப் திட்டம் (1960)ஆகும். அதன்பின், மலேசியக் கல்வித் திட்டம் பல சீர்த்திருத்தங்களுக்கு உட்பட்டு 1961இல் தேசிய கல்வி கொள்கை உருவாகியது. இக்கொள்கை நம் நாட்டின் கல்வித் துறையில் பெரும் மாற்றங்களைக் கொண்டு வந்தது. தொடர்ந்து, கீர் ஜொஹரி அறிக்கை (1967), தேசிய மொழி சட்டம் (1967), புதிய பொருளாதார கொள்கை - தேசிய கோட்பாடு

(1970), மாஜிட் அறிக்கை (1971), முராட் அறிக்கை (1973), அமைச்சரவை அறிக்கை (1979), 'KBSR & KBSM' என்ற ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட புதிய பாடத்திட்டம், கல்விச் செயல்திட்டம் (1996), 'PPSM' கல்வித் திட்டம் (2003), 'DLP' எனும் இருமொழி பாடத்திட்டம் என பல கல்வித்திட்டம் நாட்டின் தேவைக்கேற்ப மாற்றியமைக்கப்பட்டது. இருப்பினும், அந்த மாற்றமானது நம் நாட்டின் தேசிய கல்வி தத்துவத்திற்கேற்பவே அமைந்துள்ளது என்றால் அது மிகையாகாது. (SufeanHussin, 2004, p.118)

நம் நாட்டின் தேசிய கல்வி தத்துவத்தின்படி கல்வி என்பது ஒரு மாணவனின் உடல், உள்ளம், ஆன்மீகம் மற்றும் அறிவாற்றல் வளர்ச்சிக்கு ஒரு பாதையாக அமைகின்றது (Sufean Hussin, 2004, p.136). மேலும், மனிதனின் வாழ்நாள் கல்வியாக விளங்கும் இச்செல்வமானது ஒரு தனிமனிதன், சமுதாயம் மற்றும் பண்பாட்டின் உயர்வான வாழ்க்கைக்கு அடித்தளமாக அமைகின்றது எனலாம் (Mohamad Zahir Zainudin, 2005). ஆனால், அக்கல்வியானது அரசாங்கத் திட்டத்திற்கேற்ப பல மாற்றங்களை எதிர்நோக்குவதால், அச்செல்வத்தை உய்த்துணர்ந்து கற்பதில் மாணவர்கள் பல இன்னல்களை எதிர்நோக்குகின்றனர். இதனால் கற்றல் கற்பித்தல் நடவடிக்கையும் பல சவால்களைச் சந்திக்க நேரிடுகிறது.

கட்டுரையின் நோக்கம்

சமீப காலமாக உருமாற்றம் காணும் நம் நாட்டின் கல்வி திட்டமானது கற்றல் கற்பித்தலின் பயிற்று மொழியிலும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. இந்தப் பயிற்று மொழி மாற்றத்தினால் இடைநிலைப்பள்ளியில் பயிலும் தமிழ் மாணவர்கள் குறிப்பாக கடைநிலை மாணவர்கள் பல சிக்கல்களை எதிர்கொள்கின்றனர். இதை அடிப்படையாகக் கொண்டு கருத்தறி கேள்வி

பாரத்தின் மூலமாக தமிழ் மாணவர்கள் இடையே ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டு செய்திகள் பெறப்பட்டு காரண காரியங்கள் கண்டறியப்பட்டன. இதுவே இந்த ஆய்வின் தலையாய நோக்கமாகும்.

முந்தைய ஆய்வுகள்

நம் நாட்டின் கல்வித்திட்டத்தைக் குறித்து பல நூல்களும் ஆய்வுகளும் வெளிவந்த வண்ணம் உள்ளன. இந்நூல்களும் ஆய்வுகளும் கல்வித் திட்டத்தைக் குறித்த கருத்துகளைப் புரிந்துக் கொள்ளவும், இவ்வாய்வை மேலும் வலுப்படுத்தவும் துணைப் புரிந்ததென்றால் அது மிகையாகாது.

அவ்வகையில், 1992இல் கோப்பெரும் தேவி என்பவர் மலாயாப் பல்கலைக்கழகத்தில் தன்னுடைய முதுகலைப் பட்டப்படிப்பிற்காக 'தேசிய மாதிரி ஆரம்பத் தமிழ்ப் பள்ளி மாணவர்கள் தேசிய மொழி கற்றலில் எதிர்நோக்கும் சிக்கல்கள்' எனும் தலைப்பில் ஓர் ஆய்வை மேற்கொண்டார். இவர் தமிழ்ப் பள்ளி மாணவர்கள் தேசிய மொழியான மலாய் மொழியைக் கற்பதில் எதிர்நோக்கும் சிக்கல்களையும் இந்நிலை ஏற்படுவதற்கான காரணங்களையும் ஆய்வின் நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தார். இவ்வாய்வின் வழி பெரும்பாலான மாணவர்கள் தமிழ் மொழியைத் தவிர பிற மொழிகளின் எழுத்துகளை அறிவதிலும் உச்சரிப்பதிலும் சிரமத்தை எதிர் நோக்கினர் என அறியப்பட்டது. இதற்கு மாணவர்கள் வாழும் சமுதாய சூழல் முக்கிய காரணமாக அமைந்தது (Koeperum Devi Samu, 1992).

தொடர்ந்து, ஷாரில் என்பவர் 2004ஆம் ஆண்டில் 'பயன்மிக்க கற்பித்தல் முறை: கோலாலம்பூர் மற்றும் சிலாங்கூர் மாநிலத்தின் இடைநிலைப் பள்ளிகளில் ஓர் ஆய்வு' எனும் தலைப்பில் ஆய்வுக் கட்டுரை ஒன்று சமர்ப்பித்தார். இவ்வாய்வின் வழி ஆசிரியர்கள் மாணவர்களின் ஆளுமை திறன்படி கற்பித்தல் முறையை

மேற்கொண்டால் மட்டுமே மாணவர்கள் பாடங்களைப் புரிந்துக் கொள்ள முடிகின்றது என அறிய முடிகின்றது (Shahril, 2004).

அதனை தொடர்ந்து, 2006ஆம் ஆண்டில் 'பல்லின மாணவர்களிடையே மலாய் மொழியைக் கற்கும் உத்திகள்' எனும் தலைப்பில் தேசிய பல்கலைக்கழகத்தைச் சேர்ந்த ஜம்ரி மகமுட் மற்றும் முகமது அமின் எம்பி என்பவர்கள் ஆய்வுக் கட்டுரை ஒன்றை வெளியிட்டனர். இவ்வாய்வு பல்லின மாணவர்கள் தாய்மொழியை விடுத்து இரண்டாவது மொழியாக அமையும் மலாய் மொழியை கற்றுக் கொள்வதற்குப் பல்வேறான வழிமுறைகளைப் பின்பற்றுவதாக வெளிகொணர்கிறது. (ZamriMahamod, Mohamed Amin Embi, 2006)

மேலும், 2006ஆம் ஆண்டில் மலாயாப் பல்கலைக்கழகத்தைச் சேர்ந்த சயிடா சிராஜ் மற்றும் நோர் ஹயாத்தி சுலைமான் என்பவர்கள் வருங்காலத்தில் மனிதவள தேவை மற்றும் கல்வித் திட்டத்தின் சீரமைப்பு குறித்த எதிர்பார்ப்புகள் எனும் தலைப்பில் ஆய்வுக் கட்டுரையை வெளியிட்டனர். இவ்வாய்வு 2020ஆம் ஆண்டில் நாட்டிற்குத் தேவையான திறன்களை உருவாக்கும் கல்வித்திட்டத்தைக் குறித்ததாகும். எனவே, நாட்டின் கல்வித்திட்டமும் பாடத்திட்டமும் நாட்டின் எதிர்காலத்தைச் சார்ந்தே அமைய வேண்டும் என்பதை அறிய முடிகிறது (SaedahSiraj & NorhayatiSulaiman, 2006).

இறுதியாக, 2011ஆம் ஆண்டில் நோர்ஹனா ஹசீம் என்பவர் மலாயாப் பல்கலைக்கழகத்தில் முதுகலைப் பட்ட கல்விக்காக 'கணிதம் மற்றும் அறிவியல் பாடத்தை ஆங்கில மொழியில் கற்பித்தல்: ஆங்கில நாளிதழில் ஏரணத் தொடர்புடைய பகுப்பாய்வு' என்ற தலைப்பில் ஆய்வு செய்தார். இவ்வாய்வு 'The New Straights Times' எனும் ஆங்கில நாளிதழில் ஆங்கில பயிற்று மொழி குறித்து மக்கள் மற்றும் அவர்கள் பயன்படுத்தும்

மொழிகளுக்கிடையே ஏற்படும் ஏரணத்துவமான கருத்துகள் குறித்து விளக்கப்பட்டது (NoorhanaHashim, 2011).

மேற்கண்ட ஆய்வுகள் அனைத்தும் தற்போதைய ஆய்வை சரியான முடிவிற்கு வழிநடத்திச் செல்லவும் இவ்வாய்வின் முடிவினை நிலைநிறுத்தவும் பெருந்துணையாக அமைகிறது. இதனைத் தொடர்ந்து எதிர்காலத்தில் மேலும் பிற ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளவும் துணை புரியும் என்பதில் எள்ளளவும் சந்தேகமில்லை.

ஆய்வு நெறி

இந்த ஆய்வு எண்ணிக்கைச் சார்ந்த ஆய்வு நெறியாகும். இடைநிலைப்பள்ளியில் பயிலும் ஏறக்குறைய 20 தமிழ் மாணவர்களிடையே கருத்தறி பாரத்தின் மூலம் இவ்வாய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டது. அவ்வகையில் இவ்வாய்வு எண்ணிக்கைச் சார்ந்த ஆய்வு நெறியின்படி நடத்தப்பட்டதாகும்.

கல்விச் சூழல்

கல்வித் திட்டமானது ஒரு நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கும் தேவைக்கும் ஏற்ப பல மாற்றங்களை எதிர்நோக்குகின்றது (Parvathi & Rajentheran, 2014, p.133). கல்வித் திட்டமானது மொழி மற்றும் திறன் அடிப்படையில் வகுக்கலாம். இவ்வுலகமயத்தில் கல்வியானது மொழி மற்றும் திறன் ஆகிய இரண்டிலும் தேர்ச்சி பெறும் வகையில் மாணவர்களை உருவாக்குவதில் பெரும் பங்காறுகின்றது. அவ்வகையில் 2020ஆம் நூற்றாண்டை நோக்கி செல்லும் நம் நாடு இவ்விரண்டிலும் திறமை கொண்ட மாணவர்களை உருவாக்கும் கடமையைப் பெற்றுள்ளது. (SaedahSiraj & N orhayatiSulaiman, 2006)

இன்றைய காலக்கட்டத்தில் காலத்திற்கேற்ப மாற்றம் காணும் கல்வித் திட்டம், மொழி மாற்றத்திற்கும் உள்ளாகின்றது. அவ்வகையில் மலேசிய

நாட்டில் 'பி.பி.எஸ்.எம்.ஐ' (கற்றல் கற்பித்தலில் கணிதம் மற்றும் அறிவியல் பாடத்தில் ஆங்கிலத்தின் பயன்பாடு) எனும் கல்வி கொள்கை 2003ஆம் ஆண்டில் துன் டாக்டர் மகாதீர் முகம்மது அவர்களின் ஆட்சி காலத்தின் போது அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. தேசிய வகை ஆரம்பப் பள்ளிகளில் தாய்மொழியைப் பயிற்று மொழியாகக் கொண்டிருந்த கணிதம் மற்றும் அறிவியல் பாடம், இக்கொள்கையின் வாயிலாக ஆங்கில மொழியைப் பயிற்று மொழியாக மாற்றியமைக்கப்பட்டது. இதனைத் தொடர்ந்து, இடைநிலைப்பள்ளிகளிலும் கணிதம் மற்றும் அறிவியல் ஆங்கில மொழியைப் பயிற்று மொழியாகக் கொண்டிருந்தது. (MuruganRajoo, 2013)

நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கும் உலகமயத்திற்கும் ஏற்ப இக்கொள்கை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. மேலும், மாணவர்கள் உலக மொழியான ஆங்கிலத்தில் புலமை பெறுவதற்கும் இக்கொள்கை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. எனவே, இக்கொள்கை 2003ஆம் ஆண்டில் முதலாம் வகுப்பு மற்றும் படிவம் ஒன்றில் காலடி எடுத்து வைக்கும் மாணவர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது (SufeanHussin, 2004).

2011 ஆம் ஆண்டிற்குப் பிறகு இக்கொள்கைப் பல காரண காரியத்துடன் ஆய்வு செய்து மாற்றியமைக்கப்பட்டது. இதன் பின், தொடக்கப்பள்ளிகளில் முதல் நிலை மாணவர்கள் கணிதம் மற்றும் அறிவியல் பாடத்தை ஆங்கில மொழியில் பயின்றனர். கடை நிலை மாணவர்கள் அப்பாடங்களைத் தமிழ் மொழியில் பயின்றனர். ஆனால், பெரும்பலான பெற்றோர், மாணவர்கள், எழுத்தாளர்கள் என பல தரப்பினரின் அதிருப்தியினாலும் மாணவர்களின் கல்வி அடைவு நிலை பாதிக்கப்பட்டதனாலும் 2012ஆம் ஆண்டில் மாணவர்கள் மீண்டும் பயிற்று மொழி மாற்றத்தை எதிர்நோக்கினர் (SufeanHussin, 2004).

எனவே, ஆரம்பப்பள்ளியில் மலாய், ஆங்கில பாடங்களைத் தவிர்த்து பிற பாடங்கள் தாய்மொழியைப் பயிற்று மொழியாகக் கொண்டு கற்றல் கற்பித்தல் நடவடிக்கை நடைபெற்றது. இடைநிலைப்பள்ளியில் ஆங்கிலம் மற்றும் தாய்மொழிகளைத் தவிர்த்து பிற பாடங்கள் அனைத்தும் மலாய்மொழியைப் பயிற்று மொழியாகக் கொண்டு கற்றல் கற்பித்தல் நடவடிக்கை நடைபெற்றது (SufeanHussin, 2004).

அதன் பிறகு, கல்வித் திட்டத்தில் 2016ஆம் ஆண்டில் மீண்டும் 'டி.எஸ்.பி' (இரு மொழி பாடத்திட்டம்) அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. இத்திட்டம் கணிதம் மற்றும் அறிவியல் பாடம் தொடக்கப்பள்ளியில் தாய்மொழி அல்லது ஆங்கில மொழியில் போதிக்கப்படும். இடைநிலைப்பள்ளியில் கணிதம் மற்றும் அறிவியல் பாடம் மலாய் அல்லது ஆங்கில மொழியில் போதிக்கப்படும். இத்திட்டமானது 2017ஆம் ஆண்டில் தொடக்கப்பள்ளியில் பயிலும் முதலாம் மற்றும் நான்காம் வகுப்பு மாணவர்களுக்கும் இடைநிலைப்பள்ளியில் முதலாம் படிவ மாணவர்களுக்கும் அமலாக்கம் வந்தது. ஆனால், இத்திட்டமானது மாணவர்கள் மற்றும் பெற்றோர்களின்விருப்பத்திற்கேற்பவே தேர்வு செய்யப்படும். எனவே, கணிதத்தையும் அறிவியலையும் ஆங்கிலத்தில் பயில விரும்பும் மாணவர்கள் மட்டும் இத்திட்டத்தை மேற்கொள்வர். பிற மாணவர்கள் தொடக்கப்பள்ளியில் தாய்மொழியிலும் இடைநிலைப்பள்ளியில் மலாய்மொழியிலும் பயில்வர். (Ibrahim Said, 1990, p.170)

எனவே, தொடக்கப்பள்ளியில் கணிதம் மற்றும் அறிவியலை தாய்மொழியான தமிழ் மொழியில் பயின்ற தமிழ் மாணவர்கள் இடைநிலைப்பள்ளியில் காலடி வைத்ததும் அப்பாடங்களை மலாய் மொழியில் பயில நேரிடுகிறது. மேலும், தொடக்கப் பள்ளியில் ஒரே இனத்தைச் சேர்ந்த மாணவர்களும்

ஆசிரியர்களும் இருப்பதனால், தொடக்கப்பள்ளியின் சமூக சூழ்நிலை அவர்களுக்கு ஏற்படையதாக அமைந்துள்ளது எனலாம். எனவே, மாணவர்கள் அனைவரும் எவ்வித தயக்கமுமின்றி பழகுகின்றனர்; பாடத்தைப் புரிந்து கொள்ளும் தன்மையும் இவர்களிடையே மேலோங்கி நிற்கிறது. ஆனால், தொடக்கப்பள்ளி மாணவர்கள் இடைநிலைப்பள்ளிக்குச் செல்லும் பொழுது பல இன்னல்களை எதிர்கொள்ள நேரிடுகிறது. இடைநிலைப்பள்ளியின் கல்விச் சூழல் இம்மாணவர்களுக்குக் குறிப்பாகக் கடைநிலை மாணவர்களுக்குச் சவாலாக அமைகின்றது. இந்தச் சூழலில் புகுமுக வகுப்பிற்குச் செல்லும் மாணவர்களோ, 'யூ.பி.எஸ்.ஆர்.' எனும் ஆறாம் வகுப்பிற்கான அரசாங்கத் தேர்வில் மலாய் மொழியில் தேர்ச்சி அடையாத தமிழ் மற்றும் சீன மாணவர்கள் ஆவர். அவ்வகையில், பயிற்று மொழி மாற்றத்தின் காரணத்தினால் இம்மாணவர்களும் பல சிக்கல்களை எதிர்நோக்குகின்றனர் (Paramasivam, 2006, p.25)

எனவே, ஒரு கல்வித் திட்டமானது வகுக்கப்பட்ட நோக்கத்தை அடைந்தால் மட்டுமே அத்திட்டம் வெற்றிகரமான திட்டமாகக் கருதப்படுகின்றது (Faridah, Zaharian & Vasundhara, 2013). அவ்வகையில் வகுக்கப்படும் திட்டமானது மாணவர்களின் எதிர்கால வாழ்க்கையைச் சிறப்பிற் செய்தலையே தலையாய நோக்கமாகக் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

தமிழ் மாணவர்களின் வாழ்க்கை கூழல்

படிவம் ஒன்றின் கடைநிலை மாணவர்களும் புகுமுக வகுப்பில் பயிலும் பெரும்பாலான மாணவர்களும் ஏழ்மையான மற்றும் கல்வித் தரத்தில் பின்தங்கிய குடும்ப சூழலிருந்து வரும் மாணவர்கள் ஆவர். இம்மாதிரியான குடும்பப் பின்னணியிலிருந்து வரும் மாணவர்களின் மொழி புலம் தாய் மொழியான தமிழ் மொழியையே சார்ந்து

உள்ளது. இவர்களிடையே மலாய் மற்றும் ஆங்கில மொழியின் ஆளுமை குறைவாகவே உள்ளது. இவர்களின் குடும்பத்தின் பொருளாதார பின்னனி சற்று தரம் குறைவாகவே உள்ளது. இவர்கள் குறைந்த வருமானத்தைக் கொண்ட குடும்பத்திலிருந்து வரும் மாணவர்கள் ஆவர். எனவே, தங்கள் பிள்ளைகளை மலாய் மற்றும் ஆங்கிலம் கற்க பிரத்தியேக வகுப்புகளுக்கு அனுப்புவதற்கும் போதிய பண வசதி இவர்களுக்கு இருப்பதில்லை (RabindraDaniel, 1983, 137).

தொடர்ந்து, இம்மாணவர்கள் தொடக்கப் பள்ளியில் தமிழ் மாணவர்களுடன் பழகும் சூழலைத் தவிர்த்து, இவர்களின் வீடுகளும் தமிழ் சமூகச் சூழலில் அமைந்திருப்பது மாணவர்களிடையே கருத்தறி கேள்வி படிவத்தின் மூலம் நடத்தப்பட்ட ஆய்வின் வழி தெரிய வருகிறது. இப்படியாக அண்டை அயலார் மற்றும் நெருங்கிய நண்பர்களும் தமிழர்களாக இருப்பதனால் தொடக்கப்பள்ளியில் இம் மாணவர்களிடையே பழகும் தன்மை இலகுவாக அமைகிறது. ஆனால், இடைநிலைப்பள்ளியில் பிற இன சமூகத்துடன் பழகும் தன்மை குறைந்து காணப்படுகின்றது.

இவ்வாறாக பல்வேறு சூழ்நிலைகளிலும் தமிழ் மொழியை மட்டுமே தொடர்பு மொழியாகக் கொண்ட தமிழ் மாணவர்கள், இடைநிலைப்பள்ளியில் ஏற்படும் மொழி மாற்றத்தினால் பல சிக்கல்களை எதிர்நோக்க நேரிடுகிறது. ஆய்வொன்றின் வழி 84 விழுக்காடு மலாய் இன மாணவர்கள் 'எஸ்.பி.எம்' எனும் அரசாங்கத் தேர்வில் மலாய் மொழிப் பாடத்தில் சிறந்த தேர்ச்சி பெற்றதாக அறிய முடிகிறது. ஆனால், அப்பாடத்தில் 63 விழுக்காடு சீன மாணவர்களும் 57 விழுக்காடு இந்திய மாணவர்களும் தேர்ச்சி பெற்றதாக அறியப்படுகிறது (AshothaKrishnan, 2013). இதற்கு தாய்மொழியைப் பயிற்று மொழியாகக் கொண்ட சீன மற்றும் இந்திய

மாணவர்களின் ஆரம்பப்பள்ளிக் கல்வியும் ஒரு காரணமாக அமைகின்றது (AshothaKrishnan, 2013). எனவே, இடைநிலைப்பள்ளியில் பயிலும் 20 தமிழ் மாணவர்களிடையே பயிற்று மொழி மாற்றத்தினால் அவர்கள் எதிர்கொள்ளும் சிக்கல்களைக் குறித்து கருத்தறி கேள்விப் படிவத்தின் மூலம் ஓர் ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டது.

கற்றல் கற்பித்தலில் ஏற்படும் சிக்கல்கள்

தமிழ்மொழியை அடிப்படையாகக் கொண்டு பயின்று பழகிய மாணவர்கள் மலாய் மற்றும் ஆங்கில மொழியை அடிப்படையாகக் கொண்ட இடைநிலைப்பள்ளிச் சூழலில் தங்களை ஈடுபடுத்திக்கொள்வதில் பல சிக்கல்களை எதிர்நோக்குகின்றனர். அதிலும் கடைநிலை மாணவர்களுக்கும் புகழுக வகுப்பில் மலாய் மற்றும் ஆங்கில மொழியில் பின்தங்கிய சில மாணவர்களுக்கும் இது பெரும் சவாலாக அமைகிறது.

கீழ்க்காணும் வட்டகுறியீடு 20 தமிழ் மாணவர்களிடையே மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வின்படி, அவர்கள் கற்றல் கற்பித்தலில் எதிர்கொள்ளும் சிக்கல்களை, மாணவர்களின் எண்ணிக்கை மற்றும் சதவிகிதம்படி விளக்குகிறது.

வட்டக்குறியீடு 1: கற்றல் கற்பித்தலில் மாணவர்கள் எதிர்கொள்ளும் சிக்கல்கள்

20 மாணவர்களில் 4 (20%)மாணவர்கள் வேற்று மொழியைப் புரிந்துகொள்வதில் சிரமத்தை எதிர்நோக்குகின்றனர். தொடக்கப்பள்ளியில் கணிதம் மற்றும் அறிவியல் பாடத்தைத் தமிழ் மொழியைப் பயிற்று மொழியாகக் கொண்டு பயின்ற இவர்கள், மலாய் மொழியில் அவற்றைப் புரிந்து கொள்வதில் சிரமத்தை எதிர்நோக்குகின்றனர். இதனால், கற்றல் கற்பித்தலில் தங்களை முழுமையாக அவர்களால் ஈடுபடுத்திக் கொள்ள

சிக்கலின்மை

10%

மொழி புரியாமை

20%

கலைச்சொல்

புரியாமை

30%

அச்சம்

40%

இயல்வில்லை. பாடத்தைக் குறித்துத் தங்களுக்கு எழும் ஐயங்களை ஆசிரியரிடம் கேட்கத் தயங்குகின்றனர். மேலும், மொழி புரியாத காரணத்தினால் இவர்கள் ஆசிரியர்களின் கேள்விகளுக்குப் பதில் சொல்லத் தெரியாமல் தங்கள் நண்பர்களின் உதவியை நாடுகின்றனர்.

தொடர்ந்து, 40 சதவிகித மாணவர்கள் மலாய் மொழி புரிந்திருந்தாலும் மலாய் மற்றும் ஆங்கில மொழியைத் தவறாகப் பேசிவிடுவோம் என்ற அச்சம் அவர்களிடையே பரவலாகக் காணப்படுகிறது. தன்னால் பிற மாணவர்களைப் போல சிறப்பாகப் படிக்கவோ, எழுதவோ, பேசவோ முடியாது என்ற தாழ்வு மனப்பான்மையும் இவர்கள் கற்றல் கற்பித்தல் நடவடிக்கைகளிலும் பிற பள்ளி நிகழ்ச்சி அல்லது போட்டிகளிலும் கலந்துகொள்வதற்குத் தடையாக இருக்கின்றது. எனவே, இவர்கள் வேற்று மொழியில் பேசும்பொழுது பிறர் தங்களைப் பார்த்து நகைப்பர் என்ற ஐயத்தோடு கற்றல் கற்பித்தலில் மற்றும் பள்ளி நிகழ்வுகளில் அல்லது போட்டிகளில் ஈடுபடுவதிலிருந்து ஒதுங்கி விடுகின்றனர்.

மேலும், இவர்களில் 6 மாணவர்கள் மலாய் மற்றும் ஆங்கில மொழியில் நன்கு பேசத் தெரிந்தவர்கள் ஆவர். இவர்கள் கற்றல் கற்பித்தலில் ஈடுபடுவதற்கு எவ்விதத் தயக்கமும் காட்டுவதில்லை. இருப்பினும், தமிழ் மொழியில் பயின்ற இவர்கள் மலாய் மொழியில் உள்ள கலைச் சொற்களைப் புரிந்துகொள்வதில் சிரமப்படுகின்றனர். முக்கியமாகக், கணிதம் மற்றும் அறிவியல் பாடத்தொடர்பான கலைச்சொற்களைப் புரிந்து கொள்வதில் சிரமமாக இருப்பதாகக் கூறுகின்றனர்.

இந்த ஆய்வில், 2 மாணவர்களால் மட்டுமே அதாவது 10 சதவிகித மாணவர்களால் மட்டுமே எவ்வித பிரச்சனையுமின்றி கற்றல் கற்பித்தலில் தங்களை முழுமையாக ஈடுபடுத்திக் கொள்ள முடிகின்றது எனத் தெரிய வருகிறது. இவ்விருவருக்கும் மொழி ஒரு தடையாக அமைவதில்லை. இவர்களால் பாடத்தை நன்கு புரிந்து கொள்ள முடிவதோடு, ஆசிரியரின் கேள்விகளுக்கும் பதிலளிக்க முடிகின்றது எனக் கூறுகின்றனர். மேலும், பாடத்தைக் குறித்து தங்களுக்கு எழும் ஐயங்களையும் ஆசிரியரிடம் தயங்காமல் கேட்டுத் தெளிவு பெறுகின்றனர்.

இவற்றிற்கிடையே, இம்மாணவர்கள் பள்ளிச் சூழலுக்கு ஏற்ப, பிற இன மாணவர்களுடன் பழகுவதிலும் சிரமப்படுகின்றனர். ஒரே சமூக சூழலில் பழகிய இவர்கள், புதிய சமூகத்துடன் பழகுவதற்குத் தயக்கம் காட்டுகின்றனர். வேறு கலாச்சார பின்னணி கொண்ட மாணவர்களுடன் நட்பு கொள்வதற்கு ஏறக்குறைய 9 மாணவர்களுக்கு மொழி சவாலாக அமைகிறது. 6 மாணவர்கள் தங்களால் ஓரளவிற்குப் பிறமொழியில் பேச முடிந்தாலும், அவர்களிடையே உள்ள தாழ்வு மனப்பான்மை பிறருடன் பழகுவதற்குத் தடையாக அமைகின்றது என்று கூறுகின்றனர். மீதமுள்ள 5 மாணவர்கள் தங்களின் மொழியாற்றலின் வழி பிற மாணவர்களுடன் பழகுவதற்கு முயற்சி செய்கின்றனர் என்பது தெரிய வருகிறது. கீழ்க்காணும் வட்டக்குறியீடு தமிழ் மாணவர்கள் பிற இன மாணவர்களுடன் பழகும் விதத்தைக் குறிக்கின்றது.

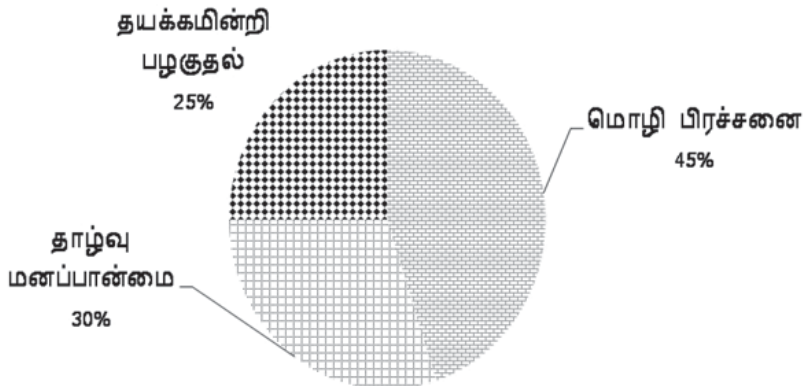
வட்டக்குறியீடு 2 : தமிழ் மாணவர்கள் பிற இன மாணவர்களுடன் பழகும் விதம்

பயிற்றுமொழி மாற்றம் மாணவர்களின் கல்வி நிலையைப் பெரிதளவில் பாதிக்கின்றது என்பதனை இந்த ஆய்வின்

வழி அறிய முடிகின்றது. அறிவார்ந்த மன வளர்ச்சியே அறிவாற்றல் கொண்டவர்களை உருவாக்க முடியும் என்பது சிந்தனையாளர் புளும் கருத்தாகும். மேலும், அறிவாற்றல் மிக்க சிந்தனையாளர்களே புதிய சிந்தனைகளைக் கையாள்பவர்களாகவும் சிக்கல்களுக்கு ஆக்கப்பூர்வமான முடிவினை எடுப்பதில் தனித்தன்மை கொண்டவர்களாகத் திகழ்வர் என்பதும் அவருடைய கருத்தாகும் (ParvathyVellamy, 2016, p.93).

ஆசிரியர்கள் மட்டுமே கற்றல் கற்பித்தல் நடவடிக்கையில் ஈடுபடும் காலம் மாறி, மாணவர்களையும் கற்றல் கற்பித்தல் நடவடிக்கையில் ஈடுபடுத்தினால் மட்டுமே கற்றல் கற்பித்தல் நடவடிக்கை முழுமை பெற்றதாக அமையும். எனவே, மாணவர்கள் எதிர்நோக்கும் பிரச்சனைகளைக் கண்டறிந்து அதற்கேற்ப கற்பித்தால் மட்டுமே கல்வியானது அம்மாணவன் முன்னேற்றப் பாதையை நோக்கி செல்ல கைகொடுக்கும்.

அதுமட்டுமின்றி, தொடக்கப் பள்ளியில் பயிலும் மாணவர்கள் இடைநிலைப் பள்ளிக்குச் செல்வதற்கு முன் தங்களை அச்சூழலுக்கு ஏற்ப தயார்படுத்திக் கொள்வது மிக அவசியமாகும். இதற்குப் பெற்றோர்களின் பங்கும் அளப்பரியதாகும்.

ஒரே மொழியில் ஒரே தழுவில் வாழ்ந்த தங்கள் பிள்ளைகளை இடைநிலைப்பள்ளி தழுவலுக்கேற்பத் தயார்படுத்துவது பெற்றோர்களுடைய கடமையாகும்.

மேலும், அரசாங்கம் பல மொழிகளைப் பயிற்று மொழியாகக் கொண்ட பாடத்திட்டத்தை மேலும் தொடர்வதற்கு முன் மாணவர்களின் கல்வித் திறனையும் அவர்களின் அடைவு நிலையையும் ஆய்வு செய்வது சிறப்பாகும். மேலும், உலகப் போக்கிற்கேற்பவும் மாணவர்களின் எதிர்கால நலனையையும் கருத்தில் கொண்டு நடப்புமுறை கல்வித் திட்டத்தை உருமாற்றம் செய்வது சிறப்பாகும். மாணவர்களின் எதிர்காலத்தைக் கருத்தில் கொண்டு ஒரே மொழியில் பயிற்று மொழி அமைந்தால் மட்டுமே அம்மாணவர்களுடைய கல்விப் பயணம் இலகுவாக அமையும் என்பதில் எள்ளளவும் ஐயமில்லை.

முடிவுரை

மலேசியத் தேசியக் கல்வித் தத்துவத்தின்படி நம் நாட்டு பல்வின

மக்களிடையே, குறிப்பாக மாணவப் பருவத்திலேயே ஒற்றுமையை வளர்ப்பதற்கு அமைச்சு பல நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டுள்ளது. அவ்வகையில் கல்வியும் முக்கிய பங்காற்றுகின்றது. அனைத்து இன மக்களுக்கும் வாய்ப்புகள் வழங்கப்படும் நோக்கில் நம் நாட்டில் மூவின மக்களின் தாய்மொழியிலான பள்ளிகள் அமைக்கப்பட்டன (Samykanu, 2005, p.60). அவ்வகையில் பல்வினம் கொண்ட நம் நாட்டின் கல்வியானது தொடக்கப் பள்ளி முதல் இடைநிலைப்பள்ளி வரை பயிற்றுமொழி மாற்றத்திற்கு உட்பட்டதாகும். இது மாணவர்கள் கற்றல், கற்பித்தல் நடவடிக்கையில் ஈடுபடுவதற்குப் பெரும் சவாலாக அமையக்கூடியதாகும். எனவே, அனைத்துத் தரப்பினரும் செவ்வனே தங்களுடைய கடமையைச் சிறப்புற ஆற்றினால் மாணவர்களின் எதிர்கால வாழ்க்கை முறை சிறப்பாக அமையும்.

References

- Acharya.P.S. (2006). Tirukku_a1330 Mklapm,,alkaum TeivI,,a Viakkauraiyum, Chennai :The Cornation Arts Graphs (Kural 398 / pp 265)
- Ashotha Krishnan. (2013). "Penggunaan 1Bestarinetdalam Pengajaran Bahasa Melayu", Journal Bahagian Teknologi Pendidikan. (pp187-199)
- Faridah Abu Hassan, Zaharian Zainuddin & Vasundhara Vasudevan. (2013). Policy Through The Tiers: Addressing The Gaps, Journal Penyelidikan Pendidikan (Jilid 14 & pp.1-13).
- Ibrahim Saad. (1977). Pendidikan dan politik di Malaysia, Kuala Lumpur: Dewan Bahasadan Pustaka.
- Ibrahim Saad. (1990). Perubahan Pendidikan di Malaysia. Kuala Lumpur: Dewan Bahasadan Pustaka.
- Jane Johnston, Mark Chater, Derek Bell. (2002). Teaching The Primary Curriculum. Great Britain: St Edmundsbury Press Limited.
- Koepelum Devi Samu. (1992). Masalah Pembelajaran Bahasa Malaysia Di Kalangan Murid Sekolah Rendah Jenis Kebangsaan (Tamil): Satu Kajian Kes. (Disertasi yang tidak diterbitkan) Universiti Malaya.
- Mohamad Zahir Zainudin. (2005). Memperkasa Pendidikandi Malaysia: Kelangsungan Kecemerlangan,Malaysia Isu-isu Sosial Semasa (pp.132-144).
- Murugana Rajoo. (2013). "Students'Perceptions of Mathematics Classroom Environment and Mathematics Achievement: AStudyin Sipitang, Sabah, Malaysia.", Journal Penyelidikan Pendidikan. (Vol.14

& pp.82-104)

- Noorhana Hashim. (2011). *The Teaching Of Mathematics And Science In English: A Dialectical-Relational Analysis In The New Straits Times*. (Unpublished Desertation). Universiti Malaya.
- Paramasivam, M. (2006). “Mal–ciyvil Tami;aI Kumiy–__ amum Tymo;iyiI Nilaiyum.”, *Jurnal Pengajian India*. (Vol.9 & pp.23-28).
- Parvathy, V & Rajantheran, M. (2014). “Contribution of Tamil Literature to Moral Education.”, *Journal of Indian Culture and Civilization JICC* (Vol.1 & pp.133-141). ISSN 2289-7194.
- Parvathy. V. (2016). “Pratitcalil PeGkalvic Cintaiayum II_aiya PeGkaiI Kalvic Cintaiayum Lr yvu.”, *Journal of Tamil Peraivu*. (Vol.3 & pp.89-99). ISSN 2289-8379.
- Rabindra Daniel, J. (1983). “Poverty Among The Malaysian Indian Plantation Community.”, *Journal of Indian Studies*. (Vol.1& pp.125-141).
- Samykanu Jebamani, I. (2005). “Mal–ciya tami;mo;i pmapputtakaEkail palliIamakkaiI kumukyam, camayam, kalai, paGpmmuttkkam.”, *Jurnal Tamil Peraivu* (Vol.2 & pp.57-63).
- Sufean Hussin. (2004). *Pendidikan di Malaysia: Sejarah, system dan falsafah*. Kuala Lumpur: Dewan Bahasa dan Pustaka.
- Suppiramani, S. (2006). “Arral Mikka Vinakkalin Vali Cintanait Tiranaik Karppippom.”, *Jurnal Pengajian India* (Vol.9 & pp.1-18).
- Saedah Siraj & Norhayati Sulaiman. (2006). “Jangkaan Masa Depan Terhadap Keperluan Tenaga Kerja dan Penambahbaikan Sistem Pendidikan.”, *Journal Pendidikan* (Jilid.26 & pp.189-209).
- Shahril @ Charil Hj Marzuki. (2004). “Amalan Pengajaran yang Berkesan: Kajiandi Beberapa Sekolah Menengah di Wilayah Persekutuan dan Selangor.”, *Journal Pendidikan* (Jilid.24 & pp.29-40)
- Zamri Mahamod & Mohamed Amin Embi. (2006). “Strategi Pembelajaran Bahasa Melayu PelajarPelbagai Etnik Bukan Melayu.”, *Journal Pendidikan* (Jilid.26 & pp.115-129).

பின் இணைப்பு

பயிற்று மொழி மாற்றத்தால் இடைநிலைப்பள்ளியில் தமிழ் மாணவர்கள் எதிர்நோக்கும்

சிக்கல்கள் : ஓர் ஆய்வு

கருத்தறி பாரம்

1.தொடக்கப்பள்ளியில் கணிதம் மற்றும் அறிவியல் பாடம் எம்மொழியில் கற்பிக்கப்பட்டது? _____

2. இடைநிலைப்பள்ளியில் கணிதம் மற்றும் அறிவியல் பாடத்தை எம்மொழியில் கற்பிக்கபடுகிறது? _____

3. கற்றல் கற்பித்தலில் மலாய் மொழி மற்றும் ஆங்கில மொழியைப்பரிந்துக் கொள்ள இயலவில்லை.

ஆம்	இல்லை
-----	-------

4. மலாய் மற்றும் ஆங்கில மொழியைத் தவறாகப் பேசிவிடுவேன் என்ற அச்சம்.

ஆம்	இல்லை
-----	-------

5. மலாய் மொழியில் கற்பிக்கப்படும் கணிதம் மற்றும் அறிவியல் பாடத்தின் கலைச்சொற்கள் புரிந்துக் கொள்வதில் சிரமம்.

ஆம்	இல்லை
-----	-------

6. மலாய் மொழியைப் புரிந்துக் கொள்வதற்கும் பேசுவதற்கும் எவ்வித சிரமமும் இல்லை.

ஆம்	இல்லை
-----	-------

7. தான் வாழும் இடச்சூழல்

தமிழர்	சீனர்	மலாய்க்காரர்	பிற இனத்தினர்
--------	-------	--------------	---------------

8.தான் வாழும் பண்பாட்டுச்சூழல்

தமிழர்	சீனர்	மலாய்க்காரர்	பிற இனத்தினர்
--------	-------	--------------	---------------

9. இடைநிலைப்பள்ளியில் பிற இன மாணவர்களுடன் பழகுவதில் எதிர்கொள்ளும்சிக்கல்கள்.

10.இடைநிலைப்பள்ளியில்

கிடைக்கப்பெற்ற புதிய நண்பர்கள்.

தமிழர்	சீனர்	மலாய்க்காரர்	பிற இனத்தினர்
--------	-------	--------------	---------------

புறநானூறு சாற்றும் சங்ககால மக்களின் வழிபடு கடவுள்

The Deities of Sangam People Through Purananuru

பேராசிரியர் முனைவர் மு.இராசேந்திரன்

Professor Dr. M. Rajantheran¹

துணைப்பேராசிரியர் முனைவர் சில்லாழி

Assistant Professor Dr.Sillalee²

Abstract

The ancient pieces of literature of Tamil People are Tholkappium and Sangam literature. Sangam literature is classified into two such as Pathupattu and Ettruthohai. Further, these come under two divisions called Aham and Puram, which speak about personal and social life respectively. Purananuru deals chiefly the social life of the Tamil People. It includes Kingship, Justice, Warfare, Commerce, Trade, Business, Art, Communities, beliefs, rituals, food, shelter, attire and so on. Purananuru deals with the Tamil deities, nature of worship and faith. Even the first song of Purananuru centers around Lord Shiva and also many poems deal with the Primary god of Tamils Lord Muruga, Vishnu, Indiran, Yama, Kannan. It does not stop with gods. It talks also about karpaha virutcham, kamadhenu and nectar in heaven. In a nut shell, Purananuru helps us to understand the life and culture of ancient tamil people.

Key Words : Purananuru, Sangam literature, gods of Tamil People, beliefs, Semiotics

முன்னுரை

தமிழில் தொல்காப்பியம், சங்க இலக்கியம் ஆகியவற்றைப் பழைய இலக்கியம் என்று கூறுவது மரபாகும் (மாணிக்கம், 1989, p.1). இவற்றுள் சங்க இலக்கியம் என்பது பொதுவில் எட்டுத்தொகை (நற்றிணை, குறுந்தொகை, ஐங்குறுநூறு, பதிற்றுப்பத்து, பரிபாடல், கலித்தொகை, அகநானூறு, புறநானூறு)

பத்துப்பாட்டு (திருமுருகாற்றுப்படை, பொருநராற்றுப்படை, சிறுபாணாற்றுப்படை, பெரும்பாணாற்றுப்படை, முல்லைப்பாட்டு, மதுரைக்காஞ்சி, மலைபடுகடாம், நெடுநல்வாடை, குறிஞ்சிப்பாட்டு, பட்டினப்பாலை) ஆகிய இலக்கியப் படைப்புத் தொகுப்புகளையே குறிக்கும். எட்டுத்தொகை என்பது தனித் தனிப் பாடல்களின் தொகுப்பாக இருக்க, பத்துப்பாட்டு என்பது நீண்ட பத்து

¹ The author is a Professor in the Department of Indian Studies, University of Malaya, Kuala Lumpur, Malaysia. rajantheran@gmail.com

² The author is an Assistant Professor in the Department of Modern Languages, University Tunku Abdul Rahman, Kajang, Malaysia. sillalee@yahoo.com

பாடல்களின் தொகுப்பாக உள்ளது. ஆக சங்க இலக்கியம் என்பது எட்டுத்தொகை, பத்துப் பாட்டு சேர மொத்தம் ஒன்பது தொகை நூல்களைக் குறிப்பதாகும் (இராசேந்திரன், 2014, p.10).

மேலும், சங்க இலக்கியத்தின் பொருள் பாகுபாடு அகம், புறம் என இரு பெரும் பிரிவாக பகுக்கப்பட்டுள்ளது. இப்பகுப்பானது கூட உலக இலக்கியங்கள் வேறு எதிலும் காணக் கிடைக்காத ஒர் அரிய செய்தியாகும். பொதுவாகக் காதல் பற்றிய அன்புணர்ச்சியின் உள்ளக் கிடக்கையை அகம் என்றும் வகுத்தனர் (ஞானசம்பந்தன், 1955, pp.23).

புறப்பாடல்கள் பொது விழுமியங்களைப் பாடும் பாடல்களாகும். கண்ணால் கண்டு வாயால் விளக்கிச் சொல்லக் கூடியவைகளை புறப்பொருள் இலக்கியங்களாகப் பகுத்துள்ளனர். புறப்பொருளில் பண்டைத் தமிழர்தம் அரசாட்சி, நீதிமுறை, போர்ச் செய்திகள், வணிகம், தொழில்கள், கலைகள் போன்ற பல செய்திகளையும் காணலாம். இவை முழுமையும் பொது வாழ்வை மையமாகக் வைத்துப் பேசப்படும் பாடல்களாக அமைகின்றன (இராசேந்திரன் - சில்லாழி, 2015, p.8).

இவ்வாறு புறப்பொருளைப் பற்றிப் பேசக்கூடிய இலக்கியங்களுள் புறநானூறு தனிச்சிறப்புடையது. இத்தொகுப்பின் சில பாடல்கள் குறிப்பாக இரண்டாம் பாட்டு தொல்காப்பியத்திற்கும் முந்தைய காலத்திற்குரியதாக இருத்தல் வேண்டும் என்பதாகக் கருத்து உள்ளது. இதில், பழந்தமிழரின் வாழ்க்கை எவ்வாறு அமைந்தது என்பதற்கான அரிய பல செய்திகள் உள்ளன (Nazir Ali, 2016, p.17). இவற்றுள் பழந்தமிழரின் வழிபடு கடவுளர்களைப் பற்றிய குறிப்புகளும் ஆங்காங்கே காணக்கிடைக்கின்றன.

ஆய்வு முன்னோடிகள்

சங்க இலக்கிய நூலாகிய புறநானூறு குறிந்த பல நூல்கள் தமிழிலும்

ஆங்கிலத்திலும் வெளிவந்துள்ளன. இவை நேரடியாகப் புறநானூற்றின் தொகுப்பாகவும், சில புறநானூற்றுப் பாடலுடன் விளக்க உரையை உடையதாகவும், மேலும் சில புறநானூற்றுச் சிந்தனைகளை உள்ளடக்கிய ஆய்வுக் கட்டுரைகளாகவும், இன்ன பிற நூல்கள் மற்ற சங்க இலக்கியங்களுடன் சேர்த்துப் படைக்கப்பட்ட நூல்களாகவும் வெளிவந்துள்ளன.

சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தாரின் புறநானூற்றுச் சொற்பொழிவுகள் எனும் நூல் 19.2.1944இல் நடைபெற்ற புறநானூற்று மாநாட்டினை ஒட்டி வெளியீடு செய்யப்பட்டதாகும். அறிஞர் ரா.பி. சேதுப்பிள்ளை உள்ளிட்ட பல அறிஞர்களின் அரிய படைப்புகள் இந்நூலில் இடம் பெற்றுள்ளன. புறநானூற்றைப் பொருத்த வரையில் இந்நூல் மிகப் பெரிய வரப்பிரசாதமாக அமைந்தது எனலாம். பின்வந்த ஆய்வுகள் பலவுக்கும் இந்நூலின் பங்களிப்பு பரவலாக இருந்திருக்கிறது என்றும் சொல்லலாம்.

அ.ச.ஞானசம்பந்தன் அவர்களின் அகமும் புறமும் (புறம்) எனும் நூல் பாரி நிலையத்தாரால் 1955 இல் வெளியீடு கண்டது. இந்நூல் இலக்கியத்தில் வரலாறு, நாட்டு வளமும் மக்கள் வளமும், தமிழர் கண்ட அரசு, தமிழர் கண்ட அமைச்சன், தமிழர் கண்ட உண்மைகள் எனும் தலைப்புகளைக் கொண்ட இயல்களால் அமையப் பெற்றிருக்கிறது. இந்நூல் ஆய்வுக் கண்ணோட்டத்தோடு படைக்கப்பட்ட தொடக்க நூல்களுள் ஒன்று எனலாம். ஆய்வாளர்களுக்கு உதவக் கூடிய இந்நூல் தற்போதைய ஆய்வுக்கும் பயனாக அமைந்தது.

அடுத்து, ஓளவை துரைசாமிப் பிள்ளை அவர்களின் புறநானூற்றுக்கான உரைநூல் சென்னை, திருநெல்வேலித் தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தாரால் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த நூல் புறநானூறு குறித்த மிகச் சிறந்த விளக்கங்களை அளிக்கின்றது.

புறநானூற்றை ஆய்வு செய்யப்புகும் எந்த ஒருவருக்கும் அதன் அடிப்படைச் செய்திகளை நெறிதவறாது அறிவிக்கும் நூலாக இந்த நூலைத் தயக்கமின்றிச் சொல்லலாம்.

அதுபோலவே சென்னை உமாபதிப்பகத்தாரால் வெளியீடு செய்யப்பட்டுள்ள ஞா.மாணிக்கவாசம் அவர்களின் புறநானூறு மூலமும் உரையும் எனும் நூலும் புறநானூறு குறித்த தெளிவான விளக்கவுரையை அளிப்பதாகவே அமைந்துள்ளது. இது போலவே, நியூ சென்சரி புக் ஹௌஸ்சின் வெளியீடாக வந்துள்ள புறநானூறு மூலமும் உரையும் எனும் நூல் தற்போதைய பயன்பாட்டிற்கு மிகச் சிறந்ததொரு நூலாக அமைகின்றது. இந்நூலில் முனைவர் இ.சந்திரமூர்த்தி அவர்களின் அணிந்துரை பல அரிய தகவல்களைக் கொண்டுள்ளதோடு மட்டுமன்றி, படிப்போருக்கு நல்ல பின்புல அறிவையும் ஊட்டுவதாக அமைந்துள்ளது. இந்நூலில் இடம்பெற்றுள்ள உரையானது துறை விளக்கம், உரை, உரை விளக்கம், அருஞ்சொற்பொருள் என நன்குப் பிரிவுகளில் ஒவ்வொரு பாடலுக்கும் விளக்கம் தருவது மிகவும் பயனுடையதாகவும், புறநானூற்றை மிகவும் எளிய முறையில் புரிந்து கொள்வதற்கும் வாய்ப்பாக அமைகிறது.

ப.மருதநயகம் அவர்களின் புதுப் பார்வைகளில் புறநானூறு எனும் நூல் 16 தலைப்புகளில் எழுதப்பட்டுள்ள கட்டுரைகளின் தொகுப்பாக அமைந்துள்ளது. இவற்றுள் 11 கட்டுரைகள், 11 வகையான ஆய்வுக் கோட்பாடுகளின் அடிப்படையில் புறநானூற்றுப் பாடல்களை ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப் பட்டவையாக அமைகின்றன. சங்க இலக்கிய நூல்களை, நவீன ஆய்வு நெறி, கொள்கைகள் கொண்டு எவ்வாறு ஆய்வு செய்யலாம் என்பதற்கு நல்ல எடுத்துக் காட்டாக இந்நூலைச் சொல்லலாம்.

டாக்டர். ந. சுப்ரமண்யனின், சங்க கால வாழ்வியல்: சங்கத் தமிழரின் அரசு

முறையும் சமூக வாழ்வும் எனும் நூல் சங்க இலக்கியம் குறித்து எழுந்த ஆய்வு நூல்களுள் குறிப்பிடத்தக்கது. இது அரசு முறையும் சமூக வாழ்வும் காட்ட வந்த நூல் ஆகையால், பெருவாரியாக புறப் பொருள் சார்ந்த சங்க நூல்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டுள்ளது. அவ்வகையில் பழந்தமிழர்தம் பண்பாட்டுக் கருவூலமாகக் கருதப் பெறும் புறநானூற்றின் குறிப்புகள் இந்நூலில் பரந்து காணப்படுகிறது.

இந்த நூலுக்கு ஒப்ப கைலாசபதி அவர்களின் Tamil Heroic Poetry எனும் நூலும் புறநானூற்று ஆய்வுக்குப் பெரும் துணை புரியக் கூடிய ஒரு நூலாகும். இது புறப்பொருள் பாடும் சங்க நூல்களின் ஒட்டுமொத்த கருத்தை, அரிய ஆய்வுத் திறத்தால் வெளிப்படுத்திய நூல் என்று கூறலாம்.

இவற்றோடு அ.தட்சிணாமூர்த்தியின் தமிழர் நாகரீகமும் பண்பாடும், சாலினி இளந்திரையனின் சங்கத் தமிழரின் மனிதநேய மணிநெறிகள், வ.சுப.பாணிக்கம் இயற்றிய சங்க நெறி ஆகிய நூல்களும் தற்போதைய ஆய்வு முன்னோடிகளும் மிக முக்கிய நூல்களாக விளங்குகின்றன. இவை யாவும் தற்போதைய ஆய்வை ஆழ்ந்து மேற்கொள்வதற்குப் பல வகையிலும் உறுதுணை புரிந்துள்ளன.

ஆய்வு நெறி / கோட்பாடு

இக்கட்டுரை தரப்பகுப்பாய்வு (qualitative) நெறியை முன்னிருத்தி ஆய்வு செய்யப்பட்டுள்ளது. பொதுவில் இலக்கியங்களில் வெளிப்படும் சமூகவியல் கூறுகளை ஆய்வு செய்வதற்கு இந்தத் தரப்பகுப்பாய்வு நெறி பயன்படுத்தப்படுகிறது (Sabitha Marican, 2005, p.12). இந்நெறியின் மூலம் ஓர் இலக்கியத்தின் உள்ளடக்கப் பொருள்களையும் அதன் ஆழ்நிலைக் கருத்துகளையும் எளிதில் கண்டறிய இயலும் (Merrian, 2009, p.2). தற்போதைய ஆய்வும் சங்க இலக்கியத்தில் வெளிப்படும் கடவுள்களைப் பற்றிய ஆய்வு ஆதலால்

இந்த ஆய்வு. நெறி தற்போதைய ஆய்வுக்கு உற்ற நெறியாக அமைந்துள்ளது.

பொதுவில் கோட்பாடு எனப்படுவது உலகியல், சமூகவியல் போன்றவற்றை பற்றிய அடிப்படைச் சிந்தனைகளை ஆய்வுப் பூர்வமாக முன்வைப்பவை எனப்படுகின்றது (Lawrence Neuman, 2007, p.24). கோட்பாட்டின் வழி பெறப்படும் அனுமானங்களானவை ஓர் ஆய்வில் எத்தகைய வெளிப்பாடுகள் அல்லது கண்டுபிடிப்புகள் காணக்கிடக்கலாம் என்பதைப் பற்றிய முன்னோட்டமாக அமையும். அதே வேளையில் ஒரு சூழலை முன்னிருத்தி ஓர் ஆய்வில் தோன்றும் பல்வேறு கேள்விகளுக்கும் விடை காபீக் கோட்பாடு வழிவகுக்கும் என்பர் (Bailey, 1978, p.32). அந்த வகையில் தற்போதைய ஆய்வில் குறியீட்டுக் கோட்பாடு சங்க இலக்கியங்களில் மறைபொருளாக வெளிப்படுத்தப்பட்ட கடவுளர்களைப் பற்றிய செய்திகளை கண்டறிவதற்காகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

குறீட்டுக் கோட்பாடானது ஒரு பொருளைக் குறியீடாகக் கண்ணுற்று, அதன் அடிப்படையில் அதில் வெளிப்படுகின்ற பல்வேறு விளக்கங்களை முன்வைப்பதாகவே அமைகின்றது (Innis, 1985, p.vii). எந்த ஒன்றையும் குறியீடாகக் காணும் போதே அது குறித்த விளக்கங்களும் இயற்கையாகத் தோன்றும். மேலும் இக்குறியீடு பல்வேறு கோணங்களில் காணப்படும் போது பல விதமான விளக்கங்களையும் உருவாக்கம் செய்யும். சில வேளைகளில் ஒரு குறியீடு குறித்த விளக்கமானது அக்குறியீட்டுப் பொருளைப் பற்றிய உண்மை விளக்கத்தையும் கடந்து புதிய பல விளக்கங்களையும் முன்வைக்க ஆய்வாளருக்கு முழுச் சுதந்திரத்தையும் கொடுக்கின்றது (Albert Sebeok, 1994, p.34).

மேலும், இக்கோட்பாட்டினைக் கொண்டு சமூகத்தில் நிகழும் செயல்பாடுகளைக் குறியீடாகக் காணும் போது அதில் உள்ள

தெரிநிலை விளக்கங்களோடு “புதைநிலை விளக்கங்களையும் கண்டறியலாம் (Albert Sebeok, 1994, p.3). இதனால் அந்த இனத்தில் சமூகவியல் செயல்பாடுகள் எத்துணை தூர நாகரீகப் பண்பாட்டிற்கு உட்பட்டது என்பதுவும் அதனால் பெறப்படும் விளக்கங்கள் உணர்த்திவிடும்.

மேற்கூறிய விளக்கத்தின் அடிப்படையில் குறியீட்டுக் கோட்பாடானது ஒரு கருத்தைக் குறியீட்டில் நிறுத்தி, அதனைப் பல்வேறு கோணங்களில் ஆய்வு செய்து அதன் செயல்பாடுகளையும் விளக்கங்களையும் உணர்வதற்கு வகை செய்யும் என்பதனை அறிய முடிகின்றது. இச்சிந்தனையின் அடிப்படையில் இக்கோட்பாட்டினைக் கொண்டு சங்க இலக்கியமாகிய புறநானூற்றுப் பாடல்களில் தெரிநிலையிலும் புதைநிலையிலும் வெளிப்படும் செய்திகளைக் குறியீடாகக் கண்டு அதன் மூலம் பெறப்படும் சங்ககால மக்களின் வழிபடு கடவுளர்களைப் பற்றித் தற்போதைய கட்டுரை ஆய்வு செய்கிறது.

தமிழரின் வழிபடு கடவுளார்

தமிழரின் வழிபடு கடவுளர் குறித்த செய்திகளும் அவர்கள் உறைந்த கோயில்கள் பற்றிய குறிப்புகளும் புறநானூற்றில் காணக் கிடைக்கின்றன. பொதுவில் பழந்தமிழர் ஐந்திணைகளுக்கும் தனித் தனியே உரிய தெய்வங்களைப் போற்றியது, பெருங்கடவுளாகச் சிவபெருமானைப் போற்றியது அறியப்படுகின்றது. சங்க காலத்தில் கோவில்களிலும் (புறம் 6), கடற்கரையிலும் (புறம் 55), ஆலமரம் போன்ற மரங்களிலும் (புறம் 199) கடவுளர்களின் வழிபாடு நிகழ்ந்ததான செய்திகள் கூறப்படுகின்றன.

சிவபெருமான்

புறநானூற்றின் முதல் பாடலிலேயே இறைவனின் (சிவபெருமான்) திருக்கோலம் குறித்த குறிப்புகள் இருப்பதைக் காண முடிகின்றது. இப்பாடலைப் பாரதம் பாடிய

பெருந்தேவனார் பாடியுள்ளார். இறைவன் தன் திருமுடியில் சூட்டியுள்ள மாலை கார்காலத்தில் மலரும் மணம் பொருந்திய கொன்றைப் பூவால் ஆனது. அவர்தம் திருமார்பு மாலையும் கொன்றை மலராலேயே தொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இறைவனுக்கு ஊர்தியாக வெள்ளை எருது அமைந்திருப்பது தெரிகிறது. அந்த வெள்ளை எருதே அவர்தம் கொடிச்சின்னமாகவும் விளங்குகின்றது. நஞ்சினைத் தம் கண்டத்தில் தாங்கியதால் அவருடைய கழுத்து அழகு பெற்று விளங்குகிறது. இந்நீலகண்டத்தை வேதம் பயிலும் அந்தணர்கள் போற்றிப் புகழ்கின்றனர். இறைவனானவன் இவ்வாறாகத் தோன்றித் தெரியும் திருவுருவத்தினை மறைத்து நிற்கும் ஆற்றலும் உள்ளவன். நிலவின் இளம்பிறை இறைவனின் திருநெற்றியை அலங்கரிக்கின்றது. அந்தச் சிறப்பால் இப்பிறையானது பதினெண் கணங்களாலும் புகழ்ந்து பாடப்பட்டது. இக்கூற்றினை சம்பந்தர் தேவாரத்தில் 'தூவெண் மதிசூடி' (ஒன்றாம் திருமுறை: பாடல்:1) எனும் வரியினால் அறியலாம். இது இறைவனின் கருணைக்கு உற்ற உதாரணம். இது தட்சனின் சாபத்தால் தேய்ந்து கரைந்த சந்திரனை சிவப்பரம்பொருள் தம் தலை மேல் சூடிக் காத்தப் பெருங்கருணையைக் குறிப்பது ஆகும் (இராசேந்திரன் - சில்லாழி, 2015, p.31).

எல்லா உயிர்களுக்கும் இறைவனே காவல்காரனாக விளங்குகிறான். இறைவன் தாழ்ந்த திருச்சடையும், அரிய தவக்கோலமும் உடையவனாக விளங்குகின்றான் எனும் குறிப்புகள் தெளிவாகக் காணக் கிடக்கின்றன. இதே திருத்தோற்றக் குறிப்பினை ஒளவை பாடிய 'பால் புரை பிறை நுதற் பொழிந்த சென்னி, நீலமணி மிடற்று ஒருவன் போல

(புறம் 91).

பாடல் வரிகள் காட்டுகின்றன. இதன்வழி இறைவன் பால் போன்ற வெண்மையான அழகிய பிறையணிந்த நெற்றியுடன் மிகப்

பொலிவுற்ற திருமுடியையும், விடம் உண்டதால் நீலநிறம் ஏறிநின்று அது மணி போல் ஒளிவிடும் கரிய கழுத்தினையும் உடைய ஒருவனே ஆன சிவபெருமான் என்பதாகப் பொருள்படுகிறது. கொடிய விடத்தைத் தான் ஏற்று உலக மக்களுக்கு அருள் புரியும் சிவபெருமானின் கருணையை அதியமானின் கருணை உள்ளத்திற்கு உவமையாகப் பாடுகின்ற வகையில் ஒளவையார் இதனைக் குறிப்பிடுகின்றார். இதன் உட்பொருள் மன்னனும் இத்தகைய பெருங்கருணையுடன் இருத்தல் வேண்டும் என்பதே ஆகும்.

பிறிதொரு பாடலில் காரிக்கிழார் (புறம் 6), பாண்டியன் பல்யாகசாலை முதுகுடுமிப் பெருவழுதியின் வெண் கொற்றக் கொடையானது சிவபெருமானின் திருக்கோயிலை வலம் வருவதற்கு ஏற்ப தாழ்த்திப் பிடித்த செய்தியை முன்வைக்கிறார். இதே பாடலில் சிவபெருமான் முனிவர்களால் வணங்கப்பெறும் முக்கட்செல்வராகக் குறிப்பிடப்படுகிறார். இவரது உலகம் ஆகாயத்தைக் கடந்து அதற்கும் மேலான பகுதியில் அமைந்திருப்பதாகவும் இப்பாடலில் குறிப்பு வருகிறது. இக்கூற்று சங்ககாலத்திலேயே சிவபெருமான் பெருங்கடவுளாக வழிபட்டமையையும் சிவபெருமானுக்கான கோவில்கள் இருந்ததையும் சுட்டுவதாக அமைந்துள்ளது.

பாண்டியன் இளவந்திகை பள்ளித் துஞ்சிய நன்மாறனை மதுரை மருதன் இளநாகனார் பாடிய புறநானூற்றின் 55வது பாடலில் சிவபெருமானின் திருவினையாடல்களுள் ஒன்றாகிய முப்புரம் எரித்த செய்தி காணக்கிடக்கின்றது. அறத்தை நிலைநிறுத்தும் இறையின் மறக்கருணைக்கு ஒப்ப மன்னன் நடுநிலையில் நின்று கோலோச்ச வேண்டும் என்று கூறுமிடத்து இச்செய்தி உவமையாக வருகின்றது. இப்பாடலின் தொடக்கத்திலேயே உயர்ந்த மேருமலையை வில்லாகவும் வாசுகிப்பாம்பினை

நாணாகவும் திருமாலை அம்பாகவும் கொண்டு திரிபுர அசுரர்களின் முப்புரங்களையும் அழித்து அமரர்க்கு வெற்றி தந்த செய்தி பேசப்படுகின்றது (புறம் 55). இப்பாடலிலும் இறைவன் தான் விடமுண்டு கண்டம் கருமை கொண்ட கருணையையும் அந்தப் பெருமானின் அழகிய திருமுடியில் துலங்குகின்ற பிறையையும் சொல்லி சிவனின் நெற்றிக்கண் போல மூவேந்தருள் உயர்ந்தவனே என அரசனை உயர்த்திப் பாடும் வகையில் சிவபெருமான் குறித்த செய்திகள் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன.

இவ்விடத்தில் சிவபெருமானின் நெற்றிக்கண் எனானது ஞானத்தின் அடையாளமாகவும் அக்கண்ணின் தீப்பொறியானது காமனை எரித்தது எனும் செய்தியையும் பெறப்படுகிறது (Kali Prasad Goswami, 1998, 48). இதன் அடிப்படையில் காணும் போது சிவபெருமான் காம இச்சைக்கு அப்பாற்பட்டவனாக இருத்தல் போன்றே மன்னனும் தனது நீதி நெறியான ஆட்சியில் பெண் மோகத்திற்கு இடம் கொடாமல் செங்கோல் செலுத்தல் வேண்டும் எனும் கூற்றையும் புலவர் முன்னிருத்துவதாகப் பொருள் கொள்வது பிழையாகாது. அதே வேளையில் இப்பாடல் சங்க மக்களிடத்தே காமன் எனும் தெய்வ வழிபாடு இருந்தமையையும் அவனுக்கும் மேலான கடவுளராகச் சிவபெருமான் இருந்தமையையும் முன்வைப்பதை அறிய முடிகிறது (நடராஜா, 1983, p.73).

அரசு பெருமக்கள் பெருவாரியாக நீள்சடையுடைய முது முதல்வனை (சிவபெருமானின்) முதற்கடவுளாகப் போற்றித் துதித்துச் சிவவழியிலேயே சென்றதாகக் குறிப்பு கிடைக்கின்றது (புறம் 166). இதன் வழி சிவபெருமானின் திருவுருவப் பொலிவு, மறக்கருணைகள் போன்றவை மட்டுமன்றி அரசர்கள் சிவனது வழியே நின்று நல்லாட்சி நல்கினர் என்பதுவும் பெறப்படும்.

முருகப்பெருமான்

சிவபெருமானைப் போலவே முருக வழிபாடும் பழந்தமிழரின் தொன்மை வழிபாடாக விளங்கியுள்ளது என்பதைத் திருமுருகாற்றுப்படை எனும் சங்க நூல் ஒன்றை மட்டும் கொண்டே நிறுவலாம் (வரதராசன், 1992, p.53). மேலும் சங்க இலக்கியங்கள் முருகப்பெருமானைச் சேயோன் என்றும் குறிஞ்சி நிலக் கடவுள் என்றும் பல இடங்களில் போற்றிய செய்தி பழந்தமிழரிடத்தே முருக வழிபாடு குறிந்த செய்தியை ஆதாரப்பூர்வமாகவே நிறுவுகிறது (தேவபூபதி நடராஜா, 2011, p.17). புறநானூற்றைப் பொருத்த வரையில் முருகனுக்குக் கோவில் இருந்த செய்தி பொன்முடியார் பாடிய பாடலில் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்விடத்தும் முருகன் பற்றிய செய்தி ஒப்புமையாகக் கையாளப்பட்டுள்ளது. இப்பாடலில் முருகன் கோவிலுக்குச் செல்வோர் உடல் தூய்மையும், உள்ளத்தூய்மையும் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்பதும், பெண்கள் வீட்டுக்கு விலக்காக இருக்கும் காலங்களில் அக்கோயில்களுக்குள் இருக்கும் பொருள்களைத் தொடுவதற்கும் அஞ்சினர் என்ற செய்தியையும் அறிய முடிகின்றது (புறம் 299).

பிறிதொரு பாடலில் (புறம் 55), ஆழமான நீர்ப்பரப்பையும் வெண்மையான அலைகளையும் மேற்பரப்பாக உடைய செந்திலம்பதி எனப்படும் அழகிய அகன்ற கடற்கரையின் திருச்செந்தூரில் முருகவேளின் கோயில் அமைந்திருக்கின்ற செய்தி சொல்லப்படுகின்றது. இவ்விடத்தில், மதுரை மருதன் இளநாகனார் திருச்செந்தூர் கடற்கரையில் குவிந்து கிடக்கும் மணல் மேடுகளில் இருக்கும் மணலின் எண்ணிக்கையிலும் பலகாலம் வாழ்வாயாக எனப் பாண்டியன் இலவந்திகை பள்ளித் துஞ்சிய நன்மாறனை வாழ்த்தும் வகையில் அமைந்துள்ளது. பொதுவில் புலவர்கள் மக்களுக்கு நன்கு பரிச்சியமான ஒன்றைத்தான் உதாரணமாகக் கையாள்வது

வழக்கம். அந்த வகையில் முருக வழிபாடு சங்ககால மக்களிடையே புகழ்பெற்ற வழிபாடாக இருந்த செய்தி இதன் வழி அறியப்படுகிறது.

வடம வண்ணக்கன் பெருஞ்சாத்தனார் புறநானூற்றின் 125 வது பாடலில் சோழருக்குத் துணையாக இருந்து தேர்வண் மலையனைப் பாராட்டும் பொருட்டு பெருமழைக்கு இருப்பிடமாக அமைந்திருக்கும் உயர்ந்த மலைகளையுடைய திருபொருந்திய முருகக் கடவுளுக்கு ஒப்பாவாய் என ஒப்பிட்டுக் கூறுமிடத்து, முருகக் கடவுளைச் சுட்டுகிறார். இதன் அடிப்படையில் முருக வழிபாடும் திருக்கோவில்களும் பழந்தமிழ் மக்கள் மத்தியில் மிகத் தொன்மைக் காலத்திலிருந்தே புகழ் பெற்றிருந்தமை அறியப்படுகிறது.

இதுமட்டுமல்லாது முருகப்பெருமான் குறித்த புராணச் செய்திகள் கூட மக்கள் மத்தியில் பரவியிருந்தமைக்குச் சான்றாகக் கல்லாடனார் பாடிய புறநானூற்றுப் பாடலைக் காட்டலாம் (புறம் 23). இப்பாடலில் முருகன் பசிய கடம்ப இலைகளுடன் சேர்த்துக் கட்டப்பட மலர்மாலையை உடையவனாகவும், தூரபதுமனைக் கூறு செய்தவனாகவும் சுட்டப்பெறுகிறான். இது போலவே புறநானூற்றின் 16வது பாடலில் 'முருகற் சீற்றத்து' எனும் குறிப்பால் முருகவேள் கொள்ளும் சினத்தைப் போல நீயும் சினம் கொண்டதால் பகைவர்களுக்கு அது பெரும் அச்சத்தைத் தரவல்லதாக இருந்தது என்பதாக சோழன் இராசத்யம் வேட்ட பெருநற்கிள்ளியின் ஆவேசத்தை முருகனின் சினத்திற்கு ஒப்பிட்டுப் பாடுகிறார் பாண்டரங்கண்ணனார்.

பிறிதொரு இடத்தில் கோடை பாடிய பெரும்பூதனார் ஆனிரைக் கவர்ச் செல்லும் மன்னனுக்கு அறிவுரை கூறும் முகமாக புறநானூற்றின் 259 வது பாடலில் 'முருகுமெய்ப் பட்ட புலத்தி போல, தாவுபு

தெறிக்கும் ஆன்மேல்' எனும் வரிகளால் தெய்வம் வந்து (முருகன்) தன் மேல் வந்து இறங்கி வெறியாடும் புலச்சி போலக் கட்டுக்கடங்காமல் ஆனிரைகள் துள்ளிக் குதித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. அதுவல்லாது அந்நாட்டு வீரர்களும் வருவாரை எதிர்நோக்கிக் காத்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். எனவே இது ஆனிரை கவர்வதற்குரிய பொருத்தமான நேரமல்ல; அதனைத் தவிர்ப்பாயாக எனக் கூறும் அறவுரைக்கு உதாரணம் கூற வந்த இடத்தில் புலவர் இவ்வாறு பாடுகின்றார். இவ்வாறு முருகப்பெருமான் குறித்த செய்திகள் புறநானூற்றில் உவமை அடிப்படையில் வருவது அறியப்பட்ட போதிலும் இவை அனைத்தும் பழந்தமிழரிடத்தே முருகவழிபாடு இருந்ததற்கான தொன்மையினைச் சூட்டுவதாகவே அமைவதை அறிய வகை செய்வதாகக் கொள்ளலாம்.

திருமால்

மாயோன் வழிபாடாகக் கூறப்படும் திருமால் வழிபாடு பழந்தமிழரின் தொன்மை வழிபாடுகளுள் ஒன்று என்பது அறிந்த செய்தியே. முல்லை நிலத்துக் கடவுள் திருமால் எனத் தொல்காப்பியம் சாற்றும் (அகத்திணை: 5). திருமால் வழிபாடு குறித்த செய்திகளும் புறநானூற்றில் காணக் கிடைக்கின்றன. புறநானூற்றின் 174வது பாடலில் அவுணரால் கவர்ந்து செல்லப்பட்ட தூரியனைக் கருவண்ணம் கொண்ட திருமால் அவுணரை அழித்து தூரியனை மீட்டுக் கொடுத்து உலகைக் காத்த பெருமை கூறப்பட்டுள்ளது. இவ்விடத்தில் திருமால் காக்கும் கடவுள். தூரியனாரைக் காக்க அவுணரை வதம் செய்த திருமாலின் செயலானது அவர் காக்கும் கடவுள் என்பதையும் இந்நம்பிக்கை பழந்தமிழர் வாழ்க்கையில் நிலைபெற்ற ஒன்றாக இருந்துள்ளது என்பதையும் மேற்கண்ட பாடலின் வழி நிறுவப்படுவதை அறிய முடிகின்றது.

இது போலவே நக்கீரர் பாட்டுடைத் தலைவரின் பெருமையைச் சிவபெருமான் முதலான கடவுள்களுடன் ஒப்புமை கூறிப் பாடும் பாடலில் 'வலி ஒத்தியே, வலியோனை; புகழ் ஒத்தியே இகழுநர் அடுநனை' (புறம் 56) என்று குறிப்பிடுகின்றார். இவ்விடத்தே கண்ணனையும் அவர் அண்ணன் பலராமனையும் சேர்த்துப் புகழும் குறிப்பு வருகிறது. பலராமரைக் குறிப்பிடும் போது அவரை வலியவர் என்றும் கண்ணனைக் குறிப்பிடும் போது புகழ் மிக்கவர் என்றும் சாற்றுகின்றார். இதுவும் திருமால் வழிபாடு தென்னகத்தில் நிலைபெற்று இருந்தமைக்குச் சான்றாகின்றது.

மேலும் புறநானூற்றின் 198வது பாடலில், வடமவண்ணக்கண் பேரிசாத்தனார் 'ஆல்அமர் கடவுள் அன்னநின் செல்வம்' என்னும் குறிப்பினைக் கூறுகின்றார். இக்குறிப்பும் திருமால் வழிபாட்டைக் குறிப்பதாகவே காணப்படுகின்றது. திருமால் ஆல் இலையில் பள்ளி கொண்ட கூற்றும், அவர் செல்வத்தின் அதிபதியாகிய திருமகளின் நாகயன் எனும் கருத்தையும் முன்வைத்து இதனைத் திருமால் வழிபாடு எனக் கொள்ளலாம். அதே வேளையில் ஆல்அமர் எனும் சொல்லானது ஆலமரத்தில் அமர்ந்து சனகாதி முனிவர்களுக்கு உபதேசிக்கும் சிவபெருமானின் தட்சணாமூர்த்தித் திருக்கோலம் என எண்ணுவதும் பிழையாகாது. இதன் வழியும் திருமால், சிவ வழிபாடுகள் பழந்தமிழரிடத்தில் இருந்தமை உணர்த்தப்படுகின்றது. இவற்றோடு, திருமாலின் தேவியாகப் போற்றப்படும் திருமகள் வழிபாடும் பழந்தமிழரிடையே இருந்தமை இப்பாடலின் வழி அறியப்படுகிறது.

இந்திரனும் தேவர்களும்

புறநானூற்றில் தேவர்களின் தலைவனான இந்திரன் குறித்தும் மற்ற தேவர்கள் குறித்தும் அவர்தம் உலகு, அமுதம் போன்ற

செய்திகளும் உள்ளன. இந்திரனைக் குறித்துப் பேசும் போது புறநானூற்றின் 241 வது பாடலில் 'வஜ்சிரத் தடக்கை நெடியொன் கோயிலுள், போர்புறு முரசும் கறங்க' எனும் வரிகளால் இந்திரன் குறித்தும், அவர் வாழும் மேலுலகம் குறித்தும் பாடுகின்றார் ஆயை உறைச்சேரி முடமோசியார் எனும் புலவர். இவ்விடத்தில் இந்திரன் வஜ்சிரத்தை ஆயுதமாகக் கொண்டவன் என்பதுவும், அவனது திருக்கோவில் எனப்படுகின்ற மேலுலகத்தில் ஒலிக்கின்ற முரசானது இடியோசையாக மாறி முழங்குகின்றது என்றும் குறிப்பிடுகின்றார்.

ஒளவையார் பாடிய புறநானூற்றின் 99வது பாடல் அதியமானைப் புகழ்ந்து பாடும் வண்ணம் அமைந்துள்ளது. அவ்வகையில் அதியமானின் முன்னோர்கள் தேவர்களை வணங்குபவர்கள் என்றும், அவ்வானவர்களுக்கு அவிர்பாகம் (யாகத்தின் மூலம் தேவர்களுக்கு அளிக்கப்படும் உணவு) தந்தும், விண்ணவர்களுக்கே உரியதாக இருந்த அரிய கரும்பை பூவுலகத்திற்குக் கொண்டு வந்த பெரும் சிறப்புக்குரியவர்கள் எனப் புகழ்கிறார். இதன் வழி அதியமானின் மரபு என்பது மிகவும் உயர்ந்த பண்பட்ட மரபாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது. அம்மரபினர் ஆற்றிய அரும்பணிகள் போல இவனின் அரிய பல செயல்களைப் பாடுவதற்கு அரியனவாகப் பாடும் புலவரின் அறிவு எல்லையைக் கடந்தவனாக விளங்குவதாக ஒளவையார் பாடுகிறார். இவ்விடத்தில் மரபு வழி தேவர்களை வணங்கும் இவனது முன்னோர்கள், தேவர்களின் அருளால் விண்ணவர்க்கே உரிய அரிய கரும்பை மண்ணுலகுக்கு அறிமுகப்படுத்தும் பேறு பெற்றனர் என்பதும் அத்தகைய மரபுப் பின்புலமானது அதியமனுக்கு அரிய செயல்களைச் செய்வதற்குரிய ஆற்றலை அளித்தது என்பதாகக் கூட இச்செய்தியை ஆழ்ந்து உணரலாம்.

இதுவல்லது தேவர்களுள் ஒருவராகக் கொள்ளப்படும் எமனைப் பற்றியும் புறநானூறு கூறுகிறது. இடைக்காடனார் பாடிய புறநானூற்றின் 42வது பாடலில் கிள்ளிவளவனின் ஆற்றலையும் கோபத்தையும் கூற்றுவனோடு ஒப்பிட்டுக் கூறப்படுகின்றது. நீ கூற்றுவனைப் போலச் சினத்துடன் விளங்குகிறாய் என்பதிலிருந்து கிள்ளிவளவனின் கொடிய சினம் பகைவரை வெல்லாமல் தணிவதில்லை என்பதைப் புலவர் குறிப்பிடுகிறார் எனலாம். இவ்விடம் கூற்றுவன் கொண்ட முடிவினைப் போலவே கிள்ளிவளவன் கொண்ட எண்ணத்தையும் எந்தப் பகைவராலும் தவிர்க்க இயலாது என்பதாகப் பொருள்படுகிறது.

பிறிதொரு பாடலில் மறோக்கத்து நப்பசலையார் எனும் புலவர் சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளி வளவனின் உயிரைப் பறித்த கூற்றுவனைக் குறித்து கூறும் கருத்து அமைந்துள்ளது. மிகப்பெரிய வீரத்திற்குரிய இச்சோழனின் உயிரைப் பறித்தல் பொருட்டு கூற்றுவன் அவன் முன் எதிர்த்து நின்றிருந்தால் நிச்சயமாக கூற்றுவன் பிழைத்திருக்க முடியாது. எனவே இந்தக் கூற்றுவன் இச்சோழன் முன் புலவர் போல் தோன்றி தொழுது வணங்கி வாழ்த்தி இரந்துதான் அவனுடைய உயிரைப் பெற்றுச் சென்றிருக்க வேண்டும் என்பதாகக் கூறுகிறார்.

இதுபோலவே புறநானூற்றின் 19வது பாடலில் போர்க்களத்தில் வீரமரணம் எய்திய தம் புதல்வர்களைக் கண்ட மறக்குல மகளிர் தம் மக்களின் வீரமரணத்தை வெற்றியாக ஏற்று நெகிழ்ந்து அழுததைக் கண்ட கூற்றுவன் நாணமுற்றான் எனும் கருத்து காட்டப்படுகின்றது. இத்தகைய வீரர்களின் உயிரைப் பறித்துச் செல்வது தமக்கு அழகல்ல என நினைத்து எமன் நாணுவதாகக் கூறப்படுகின்றது.

இதற்கும் மேலாக, உலகின் நிலையற்ற தன்மையை உணர்ந்தவன், நிலையான புகழைப் பெறவேண்டி பல நன்மைகள் செய்தவன், அந்தணர்களுக்குப் பரிசில் பல

தந்தவன், பிறர் பொருள் துயர் தீர்த்தவன், புலவர்களுக்குப் புரவலனாக இருந்தவன், பாடிணி பாணர் இவர்களுக்குக் குறைவில்லாது பொருள் கொடுத்தவன், பிறர் இகழ்வதற்குரிய காரியங்களைச் செய்யாதவன், கூற்றம் வரும் என்பதை கூற்றுவனின் வரவைக் கண்டு கூட அஞ்சுவதில்லை என்பதாகப் பாடிய புலவரின் பெயர் அறியப்படாத புறநானூற்றின் 361வது பாடல் குறிப்பிடுகின்றது. இதன் மூலம் கூற்றுவன் என்பது இயற்கையான ஒன்று. ஆனால் அவன் வருவதற்குள் நல்லனவற்றையெல்லாம் செய்து சிறப்படைந்தோன் அக்கூற்றுவனைக் கண்டு அஞ்சுவதற்குரிய எந்தக் காரணமும் இல்லை என்பதை உணர்த்துவதாக இப்பாடல் அமைகிறது.

கருட புராணத்தின் செய்தியின்படி எமனின் சபையில் புண்ணிய ஆன்மாக்கள் சென்றடையின் அவனது தோற்றமும், ஏவலர்களும், சபையும் பொலிவு மிகுந்து இனியதாகக் காட்சி அளிக்கும் என்றும் மாறாகப் பாவ ஆத்மாக்கள் அவ்விடம் செல்லும் போது கூற்றுவன் உலகு மிகவும் பயங்கரமானதாகக் காட்சி அளிக்கும் என்பதாகச் சொல்லுகின்றது (கருட புராணம்). எனவே மேற்கூறிய பாடலின் தலைவன் புண்ணிய ஆத்மாவாகக் காட்டப்படுவதால் கூற்றுவனின் வரவு பயமுறுத்துவதாக அமையாது என்பதாகப் பொருள் கொள்ள வாய்ப்புண்டு.

இதன் அடிப்படையில் கூற்றுவன் குறித்த நம்பிக்கையும் பழந்தமிழர் மத்தியில் இருந்தது என்பது கூற்றுவன் உயிரைக் கூறுபோட முடிவு செய்து விட்டால் அதனை யாராலும் மாற்ற முடியாது எனும் நம்பிக்கையையும் கொண்டிருந்தனர் என்பது தெரிகிறது. உயர்வு நுவிற்சி காரணமாக இக்கூற்றுவனே நாணுவதாகவும் பணிந்து உயிரைக் கவர்ந்ததாகவும் கூறப்படும் செய்திகளைக் கொள்ள வேண்டும்.

மேலும், அறக்கடவுளின் முடிவு எந்த நிலையிலும் பிழைபடாததாக நடுநிலையோடு செயல்படுவதால் அது போலவே அரசனின் செங்கோலும் நீதி தவறாது வலுப்பெற வேண்டும் எனும் கருத்தில் அமையும் வரிகளைப் புறநானூற்றின் 35வது பாடலின் 'அறம் புரிந்தன்ன செங்கோல் நாட்டத்து' எனும் வரியில் காண முடிகின்றது.

இதுவல்லாது தேவர்களின் உயரிய எல்லாக் காலத்தும் அமரர் தன்மையை அளிக்கும் அமுதம் குறித்த செய்திகளும் புறநானூற்றில் காணப்படுகின்றன. பாண்டிய மன்னன் கடளுள் மாய்ந்த இளம்பெருவழுதி, பெரியோர்களின் மேன்மையை உயர்ந்து பாடுவதாகப் புறநானூற்றின் 182வது பாடல் அமைகிறது.

**உண்டால் அம்ம, இவ் உலகம்இந்திரர்
அமிழ்தம் இயைவது ஆயினும், 'இனிது' எனத்
தமியர் உண்டலும் இலரே...**

தவப்பயன் காரணமாகவோ தெய்வத்தின் தயவாலோ, அமிழ்தம் எனப்படும் தேவர்களது அரிய உணவு தமக்குக் கிடைத்தாலும் அதனை அவர்கள் தனித்து உண்ணும் சிறுமை உடையவர்கள் அல்லர்; மாறாக அதன் பலன் கருதிப் பகிர்ந்துண்ணுவர் எனும் கருத்தில் இப்பாடல் அமைவதைக் காண்க.

இது போலவே, ஊண்பொதி பசங்குடையாரின் பாடலின் (புறம் 10) சோழன் நெய்தலங்கானல் இளஞ்சேட் சென்னியின் குலமகளிர் சமைத்து விருந்தினருக்குப் படைத்து மகிழும் உணவின் சுவையானதைச் சுட்ட வந்த புலவர் அது அமிழ்தினும் சுவையானது என்பதாகக் குறிப்பு வருகிறது. புறநானூற்றின் 361வது பாடலிலும் அமுதம் குறித்து உவமையாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. இப்பாடலின் 19வது வரியில் 'அமிழ்தென மடுப்ப மாந்தி இகழ்விலான்' புலவர் காதலி தரக்கூடிய மதுவானது அமுதினுக்கு ஈடாக உள்ளதாக உவமை கூறுவதாக

அமைந்துள்ளது. அதுபோலவே பிரிதொரு பாடலிலும் (புறம் 125) இறைச்சியோடு சேர்ந்து உண்ணப்படும் கள் அமிழ்தமாகச் சுவைப்பதாகக் கூறி அது அமுதத்தின் தன்மையைப் போலவே தேர்வன் மலையனுக்கு நீண்ட ஆயுளை நல்க வேண்டுமென்று வாழ்த்து முகமாக வடம வண்ணக்கன் பெருஞ்சாத்தனார் பாடுகின்றார்.

பழந்தமிழரிடத்தே சுவர்க்கம் குறித்த நம்பிக்கையுமிருந்துள்ளது அறியப்படுகின்றது. இறந்தோர் சுவர்க்கம் புகுதலே மிகச் சிறந்த நிலையாகப் புறநானூறு குறிப்பிடுகின்றது. அதிலும் வீரமரணம் எய்தியோர் புகழ் உடம்பு பெற்றுச் சுவர்க்கம் சேருகின்றனர் எனும் கருத்தும் தமிழரிடையே இருந்திருக்கிறது. இவ்வாறு சுவர்க்கம் எனக் குறிப்பிடப்படுவதை மிகவும் உயர்ந்ததொரு சிறப்பான இடமாகவும், உலகில் சிறந்தோர்க்கு மட்டுமே அங்கே இடம் கிடைக்கும் எனும் நம்பிக்கையும் தமிழரிடம் இருந்தது தெரிகிறது.

இது தவிர, சுவர்க்கம் எல்லா விதமான வசதிகளும் அழகும் முடிவில்லா மகிழ்ச்சியையும் தரவல்ல இடமாகப் பழந்தமிழர் எண்ணம் கொண்டிருந்தனர் என்பது குறுங்கோழியூர் கிழார் பாடிய புறநானூற்றின் 21வது பாடலின் வழி தெரிய வருகிறது. இப்பாடலில் சேரமான் யானைகோட்சேய் மாந்தரஞ்சேரல் இரும்பொறையின் சிறப்புகளைப் பாட வந்த புலவர் இம்மன்னனால் போற்றிப் பேணிக் காக்கப்பட்ட நாடு வசதியாலும் அமைதியாலும் இன்ன பிற சிறப்புகளாலும் தேவருலகை ஒத்திருப்பதாகப் பலரும் கூறக் கேட்டதாகக் கூறி, அதன் உண்மையை நேரில் கண்டு களித்த பெருமையைச் சொல்லி இவ்வரசனுக்கு வாழிய பாடுகிறார்.

ஆவூர் முழங்கிழார் பாடிய புறநானூற்றின் 38வது பாடலில் சுவர்க்கத்தில் இருக்கின்ற எல்லாச் சிறப்புகளையும் பெற்று விளங்கும் அப்புரவலனின் நாட்டைப் போற்றுகிறார்.

தேவருலகில் கேட்டதைக் கொடுக்கும் கற்பகத் தரு போல இவ்வரசனும் மக்களுக்கும் புலவர்களுக்கும் தேவையான அனைத்தையும் தரக்கூடிய வல்லமை பெற்றவன் என்பதாகக் கூறுகின்றார். சுவர்க்கத்தில் பரிசில் வேண்டிச் செல்வாரும் அப்பரிசிலை கொடுக்கும் புரவலரும் இருக்கும் மரபு இல்லை. சுவர்க்கத்திற்குச் செல்வதைக் காட்டிலும் இவன் நாட்டிற்கு வருவது மேன்மையுடையதாகப் புகழ்ந்து பாடுகிறார் புலவர். இவ்விடம் சுவர்க்கம் எல்லா நிலைகளிலும் இன்பமுடைத்ததாகவும், அனைத்தையும் தரக்கூடிய கற்பகத்தரு அங்கே இருப்பதாகவும் தமிழர் நம்பிக்கை கொண்டுள்ளது இப்பாடலால் அறிய முடிகின்றது.

போர்க்களத்தில் வீரமரணம் அடைவாரும் சுவர்க்கம் புகுவார் எனும் நம்பிக்கையும் தமிழரிடத்தில் நிலவி வந்துள்ளது புறநானூற்றின் வழி அறியப்படுகின்றது. புறநானூற்றின் 93 வது பாடலில் போர்க்களத்தில் தோல்வி கண்டு புறமுதுகு காட்ட வேண்டிய நிலை ஏற்பட்ட மன்னர்கள், வீரர்கள் கூட இறுதியில் வீரமரணம் உற்றதாகவே கருதப்பட்டு, வீர சுவர்க்கம் அடைய வேண்டி அவர்களுக்கு இறுதிக் கடன்கள் செய்யப்பட்ட செய்தியைக் காண முடிகின்றது. இப்பாடலில் தோல்வியைத் தழுவிப் புறமுதுகு காட்ட வேண்டிய அவல நிலைக்குத் தள்ளப்பட்ட மன்னர்கள் தானாய் வீரசுவர்க்கம் அடையும் வாய்ப்பு இழந்து சிறுமையுற்றனர். இவ்வாறு தானே போர்க்களத்தில் வீரமரணம் அடையும் சிறப்பை அடையாதவர்கள் நோயினால் மரணமடையும் நிலையில் அவர்களின் மார்பினில் வடு உண்டாக்கி அவர்களும் வீரர்கள் அடையும் சுவர்க்கத்தைச் சென்றடைய அந்தணர் சடங்குகள் செய்தனர் எனும் குறிப்பு பெறப்படுகின்றது.

சங்க காலத்தில் புலவரால் பாடப்பட்டோர் புகழடைந்தவராகவும் அன்னவர் சுவர்க்கம் புகுவார் என்ற நம்பிக்கையும் இருந்துள்ளது.

இந்நம்பிக்கையானது 'வலவன் ஏவா வானவூர்தி எய்துப்' (புறம் 27) எனும் உறையூர் முதுகண்ணன் சாத்தனார் வரிகளால் உறுதிப்படுகிறது. மாறாகப் புலவர்களால் பாடப்படும் புகழ் இல்லாதவருக்கு மேலுலகு இல்லை என்பதையும் 'இவணிசை உடையோர்க்கு அல்லது அவணது உயர்நிலை உலகத்து உறையுள் இன்மை' (புறம் 50) எனும் மோசி கீரனார் பாடல் வரிகளால் விளங்கப் பெறலாம்.

முடிவுரை

சங்க இலக்கியங்களுள் தனித்துவம் மிக்க புறநானூற்றில் சங்ககால மக்களின் வழிபடு கடவுள்களைப் பற்றிய அரிய தகவல்கள் விரவிக்கிடக்கின்றன என்பது இந்த ஆய்வின் வழி அறியப்படுகின்றது. சிவபெருமான், முருகக்கடவுள், திருமால், இந்திரன், தேவர்கள், தேவருலகம் பற்றிய கூற்றுகள் பல வெளிப்படையாகவும் மறைமுகமாகவும் சங்ககாலப் புலவர்களால் சுட்டப்பட்டிருப்பது அக்கால மக்களிடையே இருந்த தெய்வ நம்பிக்கைக்குச் சான்று பகர்கின்றது. அதே வேளையில் அக்கடவுள்களைப் பற்றிய சிறப்புகளும், புராண இதிகாசக் கூறிப்புகளும் கூட பாடல் வரிகளில் எடுத்தாளப் பட்டிருப்பது அக்கடவுள்களின் தனித்துவத்தைக் காட்டுவதாக அமைந்துள்ளது எனலாம். அதோடு அக்கால மக்களிடையே புராண இதிகாசங்களைப் பற்றிய அறிவும் இருந்துள்ளது என்பதுவும் இதன் வழி பெறப்படும். இவற்றோடு சுவர்க்கம் நரகம் போன்ற நம்பிக்கைகளும், தேவருலகில் உள்ள கட்பகவிருட்சம், அமுதம் போன்றவற்றைப் பற்றிய நம்பிக்கைகளும் இவர்களிடத்தே மிகுந்திருந்ததையும் கடவுள் வழிபாட்டில் இவர்களுக்கு ஆழ்ந்த ஞானம் இருந்ததையும் சுட்டுவதாக உள்ளது.

புறநானூற்றுப் பாடல்களில் இந்த ஆய்வில் சுட்டப்பட்ட பெருங்கடவுள்களின்

வழிபாடுகள் மட்டுமன்றி குலதெய்வ வழிபாடு, நடுகல் வழிபாடு, பத்தினித்தெய்வ வழிபாடு, பேய்கள் குறித்த நம்பிக்கைகள், சோதிட நம்பிக்கைகள், சகுண சடங்குகள் குறித்த நம்பிக்கைகள் போன்ற பல்வேறு தகவல்கள் உள்ளன. இவை அனைத்துமே பழந்தமிழரின் ஓட்டுமொத்த இறைநம்பிக்கைக்கும் பிற நம்பிக்கைகளுக்கும் சான்று பகர்வனவாக அமையும் என்பது துண்ணம்.

References:

- Albert Sebeok, Thomas. (1994). Sign: An Introduction To Semiotics. London: Toronto Buffalo.
- Bailey, D., Kenneth. (1978). Method Of Social Research. London: Collier Macmillan Publishers.
- Gnanasambanthan, A.,Sa. (1955). Akamum Puramum. Chennai: Pari Nilayam.
- Innis, E., Robert. (1985). Introduction. In E., Innis Robert (Ed.), Semiotics: An Introductory Anthology. (pp. vii-xvi). Bloomington: Indiana University Press.
- Kailasapathi. (1973). Tamil Heroic Poems. Thenninthiya South India Saiva Siddhanta Works Pub. Society.
- Kali Prasad Goswami. (1998). Kamakhya Temple: Past and Present. New Delhi: APH Publishing.
- Karuda Puranam.
- Lawrance W., Neuman. (2007). Basics Of Social Research Qualitative And Quantitative Approaches. USA: Pearson.
- Manikkam, Va., Suba. (1989). Sanga Neri. Chennai: Manivasagar Pathipagam.
- Merrian, B., Sharan. (2009). Qualitative Research A Guide To Design And Implementation. San Francisco: A Wiley Imprint.
- Nadarajah. (1983). "Kman in Tamil Classical Poetry.", Jurnal Pengajian India. (Vol.1 & pp. 73-88). KDN 0911/83.
- Nazir Ali, (2016). "The Purananuru and the Tamil Concept of Valour.", Bharatiya Pragna: An Interdisciplinary Journal of Indian Studies. (Vol. 1 & pp.30). www.indianstudies.net/v1n3 - PDF: http://www.indianstudies.net//V1/n3/v1n3s204.pdf
- Puranaanoorus Sotpozshivukal . (1944). Perasiriyar Panniruvar Sorpolivugal. Thirunelveli: Thenninthiya South India Saiva Siddhanta Works Pub. Society.
- Puranaanuuru.
- Rajantheran, M and Silllalee, K. (2015) "Sangath Tamilarin Manam Katha Viiram.", Journal of Tamil Peraivu. (Vol.1 & pp. 7-15). ISSN 2289-8379.
- Rajantheran, M and Silllalee, K. (2015) "Sangath Tamilarin Manam Katha Viiram.", Journal of Tamil Peraivu. (Vol.2 & pp. 25-36). ISSN 2289-8379.
- Rajantheran, M. (2014). Puranaanuuru. Chennai: Kalaignaan Pathipagam.
- Sabitha Marican. 2005. Kaedah Penyelidikan Sains Sosial. Petaling Jaya: Pearson/Prentice Hall.
- Salini Ianthirayan. (1995). Sangath Tamilarin Manithaneya Maninerigal. Chennai: International Institute of Tamil Studies.
- Thatchinamurthy, A. (2008). Thamilar Naagarigamum Panbaadum. Chennai: Yaal Veliyidu.
- Thevapupathi Nadarajah. 2011. Murugan Vazhipadu. Kuala Kumpur: Malaysia Ilangai Saivar Sangam.
- Thevaram.
- Tholkappiyam.
- Varatharasan, Mu. (1992). Tamil Ilakiya Varalaru. New Delhi:Sahitya Akademi.

தமிழ் மொழி கற்றல் கற்பித்தலில் நவீன முறைகளும் கலைச் செயல்பாடுகளின் பயன்பாடும்

The Utility of Art and Modern Methods in Learning and Teaching of Tamil

ச. பாபு

S. Babu¹

முனைவர் இரா. ஆனந்த் அரசு

Dr. R. Anandarasu²

Abstract

Tamil is an ancient and tradition oriented language. It has many merits unlike other languages of the world. The learning of tamil language has to be comprehensive and complete. The gurukula method has been transformed into learning in constructed buildings. The teaching of tamil still follows conventional and traditional methods. In this the students are deprived of getting the knowledge through modern methods. So the researcher has taken 30 students as samples and asked them about the new techniques that could be adopted in teaching tamil, in particular, through Art. This is called conducting an experimental research in a control group later in a experimental group. Then the results are recorded through a Pre-Test and Post-Test methods. On a statistical study based on the marks from these tests, it is observed that tamil could be taught more effectively through fine arts a transformation in teaching and learning tamil.

Key Words: Tamil language, teaching through music, teaching through drawing, teaching through drama, fine arts.

முன்னுரை

பொதுவாகவே மனிதன் ஒரு புதுமை விரும்பி என்று அழைக்கலாம். ஒவ்வொரு நொடியும் புதிய மாற்றங்கள் உலகில் நடந்துகொண்டுதான் இருக்கின்றன. இந்நிலையில் தமிழ்மொழி கற்பித்தலில் கலைச்செயல்பாட்டுப் பயிற்சியின் வழியாக செய்யுள் பகுதி, உரைநடை, இலக்கணம்,

துணைப்பாடம் போன்றவற்றை எளிமையாகவும் மாணவர்கள் மகிழ்ச்சியோடும், கற்றல் ஆர்வத்தை தூண்டும் விதமாகவும் கற்பிக்கலாம்.

அத்தகைய கலைச்செயல்பாட்டுப் பயிற்சிமுறையின் பாடத்திட்ட வடிவமைப்பு, கற்பிக்கும் கால அளவு, மொத்த

¹ The author is a Ph.D research scholar in the Tamil University of Tanjavur, Tamil Nadu, India. babusaga80@gmail.com

² The author is an Assistant Professor in the Tamil University of Tanjavur, Tamil Nadu, India. anandararasuyarshini@gmail.com

மாணவர்கள் எண்ணிக்கை, கற்பித்தலுக்குப் பயன்படுத்தும் கலைப் பொருட்கள் எவை? போன்றவற்றை முழுமையாகத் திட்டமிட்டு, கற்பித்தல் செயலுக்கு மொழியாசிரியர் ஒரு பாடத்திட்டத்தை வடிவமைக்க வேண்டும். இவ்வாறான புதிய நவீன முறை கற்பித்தல் பயிற்சி சிறந்த கற்றலை, மாணவர்களுக்கு அளிக்கும் என்பது ஆய்வின் மூலம் உறுதி செய்யப்பட்டுள்ளது. தமிழகத்தின் பாரம்பரிய கலைகளான இசைக்கலை, ஓவியக்கலை, நாடகக்கலை, பொம்மலாட்டக்கலைப் பயிற்சியின் வழி தமிழ்மொழி எவ்வாறு கற்பிக்கலாம்? அதன் பயன்கள் யாவை? போன்றவற்றை இந்த ஆய்வு விவரிக்கின்றது.

சார்பிலக்கியங்கள்

தமிழர்களின் பாரம்பரியக் கலைகள், நுண்கலைகளின் தன்மை, பலவகை நுண்கலைகள் பல்வேறு காலக்கட்டங்களில் வளர்ச்சி பெற்ற நிலைகள், தமிழகத்தில் நுண்கலைகளுக்கு மக்கள் அளிக்கும் முக்கியத்துவம் நுண்கலைகளின் வரலாறு போன்றவை குறித்த பல அறிஞர்கள் நூல் வெளியிட்டுள்ளனர்.

டாக்டர் மா. இராசமாணிக்கனார் அவர்கள் “தமிழகக் கலைகளும் கல்வெட்டுகளும்” என்ற தலைப்பில் எழுதிய நூல் 2009-ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்டது. இந்நூல் தமிழகக் கலைகளான இசை, ஓவியம், நாடகம். எனப் பல்வேறு நுண்கலைகளைப் பற்றிச் செய்திகளைத் தருகின்றது.

முதுமுனைவர் ம.சா. அறிவுடைநம்பி அவர்கள் “தஞ்சை மராட்டிய மன்னர்கள் வளர்த்த நுண்கலைகள்” என்ற தலைப்பில் நூல் ஒன்றை 2006 ஆம் ஆண்டு எழுதி வெளியிட்டுள்ளார். இந்நூலில் மராட்டியர் காலத்தில் நுண்கலைகள் எவ்வாறு போற்றி வளர்க்கப்பட்டன என்ற செய்தியை அறிய முடிகின்றது.

மயிலை சீனி. வேங்கடசாமி அவர்கள் எழுதிய “தமிழர் வளர்த்த அழகுக்

கலைகள்” என்ற நூல் 2002 ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்டது. இந்நூலில் அழகுக் கலைகள் எவை? நுண்கலைகள் வரலாற்றுக் காலம் முதல் இன்று வரை வளர்ச்சியடைந்த நிலை போன்ற பல செய்திகளையும் தருகின்றது.

முனைவர் செ.அ.வீரபாண்டியன் அவர்கள் எழுதிய “தமிழ் இசையில் புதிய கண்டுபிடிப்புகள்” என்ற நூல் 2009-ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்டது. இந்நூலில் தமிழிசையின் தோற்றம். வளர்ச்சி. இறச் சொற்கள், மொழிபெயர்ப்பு, மொழிக்கும் இசைக்கும் உள்ள தொடர்பு போன்ற பல செய்திகளையும் இந்நூல் தருகின்றது.

முனைவர் க.முத்தையா அவர்கள் “தாய் மொழியில் படிக்க வைப்போம்” என்ற தலைப்பில் 2002-ஆம் ஆண்டு நூல் வெளியிட்டுள்ளார். இந்நூலில் உளவியல் நோக்கில் தாய் மொழிக் கல்வியின் முக்கியத்துவம், தாய்மொழி வழிக் கல்வி சிக்கல்களும் தீர்வுகளும் குறித்த பல செய்திகளையும் தெளிவுபடுத்தியுள்ளார்.

டாக்டர் இர. இரேணுபத்மா, வசந்தா கிருஷ்ணமூர்த்தி ஆகியோர் எழுதிய “கல்வியில் புதுமைகளும் மேலாண்மையும்” என்ற நூலில் கற்பித்தலை எத்தகைய புதிய நோக்கில் மேற்கொள்ளலாம் என்ற செய்திகளை விளக்கியுள்ளார்.

வசீலி சுகம் லீன்ஸ்கி அவர்கள் எழுதிய “இதயம் தருவோம் குழந்தைகளுக்கு” என்ற நூலை மறுவரைவு செய்து “கற் கற்பிக்க மகிழ்ச்சி தரும் பள்ளி” என்ற தலைப்பில், தமிழில் எழுதி, 2007-ஆம் ஆண்டு வெளியிட்டுள்ள, முனைவர் அ.வள்ளி நாயகம். வ.அம்பிகா ஆகியோருடைய இந்நூல் பள்ளிக் குழந்தைகளின் மனநலம், உடல் நல மேம்பாட்டிற்கான புதிய கற்பித்தல் முறைகளை எடுத்தியம்புகின்றது.

முனைவர். ஞா. பழனிவேலு அவர்கள் எழுதிய “செந்தமிழ் கற்பித்தல் பொதுத்தமிழ்” என்ற தலைப்பிலான இந்நூல் 2011-ஆம் ஆண்டு

வெளியிடப்பட்டது. இந்நூலில், பல்வகை தமிழ் மொழித் திறன் வளர் பயிற்சிகள். தமிழ் மொழி பயிற்றும் முறைகள் தெளிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளன. ஆசிரியர் பயிற்சி மாணவர்களுக்கான இந்நூல் கற்றல் கற்பித்தலில் பல வகைகளையும் கூறுவதாக உள்ளது.

மு. அண்ணா ஜோதி அவர்கள் எழுதிய “பொம்மலாட்டக் கலையும் கலைமாமணி மாணிக்கவாசகமும்” என்ற தலைப்பில் எழுதப்பட்ட இந்நூல் 2008-ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்டது. இந்நூல் பொம்மலாட்டக்கலையின் தோற்றம், வளர்ச்சி, தமிழகத்தில் பொம்மலாட்டக்கலையின் வரலாறு போன்ற பல்வேறு செய்திகளையும் தருகின்றது.

சே.இராமனுஜம் அவர்கள் எழுதிய “நாடகக் கட்டுரைகள்” என்ற தலைப்பிலான நூல் 2003 ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்டது. இந்நூல் தமிழ் நாடகக்கலை வரலாறு, நவீனத் தமிழ் நாடகங்கள் பற்றிய பல அரிய செய்திகளையும் தருகின்றது.

இவ்வாறாக நுண்கலைகள் சார்ந்தும், தமிழ்மொழி கற்பித்தலில் புதிய முறைகள் பற்றியும் பல்வேறு கல்வியாளர்களும், அறிஞர்களும் பல நூல்களை எழுதியுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

ஆய்வு மேற்கொண்ட முறை.

இந்த ஆய்வானது பரிசோதனை முறை ஆய்வாக மேற்கொள்ளப்பட்டது. இரு உயர்நிலைப்பள்ளிகளில் பயிலும் 9ஆம் வகுப்பு மாணவர்களை ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொண்டு ஒரு பள்ளிக்கு 30 மாணவர்கள் வீதம் இரு குழுவாகப் பிரித்துக் கொள்ளப்பட்டது. ஒரு பிரிவு மாணவர்கள் கட்டுப்படுத்தப்பட்ட குழுவாகவும், மற்றொரு பிரிவு மாணவர்கள் பரிசோதனைக் குழுவாகவும், உருவாக்கப்பட்டு, கட்டுப்படுத்தப்பட்ட குழு, (Control Group) விற்குப் பொதுவான கற்பித்தல் முறையிலும், பரிசோதனை குழுவிற்சுக் (Experimental

Group) நுண்கலைச் செயல்பாட்டின் மூலமாக தமிழ்மொழி கற்பிக்கப்பட்டது. இந்த பரிசோதனைக்கு முன்னதாக (Pre Test) முன்தேர்வு இரு குழுவினருக்கும், பின் இரண்டு மாத பயிற்சிகளுக்குப் பின் பின் தேர்வும் (Post Test) வைக்கப்பட்டு, மாணவர்களின் தேர்வுத்தாள்கள் மதிப்பீடு செய்யப்பட்டுப் பகுப்பாய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்டது. இந்த ஆய்வில் பரிசோதனைக்கு மாணவர்கள் தேர்வில் அதிக மதிப்பெண்கள் பெற்றும் கற்றல் அடைவில் மேலோங்கியும் இருப்பது கண்டுபிடிக்கப்பட்டது.

நுண்கலைச்செயல்பாட்டுப் பயிற்சிகள் இசைக்கலை

இசையின்பம் இனியது. அரியது. ஓசை பெற்ற ஒழுங்குமுறையை நாம் இசை என்று கொள்கிறோம். பள்ளிப் பாடநூல்களில் பாடல்கள் உள்ளதைப் பார்க்கிறோம். ஆனால் பாடிக்காட்டிப் பயிற்றும்முறை இல்லை. ஓசை நயத்தோடு பாடிக் காட்டினால்தான் உள்ளத்தில் பதிவாகும். தமிழில் பல அரிய இசை நூல்கள் உள்ளன. வரலாற்றுக்காலம் தொடங்கி, தமிழகம் இசைக்கு முக்கியத்துவம் வழங்கிவருகின்றது. மேலும் பல்வகையான இசைக்கருவிகளும் நம் நாட்டில் இருக்கின்றன. தோல்கருவி, துளைக் கருவி, நரம்புக்கருவி, கஞ்சக்கருவி, மிடறு இவற்றில் உண்டாகும் ஓசைகளை ஒழுங்குபடுத்தி இசையை அமைத்தார்கள். இத்தகைய இசைக்கலையைப் பயன்படுத்தி, பள்ளிகளில் தமிழ்ச் செய்யுள்களைக் கற்பிக்கலாம்.

பயிற்சி 1 செய்யுள் கற்பித்தல் முறை (இசைப்பயிற்சி வழி)

வகுப்பு மாணவர்களை மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

i. முதல் பிரிவில் 2 அல்லது 3 மாணவர்கள் பாடகர் என்ற நிலையில் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும்.

ii. இரண்டாவது பிரிவில் 3 மாணவர்கள் சிறிய இசைக் கருவிகள் வாசிக்கக்கூடிய நிலையில் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும்.

iii. மூன்றாவது பிரிவாக வகுப்பில் மீதமுள்ள மாணவர்களைப் பார்வையாளர்களாகப் பிரிக்க வேண்டும்.

iv. இந்தப் பயிற்சியில் ஆசிரியர் வழிநடத்துபவராக இருந்து செய்யுளுக்கூரிய, ஓசைநயம், பாடும் முறை, இசைக்கருவிகளைக் கையாளும் முறை போன்றவற்றில் மாணவர்களுக்குப் பயிற்சியளிக்க வேண்டும்.

v. செய்யுளை இனிமையாகவும், இசைநயத்தோடும் பாடும் வகையில் பயிற்சி அளிக்க வேண்டும். இறுதியில் செய்யுளின் பொருள் விளக்கம் தொகுத்துக் கூறுதல் வேண்டும்.

vi. இறுதியாக ஒப்படைப்புப் பணி வழங்க வேண்டும்.

இசைப்பயிற்சி துணைக்கருவிகள்

சிறிய மணிகள் கோர்க்கப்பட்ட வில், மண்பாணை, சிறிய தோல்கருவி.

ஓவியக்கலை

நாம் கண்ணில் காணும் பொருள்களைச் சித்தரித்து எழுதும் கலையே ஓவியக்கலை

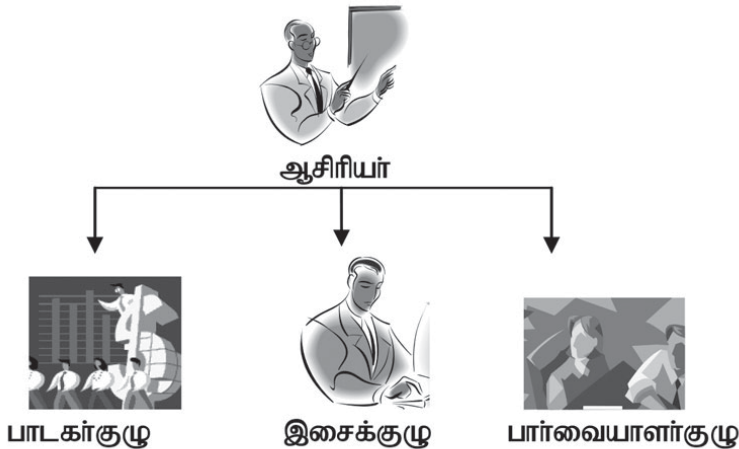
ஆகும். வரலாற்றுக் காலத்தில் குகைகளில் வாழ்ந்த மனிதன் பாறைகளில் ஓவியங்களை வரைந்து செய்தியை வெளிக்காட்டினான் சிலப்பதிகாரத்தில்

“ஓவியச் செந்நூல் உரைநூற் கிடக்கையும் கற்றுத் துறைபோகிய பொற்கொடி நங்கை.”

என்ற அடிகளில் சங்க காலத்தில் ஓவியக்கலை பற்றிய சிறந்த நூல் ஒன்று இருந்துள்ளது எனவும், மாதவியின் நடன அரங்கேற்றம் நிகழ்ந்த அரங்கின் மேற்கூரையில் பல்வகை வண்ண ஓவியங்கள் தீட்டப்பட்டிருந்த செய்தி அறிய முடிகின்றது. தமிழகத்தின் சித்தன்னவாசல் ஓவியங்கள் உலகப்புக்ழ் பெற்றவையாக விளங்குகின்றது. இத்தகைய ஓவியக்கலையைப் பயன்படுத்தி, தமிழ் உரைநடை கற்பிப்பதால், மாணவர்களின் மனம் மகிழ்ச்சியடைகின்றது. கைகளுக்குச் சிறந்த தசைப் பயிற்சியாகவும் அமைவதோடு மாணவர்களிடையே படைப்பாற்றல் மேம்படும். மொழி கற்றல் எளிமையாகும்.

பயிற்சி 2 உரைநடை கற்பித்தல் முறை (ஓவியப்பயிற்சி வழி)

வகுப்பு மாணவர்களைப் போதுமான இடைவெளி விட்டு வரைபடம் வரைய

2. பாட மையக்கருத்து

--	--	--	--

3. பாட விளக்கம்

--	--	--	--

4. முடிவுரை

--	--	--	--

உகந்த சூழ்நிலையில் அமரச்செய்ய வேண்டும்.

i. தமிழ்ப் பாடநூலில் அன்று கற்பிக்க வேண்டிய உரைநடை பாடத்தினைத் துணைத் தலைப்புகளுக்கு ஏற்றவாறு 5 பகுதிகளாகப் பிரித்துக்கொள்ள வேண்டும்.

ii. ஒவ்வொரு பகுதிக்கும் 4 கட்டங்கள் வீதம் இடமிருந்து வலமாக கட்டங்கள் வரைய வேண்டும்.

iii. உரைநடையின் அளவுக்கேற்ப கட்டங்களின் எண்ணிக்கையைக் கூட்டவோ குறைக்கவோ செய்யலாம்.

iv. இரண்டாவது வரிசையில் உள்ள கட்டங்களில் உரைநடையின் மையக்கருத்தை விளக்கும் படங்களை வரையவும்.

v. மூன்றாவது வரிசையில் உள்ள கட்டங்களில் உரைநடையின் திரண்ட தொகுப்பை விளக்கும் வகையில் படங்கள் வரையவும்.

vii. நான்காவது வரிசையில் உள்ள கட்டங்களில் உரைநடையின் முடிவுரை தொடர்பான படங்களை வரையவும்.

viii. கலைப்பயிற்சி வழி தமிழ் மொழி கற்பித்தால் மாணவர்களின் உடல் மற்றும்

மனச்செயல்பாடுகள் மேலோங்கியும், படைப்பாற்றல், உருவாக்கச் சிந்தனை வளரும், மொழியோடு கலையார்வம் அதிகரிக்கும்.

xi. மொழி கற்றல் அடைவும். பள்ளி தேர்ச்சி விழுக்காடும் அதிகரிக்கும்.

x. இறுதியாக ஒப்படைப்புப் பணி வழங்க வேண்டும்.

xi. இந்தமுறையில் ஓவியங்கள் வழி பாடக் கருத்துக்கள் காட்சியப்படுத்தப்படுவதால், மாணவர்கள் காட்சி வழி மனப்பதிவுகளை உள்வாங்கிக் கொள்கின்றனர்.

ஓவியப்பயிற்சி வரையக் கருவிகள்

(குறிப்பு: பாடத்தலைப்பிற்கு ஏற்ற ஓவியங்களை 2,3,4 வரிசையில் உள்ள கட்டங்களில் வரைதல் வேண்டும்)

வரைபடத்தாள், பென்சில், அழிப்பான், அளவுகோல், வண்ணப் பென்சில்கள்.

1. பாட அறிமுகம்

நாடக்கலை

கூத்து என்ற சொல்லே முதலில் நடனத்தையும் பின் நாடகத்தையும் குறித்தது. நடனத்தையும் நாடகத்தையும்

கூத்தர் என்பவர் பேணி வளர்த்தனர். இருபதாம் நூற்றாண்டில் பம்மல் சம்பந்த முதலியார், சங்கரதாசு சுவாமிகள் போன்றோர்கள் நாடகக்கலையை வளர்த்தனர். மனிதனது துன்பம், இன்பம், வாழ்க்கை முறை போன்றவற்றைப் பொது அரங்கில் உரையாடல்கள், பாடல்கள் வழி நடித்துக்காட்டுவது நாடகமாகும். தமிழகத்தின் நாடகக்கலை முதலில் தெருக்கூத்து, பின் மேடை நாடகம் என்ற நிலைகளில் வளர்ச்சியடைந்தது எனலாம். இத்தகைய நாடகக்கலையைப் பயன்படுத்தி தமிழ் இலக்கணம் கற்பித்தலைப் பள்ளிகளில் மேற்கொள்ளலாம். இம்முறையில் மாணவர்கள் கற்பதால் இலக்கண வகுப்புகளில் மாணவர்கள் ஆர்வத்தோடும், எளிமையாகவும் இலக்கணம் கற்றுத் தெளிவர். கற்றல் அடைவு அதிகரிக்கும்.

பயிற்சி 3 இலக்கணம் கற்பித்தல் (நாடகப்பயிற்சி வழி)

இந்தவகை நாடகமுறை இலக்கணம் கற்பித்தல் பயிற்சிக்கு மாணவர்களை மூன்று குழுக்களாகப் பிரித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

i. முதல் குழுவில் இரண்டு ஆசிரியர்களாக மாணவர்களை உருவாக்க வேண்டும். (மாதிரிகளாக)

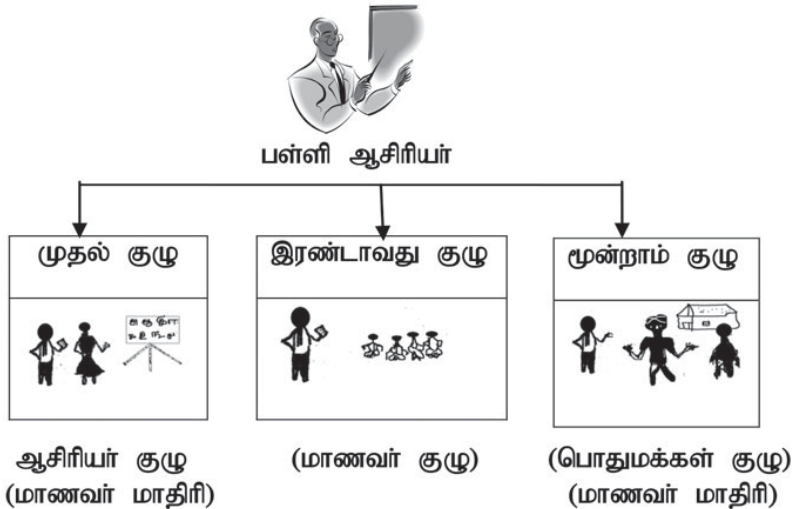
ii. இரண்டாவது குழுவில் மாணவர்கள் நால்வரை மாணவர்களாகவே இருக்கச் செய்ய வேண்டும்.

iii. மூன்றாவது குழுவில் ஊர் பொதுமக்களாக இருவர் அல்லது மூவரை உருவாக்க வேண்டும்.

vi. இந்த மூன்று குழுக்களிடமும் இந்த நாடகமுறைக் கற்றல் கற்பித்தல் பயிற்சியைச் செயல்படுத்த மொழியாசிரியர் பயிற்சியளிக்க வேண்டும்.

v. கதாபாத்திரங்களின் நிலையை விளக்கி, அன்று கற்பிக்க வேண்டிய இலக்கணப்பகுதி சார்ந்த விளக்கங்களை வினா வடிவில் ஒவ்வொரு கதாபாத்திரமும் ஒருவர் வினா - விடை கேட்க. மற்றவர் விடையளிக்கும் வகையில் உரையாடல் தயாரிக்க வேண்டும்.

vi. ஆசிரியர் - மாணவர் கதாபாத்திரங்களை விளக்கி வசன உச்சரிப்பு, முகபாவம், குரல் ஏற்றத்தாழ்வு, மேடை நாகரீகம், தெளிவான உச்சரிப்பு போன்றவைகளைச் சரியாகச் செய்யப் பயிற்சியளிக்க வேண்டும்.

vii. இந்த நாடகமுறைப் பயிற்சியினால் இலக்கண வகுப்பு இனிமையாகவும் நகைச்சுவையோடும் நடைபெறும். மாணவர்களும் ஆர்வமோடு பங்கேற்று கற்றலில் மேம்படுவர்.

viii. கரும்பலகையில் எழுதுதல், பிற மாணவர்களோடு நாடகத்தில் இணைந்து ஒற்றுமையோடு பழகுதல், மற்றும் மனமகிழ்ச்சி போன்றவை மேலோங்கும்.

ix. ஆசிரியர் - மாணவர் உறவு மேம்படும்.

x. இலக்கணம் சார்ந்த அறிவு மேம்பட்டு, தேர்ச்சி விழுக்காடு அதிகரிக்கும்.

xi. இறுதியாக ஒப்படைப்புப்பணி அளிக்க வேண்டும்.

நாடகப்பயிற்சி துணைக் கருவிகள்

கதாபாத்திரங்களுக்கு ஏற்ற ஆடைகள், முகச்சாயம், கருப்பு மை, வண்ணத்திரைச்சீலை, மேசை, நாற்காலி...

பொம்மலாட்டக் கலை

பொம்மலாட்டம் என்பது பொம்மைகளைக் கொண்டு கதாபாத்திரங்களாக வடிவமைத்து, அந்த பொம்மைகளை இயக்கி நடத்தப்படும் கலையாகும். இக்கலையைப் பாவைக் கூத்து எனவும், மரப்பாவைக் கூத்து எனவும் கூறுவர். பொம்மலாட்டக்கலையைப் பயன்படுத்தி பள்ளிகளில் துணைப்பாடம் கற்பிக்கலாம். துணைப்பாடச் சிறுகதைகளுக்குரிய கதாபாத்திரங்களைச் சிறு அட்டை பொம்மைகளாக உருவாக்கி, அவற்றை இயக்கி, தமிழ்த் துணைப்பாடம் கற்பிக்கலாம். இந்த முறையில் கற்பிப்பதால் மாணவர்கள் பாடப்பொருளையும், சிறுகதைகளின் மையக்கருத்தையும் காட்சி வழி அறிந்துகொள்கின்றனர். இதனால் கற்றல் மேம்படும்.

பயிற்சி 4 துணைப்பாடம் கற்பித்தல் (பொம்மலாட்டப் பயிற்சி வழி)

துணைப்பாடம் கற்பித்தலில் சிறுகதைகள், வாழ்க்கை வரலாறுகள், சமூக நாடங்கள் போன்றவை பாடங்களாக சேர்க்கப்பட்டிருக்கும். இத்தகைய பாடங்களைக் கற்பிக்க, பொம்மைகளைப் பயன்படுத்தி, கற்றலை இனிமையாக்கலாம்.

i. மாணவர்களை வகுப்பில் போதுமான இடைவெளி விட்டு அமரச்செய்ய வேண்டும்.

ii. மாணவர்களை மூன்று குழுக்களாகப் பிரிக்க வேண்டும்.

iii. ஒரு சிறு கதையை ஆசிரியர் தேர்ந்தெடுத்து, அதில் உள்ள கதாபாத்திரங்கள், விலங்குகள், பொருட்கள், வீடுகள், வாகனங்கள் மற்ற உருவங்கள் போன்றவற்றைக் குறிப்பெடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

iv. முதல்குழு மாணவர்களிடம் அந்த சிறுகதையின் கதாபாத்திரம் மற்றும் தேர்ந்தெடுத்த உருவங்களை மொத்தமாகத் தாளில் வரைந்து, அந்த உருவங்களுக்கு வண்ணம் தீட்டி, அவற்றை வெட்டி எடுக்க வேண்டும்.

v. இரண்டாம் குழு மாணவர்கள் அந்த வெட்டி எடுக்கப்பட்ட வரைபட உருவங்களுக்குக் குச்சி, நூல், கம்பி போன்றவற்றைப் பயன்படுத்தி, அசையும் பொம்மைகளாக உருவாக்க வேண்டும்.

vi. மூன்றாவது குழு பொம்மைகளை இயக்கும் குழு, இதில் குறிப்பிட்ட சில மாணவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து, பொம்மைகளை இயக்கச்செய்து நிகழ்ச்சி நடத்தப்பட வேண்டும்.

vii. மூன்றாவது குழு மாணவர்களில் சிலரைத் தேர்ந்தெடுத்து பொம்மைகளின் கதாபாத்திரங்களுக்குரிய வசனங்களைப் பேசச் செய்து பயிற்சி அளிக்க வேண்டும். இவர்கள் பொம்மைகள் இயக்கப்படும் போது வசனங்களை வெளிப்படுத்த வேண்டும்.

viii. பொம்மலாட்ட அரங்கம் தயாரிக்க, மூன்று உயரமான மேசைகளை ப வடிவில்

அமைக்க வேண்டும். பின்னர் மேசைகளின் பின்னணியில் வெள்ளைத் திரைச்சீலை சுவற்றில் கட்டப்பட வேண்டும். ப வடிவில் அமைக்கப்பட்ட மேசைகளை அடர்நிற துணிகளால் மூடி மறைக்கப்பட வேண்டும்.

xi. ப வடிவில் அமைக்கப்பட்ட மேசைகளின் பின்னணியில் அமர்ந்தவாறு மாணவர்கள் (மூன்றாம் குழு) பொம்மைகளை இயக்க வேண்டும்.

x. பொம்மைகளின் அளவுக்கு ஏற்ப, வசனங்கள் பேசப்பட வேண்டும். இந்த முறை கற்பித்தலில் பாடத்தின் (அல்லது) கதையின் கருப்பொருளை மாணவர்கள் காட்சிவழி கற்றுத் தெளிகின்றனர்.

xi. கற்பித்தலில் மாணவர்களும் பங்கு பெறுவதால், கற்றல் கற்பித்தல் எளிமையாகவும், அனுபவரீதியாகவும் இனிமையாகவும் இருக்கும்.

xii. இறுதியாக, ஒப்படைப்பு பணி வழங்கப்பட வேண்டும்.

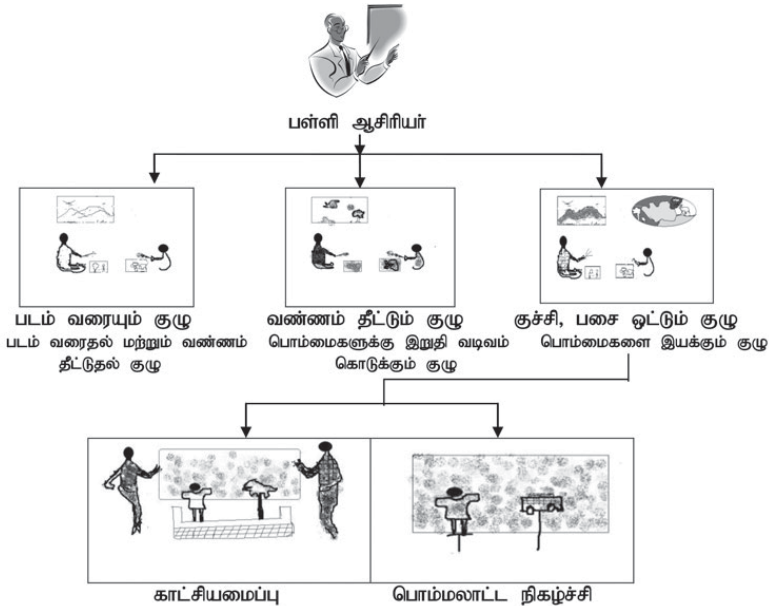
ஆய்வின் கண்டுபிடிப்புகளும், பரிந்துரைகளும்

பரிசோதனை முறையில் மேற்கொண்ட இந்த ஆய்வானது உயர்நிலைப்பள்ளி மாணவர்கள் தமிழ்மொழி கற்றலில் மேம்படுத்தல் தொடர்பானது. நுண்கலைச் செயல்பாடுகளின் வழியாக இசை, ஓவியம், நாடகம், பொம்மலாட்டம் போன்றவற்றைப் பயன்படுத்தி, தமிழ்மொழி கற்றல் கற்பித்தல் செயலில் ஈடுபடுவதால், மாணவர்கள் பெறும் பயன், கற்றலில் உயர்நிலை அடைவு பெறுதல் போன்றவற்றை இவ்வாய்வின் முடிவு வெளிப்படுத்துகின்றது.

❖ பொதுவான கற்பித்தல் முறையை விட, நுண்கலைச் செயல்பாடுகள் வழி கற்பதையே மாணவர்கள் பெரிதும் விரும்புகின்றனர்.

❖ கட்டுப்படுத்தப்பட்ட குழு மாணவர்களின் கல்வி அடைவைவிட பரிசோதனைக்குழு மாணவர்களின் கல்வி அடைவு உயர்வாக உள்ளது.

❖ நுண்கலைச் செயல்பாடுகளின் வழி தமிழ்மொழி கற்பதால் மாணவர்களுக்குச் சலிப்பு ஏற்படுவதில்லை.

❖ நுண்கலைப் பயிற்சிவழி மொழி கற்ற மாணவர்கள் சமூக முதிர்ச்சி பெற்றவர்களாக மாற்றப்பட்டுள்ளனர்.

❖ இசைப்பயிற்சி வழி செய்யுள் கற்பதால், பொதுவான இசையறிவும் இசைக்கருவிகளை இயக்கும் பழக்கமும் ஏற்படுகின்றது.

❖ சிறந்த குரல்வளமும், செய்யுள் பாடும் திறனும் பெறுகின்றனர்.

❖ எளிய முறையில் கடினமான தமிழ்ச் சொற்களையும், இசையோடு பாடும்போது உச்சரிக்கப் பழகி விடுகின்றனர்.

❖ இலக்கண வகுப்பை நாடகமுறையில் கற்பதால், மாணவர்கள் எளிய உரையாடல்கள் வழி கற்கின்றனர்.

❖ அன்றாட வாழ்வில் பயன்படுத்தும் எளிய தமிழ்ச்சொற்களின் இலக்கண விளக்கங்களை அறிகின்றனர்.

❖ மாணவர்களிடம் நாடக முறை கற்றலால் சகோதரத்துவம், குழு மனப்பான்மை பெருகும்.

❖ ஓவியப்பயிற்சி முறையில் உரைநடை கற்பதால் மாணவர்களின் படைப்பாற்றலும், கற்பனைத்திறனும் மேலோங்கும்.

❖ மாணவர்களின் கைகளுக்குச் சிறந்த தசைப்பயிற்சியாக அமையும்.

❖ அதிக பக்கங்கள் கொண்ட பாடத்தின் திரண்ட கருத்துக்களை சில கட்டங்களின் படங்கள் மூலம் எளிதில் அறிகின்றனர்.

❖ பொம்மலாட்டக் கலைப் பயிற்சி வழி துணைப்பாடம். சிறுகதைகளைக் கற்பதால், மாணவரிடையே காட்சி வழி கற்கும் பண்பு மேம்படுகின்றது.

❖ பொம்மலாட்டக் கலை பயிற்சி வழி சிறுகதைகளைக் கற்பதால், கதையின் கதாபாத்திரங்கள், மையப்பொருள் போன்றவற்றை நிலையாக மனதில் பதிய வைக்கின்றனர்.

❖ பொம்மலாட்டக்கலை பயிற்சி வழி கற்பதால் நாட்டுப்புறக் கலைகளின் பெருமைகளை அறிகின்றனர்.

❖ இத்தகைய நுண்கலைப் பயிற்சி வழி தமிழ்மொழி கற்பதால், மாணவர்களின் தேர்ச்சி அதிகரிக்கின்றது. வருகை விழுக்காடு அதிகரிக்கின்றது. நற்பண்புகளைப் பெறுகின்றனர். சிறந்த கற்றல் அடைவு பெறுகின்றனர்.

பரிந்துரைகள்

i. பள்ளிகளில் நுண்கலைகளுக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட வேண்டும்.

ii. ஒவ்வொரு பள்ளியிலும் ஒரு கலைக்காட்சியகம் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும்.

iii. மாணவர்கள் ஏதேனும் ஒரு நுண்கலையை விருப்பப் பாடமாகத் தேர்ந்தெடுக்கும்படியான கல்வித்திட்டம் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும்.

iv. கலைத்திட்டங்களில் நுண்கலை குறித்த பாடல்கள் அதிக அளவில் இடம்பெற வேண்டும்.

v. மாணவர்களின் கலையார்வத்தை ஊக்கப்படுத்த சிறந்த கலையார்வம் மிக்க மாணவர்களுக்குச் சிறப்பு பயிற்சியளிக்க வேண்டும்.

vi. தமிழாசிரியர்களுக்கு நுண்கலை சார்ந்த பணியிடைப் பயிற்சிகள் வழங்கப்பட வேண்டும்.

vii. பல்கலைக் கழகங்கள் நுண்கலைகள் கல்வி செயல் மேம்பாட்டிற்குப் பயன்படும் விதம் பற்றிய ஆராய்ச்சிகளை ஊக்கப்படுத்த வேண்டும்.

viii. பாரம்பரிய நுண்கலைகளைப் பற்றிய உலகலாவிய விழிப்புணர்வு கருத்தரங்குகள் நடத்தப்பட வேண்டும்.

முடிவுரை

இத்தகைய பல்வேறு கலைப் பயிற்சிகள் வாயிலாக, தமிழ்மொழியை நவீன முறையில் கற்பிப்பதால், மாணவர்களின் தமிழார்வம் மேம்படும். இலக்கணங்களை

எளிமையாகவும் மகிழ்ச்சியாகவும் கற்பர். மொழியறிவோடு படைப்பாற்றலையும் பெற்ற கற்றல் அடைவில் உயர்நிலை அடைவர். எனவே, மொழியாசிரியர்கள் கல்வியோடு கலைகளையும் இணைத்துக் கற்பித்தால் கற்றல் - கற்பித்தல் சிறப்படையும். மேலைநாட்டு கல்வியாளர்கள் கலைப்பயிற்சி வழி கற்பித்தலையே பெரிதும் வலியுறுத்தினர். குறிப்பிட்ட சில நாடுகளில் உயர்நிலைப் பள்ளி மாணவர்களுக்கு இசை,

ஒவியம், நடனம் போன்ற ஏதேனும் ஒரு கலையைக் கட்டாயமாகக் கற்க வேண்டும் என்ற ஒரு சிறந்த முறை செயல்படுத்தப்படுவது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாகும். எனவே கற்றல் செயலில் மாணவர்களின் உடல் மற்றும் மனம் இரண்டின் செயல்பாடும் ஒன்றிணைந்து செயலாற்றும்படியான கற்றல் கற்பித்தலே சிறந்த கல்விமுறையாகும்.

References

- Anna Jothi, Mu. (2008). *Pommaladda Kalaiyum Kalaimamani Manikkavasagamum*. Chennai: Aruna Vijay Nilayam.
- Arivudainambi. Ma., Sa. (2006). *Tanjai Marattiya Mannargal Valarta Nunkalaigal*. Pondyichery: Karumani Publications.
- Babu, Sa. (2014). *Tanjai Mavadda Ilangkalviyiyal Payitci Asiriyargalin Nunkalaithirangal Kuritha Aivu*. Tanjavur: Unuversity of Tamil.
- Muthaiya, K. (2000). *Thaimozhiyil Padikka Vaipoom*. Chennai: New Century Book House.
- Nagarajan, K. (2009). *Kalvi Araichi Nerimuraigal*. Chennai: Ram Publications.
- Palanivelu, Nya. (2011). *Senthamil Karpittal Pothuthamil*. Tanjavur: Nathi Publications.
- Ramanujam, Se. (2003). *Nadaga Katturaigal*. Chennai: Kavya Publications.
- Rasamanikanar, Ma. (2009). *Tamilaga Kalaigalum Kalveddugalum*. Chennai: Poombugar Publications.
- Rasamanikanar, Ma. (2011). *Tamilaga Kalayum Panbadum*. Chennai: Saratha Publications.
- Vasali Sugam Leanks. (2007). *Karka Karpikka Magilchi Tarum Palli*. Chennai: Barathi Puthakalayam.
- www.wikipedia - Tamilar Kalaigal

மலேசிய இளையோர் சிறுகதைகளில் இளிவரல் (மாளக்குறைவு) மெய்ப்பாடு

Ilivara! Meyppadu Aspect In The Malaysian's Adolescent Short Stories

புஷ்பவள்ளி சத்திவேல்
Puspavalli Sathival¹

Abstract

The objective of this research is to identify the aspect of ilivara!Meyppm,,u in Malaysian's adolescence short stories. It also compare and contrasts the ivara!Meyppm,,usituation in all the Malaysian's adolescents short stories, which were told by Tolkippiyar. For this research qualitative method approach has been applied. Analysis text research has been used to obtain information from the Malaysian's adolescents short stories. The Meyppmmiyal theory which was highlighted by Tolkippiyar in his book Tholkippiyamwas used. This theory describes eight aspects which are nakai, a;ukai, ilivara!, marumkai, accam, perumitam, vekui and maki;cci. The research focus will attempt to identify and analyse the ilivara! (humiliation / inferiority complex) emotion among Malaysian adolescents based on the Meyppm,,u aspect. The research has used almost 30 Malaysian's adolescents short stories which were published between 2000- 2014 as research resources. In conclusion, the research shows that ilivara! Meyppm,,uaspects could be used to research the inner feelings of the adolescents. The research implication strongly believe the Meyppm,,uaspects must be practice in a wider concept in order to comprehend the 21st century adolescents' psychology. It also will help to balance adolescents emotion and strengthen their social relationship.

Key Words: Ilivara! Meyppm,,u, Malaysian adolescence short stories, emotion, Malaysian Tamil Literature, Tholkippiyar

முன்னுரை

படைப்பிலக்கியத்தில் சிறுகதை என்பது சுருக்கமாகக் கதைசூறும் புனைவகை உரைநடை இலக்கியமாகத் திகழ்கிறது. மலேசியச் சிறுகதை இலக்கியம் பல காலக்கட்டங்களைக் கடந்து வந்துள்ளது.

இக்காலகட்டங்களைத் தொடக்க காலம் (19301 - 941), ஐப்பானியர் காலம் (1942 - 1945), கதை வகுப்பு முடியும் காலம் (1946 - 1952), முற்சுதந்திர காலம் (1953 - 1957), பிற்சுதந்திர காலம் (1958 - 1969), மறுமலர்ச்சிக் காலம் (1970 - 1978) எனப்

¹ The author is a Master Research student in the Education University of Sultan Idris, Tanjung Malim, Malaysia.psathival@yahoo.com

பிரிக்கலாம் (பாஸ்கரன், 1995, p.2). இக்காலக்கட்டங்களில் எழுந்த சிறுகதைகளின் கருப்பொருள்களும் தோட்டப்பாட்டாளிகள், வறுமை, வேலையில்லாத திண்டாட்டம், குடியரிமை எனக் காலத்திற்கேற்ப மாற்றம் கண்டுள்ளன (முரசு நெடுமாறன், 2007, p.324).

அவ்வகையில் இளையோர் சிறுகதைகள் 2000ம் ஆண்டிற்குப் பிறகே மலேசியாவில் தடம் பதித்துள்ளது தெரியவருகிறது. மலேசியக் கல்வித் திட்டத்தில் ஏற்பட்ட மாற்றம் இதற்கொரு முக்கிய காரணமாக விளங்கியது. இளைய தலைமுறையினரின் வாழ்க்கை முறையை இலக்கியத்தின் வாயிலாக நெறிப்படுத்தும் ஒரு முயற்சியாக மலேசிய கல்வித் திட்டங்களில் 'இளையோர் சிறுகதைகள்' பாடத்திட்டத்தின் ஒரு கூறாக மாணவர்களுக்குக் கற்பிக்கப்படுகிறது (Pendeta, 2014, p.9). இளையோர் சிறுகதைகள் இளையோரை மையமாகக் கொண்டு எழுதப்படுபவை. இளையோரின் மனவுணர்வுகளையும் அவர்கள் எதிர்நோக்கும் சிக்கல்களையும் கருப்பொருளாகக் கொண்டு இச்சிறுகதைகள் எழுதப்படுகின்றன (ராசன், 2013, p.10). இச்சிறுகதைகளில் காணப்படும் இளையோரின் ஒவ்வொரு நடத்தையையும் தொல்காப்பியர் மெய்ப்பாட்டியல் வழி எடுத்துரைத்துள்ள நகை, அழகை, இளிவரல், மருட்கை, அச்சம், பெருமிதம், வெகுளி, உவகை (மெய்ப்பாட்டியல்: 3) என்ற எட்டு விதமான மெய்ப்பாட்டு உணர்வுகள் எவ்வாறு பிரதிபலிக்கின்றன என்பது ஆராயத்தக்கன. அவ்வகையில் தொல்காப்பியர் சுட்டிக்காட்டும் இளிவரல் மெய்ப்பாடு இக்கட்டுரையின் ஆய்வுப் பொருளாக அமைந்துள்ளது.

ஆய்வுப் பின்புலம்

சிறுகதை என்பது குறிப்பிட்ட ஓர் எல்லை வரையறைக்குள் சமுதாய வளர்ச்சிக்குத் தடைக்கற்களாக உள்ள ஊனங்களையும் அவற்றின் பரிணாம வளர்ச்சிகளையும்

கலைநயத்தோடு வடித்துக் காட்டுவதை முக்கியப் பணியாகக் கொண்டிருக்கிறது. இருப்பினும், அவலங்களை மட்டுமே படம் பிடித்துக் காட்டுவதோடு நின்று விடாமல் அவற்றுக்கான தீர்வுகளையும் நேரடியாகவோ அல்லது மறைமுகமாகவோ சுட்டிக்காட்டி வாசகர்களைச் சிந்திக்க வைப்பதும் சிறுகதையின் முக்கியப் பணியாகக் கொள்ளலாம் (ஞானமூர்த்தி, 2011, p.347). மேலும், இலக்கியம் என்பது நிகழ்கால வாழ்க்கையைப் பிரதிபலிக்கும் வெறும் கண்ணாடி என்று கருதிய காலம் போய்விட்டது. வாழ்க்கையைப் பிரதிபலிக்கும் அதே நேரத்தில் அந்தக் காலக்கட்டத்தின் சிந்தனைகளை வளர்ப்பதும் அதன் கடமை என்று இன்று கருதப்படுகிறது (தண்டாயுதம், 1985, p.264). எனவே, ஒரு சமுதாயத்தைச் சிறுகதை போன்ற இலக்கியத்தின் மூலம் சிந்திக்க வைத்துச் செயலாற்ற வைக்க முடியும் என்பது தெளிவாகிறது.

சமுதாயத்தின் பல நிலைகளில் உள்ள மனிதர்களை அடையாளம் காட்டும் மலேசிய சிறுகதைகள், இளையோர்களை மையமிட்டு உருவாக்கம் காண்பது குறைவாகவே உள்ளது. இந்நிலையில், உடலியல், உளவியல் மாற்றத்திற்கு ஆளாகும் இளையோர்கள் சுய உள்நுணர்வுப் போராட்டத்தைத் தவிர்த்துப் பெற்றோர், ஆசிரியர், நண்பர்கள், சமூகம் எனப் பலரிடத்திலும் போராட்டங்களை எதிர்நோக்குகின்றனர் (அப்துல் கரீம், 2007, p.236). இதன் காரணமாக, இளையோரிடத்தில் சமூகச் சீர்கேடுகள் அதிகரித்து வருகின்றன. அரசு மலேசிய காவல்துறையின் தரவின்படி 2012ல் 3700 ஆக இருந்த இளையோர் குற்றச் செயல்கள் 2013ல் 7816 ஆக (111%) உயர்ந்திருப்பது தெரியவருகிறது (my Metro, 11 Mac 2015, p.15). இச்சிக்கலைக் களைய இளையோரின் செயல்பாடுகள் சீர்திருத்தம் காண வேண்டியது அவசியம். அவ்வகையில், அன்றாட வாழ்வியலில்

தாழ்வுமனப்பான்மைக்கு உள்ளாகும் இளையோரை இளிவரல் மெய்ப்பாட்டைக் கொண்டு ஆராய இவ்வாய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

ஆய்வுநெறியும் ஆய்வுக் கோட்பாடும்

இந்த ஆய்வை மேற்கொள்ள பண்புசார் விவரிப்பு முறை (Qualitative descriptive) பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அதன் அடிப்படையில், பகுப்பாய்வு முறையில் அறிவுசார் நூல்கள், ஆய்விதழ்கள், கல்வி இதழ்கள் போன்றவற்றிலிருந்து பெறப்பட்ட அனைத்துத் தரவுகளும் ஆய்வு செய்யப்பட்டுள்ளன. தொல்காப்பியரின் மெய்ப்பாட்டியல் இலக்கணத்தின்படி மலேசிய இளையோர் சிறுகதைகளில் காணப்படும் இளிவரல் மெய்ப்பாடு வெளிப்படும் தூழல்கள் முறையாகளியீ பகுக்கப்பட்டு ஆராயப்பட்டுள்ளன. சிறுகதைகளில் இளிவரல் மெய்ப்பாட்டை ஏற்ற நிலைக்களனுக்கு ஏற்ப விளக்குவதற்கு விளக்கமுறை அணுகுமுறையும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

கோட்பாடு என்பது ஒன்றின் பொருள், விளக்கம், இயல்பு, கொள்கை மற்றும் பரிந்துரை ஆகியவை என விளங்கிக் கொள்ளலாம் (ManaSikana, 2012, p.78). ஒன்றைப் பற்றி பல கோணங்களில் ஆய்வு செய்ய கோட்பாடு ஏதுவாக அமைகிறது. இந்த ஆய்வு தொல்காப்பியர் வகுத்துக் கொடுத்த மெய்ப்பாட்டியல் கோட்பாட்டினை ஆதாரமாகக் கொண்டிருக்கிறது. தொல்காப்பியர் வகுத்தளித்துள்ள தொல்காப்பியம் ஓர் ஒப்பற்ற தமிழ் இலக்கண நூலாகத் திகழ்கிறது. வாழ்க்கையை அகம், புறம் என வகுத்து வாழ்ந்திட தமிழர்களுக்கு வழிகாட்டும் தொல்காப்பியத்தில் மெய்ப்பாட்டியல் பொருளதிகாரத்தில் இடம்பெற்றுள்ளது. மெய்யின்கண் உண்டாகிய உணர்வு, பிறர்க்கும் புலப்படும் வகையால் வெளிப்படுவது மெய்ப்பாடு. உள்ளத்தே நிகழ்வது, கருத்துப் பொருள் எனப்படுகிறது.

அது முகம், கண், கால், காது, வாய், கை, மெய்(உடல்) ஆகியவற்றின் அசைவு, நடுக்கம், நிறமாற்றம், நடுக்கம், தடுமாற்றம், மகிழ்வு, மயக்கம், கிளர்ச்சி, துள்ளல் போன்றவற்றால் பிறர் அறிந்து கொள்ளும் வகையில் தோன்றும். இத்தோற்றமே அகவுணர்வின் வெளிப்பாடாகும் (இளங்குமரனார், 2003, p.96).

தொல்காப்பியர் மெய்ப்பாட்டியலில் அகத்திற்கும் புறத்திற்கும் பொதுவாகச் சிறந்து நிற்கும் மெய்ப்பாடுகளைக் குறிப்பிடுகின்றார். நா மூலம் நாம் அறியும் அறுவகைச் சுவைகள் போன்று கண்ணாலும் செவியாலும் அறியப்பெறும் சுவைகள் எட்டு என்கிறார். அவை முறையே நகை(சிரிப்பு), அழகை, இளிவரல்(மானக் குறைவு), மருட்கை(வியப்பு), அச்சம்(பயம்), பெருமை, வெகுளி (கோபம்), உவகை(மகிழ்ச்சி) என்பதாகும். இந்த எட்டு மெய்ப்பாடுகளையும்,

நகையே அழகை இளிவரல் மருட்கை அச்சம் பெருமிதம் வெகுளி உவகையென்று அப்பா லெட்டே மெய்ப்பா டென்ப (மெய்ப்பாட்டியல்: 3)

என்ற நூற்பாவின் வழி குறிப்பிடுகிறார்.

தொல்காப்பியர் எடுத்துரைத்துள்ள எண்வகை மெய்ப்பாடுகளில் இளிவரல் (மானக்குறைவு) முக்கிய மெய்ப்பாட்டுக் கூறாக அமைகிறது. இது அழகை அல்லாத, மறைந்த நிலையில் தாழ்வு உணர்ச்சியாக நிற்கின்றது. இதனை 'இழிவு' எனக் குறிப்பிடலாம் (இளம்பூரணார், 2014, p.351). மனிதரிடையே இளிவரல் (மானக்குறைவு) உணர்வு நான்கு நிலைக்களன்களில் தோன்றுகின்றன என்பதை,

மூப்பே பிணியே வருத்தம் மென்மையோடு யாப்புற வந்த இளிவரல் நான்கே (மெய்ப்பாட்டியல்: 1200)

என்ற நூற்பாவின்வழி தொல்காப்பியர் சுட்டிக் காட்டுகிறார். இங்கு மூப்பு என்பது, முதுமை காரணமாகத் தோன்றும் தளர்ச்சி எனலாம். பிணி என்பது நோய் எனப் பொருள்படும்.

வருத்தம் என்பது இடுக்கண் அல்லது அல்லல். மென்மை என்பது எளிமை. அஃதாவது, ஆற்றலும் பொருளும் இன்றி எளியராகும் நிலையைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது. இவை நான்கும் தன்னிடத்திலும் பிறரிடத்திலும் தோன்றலாம் (சுப்புரெட்டியார், 2011, p.278). மனிதனை வருத்தும் பிணி பற்றிக் கூற வந்த இளம்பூரணாரும்,

மாக்கேழ் மடநல்லாய் என்றற்றுஞ் சான்றவர்
நோக்கார்கொல் நொய்யதோர் துச்சிலை -
யாக்கைக்கோர்
ஈச்சிற கன்னதோர் தோலறினும் வேண்டுமே
காக்கை கடிவதோர் கோல். (2014,p.351)

என விளக்குகிறார். நல்குரவு எனப்படும் வறுமையும் மனிதருக்கு இளிவரல் உணர்வை ஏற்படுத்தும் என்பதைத் திருக்குறளின் வழி ஒப்பு நோக்கலாம்.

இற்பிறந்தார் கண்ணையும் இன்மை இளிவந்த
சொற்பிறக்கும் சோர்வு தரும் (திருக்குறள்: 1044)

இந்த ஆய்வின் சுருக்கத்தைக் கருதியும் இளையோர் சிறுகதைகளில் அதிகம் வெளிப்பட்டுள்ள நிலைக்களன்கள் என்ற முறையிலும் வருத்தம், மென்மை ஆகிய இரு நிலைக்களன்கள் மட்டும் ஆய்வின் வரையறையாகக் கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

ஆய்வு முன்னோடிகள்

சிறுகதைகளைப் பற்றி பல்வேறு கோணங்களில் ஆராய்ந்தறியவும் தொல் காப்பியரின் மெய்ப்பாட்டியல் கோட்பாட்டினைப் பகுத்தறியவும் முந்தைய ஆய்வுகள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. மலேசிய சிறுகதைகள் பற்றிய ஆய்வுகள் மலாயாப் பல்கலைக்கழக ஆய்வாளர்களால் பெருமளவில் ஆராயப்பட்டுள்ளன. ரெ.கார்த்திகேசுவின் சிறுகதைகளில் பெண்கள் (புஷ்பநாதன், 2012), மலேசிய சிறுகதைகளில் காணப்படும் சமகாலச் சிக்கல்கள் (உமாதேவி, 2007), பேரவைக் கதைகள் (1986 - 2004): கருப்பொருள் ஆய்வு (அண்ணாதுரை, 2007) போன்ற ஆய்வுகள் மலேசிய இந்தியர்களின் வாழ்வியல் முறை,

அவர்கள் எதிர்கொள்ளும் போராட்டங்கள் பற்றிய செய்திகளை உள்வாங்கிக் கொண்டு இளையோரின் வாழ்க்கையையும் அவர்களது மனப்போராட்டங்களையும் மனவுணர்வுகளையும் ஆராய துணை புரிந்துள்ளன. மலேசியாவில் மெய்ப்பாட்டியல் கோட்பாட்டினைக் கொண்டு எந்தவொரு ஆய்வும் மேற்கொள்ளப்படாத நிலையில் இந்தியப் பல்கலைக்கழக ஆய்வாளர்களின் ஆய்வுகள் ஆராயப்பட்டுள்ளன. சீவக சிந்தாமணி காட்டும் எண்வகை மெய்ப்பாடுகள் (வைலஜா, 2012), புறநானூற்றில் எண்வகை மெய்ப்பாடுகள் (கவிதா, 2009), சிற்பியின் கவிதைகளில் எண்வகை மெய்ப்பாடுகள். ஒரு திறனாய்வு (செல்வி, 2000) போன்ற ஆய்வுகள் படைப்பிலக்கியங்களில் மெய்ப்பாட்டுக் கூறுகளை அணுகி ஆராயும் முறையை அறிய வழிவகுத்துள்ளன.

ஆய்வுக்கான சிறுகதைகளும் அவற்றின் சாரமும்

‘கண் திறந்ததோ’ எனும் சிறுகதை வீட்டைவிட்டுக் காதலனுடன் ஓடிவந்து ஒன்றாகத் தங்கியிருக்கும் மாணவி, பின்னர் கற்புநெறி தவறிய தனது செயலின் விளைவை உணர்ந்து வருந்துவதாக அமைந்துள்ளது. ‘அன்புக்குரியவர்கள்’ எனும் சிறுகதை வெண்ணிலா என்ற மாணவி தான் விரும்பியவனைக் காதலனாக அடையும் போட்டியில் அறிவும் அழகும் உள்ள சாந்தி என்ற மாணவியிடம் தோற்றுப்போகாமல் இருக்க மேற்கொள்ளும் முயற்சியை மையமிட்டுள்ளது. காதல் தோல்வியால் தற்கொலை புரிந்துகொள்ள முயலும் குமுதா என்ற பெண்ணின் நிலையைப் ‘பொழுது புலர்ந்து விட்டதோ’ எனும் சிறுகதை வெளிப்படுத்துகிறது. ‘என் அன்பு டைரியே’ எனும் சிறுகதை தன் சகவயது நண்பர்களைப் போன்று தனித்திருக்க வேண்டுமென நினைக்கும் கண்ணன், தன் பெற்றோரின் அடக்குமுறைக்கு ஆளாகி இருப்பதால்

ஏற்பட்ட தாழ்வுணர்ச்சியை மையமிட்டுள்ளது. குடும்பத்தின் ஏழ்மைச் சூழலை உணர்ந்திருந்தாலும் தங்களது தேவையைப் பூர்த்தி செய்வது பெற்றோரின் கடமை என்றெண்ணி அவர்களுடன் போராடும் இளையோரை மையமிட்டு 'இடர்த்தேடிப் போகாதே' எனும் சிறுகதை அமைந்துள்ளது.

மலேசிய இளையோர் சிறுகதைகளில் இளிவரல் (மானக்குறைவு) மெய்ப்பாடு

உலக வாழ்க்கை போராட்டம் மிகுந்தது. விலங்குகளும் பறவைகளும் ஒன்றோடொன்று போட்டியிட்டுக் கொண்டு உணவு தேடுவதிலும் துணை நாடுவதிலும் பகைவரிடமிருந்து தற்காப்புத் தேடுவதிலும் போராட்டத்தை எதிர்நோக்குகின்றன. ஆனால், மாந்தனின் வாழ்க்கையிலோ புறத்தேவை மட்டுமின்றி, அகத்தேவையும் உள்ளதென்பதால், அவனது போராட்டம் மாறுபட்டுள்ளது. அதிலும், அறிவும் உணர்வும் மேம்பட்டுக் காணப்படும் மாந்தரிடத்தில் உயர்நெறிக் கொள்கைகளைப் போற்றி வாழ்வதில் பெரும் போராட்டம் நிகழுகிறது. உயர்நெறியைக் கொண்டோர், தங்கள் உயிர்வாழ்க்கையின் அடிப்படை கெடுவதாக இருந்தாலும், உயிர் நீங்குவதாக இருந்தாலும் உயர்நெறியிலிருந்து பிறழ மாட்டார்; உயர்ந்த கொள்கைகளை இழக்கும் நிலை வந்தாலும் கொள்கைகளை வாழவைத்து உயிரை விட்டுவிடுவார்கள். அவ்வாறு செய்வதால் போராட்டத்தில் வெற்றியே பெற்றதாக மகிழ்வார்கள். இத்தகைய உணர்ச்சிக்கே மானம் என்பது பெயர் (வரதராசன், 1988, p.241). மலேசிய இளையோர் சிறுகதைகளில் இத்தகைய இளிவரல் (மானக்குறைவு) மெய்ப்பாடு பல சூழல்களில் வெளிப்படுவதைக் காணமுடிகிறது.

1.0 கற்புநெறியில் இளிவரல்

கற்புநெறி தமிழரின் வாழ்வியலில் உயர்நெறிக் கொள்கையாக விளங்குகிறது. எனவேதான் பொய்யாமொழிப் புலவரும்,

பெண்ணின் பெருந்தக்க யாவுள் கற்பென்னும் திண்மை உண் டாகப் பெறின் (திருக்குறள்: 54) தெய்வம் தொழாஅள் கொழுநன் தொழுதெழுமாவள் பெய்எனப் பெய்யும் மழை (திருக்குறள்: 55)

என மகளிரின் கற்புநெறியைப் போற்றுகிறார். இத்தகைய கற்புநெறியில் குறைபாடு நிகழுமாயின் அது இளிவரல் மெய்ப்பாட்டுக்கு வித்திடும் என்பதைக் 'கண் திறந்ததோ' எனும் இளையோர் சிறுகதை எடுத்துரைக்கிறது. படிவம் நான்கில் பயிலும் மாணவி காதல் மோகத்தால் தன்னுடன் பயிலும் வரதன் என்பவனோடு வீட்டைவிட்டு ஓடி வருகிறாள். இருவரும் ஒரு தங்கும் விடுதியில் தங்குகின்றனர். வரதன் உணவு வாங்கக்கூட பணத்திற்குத் தன்னையே எதிர்பார்த்து இருப்பது அவளுக்கு அதிர்ச்சியை ஏற்படுத்துகிறது. மேலும், காதல் எனும் போர்வையில் வரதனுக்குத் தன்மேல் காமமே அதிகம் இருப்பதை உணர்கிறாள். பொறுப்பற்ற ஒருவனை நம்பி தன் வாழ்க்கையைப் பணையம் வைக்கத் துணிந்த தன்னைப் பற்றி நினைக்கையில் தன் மீதே அவளுக்கே இளிவரல் உணர்வு தோன்றுகிறது. தன்னிலையில் மிகவும் தாழ்ந்து விட்டதாகக் கருதுகிறாள்.

ஐயோ! எப்படிப்பட்ட தவறு செய்ய இருந்தேன். நினைக்க நினைக்க அவமானமாக இருந்தது. குடும்பத்துக்கும் தீராத பழியைத் தேடிக் கொடுக்க இருந்தேனே. என்ன பெண் நான்? இதுபற்றித் தெரிய வரும்போது என்னை யாராவது மதிப்பார்களா? கடைசிச் சொட்டு எச்சில் இருக்கிற வரைக்கும் காறித் துப்பமாட்டார்களா? (கமலா, 2013, p.59)

இம்மாணவியைப் போன்றே இன்றைய நவீன வாழ்க்கை முறையில் கல்வி, தொழில் எனப் பெண்கள் ஆண்களுடன் சரிசமமாகப் பழகும் சூழல்களில் உணர்வுக்கும் உணர்ச்சிக்கும் அடிமையாகி, கற்புநெறியிலிருந்து தவறும் சம்பவங்கள் அதிகரித்து வருகின்றன. காதல் என்பது இளையோருக்கு உடல் சார்ந்த ஒன்றாகவே உள்ளது (Nasrudin Subhi, 2012, p.16). அதிலும்

பகுத்தறிவு சிந்தனை வளராத இளைய பருவத்தைச் சார்ந்த பெண்கள் அதிகம் பாதிக்கப்படுகின்றனர் (Mohd Reduan Aslie, 1990, p.20). மலேசிய குடும்ப மேம்பாட்டுக் கழகத்தின் ஆய்வின்படி 13 - 17 வயது வரையிலான பெண்கள் திருமணத்திற்கு முன்பே உடலுறவு கொள்வது 1994ல் 0.9 விழுக்காட்டிலிருந்து 2012ல் 8.3 விழுக்காடு உயர்ந்திருப்பதைக் காட்டுகிறது (myMetro, 11Mac 2015, p.15). 20002005 வரை சுமார் 257,000 குழந்தைகள் தந்தையின் பெயரில்லாத பிறப்புச் சான்றிதழைப் பெற்றுள்ளன (Khadijah Alavi, 2012, p.132). இத்தகைய பெண்கள் சமுதாயத்தின் கண்களுக்கு அவப்பொருளாகவே காட்சியளிக்கின்றனர். படி தாண்டியவள், கற்பிழந்தவள், திருமணத்திற்கு முன்பே குழந்தையை ஈன்றவள் எனச் சமுதாயம் கொடுக்கும் முத்திரைகள் பெண்களுக்கு மானச்சிதைவை உண்டாக்குகின்றன. சமுதாயப் பார்வையிலிருந்து ஒதுங்கி தனிமைக்குத் தங்களை ஆட்படுத்திக் கொள்வதும் தற்கொலைக்கு முயற்சிக்கும் நிலையும் உருவாகின்றன (Lasgaard, 2011, p.137).

இருப்பினும், வரதன் போன்ற ஆண்களின் நிலை இதற்கு மாறுபட்டதாக உள்ளது. தான் செய்வது தவறு என்ற குற்றவுணர்ச்சி இல்லாதவனாக வரதன் இருக்கிறான். மகளிர்க்கு மட்டுமின்றி ஆடவர்க்கும் கற்பு உரியது என்பதை,

பிறன்மனை நோக்காத பேராண்மை சான்றோர்க்கு அறனொன்றே ஆன்ற ஒழுக்கு (திருக்குறள்: 148)

என வள்ளுவர் குறிப்பிட்டிருந்தாலும் சமுதாய நிலையில் ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் கற்புநிலையில் இருவேறு கொள்கைகளே நிலவுகின்றன. குழந்தை வளர்ப்பில் பெண் பிள்ளைகளுக்குக் கற்புநெறியை வலியுறுத்துவதில் பெற்றோர் காட்டும் அக்கறை ஆண் குழந்தைகளிடத்தில் இல்லாமல் போகிறது. ஆண்கள் செய்யும் குற்றங்களைச் சமுதாயமும் பொருட்படுத்துவதில்லை.

இதுவே இன்றைய நிலையில் இளையோரிடத்தில் ஒழுக்கக்கேடான செயல்கள் தலைதூக்குவதற்கு அடிப்படை காரணமாகின்றது. இதில் பெண்களைக் (5%) காட்டிலும் ஆண்கள்(26%) இரு மடங்கு ஈடுபடுவதாக ஆய்வுத் தரவுகள் காட்டுகின்றன (Zulkifli, 1995, p.4).

2.0 காதல் உறவில் இளிவரல்

மனித வாழ்க்கையில் அகம் சார்ந்த உணர்வாகக் காதல் கருதப்படுகிறது. காதல் பிறவியிலேயே உடம்போடு ஒட்டிய இயல்புடையது என்பதைத் தொல்காப்பியரும்,

எல்லா உயிர்க்கும் இன்பம் என்பது தான் அமர்ந்து வருஉம் மேவற்றாகும் (கள1:கு224)

என்றுரைக்கிறார். இத்தகைய காதலில் ஏமாற்றமும் போட்டித்தன்மையும் ஏற்படும் வேளையில் இளிவரல் உணர்வு உண்டாகக் கூடுமென்பதை 'அன்புக்குரியவர்கள்' எனும் சிறுகதையில் வெண்ணிலா எனும் கதைப்பாத்திரத்தின்வழி நன்கு அறியலாம். இடைநிலைப்பள்ளி மாணவியான வெண்ணிலா, தன்னுடன் ஒன்றாகப் பயிலும் சாந்தியை எல்லா வகையிலும் போட்டியாகவே நினைக்கிறாள். மேலும், மாறன் என்ற மாணவன் மீது காதலை வளர்த்துக் கொள்கிறாள் வெண்ணிலா. அவன் காதலை எப்படியாவது பெற்றுவிட வேண்டுமென முயற்சி செய்கிறாள். ஆனால், பலருக்குப் போட்டிப் பொருளாக இருக்கும் மாறன் சாந்தியின் பக்கம் சாய்ந்து விட்ட தகவல் வெண்ணிலாவுக்கு வந்து சேர அதைத் தாங்கிக் கொள்ள முடியாமல் தவிக்கிறாள். ஏற்கனவே, பி.எம்.ஆர். தேர்வில் எட்டு 'ஏ'க்கள் பெற்ற சாந்தியிடம் வெறும் இரண்டு 'ஏ'க்கள் மட்டுமே பெற்ற வெண்ணிலா அவமானத்திற்கு ஆளாகியிருக்கும் வேளையில் இந்தக் காதல் போட்டி ஏற்படுகிறது. மீண்டும் ஒரு முறை சாந்தியிடம் தோற்றுப் போனால் அது தனக்கு மேலும் அவமானத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கும் எனக் கருதுகிறாள்.

எக்காரணத்தைக் கொண்டும் மாறனைச் சாந்திக்கு விட்டுக் கொடுக்க முடியாது. பிறகு அந்தப் பள்ளியில் தான் தலைநிமிர்ந்து நடக்கவே முடியாது என்று வெண்ணிலாவுக்குப் பட்டது. (கமலா, 2013, ஜி.39)

காதல் போட்டியில் வெற்றி பெற்றுத் தனது தன்மானத்தை நிலைநாட்டிக் கொள்ள வேண்டுமென நினைக்கும் வெண்ணிலா அதற்காகவே மாறனுக்கு அன்பர் தினத்தன்று பரிசுப் பொருளைக் கொடுத்து அவனைத் தன் பக்கம் இழுக்க நினைக்கிறாள். வெண்ணிலா போன்ற இளையோரிடத்தில் ஏற்படும் காதல் இனக்கவர்ச்சியால் ஏற்படக்கூடிய ஒன்றாக இருக்கிறது. மேலும், இளையோர்கள் சகவயது நண்பர்களின் ஆளுகைக்கு அதிகம் ஆட்பட்டிருப்பதால் காதல் உணர்வு தாண்டிவிடப்படுதல் ஏமாற்றப்படுதல், புறங்கூறுதல், போட்டித் தன்மையை உருவாக்குதல் போன்ற நிலை அதிகம் உருவாகிறது (Haja MydinAbdul Kuthoos, 2016, p.193).

இதைத்தவிர, காதலில் ஏற்படும் ஏமாற்றத்தினால் உண்டாகும் இளிவரலால் சில இளையோர் தற்கொலை செய்து கொள்ளவும் முடிவெடுக்கின்றனர். ஆனால், தங்கள் முடிவு தவறு என்றுணரும் வேளையில் இளையோரிடத்தில் இளிவரல் உண்டாகும் என்பதைப் பொழுது புலர்ந்து விட்டது' எனும் இளையோர் சிறுகதையில் குமுதா என்ற பெண் கதைப்பாத்திரத்தின் மூலம் காணமுடிகிறது. சித்தார்த்தன் என்ற கவிஞனை மனதார விரும்பும் குமுதா அவனும் தன் காதலை வெளிப்படுத்துவான் எனக் காத்திருக்கிறாள். ஆனால், திடீரென்று ஒரு நாள் சித்தார்த்தன் குமுதாவின் வீட்டிற்கு வந்து, தனது திருமண அழைப்பிதழை வழங்கிச் செல்கிறான். ஆழ்ந்த மனவேதனைக்கு ஆளாகும் குமுதா தூக்க மாத்திரைகளை விழுங்கித் தற்கொலை செய்து கொள்ளத் துணிகிறாள். சில மணித்துளிகளில் குமுதாவின் மனக்கண்ணில் கதறி அழும் அம்மா, உறவினர்கள், நண்பர்கள் எனப் பலவீனமான காட்சிகள் தோன்றி மறைகின்றன. தன்

அம்மாவை நினைத்ததும் அவளுக்குள் குற்றவுணர்வு மேலிடுகிறது. தான் செய்யவிருந்த காரியத்தை நினைத்து இளிவரல் கொள்கிறாள்.

அம்மா...! நான் உங்களவிட்டுப் போகமாட்டேன். நிச்சயமாகப் போகமாட்டேன். 'விசு'க்கென எழுந்து உட்காருகின்றாள். 'ச்சே...!' என்ன முட்டாள்தனமான காரியம் செய்ய நினைச்சேன்? யாரோ ஒருத்தருக்காக இத்தனை நாளும் என்னைப் பேணி வளர்த்த பெற்றோரைத் தவிக்கவிட்டுச் செல்வதா? தன்னுடைய பலவீனத்தையும், பைத்தியக்காரத்தனத்தையும் நினைத்து குமுதா வெட்கப்படுகிறாள். (கமலா, 2013, p.129)

குமுதாவைப் போன்ற இளையோர் எதிர்பாவினரிடம் அன்பைப் பெற விரும்புகின்றனர். ஆனால், தாங்கள் நினைத்தது நடக்காவிட்டால் மன அழுத்தத்திற்கு ஆளாகும் நிலைக்குத் தள்ளப்படுகின்றனர். 16 - 19 வயதுள்ள இளையோர்களே மலேசியாவில் அதிகம் தற்கொலைக்கு முயற்சிக்கும் நிலை உண்டாகியுள்ளதை ஆய்வுத்தரவுகள் காட்டுகின்றன (Utusan, 23 Disember 2010, p.3). இத்தகைய இளையோருக்கு நல்வழிகாட்டுதல் தேவைப்படுகிறது.

3.0 நட்பில் இளிவரல்

மானுட வாழ்க்கையில் நட்பு உன்னத உறவாகப் போற்றப்படுகிறது. 'இரத்த உறவுக்கு அப்பாற்பட்ட உறவாக இருப்பினும் நெஞ்சத்துள் ஆழமான அன்பை விளைவித்து நட்பின் நலத்துக்காக அனைத்தையும் ஈயும் உறவாக இருப்பதால்தான் சான்றோரும் அதனைப் போற்றிப் புகழ்கின்றனர்.

உடுக்கை இழந்தவன் கைபோல ஆங்கே இடுக்கண் களைவதுஆம் நட்பு (திருக்குறள்: 788)
எனத் திருவள்ளுவரும் நட்பைப் போற்றுகிறார். மேலும், திருவள்ளுவர் நல்ல நட்பானது சிரித்து மகிழும் பொருட்டு

அன்று; நண்பன் நெறிகடந்து செல்லும் பொழுது அவனை இடித்துரைத்து நல்வழிக்கு இட்டுச் செல்வதே என்பதை

நகுதல் பொருடன்று நடல்; மிகுதிக்கண்
மேற்சென்று இடித்தல் பொருட்டு (திருக்குறள்: 784)

என விளக்குகிறார். எனினும், நயத்துடன் எடுத்துரைக்கும் இத்தகைய உயர்ந்தநெறி கொண்ட நட்பு பெரும்பாலும் உலகத்தில் அனைவருக்கும் வாய்க்கப்பெறுவதில்லை. இளையோர்கள் பலர் பெற்றோர்களைக் காட்டிலும் தங்களது சகவயது நண்பர்களுடன் இருக்கவே அதிகம் விரும்புகின்றனர். சகவயது தோழர்களாக இருக்கும் வேளையில் ஒருவரது குறைபிறரது கேலிக்கு ஆளாகும் நிலையே அதிகம் நிகழுகிறது. சக நண்பனின் உணர்வுக்கு மதிப்பளிக்கப்படாத நிலையில் இளிவரல் உண்டாகின்றது என்பதை 'என் அன்பு டைரியே' எனும் இளையோர் சிறுகதையின் மூலம் காணலாம். தன்னை ஒத்த நண்பர்களைப் போல் நடை, உடை, பாவனையில் தான் தனித்திருக்க வேண்டுமென்று கண்ணன் நினைக்கிறான். ஆனால், தனது அப்பாவின் கெடுபிடியால் ஐம்பது அறுபது காலத்தவர் போல் அவன் உடையடுத்த வேண்டிய கட்டாய நிலைக்குத் தள்ளப்படுகிறான். அடக்குமுறையில் தத்தளிக்கும் கண்ணன், நண்பர்கள் மத்தியில் கேலி கிண்டலுக்கு ஆளாவதால் அவனிடத்தில் இளிவரல் உணர்வு மேலோங்குகிறது.

என் அப்பாவின் கெடுபிடியில் நானும் இன்னும் ஐம்பதுகளில் அறுபதுகளில் வரும் சிவாஜி, எம்.ஜி.ஆர். சிவக்குமார் போலவே வலம் வருகிறேன். இதனால் நண்பர்கள் மத்தியில் நான் எத்தனையோ முறை கேலி கிண்டலுக்கும் அவமானத்திற்கும் உள்ளாகி இருக்கின்றேன். அவர்கள் எனக்கு ஒரு புனைப்பெயரும் வைத்துள்ளனர். ஆம் அதுதான் '1960'. (சிறுவர் இளையோர் சிறுகதைகள், 2013, p.117)

கண்ணனைப் போன்ற இளையோரின் சூழ்நிலையைப் பலர் புரிந்துகொள்வதில்லை.

அன்புக்கும் ஆதரவுக்கும் ஏங்கி நிற்கும் நிலையில் நண்பர்களும் குறைகளைச் சுட்டிக்காட்டி மனத்தை நோக்கச் செய்வதுடன் தன்னிலையை

இன்னும் கீழ்மைப்படுத்துகின்றனர் (JamalSafri, 2010, p.80). இது சில நேரங்களில் பகடிவதையாக மாறிவிடுகிறது. பகடிவதை என்பது ஒருவரைக் கேலி செய்தல், தாழ்த்திப் பேசுதல், மிரட்டுதல், காயப்படுத்துதல் ஆகியனவற்றைக் குறிக்கும் (Banks, 2000, p.12). கடந்த 2015ம் ஆண்டு 2968 பகடிவதை சம்பவங்கள் மலேசியப் பள்ளிகளில் பதிவாகி உள்ளதை இது மெய்ப்பிக்கிறது (Astro Awani, 16 Oktober 2016).

4.0 சாதகமற்ற குடும்ப உறவுகளால் இளிவரல்

குடும்பமே மனித வாழ்க்கையின் அடிப்படையாக விளங்குகிறது. குடும்பத்தில் பெற்றோர்களின் அன்புடன் வளர்கின்ற பிள்ளைகள் பாதுகாப்பு உணர்ச்சி மிக்கவர்களாய், இளையோர் பருவத்தில் தோன்றுகின்ற எந்தவிதக் கொந்தளிப்புகளையும் அழுத்தங்களையும் எதிர்த்துச் சமாளிக்கும் திறனையும் சக்தியையும் பெற்றிருப்பர் (அப்துல்கரீம், 2007, p.74). ஆனால், பெரும்பான்மையான இளையோர் தம் பெற்றோருடன் சாதகமற்ற உறவுகளைக் கொண்டிருப்பதால் உள்போராட்டங்களைக் கொண்டிருக்கின்றனர் பொருளாதாரப் பற்றாக்குறை இதற்கொரு காரணமாக அமைகின்றது (Zainudin, 2011, p.119).

இளையோர் பொருளாதாரப் பற்றாக்குறையால், தாங்கள் விரும்பியதைப் பெற முடியாத நிலையில் தங்கள் சம வயதினருடன் பொருந்தி நடப்பதில் சிரமம் காண்கின்றனர். இதனால், தங்களது இளிவரல் உணர்வை வெளிப்படையாகவே தங்கள் பெற்றோரிடம் காட்டுவதை 'இடர் தேடிப் போகாதே' எனும் சிறுகதையில் குமரனிடத்தில் காணமுடிகிறது. ஆறாம் படிவத்தில் பயிலும் குமரன், பிளாங்கு

நகராண்மைக் கழகத்தில் வேலை செய்யும் தனது தந்தையின் குறைந்த வருமானத்திலேயே குடும்பம் வாழ்கிறது என்பதனைக் கருத்தில் கொள்ளாது பட்டணத்து ஆடம்பர வாழ்க்கையை வாழத் துடிக்கிறான். முதற்கட்டமாக ஒரு மோட்டார் சைக்கிளைக் கேட்கிறான். கல்விச் செலவையும் குடும்ப வருமானத்தையும் காரணங்காட்டி மறுக்கப்படும் பொழுதெல்லாம் அவனுக்குள் இளிவரல் உணர்வு தலைத்தாக்கினாலும் அது பின்பு கோப உணர்ச்சிக்கு அவனை இட்டுச் செல்கிறது.

மத்த புள்ளைங்களுக்கெல்லாம் அவங்க அப்பா அம்மா காரு மோட்டாருன்னு வாங்கிக் கொடுத்திருக்காங்க. ஓங்களுக்குத்தான் ஒரு ஓட்டை மோட்டார் சைக்கிள்கூட வாங்கித்தர முடியலையே. எப்ப எதைக் கேட்டாலும்... முடியலே.. காச இல்லே! இதே பாட்டாப் போச்சு.

(கமலா,2013,ஜி.23)

குடும்பத்தின் ஏழ்மை சூழ்நிலையைப் புரிந்து கொள்ளாது சொந்த மகனே தங்களது இயலாமையைச் சுட்டிக்காட்டுவது குமரனின் பெற்றோருக்கும் இளிவரல் உணர்வை ஏற்படுத்துகிறது. தங்கள் பிள்ளை குடும்ப சூழ்நிலைக்கேற்ப பண நிர்வாகத்தில் அக்கறை கொண்டு வளர வேண்டுமென பெற்றோர் விரும்புகின்றனர். ஆனால், குமரனைப் போன்ற இளையோர் தங்களது தேவையைப் பூர்த்தி செய்வது பெற்றோரின் கடமை என்று எண்ணுவதால் இருபாலருக்கும் போராட்டம் ஏற்படுகிறது (Azizi Yahaya, 2010, p.208). இத்தகைய

ஏமாற்றத்தால் ஏற்படும் இளிவரல் இளையோரைச் சட்டவிரோத தொழில்களுக்கும் குண்டர் கும்பல் நடவடிக்கைகளுக்கும் இட்டுச் செல்கிறது. தங்களுக்குத் தேவையான பணத்தையும் பொருள்களையும் முறையற்ற முறையில் பெற்றுக் கொள்ளவும் அவர்கள் துணிகின்றனர் (Fathilah Akmal, 2016,p.6).

முடிவுரை

மலேசிய இளையோர் சிறுகதைகள், இளையோரின் மனவுணர்வுகளைப் பிரதிபலிக்கும் கண்ணாடியாக விளங்குகின்றன. மலேசிய இந்திய சமூகத்தின் பொதுவான சமூகச் சிக்கல்களை மட்டும் அலசி ஆராயாமல் சமூகத்தின் ஒரு கூறாக விளங்கும் இளையோரையும் கருத்தில் கொண்டு அவர்களது வாழ்க்கைச் சிக்கல்களை முன்வைக்கும் பாங்கை அவை கொண்டிருக்கின்றன. தொல்காப்பியர் வகுத்தளித்த இளிவரல் (மானக்குறைவு) எனும் மெய்ப்பாட்டுக் கூறு இளையோரின் மனவுணர்வுகளைத் தெள்ளத் தெளிவாக வரையறுக்க துணைபுரிந்துள்ளது. ஒழுக்கம், காதல், நட்பு, ஏழ்மை போன்றவற்றில் இளிவரலை எதிர்நோக்கும் இளையோர்களுக்கு முறையான கவனிப்பு வழங்கப்படாத நிலையில் அவை இளையோர்களை வேறு சமூகச் சீர்கேடுகளுக்கு இட்டுச் செல்வது புலனாகிறது. எனவே, இளையோர்களுக்குப் பெற்றோரும், சமூகமும், அரசாங்கமும் தக்க வழிகாட்டுதல்களை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டியது அவசியம்.

Reference

- Abdul Karim.A (2007).Ilaiyor Ulaviyal.Chennai : Shanta Publication.
Annathurai,Mu.(2007). Peravai Kathaigal (1986-2004) - Karupporul Aaivu. Kuala Lumpur: Universiti Malaya.
Asro Awani.(2016).Kes buli remaja.http://www.astroawani.com.my

- Azizi Yahya dan Halimah Ma'alip. (2010). Estim Kendiri Remaja. Skudai: Universiti Teknologi Malaysia.
- Baskaran, Na.(1995). Malaysia Tamil Sirukathai. Puthuceri: Arasi Patippagam.
- Banks,R. (2000). Bullying in schools. Eric Review, 7(1), 12- 14.
- Fathilah Akmal, Mohd Mahzan Awang, Abdul Razaq Ahmad. (2016). Buli dan Gengsterisme di sekolah. Universiti Kebangsaan Malaysia: Fakulti Pendidikan.
- Haja Mydin Abdul Kuthoos, Noraida Endut, Azman Azman Azmawati, Intan Hashimah (2016). Penerokaan Awal Terhadap Jenayah Seksual Dalam Kalangan Remaja Lelaki Di Malaysia: Satu Kajian Kes Terhadap Remaja Di Sebuah Pusat Pemulihan : Universiti Sains Malaysia.
- Ilangkumaraanaar,Ira.(2003). Tholkaappiyam Porul- Vaalviyal Vilakkam. Chennai: Tamilman Patippagam.
- Jamal Safri Saibon, Faridah Karim dan Zuria Mahmud. (2010). Sifat Maskulin dan Tingkah Laku Membuli. 35(1), 77-82.
- Kamala, Su. (2013). Ilaiyor Kathaigal. Klang: Shakti Aravariyam.
- Kavitha,S. (2009). Puranaanuutil Yenvagai Meyppadu. Kovai : Barathiyar Universiti.
- Khadijah Alavi, Salina Nen, Fauziah Ibrahim, Noremy Md. Akhir, Mohd Suhaimi Mohamad, Noorhasliza Mohd Nordin (2012). Hamil Luar Nikah Dalam Kalangan Remaja. Journal of Social Sciences and Humanities, Volume7, Number1,131-140, April Special-2012 ISSN: 1823-884x.
- Lasgaard, M. , Goossens, L., Elklit, A. (2011). Loneliness, depressive symptomatology, and Suicide ideation in adolescence: analyses. Jurnal Abnormal Child Psychology, (39), 137 – 150.
- Mana Sikana.(2012). Teori Sastera Kontemporari. Selangor : Penerbit Pustaka Karya.
- Mohd Reduan Aslie. (1990). Mangsa rogol kebanyakannya gadis remaja. Mastika. Mac. 20-21.
- Murasu Nedumaran. (2007). Malaysia Tamilarum Tamilum. Chennai : Ulaga Tamil Araicci Niruvanam.
- myMetro. (2015). Statistik moral remaja kita. <http://www.hmetro.com/node/36116>
- Nasrudin Subhi, Radhilah Abu Bakar, Norazura Ahmad, Suzana Mohd Hoesni, Fauziah Ibrahim dan Mohd Suhaimi Mohamad. (2012). Hubungan Seksual Remaja: Antara Cinta Dan Nafsu. Journal of Social Sciences and Humanities, Volume7, Number1,015-025, April Special-2012 ISSN: 1823-884x.
- Nyanamurthi, Ta. (2011). Ilakkiya Tiranaaiviyal. Chennai: Ainthinai Pathippagam. Pendeta: Jurnal Bahasa dan Sastera Melayu, 2014 Vol. 5, Issue 1.
- Pushpanathan,N. (2012). Re. Karthigesuvin sirukathaigalil pengal.Kuala Lumpur: Universiti Malaya.
- Rasan.A. (2013). Siruvar Ilaiyor sirukathaigal. Kajang: Malaysia Tamil Ilakkiya Asiriyar Kalagam.
- Shailaja,M. (2012). Sivaga sinthamani kaaddum envagai meypadugal. Kovai: Barathiyar Universiti.
- Selvi,K. (2000). Sirpiyin kavithaigalil envagai meypaadugal- Oru tiranaivu. Kavai: Barathiyar Universiti.
- Siruvar Ilaiyor Sirukathaigal. (2013). Kajang: Tamil Ilakkiya Asiriyar Kalagam.
- Suppu Reddiyar, Na. (2011). Tholkappiyam Kaddum Vaalkai. Chennai: Santhiya Pathippagam.
- Thandayutam, Ira. (1985). Or Ilakkiya Aaivu. Chennai: Tamil Puttagalayam.
- Tamilannal. (2014). Tholkaappiyam – Muulamum Karutturaiyum. Madurai : Meenatchi Puttaga Nilaiyam.
- Utusan Melayu. (2010). Kes bunuh diri di Malaysia meningkat. http://ww1.utusan.com.my/utusan/info.asp?y=2010&dt=1224 &pub=Utusan_Malaysia &sec=Keluarga&pg=ke_03.htm#ixzz4iLVtWIJr © Utusan Melayu (M) Bhd .
- Umadevi,P. (2007). 1990 – 2006 Aandu Kaalakkaddattil Veliyana Malaysia Sirukathaigalil Samakaala

Sikkalgal. Kuala Lumpur: Universiti Malaya.

Varatharasan, Mu. (1988). Thiruvalluvar Allathu Vaalkkai Vilakkam. Chennai: Pari Nilayam.

Zulkifli, S.N., Low, W.Y. dan Yusof, K. (1995). Sexual Activities of Malaysian Adolescents. Med J Malaysia, 50(1), 4-10.

Zainudin Sharif dan Norazmah Mohamad Roslan, (2011). Faktor- factor yang mempengaruhi Remaja terlibat dalam masalah sosial di sekolah Tunas Bakti, Sungai Lereh, Melaka. Journal of Education Psychology & Counseling, volume 1Mac 2011,pages 115-14/ISSN:2231-735X.

குடிமக்கள் காப்பியத்தில் அரசும் மக்களும்

The King and People in People's Epic

உதுவிப் பேராசிரியர் சு. ஏழுமலை
Assistant Professor Dr. S. Elumalai¹

Abstract

Silapathiharam is a standing example for the Artistic excellence of the ancient tamils. This is called People's epic. There was not People's republic in the age of Silapathiharam. There was only the rule of the Kings. They were some kings who gave better government and some did not. But the people considered kings who gave good government in high esteem. They went further to worship such good kings as gods. Just like ministers today take part in public functions, the kings of the past attended in going around the cith and participated in marriages. There was a perfect relation between kings and people. The kings looked into the welfare of the people, public relations, Religion, making the country cool even in summer, respecting the public and patronising even animals. This Paper proves into how the kings of yester years concentrated in the activities cited above.

Key Words: Silapathiharam, Tamil Kings, Justice, Dharma, moral values.

தலைவாயில்

தொன்மைத் தமிழரின் கலைச் சிறப்பிற்கு எடுத்துக் காட்டாகத் திகழ்வது சிலப்பதிகாரமாகும். இக்காப்பியம் குடிமக்கள் காப்பியம் என்ற தனிச்சிறப்பு முத்திரைப் பெற்ற நூலாகத் திகழ்வதாகும். சாத்தனார் உரைத்தாங்கு முடிகெழு வேந்தர் மூவர்க்கும் உரிய செய்திகளும் சிலப்பதிகாரத்தில் இடம் பெற்றுள்ளன. அவற்றைத் தொகுத்தும் வகுத்தும் வெளிப்படுத்துவதாகவே இக்கட்டுரை அமைகிறது.

சிலப்பதிகார காலத்தில் தமிழகத்தில் மக்கள் ஆட்சி இல்லை. மன்னர் ஆட்சி தான் நிலவியிருந்தது. மன்னர்களுக்கு எல்லா அதிகாரங்களும் உண்டு. ஆயினும் நீதி முறையுடனும் ஆளும் மன்னர்கள்தான் மக்களால் மதிக்கப்பட்டனர்(.....) அறநெறி தவறாமல் ஆளவேண்டும். நாட்டு மக்களுக்கு எவ்வித இடையூறும் உண்டாகாமல் பாதுகாக்க வேண்டும். அவ்வாறு அரசாளும் மன்னர்களை மக்கள் அனைவரும் தெய்வம் என்றே போற்றி

¹ Author is a lecturer in the Department of Tamil Studies, Pachaiyappa's College for Men, Kanchipuram, Tamil Nadu, India. elumalais7hills@gmail.com

வந்தனர். அத்தகைய மன்னர்கள் தெய்வ நிலையின் அவதாரமாகவே மக்களால் மதிக்கப்பட்டனர் என்பது பண்டைக்கால மன்னர்களின் நிலைமை ஆகும். “அமைச்சு” என்ற அதிகாரத்தில் மன்னனைப் பற்றிக் கூறவரும் திருவள்ளுவர்.

“முறை செய்து காப்பாற்றும் மன்னவன் மக்க்கு இறை என்று வைக்கப்படும்” (388)

என்று விளக்கியிருப்பது இவண் ஒப்பு நோக்கத் தக்கது.

நீதிநெறி முறைகள் தவறாமல் குடிமக்களைக் காப்பாற்றும் மன்னனை, மக்கள் தெய்வமாகவே மதித்துப் போற்றுவார்கள் என்று வள்ளுவர் கூறிய வழிமுறையில் தான் சிலப்பதிகாரத்தில் அரசியல் ஆட்சிமுறை அமைந்துள்ளது.

முவேந்தரின் வரலாறு

கண்ணகி நல்லாள் புகாரில் அமைதிப் பெண்ணாகத் தோன்றி, மதுரையில் வீரம் விளைத்து, வஞ்சியில் வானவர் வாழ்வு பெறுகிறாள், என முவேந்தர்கள் போற்றும் சிலப்பதிகாரம் எனும் செந்தமிழ்ச் செழுநூல் வழி, புலப்படும் முவேந்தர்களைப் பற்றி காண்போம்.

சோழ வேந்தரின் வரலாறு

சோழன் ஆரியருக்கு முன் தென்னாட்டில் வாழ்ந்த கருப்பு மனிதர் என்னும் பொருளில் வழங்கும் கால அல்லது கோல என்ற வடமொழிச் சொல்லில் இருந்தும் வந்தது என்பர் சிலர். சோளம் விளையும் நாடு சோள நாடு. அது சோழ நாடு என்று ஆயிற்று என்பர். சோரன் என்ற சொல்லில் இருந்து சோழன் என்ற சொல் வந்தது என்பர் வேறு சிலர். சோழன் ஆட்சி காலத்தில் சோறு படைப்பள்ளியாய் கிடந்தது அதனால். “சோழ நாடு சோறு உடைத்த நாடு” என்று புலவர்களால் பாடப்பெறலாயிற்று.

சோழ மன்னர் பரம்பரையில் ஒன்பது தாயாதிகள் இருந்தனர். அவர்கள் முடி மன்னனாகிய பெரிய சோழ அரசனுக்குக் கீழ் அடங்கி, சிற்சில நாடுகளை

அரசாண்டனர். ஆனால், அவர்கள் அடிக்கடி தங்களுக்குள் சண்டையிட்டுக் கொண்டு இருந்தார்கள் என்று சங்க நூல் கூறுகிறது. கரிகாலச் சோழன் அரசுக் கட்டில் ஏறின போது, ஒன்பது தாயாதிகள் அவனுக்கு எதிராகக் கலகம் செய்து போரிட்டார்கள். அவர்களை எல்லாம் வென்று அடக்கிய பிறகு முடிதடினான். அவ்வாறு முடிதடியின் புகாரும், உறையூரும் தலைநகரங்களாகச் சிறப்புப் பெற்று இருந்தன என்பதை.

“சோழர் உறத்தை”

“சோழன் மூதூர்ப் போரச் சிறப்பின் புகார்”

என்னும் அடிகள் அறிவிக்கின்றன. அந்நகரங்களில் இருந்து சோழன் ஆட்சி செய்த சிறப்பினையும், பெருமையையும் சிலப்பதிகாரம் தெரிவிக்கின்றது.

பரிசளித்தல்

கரிகாலச் சோழப் பெருவளத்தான் ஆட்சிக் காலத்தில் கலையில் சிறந்த மாதவிக்கு “தலைக்கோல் அரிவை” என்னும் பட்டம் நல்கிப் பாராட்டினான். தலைக்கோல் அரிவை என்பது நன்மலையில் இருந்து கொண்டு வரப்பட்ட மூங்கில் ஆகும். அல்லது பகைவரிடமிருந்து பெற்ற வெண்குடைக் காம்பாகும். அது “எழுசாண்” நீளம் கொண்டது. அதன் ஒவ்வொரு கணுவிலும் நவமணிகள் பொருத்தப்பட்டு உள்ளன. எஞ்சிய பகுதியில் சம்புநாதம் என்னும் பொற் தகட்டினால் மூடப்பட்டு இருக்கும். மாதவிக்கு அளித்த தலைக்கோல் அரிவையானது பகைவரிடமிருந்து பெற்ற வெண்குடைக்காம்பாகும். மாதவியின் ஆடற்கலைக்காக அளித்தச் சிறப்புப் பட்டத்துடன் நினைவுப் பரிசாக 1008 கழஞ்சு பொன்னும் அளித்துச் சிறப்பித்தான் என்பதை.

“நூறுபத் தடுக்கி எட்டுக்கடை நிறுத்த வீறயர் பசும்பொன் பெறுவதில் மாலை”

என்னும் அடிகளால் அறியமுடிகிறது.

அன்று அரசன் மாதவிக்கு அளித்த 1008 பொற் கழஞ்சு என்பது இன்றைய மதிப்பில்

48,38,400 ரூபாய் ஆகும். அரசன் கலைக்கு அளித்த பெருந்தொகையை நினைக்கையில் இன்று கலை வல்லுனருக்கு அரசு கொடுக்கும் நினைவுப் பரிசும், பாராட்டும் அதிக தொகை ஒரு லட்சம் ரூபாய் ஆகும். அவற்றின் மதிப்பு பொற்கணக்கில் இருபது சவரன் ஆகும். அன்று அரசன் நல்கிய பொருளுக்கும். இன்று அரசு நல்கும் பொருளுக்கும், ஒப்புமைபடுத்திப் பார்க்கையில் சோழன் அளித்த பரிசுத் தொகை 45 மடங்கு அதிகமாக உள்ளது. ஆதலால், அன்றைய நாட்டு வளமும், இன்றைய நாட்டு நிலையும் கணிக்கையில் அன்று அளித்த மதிப்பு எண்ணுதற்கு அரியதாகும்.

நகர் வலம் வருதல்

கடல் போன்ற பரந்த புகார் நகரில் சோழனின் செங்கோல் சிறந்த முறையில் இருந்தது. இரவு நேரத்தில் குடி மக்களின் நலனுக்காகவும், நாட்டின் பாதுகாவலாகவும், குடிகளில் களவு நேராதவாறும் மக்களின் நலன் பேணியே நள்ளிரவில் அரசன் துஞ்சாது நகர் வலம் வந்தான். மக்கள் மன்னனைக் காப்பதைவிட மன்னன் மக்களைக் காப்பதே நல்லாட்சி ஆகும். அவ்வாறு குடிகளைக் கண்ணாகக் காத்து வருவது மன்னனின் கடமையாகும்.

“இரவுத் தலைப்பெயரும் வைகறை காறும் அரையிருள் யாமத்தும் பகலும் துஞ்சான்”

என்னும் அடிகளால் அரசனின் கடமையை அறிய முடிகிறது.

சோழ நாட்டில் தொழில் வளர்ச்சிகள்

காவிரிப் பூம்பட்டினத்தில் மருவூர்ப் பாக்கத்தில் மக்களுக்காகப் பல்வேறு தொழில்களை மன்னர்கள் உருவாக்கினார்கள். பொன்செய்கொல்லர், மரம் கொல்தச்சர், கண்ணுள் வினைஞர் போன்ற கைத்தொழில் வல்வவர் இருந்தனர். பட்டிலும், பருத்தியிலும் நெசவு செய்வோர். சதை வேலை செய்வோர், தையல்காரர்

எனப் பல்வகை தொழிலாளர் கூடி வாழ்ந்தனர். கடற்கரைப் பகுதியில் மீன் பிடிப்போர் உப்பு விளைவிப்போர் வாழ்ந்தனர். மருத நிலத்தில் உழவர் உழுது பயிரிட்டு நெல் வளம் பெருக்கினர். கரும்பு வெட்டும் தொழிலும், வெல்லம் காய்ச்சும் தொழிலும் சிறந்து இருந்தது. முல்லை நிலத்தில் ஆயர்கள் பசுக்களைக் காத்து பால், தயிர் முதலியவற்றை உற்பத்தி செய்தனர். அதனால் சிலப்பதிகாரத்தில் கரிகாலனுடைய ஆட்சியைத் “தொழில் பெருகி இருந்த காலம்” என்பர்.

“பட்டிலும், மயிரினும் பருத்தி நூலினும் கட்டு நுண்வினைக் காருக்கர் இருக்கையும்”

“பொன் செய் கொல்லரும் நன்கலந் தருநரும்

துன்ன காரரும் தோலின் துன்னரும்”

“சிறுகுறுங் கைவினைப் பிறர்வினை யாளரொடு”

என்பன தொழில் வளம் காட்டும் பாடல் பகுதிகள் ஆகும்.

புகாரில் மேலை நாட்டில் இருந்து வந்த அயிர் என்னும் வாசனைப் பொருளும் கீழை நாட்டில் இருந்து வந்த “கரிய அயிர்” என்னும் வாசனைப் பொருளையும் பெண்கள் புகையைப் பெருக்கி நறுமணம் கொள்ளார். மன்னன் இமயத்தில் இருந்து கொண்டந்த ஒளிமிக்க வட்டக் கல்லில், தென் திசையில் உள்ள பொதிய மலையில் இருந்து கொண்டந்த சந்தனக் கட்டையை அரைத்து பூசிக் கொள்வர். ஆனால் அம்மகளிர் அயல் நாட்டுப் பொருட்களைத் தவிர்த்து தென்னாடாகிய நம் நாட்டுப் பொருளையே கரிகாலன் காலத்தில் பயன்படுத்தினர் என்பதை.

“குடதிசை மருங்கின் வெள்ளியிர் தன்னொடு குணதிசை மருங்கிற் காரகில் துறந்து வடமலைப் பிறந்த வான்கேழ் வட்டத்துத் தென் மலைப் பிறந்த சந்தனம் மறுக”

எனும் இப்பாடல் பகுதி இனிது விளக்கும்.

மன்னன் ஆட்சிக் காலத்தில் மேல் நாட்டுப் பொருள்களை விரும்பாது,

தென்னாட்டுப் பொருட்களைப் பெண்கள் தலைக்கெக்டுப் பயன்படுத்தியது பாராட்டுக்கு உரியது ஆகும். ஆனால், மகளிர் வடதிசையில் இருந்து கொணர்ந்த வட்டக்கல்லில் தென்னாட்டுப் பொருட்களை அரைத்த நறுமணம் செய்து கொள்வது, வட நாட்டுப் பொருட்கள் என்றும் கீழாகவும், தென் நாட்டுப் பொருட்கள் என்றும் மேலானதாகவும் கருதியே அவ்வாறு செய்துள்ளனர் என்பது ஆய்வாளர் கருத்து.

கீழ் மக்களையும் காக்கும் அரசன்

பறவை இனங்களில் சிறந்த இரண்டறிவு உடைய புறாவின் இறைச்சிக்கு விழைந்த பருந்து புறாவைத் துரத்தியது. அப்புறா தன்னைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளும் பொருட்டு, தப்பித்துப் பறந்த போது நீதி வழுவாகது அரசு செய்த சோழ மன்னனிடம் அடைக்கலம் புகுந்தது. அரசன் அப்புறாவைக் காப்பதே மனிதத் தன்மையும் அரசு நீதியும் ஆகும் என உணர்ந்தான். அருகில் நின்ற புறாவை உற்று நோக்கினான். புறாவுக்கு ஈடாக வேறு இறைச்சி தருவதாக பருந்திடம் கூறிக் கொண்டான். ஆனால், பருந்தோ அரசனின் உடம்பின் இறைச்சியே தேவை என துணிவுடன் வேண்டியது.

அரசனோ மகிழ்ந்தவாறு துலாக்கோலில் தன் உடம்பின் தசை முழுவதும் அறுத்து புறா ஒரு பக்கமும், தசை ஒரு பக்கமும் வைக்கவே புறாவுக்கு ஈடாகாமல் வேறு வழியின்றி தானே துலாக்கோலில் ஏறி நின்று புறாவைக் காத்து பருந்துக்கு மன நிறைவு செய்தான். இவ்வாறு நீதி தவறாது தன்னினும் புறாவின் உயிரே பெரிது என நினைந்து நின்றவன் சோழன்.

சோழ அரசன் அறம் வளர்க்கும் செங்கோலும், தம் தன்மையில் மாறுபட்டுப் போகும். காலமும் உண்டாகா வண்ணம் ஆட்சி செய்தவன். மழை இல்லாது கொடுமை மிக்க வறட்சிக் காலத்தும் காவேரி நீரால் பாதுகாக்கப்படும் சோழ நாட்டு மக்களுக்கு சிறிதும் தீது இல்லாமல் அரசாட்சி புரிந்தவன் என்பதை “சொல்லின்

செல்வன்” மாடலன் மறையோன் வழி கூறப்படும் கூற்றாக நூலாசிரியர் கூறியதை.

“குறுநடைப் புறாவின் நெடுந்துயர்தீர்
எறிதரு பருத்தின் இடும்பை நீங்க
அரிந்துடம் பிட்டோன் அறந்தரு கோலும்
திரிந்துவே றாகுங் காலமும் உண்டோ
தீதோ இல்லைச் செல்வற் காலையும்”

என வரும் பாடற்பகுதி இனிதெடுத்து இயம்பி நிற்கிறது.

சோழனின் திறம்மிக்க ஆட்சியைப் பற்றி புகார்க் காண்டத்தில் கூறியதுடன், வஞ்சிக் காண்டத்தில் நீர்ப் படைக்காதையிலும் மாடலன் வழியாக எடுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளது. இவற்றில் பறவை இனங்களில் புறா உயர்வானது. பருந்து கீழானது இருப்பினும் கீழ் இனமான பருந்தாயினும் அதற்கும் நீதி ஒன்றே. அந்நீதியால் கீழ் மக்களையும் காக்கும் கடமையிலும் தவறுதல் ஆகாது என்பதை உணர்த்துவதே சிறந்த செயல்பாடாகும்.

பாண்டிய வேந்தரின் வரலாறு

“து” யந்தன்” பேரனாகிய ஆசரிதன் புதல்வன் முதலாகப் பாண்டிய குலம் பரவிற்று என்பர். இந்திரன் சிவபூஜையால் புகழ் பெற்றான். அதனால், சிவனோ இந்திரனை நோக்கி “பாண்டிய நாட்டில் உள்ள கடம்பவனத்தை அழித்து நாடாக்கி நீ ஆள்க. உன்னிடம் மலையத்வஜன் என ஒரு புதல்வன் பிறப்பான். அவன் செய்யும் வேள்வியில் “ஊமை” மகளாகத் தோன்றுவான். அவனை நாம் திருமணம் புரிவோம்” என்றனர். அவ்வகையில் இந்திரனே குலசேகரப் பாண்டியனாகப் பிறந்து அரசனானான். அவன் வழி முதலாக பாண்டிய ஆட்சி முறை வளர்ந்து வந்தது. அவ்வரசன் தோன்றிய குலம் சந்திர குலம் என்பர். இளங்கோ அடிகள்.

“திங்கள் செல்வம் திருக்குலம்”

என்னும் பாடல் அடியால் அறியலாம்.

பாண்டியனின் ஆட்சிச் சிறப்பு

தொன்மையான குமரி நாடு கடல் கோளால் அழிவுற்ற பின் குமரி ஆற்றின் பகுதிக்கும், தாமிரபரணி ஆற்றுக்கும் இடையில் தங்கி வாழ்ந்தவர்களுக்குத் தலைநகரமாக இருந்தது கபாடபுரம் ஆகும். அப்பகுதியை ஆண்டவன் பாண்டிய நெடுஞ்செழியன் ஆவான். ஆட்சியின் பெருமை எண்ணற்கரியது. குடிமக்கள் அரசனைப் போற்றிப் புகழ்ந்தப் பாங்கு வானளாவியது.

மன்னன் தன் உயிரைக் காட்டிலும், பிறர் உயிரை மேலாகக் கருதியவன். தொழில் வளத்தையும், கலைப் பண்பாட்டையும் குன்றாமல் நிலைக்கச் செய்தவன். சமய வேறுபாடின்றி பாதுகாத்தவன், வீரப்புரட்சி செய்த பெண்ணிற்குத் தன் செங்கோலைச் சாய்த்தவன். குடி மக்களின் குறை கண்டு தன்குல மரபையே கொடையாகத் தந்தவன்.

செங்கோல் குறையா மன்னவன் புகழ்

அகத்தியன் வாழ்ந்த உயர்ந்த பொதிகை மலையை ஆட்சியாகக் கொண்டவன் பாண்டிய அரசன். அவன் பகைவரை வென்றவன். ஆநீரைகளை மீட்டு, வெற்றி வாகை சூடியவன். மதுரையைச் சார்ந்த பெருங்காட்டுப் பகுதியில் கொடிய விலங்கினங்கள் வாழ்ந்தன. எனினும் அக்காட்டு வழியே செல்லும் குடிமக்களுக்கு எவ்வித இடையூறும் இல்லை. அவ்வாறு குடிமக்களுக்கு எத்துன்பமும் இல்லாது ஆட்சி செய்ததால் குடிகள் யாவும் அரசனை வாழ்த்திப் புகழ்ந்தனர்.

பாண்டிய மன்னன் எவரினும் தலைசிறந்தவன் அதனால், இவ்வுலகை “ஊழிக்காலம் வரை. அவனே ஆள வேண்டும் என்று மக்கள் கருதினர்” கடலை வென்றிடினும். கங்கை பாயும் இமய மலையைக் கைக்கொண்டு தென்திசையைப் பாண்டிய மன்னனே ஆள்டும் என்று விரும்பினர். “செங்கோல் ஆட்சியே வேலியாக இருந்தும் மக்கள் தீர்ப்பே

மகேசன் தீர்ப்பாக ஏற்று, தன் கையைக் குறைத்து, பொற்கையைச் சமந்த வேந்தனே!” என்று மக்கள் அவன் பெருமையையும், சிறப்பையும் விளம்பிய வண்ணம் இருந்தனர்.

“உடைத்தகை, குறைந்த செங்கோல் குறையாக் கொற்றத்து”

“உருவமும் சார்ந்தவர்க்கு உறுகண் செய்யா செங்கோல் தென்னவன் காக்கும் நாடென”

பாண்டிய நாட்டினில் தொழில் வளர்ச்சிகள்

மதுரை நகரில் அங்காடி வீதிகள் தொழிலுக்கு ஏற்றவாறு தனித்தனிப் பிரிவுகளாக இருந்தன. அங்கு வண்டிகள், அதற்கு உண்டான பாகக் கருவிகள் விற்பனை செய்யப்பட்டன. வீரர்களுக்கான கவசம், அங்குசம், இடுப்பில் அணியும் பட்டிகை, தலையில் அணியும் குழியம். வெண் சாமரம், பல்வகையான கேடயங்கள். குத்துக் கோல்கள் இவையாவும் விற்பனை செய்யப்பட்டன.

செம்பு, முறிவு, உலோகங்கள், சங்கிலிகள், வெட்டும் கருவிகள், யானைத் தந்தங்களைக் கடைவதற்காக இயந்திரங்கள் விற்பனை செய்யப்பட்டன. பூவினால் புணைந்த பல்வகை மாலைகள், பல்வேறு விதமான பண்டங்கள், அரசனே காண விரும்பும் வகையில் அங்காடியில் குவிந்து கிடந்தன என்பதை,

“வையமும் பாண்டிலும் மணித்தேர்க் கொடுஞ்சியும் மெய்ப்புகு கலசமும் வீழ்மணித் தோட்டியும் அதன்புனை அரணும் அரியா யோகமும் வளைதர குழியமும் வால்வெண் கவரியும்”

“அரசு விழை திருவின் அங்காடி வீதியும்”

என்னும் அடிகள் விளக்குகின்றன.

வேளிற் காலத்திலும் குளுமையான ஆட்சி

கோடையின் காலம் எல்லோரையும் துன்புறுத்தும் காலம் ஆகும். காட்டில் உலாவித் திரியும் கன்றுகள், பெண்

யானைகள், ராஜ நடை நடக்கும் ஆண் யானைகள் நடுநடுங்கிப் போகும் கொடிய வேளிற் காலத்தில் கொளுத்தும் வெய்யிலால் தாங்க முடியாத துயரம் அடையும். கடும் நெருப்பு போன்ற வெய்யிலால் காடெல்லாம் தீப்பிடித்து எரிந்து அழிவை உண்டாக்கும். அங்கு வளரும் மரம், செடி, கொடிகள் அழிந்து மிருகங்கள் அழியக் காரணம் ஆகும். இக்கோடைக் காலத்தைத் தாங்க முடியாத மன்னன் மாட மாளிகையைத் துறந்து வேறு இடங்களுக்குச் செல்ல வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்படும். இக் கொடுமையான காலச் சூழலில் பாண்டியன் ஆட்சி சிறப்புற்று இருந்தது. அதனால் குடிமக்கள் வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொண்டார்கள். இரு வினை வந்துற்ற போதும் இன்ப வாழ்க்கையை வாழ்ந்து வந்தார்கள். கொடுமையான கோடை காலம் ஆயினும் குடிமக்கள் களிப்புடன் தென்னவன் சிறப்பை நாளும் பேசுவார்கள். அப்பொழுது அரசன் கோடைக் காலத்தில் எங்கு சென்றுள்ளானோ. எத்துன்பத்தை அடையப் பெற்றுள்ளவனாக இருக்கிறானோ, நாம் இன்புற்று இருக்கையில் அரசன் துன்புறுவது பொருந்தாதே! மன்னனின் பெருமையே மக்களின் இனிமையென மன்னனைத் தேடிய வண்ணம் கோடையிலும் குளுமை பெற்று வாழ்ந்தார்கள் என்பதை.

“பங்குனி முயக்கத்துப் பனி அரசு யாண்டுள்ள”

என்ற அடியால் அறியமுடிகிறது.

சேர வேந்தரின் வரலாறு

சேர நாடு பல பிரிவுகளைத் தன்னகத்தே கொண்டது ஆகும். மலை நாடு எனவும், கடல் மலை நாடு எனவும் இரு பிரிவுகளைக் கொண்டது. அதன் தலைநகரம் தற்காலத்து சேலம். கோயமுத்தூர் மாவட்டங்கள் அடங்கிய நிலப் பகுதியாகும். அதனைக் கொங்கு நாடு எனவும் கூறுவர். அங்குதான் சேரர் தலைநகராகிய வஞ்சிமாநகர் இருந்தது. இந்நிலத்தே கொல்லிமலையும், ஆனை மலைத் தொடரும் உள்ளன.

மலையாளம் எனப்படும் பகுதி கடல், மலை பரவிய நிலப்பரப்பைக் குறிக்கும். மலையாளத்தில் உள்ள கடற்கழிகள் மிக்க நாட்டினைக் குட்ட நாடு என்பார். பாலக்காட்டு வாயில் தொடங்கி, தென் கன்னடம் குடகு வரையிலும் உள்ள பகுதி குட நாடு எனப்படும். பாலக்காட்டுக்கும் கொங்கு நாட்டுக்கும் இடைப்பட்ட பகுதி பொறை நாடு எனப்படும். இவை யாவும் சேர நாட்டுப் பகுதிகளே ஆகும்.

மேற்குத் திசைக்குத் தலைவனானதால் சேர வேந்தன் குடவர் கோமான் எனப் பெயர் பெற்றான். குட்டுவன், கொங்கன், கூழியன். பொறையன் முதலியனவும் சேரனின் பட்டப் பெயர்களாகும். அங்கு விரிந்து பரந்த சேர நாடு. உயர்ந்து ஓங்கிய குன்றுகள் பலவற்றை இடையிட்டுக் கிடந்ததால் ஒரே அரசினால் ஆள முடியவில்லை. அதனால், பல பகுதிகளும் பிரிவினைகளும் உள்ளாகின. அவற்றில் வஞ்சியைத் தலைநகராகக் கொண்டு ஆண்ட சேர மன்னன் பல அமைச்சர்களைக் கொண்டு நல்லாட்சி செய்தான். ஆனால், எக்காலத்தில் எவரால் யாரிடம் இருந்தது. யாரால் வெல்லப்பட்ட பகுதி என்ற செய்தி அறியக் கிடைத்தல் என்பர்.

சேரன் ஆண்ட பகுதி சேர நாடு பரந்திருந்த பகுதி பற்றியும், அந்நாட்டின் மன்னனும், ஆட்சியும் பற்றியும் தெளிவாக அறிந்து கொள்ளும் நமக்குச் சிலப்பதிகாரம் தோன்றிய காலத்திலோ அதன் முன்னரோ சேர நாட்டின் பகுதிகளாக இந்நாடுகள் அமைந்து கிடந்தமை தெரிய வருகிறது. நாளடைவில் சேர நாடு விரிவடைந்த போது வென்று விரிந்த எல்லை காரணமாக இமயவரம்பன் முதலான பட்டப்பெயர்கள் மன்னருக்கு வந்திருத்தல் வேண்டும் என்பர்.

இறைநிலையும் வழிபாடும்

பழந்தமிழர், சேயோன், மாயோன், சிவபெருமான், கொற்றவை, வாலியோன், வருணன், இந்திரன் என்னும் தெய்வங்களை மன்னன் ஆட்சியில் குறையின்றி வழிபட்டு

வந்தனர். அத்தெய்வங்கள் அனைத்தும் வேத புராணங்களால் கூறப்பட்டவை. இருப்பினும் இளங்கோ அடிகள் திருமாலைப் பற்றி அதிக அளவில் வழிபடும் தெய்வமாகக் கூட்டிக் காட்டி உள்ளார்.

“ஆயர் பாடியின் அசோதைபெற்றெடுத்த”
 “அரியின் உரிவை மேகலை”
 “திருவமர் மாப்பன் கிடந்த வண்ணமும்”

என்னும் அடிகளில் திருமாலைப் போற்றும் திறம் புலப்படுகிறது.

சோழன் ஆட்சியில் சைவம், வைணவம் சமணம், பௌத்தம் என்பன சமுதாய வளர்ச்சி பெற்று இருந்தன. சாக்தம், கௌமாரம் என்னும் சமயங்கள் வளரத் தொடங்கி இருந்தன. உருவ வழிபாடு போற்றப்பட்டது. எல்லா கடவுளருக்கும் அவர் தம் வாகனங்கட்கும் கோயில்கள் இருந்தன. ஆனால், அக்கால மக்கள் விரும்பிய வண்ணம் சமயத்தையும், வழிபாட்டையும் பின்பற்றி இருந்தனர். அதனை.

“உச்சிக்கிழான்கோட்டம் ஊர்க்கோட்டம் வேல்கோட்டம் வச்சிரக் கோட்டம் புறம்பணையான் வாழ்கோட்டம் நிக்கந்தக் கோட்டம் நலாக்கோட்டம் பக்கெங்கும் தேவிர்காள் எம் உறுநோய் தீர்மென்று மேவியார்”

என்னும் சிலப்பதிகார அடிகள் உணர்த்துகின்றன.

மதித்து வழிபடும் மக்கள் மனப்பாங்கு

சிலப்பதிகாரக் காலத்து மக்கள் அரசர்களிடம் அளவற்ற அன்பு செலுத்தி வந்தனர். அத்துடன் பெரும் மதிப்பும் வைத்திருந்தனர் மன்னர்களின் பொருட்டு மக்கள் தங்களையே தியாகமும் செய்யத் துணிந்திருந்தனர். அரசர்கள் வாழ்வே தங்கள் வாழ்வு என்று எண்ணியிருந்தனர் என்னும் உண்மையைச் சிலப்பதிகாரம் தெளிவாக்குகிறது.

படை வீரர்கள் மன்னனுக்கு எவ்வித ஆபத்தும் வரக்கூடாது என்று தெய்வங்களுக்குப் பலியிடுவார்கள்.

மன்னனுக்கு வந்த இடையூறு நீங்க வேண்டும் என்று வேண்டிக் கொள்வார்கள். “வெற்றி வேந்தன் கொற்றம் பொங்க” என்று வாழ்த்தித் தங்கள் தலைகளைத் தாங்களே அறுத்து பலிபீடத்திலே வைப்பார்கள். படை வீரர்கள் மன்னர்களுக்காக அத்தகைய அன்பினை வெளிப்படுத்திக் கொண்டிருந்தனர் என்பதை.

“முந்தச் சென்று மழுப்பிப் பீடகை வெந்திறல் மன்னற் குற்றகை யொழிக்கெனப் பலிக்கொடை புரிந்தோர் வலிக்குவரம் பாகென கல்லுமிழ் கவணினர் கழிப்பிணிக் கறைந்தோல் பல்வேற் பரப்பினர் மெய்யுறத் தீண்டி ஆர்த்துக் களங்கொண்டோர் ஆரமர் அழுவத்துச் சூர்த்துக் கடை சிவந்த சுடுநோக்குக் கருந்தலை வெற்றி வேந்தன் கொற்றம் கொள்கென நற்பலி பீடகை நலங்கொள வைத்தாங்கு உயிர்ப்பலி உண்ணும் உருமுக்குரல் முழக்கத்து மயிர்க்கண் முரசொடு வான்பலி யூட்டி”

என வரும் சிலப்பதிகாரப் பகுதியால் அறிந்துத் தெளிய முடிகிறது.

அரசரைத் தெய்வமாகக் காணும் மரபு

“மன்னனே மக்களுக்கு உயிர்” என்பதும் “மக்களே மன்னனுக்கு உயிர்” என்பதும் ஆகிய இருவேறு கருத்துக்கள் இலக்கிய கொள்கையாக இருந்துள்ளன. இவற்றினும் மேம்பட்டு, தங்களைக் காத்து அரசாட்சி நடத்தும் மன்னனைக் கடவுளாகவே கருதும் பண்பும், நம்பிக்கையும், ஈடுபாடும், வழிபாட்டுத் தன்மையும் பழந்தமிழ் மக்களிடம் இருந்துள்ளது. இதனை,

“திருவுடை மன்னரைக் காணின் திருமாலைக் கண்டேனே” என்னும் ஆழ்வார் அமுத மொழியும் நிறுவிக் காட்டும்.

சிலம்பிலும் ஆய்ச்சியர் குரவை என்றப் பகுதியில் ஆடிப்பாடும் ஆயர் குலத்துப் பெண்டிர் மன்னரைக் கடவுளாகவே போற்றித் துதி “துப் பாடியுள் எனர். மூவேந்தரையுமே கண்ணனின் மறுபிறப்பாக அவதாரமாகக் கருதிப் பாடியுள்ளனர்.

“கோவா மலையாரம் கோத்த கடலாரம் தேவர்கோன் பூணாரம் தென்னர்கோன் மார்பினவே தேவர்கோன் பூணாரம் புண்டான் செழுந்துவரைக் கோகுலம் மேய்த்துக் குருந்தொசித்தான் என்பாரால்”

என்னும் இவ்வரிகளின் படி, “கோக்கப்படாத ஆரமாகிய மலைச் சந்தனம். கோத்த ஆரமாகிய கடல் முத்து. இந்திரன் மார்பிலே பூண்டிருந்த மாலை இவைகள் பாண்டிய மன்னன் மார்பிலே உள்ளன” என ஆய்ச்சியர் குரவைக் கூத்தாடுவோர் பாண்டிய அரசனைப் போற்றியதாக இளங்கோ அடிகள் கூறுவர்.

தேவேந்திரனுடைய மார்பின் மாலையைப் பூண்ட பாண்டியன்தான். பசு மந்தையை மேய்த்தவன். குருந்த மரத்தை ஓடித்தவன். ஆரம் சந்தனம் முத்து இவையாவும் அணிந்த பாண்டியன் வேறு அல்லன். அப்பாண்டியன் கண்ணன்தான் என்று கூறுவதை.

“பொன் இமயக் கோட்டுப் புலிபொறிந்த மண் ஆண்டான் மன்னன் வளவன் மதில்புகார் வாழ்வேந்தன் பொன் அம் திகிரிப் பொருபடையான் என்பரால்”

என வரும் சிலப்பதிகாரப் பாடல் அடிகள் புலப்படுத்துகிறது.

பொன்னொளி வீசும் இமயத்தின் சிகரத்திலே புலி முத்திரையை இட்டான். இவ்வுலகம் முழுவதையும் ஆண்டான். அவன் சிறந்த சோழ மன்னன். அவன் மதில் சூழ்ந்த காவிரிப் பூம்பட்டினத்திலே வாழ்கின்ற வேந்தன். அந்தச் சோழ மன்னனாகிய புகார் நகர வேந்தன் தான் போர் செய்கின்ற, பொன்னொளி வீசும் அழகிய சக்கராயுதத்தை உடைய திருமால் என்பார்கள். அவ்வாறு சோழ மன்னன் திருமாலின் உருவாகவே விளங்குகிறான் என்று கூறுவதை இளங்கோவடிகள் கீழ்க்கண்டவாறு புலப்படுத்துகிறார்.

“முந்நீரின் உள்புக்கு மூவாக கடம்பு எறிந்தான் மன்னர் கோச்சேரன் வளவஞ்சி வாழ்வேந்தன் நல்நவில் தோள்ஓச்சிக் கடல்கடைந்தான் - என்பாரால்”

இவ்வரிகளின் வழி கடலிலே சென்று பகவையரசின் காவல் மரமாகிய அழியாத கடம்ப மரத்தை வெட்டி வீழ்த்தியவன் என்று கூறிச் செல்கிறார், நூலாசிரியர்.

அரசர்களுக்கு அரசனானவன் சேர மன்னன் அவன் செழிப்புள்ள வஞ்சி நகரத்திலே வாழ்கின்ற மன்னவன். அந்தச் சேர மன்னனாகிய வஞ்சி வேந்தன் தான் மலை என்று சொல்லதக்கத் தோளை அசைத்துக் கடலைக் கடைந்துத் தேவர்களுக்கு அமுதம் அளித்த திருமால் என்பார்கள் என்பது அடிகள் தரும் விளக்கம்.

இவ்வாறு ஆய்ச்சியர் குரவையில் உள்ள மூன்று பாடல் பகுதிகளிலும் சோழ, பாண்டிய, சேரர்கள் மூவரும் திருமாலின் அவதாரமே என்ற கருத்தை வெளிப்படுத்தி விளங்குகின்றன. மன்னனும் தன்னைத் தெய்வம் என்றே கருதும் அளவில் மக்களாகக் காத்து அறநெறி பிறழாமல் ஆட்சி செய்து வந்திருக்கிறான் என்பதும் தெள்ளத் தெளிவாகும்.

மணவிழாவுக்கு அரசர் வருகை

குடிமக்கள் காப்பியம் என்ற கருத்தோட்டத்துக்கு ஆதரவாகச் சிலப்பதிகாரக் கதை வணிகக் குடியினருள் தலைசிறந்த ஒருவரது திருமண நிகழ்வுடன் தொடங்குகிறது. அரசனுக்கு இணையாக வைத்து எண்ணப்படும் ஏற்றம் மிக்க குடி அது. அத்தகு மேன்மையும் முதன்மையும் கருதி அரசனே அந்த மணவிழாவுக்கு வருவதற்கு இணையாக அவனது வெண்கொற்றக் குடை வந்தது என்கிறார் இளங்கோவடிகள்.

“வெண்குடை அரசு எழுந்ததோர் படி எழுந்தன”

என்பது அப்பகுதி ஆகும். இதன்வழி மக்களில் முதன்மைப் பெற்றச் சிலரதுத் திருமணத் திருவிழாக்களில் மன்னரும் பங்குபெறும் பாங்கு, அக்காலத்தே நிலவியதை உணரமுடிகிறது (Parvath, 2015,p.65).

அரசரும் குழுவும்

மன்னர்களுக்கு ஆலோசனையும், அறிவரையும் வழங்குவதற்காக சிலப்பதிகாரம் காலத்தில் இரண்டு குழுக்கள் இருந்தன. ஒன்று ஐம்பெருங்குழு; மற்றொன்று எண்போரயம். இந்த இரண்டு குழுவினரையும் கலந்து ஆலோசித்து அரசியல் நடத்தும் மன்னர்கள் தவறு செய்வதில்லை.

ஐம்பெருங்குழு என்பது ஐவரைக் கொண்ட ஓர் ஆலோசனைக் கழகம். அமைச்சர், புரோகிதர், சேனாதிபதியார். தூதுவர், சாரணர் என்னும் ஐவர்கள் இக்குழுவின் உறுப்பினர்கள். எண்போரயம் என்பது எட்டு வகை உறுப்பினர்களைக் கொண்ட ஒரு அவை. அது கணக்கர்கள் (தொழிலாளர் தலைவர்கள்), நிர்வாகத் தலைவர்கள், பொருள் காப்பாளர்கள், காவலர் என்மரை உறுப்பினர்களாகக் கொண்டு இயங்கி வந்தது. இவ்விருவகை அவையினரும் மன்னன் தவறு செய்யாமல் ஆள அவனுக்கு ஆலோசனைக் கூறிவந்தனர். இக்குழுக்களைக் கலந்து ஆலோசனை செய்து கொண்ட பிறகு தான் மன்னன் ஒரு வழக்கிலே தீர்க்கமான முடிவு சொல்ல வேண்டும். ஆனால், அஃது கட்டாயமாகப் பின்பற்றப்படவில்லை என்பதும் பாண்டியன் செயலிலே நன்கு விளங்கும். என்கிறார் ஆய்வறிஞர் சாமி சிதம்பரனார்.

குழுவின் ஆலோசனைகளைக் கேளாது முடிவெடுத்த தன் தவறான நிலைப்பாட்டை பாண்டிய நெடுஞ்செழியன் நேரிடையாக வெளிப்படுத்தவில்லை. எனினும் “தன் தீர்ப்பாக” அவன் உரைத்த.

“பொன் செய் கொல்லன் தன் சொல் கேட்ட யானோ அரசன் யானே கள்வன்”

என்னும் முடிவுரை அக்கருத்தைக் குறிப்பால் உணர்த்தி நிற்கிறது. அவனே தொடர்ந்து

“மன்பதை காக்கும் தென்புலம் காவல் என்முதல் பிழைத்தது”

என்று குறிப்பிட்டு இருப்பதும் கருத்தக்கது.

குடிமக்களாகிய மன்பதையை இடையூறின்றிப் போற்றிப் பாதுகாக்கும் உயரிய உயிர்ப்பணியில் ஆலோசனைக் குழுவினரின் அறிவுரையைக் கேட்டுப் பெறாத சூழலால் பிழை விளைந்த என்பதைப் பதிவு செய்யும் இப்பாடல் பகுதிகள் அக்காலத்தில் இருந்த ஆற்றல் மிக்க இருபெரும் குழுவினரின் முதன்மையை எடுத்துக் காட்டும் ஏற்றம் மிக்கவை.

மக்களின் நாட்டுப் பற்று

சிலப்பதிகாரத்தில் குறிப்பிடப்படும் குடிமக்கள் மிகுந்த நாட்டுப்பற்றைக் கொண்டவர்கள் தங்களுடைய வாழ்வை மட்டும் கருதாமல், நாடு நன்றாக சிறந்து வாழ வேண்டும் என்னும் நாட்டம் உடையவர்கள். மறக்குடி மகளிர் புகாரில் நாளங்காடி பூதத்திற்குப் பலியிட்டு வணங்குகின்றனர். அவ்வேளையில் தனிப்பட்டத் தங்கள் குறைகளைத் தீர்க்க வேண்டும் என்று அம்மக்கள் வேண்டிக் கொள்ளவில்லை. “சோழ மன்னன் ஆளும் பெரிய நாடு முழுவதும் வாழ வேண்டும். நாட்டில் பசிப் பிணி ஒன்றும் வரக்கூடாது. மழையும் செல்வமும் பெருக வேண்டும்” என்று வேண்டிக் கொள்கின்றனர். அதனை,

“பெருநில மன்னன் இருநிலம் அடங்கலும் பசியும், பிணியும், பகையும் நீங்கி வசியும் வளனும் சுரக்க என வாழ்த்தி”

என வரும் சிலப்பதிகார அடிகளால் அறியலாம். தமிழ் மக்களின் தன்னலமற்ற நாட்டு நலம் எனும் பற்றை அறிய இது ஒரு சான்றாக அமைகிறது.

மன்னர்கள் எவ்வளவுதான் உரிமை படைத்திருந்தாலும் முறை தவறிய மன்னர்களை மக்கள் மதிப்பதில்லை. அவர்களுடைய ஆட்சி நிலைக்க விரும்புவதும் இல்லை. கொடுங்கோல் மன்னர்களின் வாழ்வைக் குலைப்பதிலே

மக்கள் உள்ளத்தால் ஒன்றுபட்டனர். அவ்வொற்றுமை உணர்வே கொடுங்கோல் ஆட்சியை வீழ்த்தியது. இத்தகைய உணர்ச்சி மக்கள் உள்ளத்திலே குடிபுகுந்த காலம் சிலப்பதிகாரக் காலம் ஆகும். அதற்குச் சான்றாக அமைவது கண்ணகியின் வழக்கும். நடத்தையும் அதற்குப் பாண்டிய நாட்டு மக்கள் அளித்த ஆதரவும் ஆகும். அவையே சிலப்பதிகாரத்தைப் புரட்சிக் காவியம் என்று அமைத்துக் காட்டுகிறது.

வளம் காணும் உள நலம்

சேர மன்னனைப் பற்றிய சிலம்பு தரும் செய்திகளில் ஒன்று அவன் வழக்கமாக மலை வளம் காணச் செல்லும் உள நலம் உடையவன் என்பது. அப்படி மலை வளம் காண வந்த மன்னனைக் கண்டு மக்கள் மகிழ்ந்த மாண்பினைக் காட்சிக் காதை விளக்கிக் காட்டுகிறது. மலைப்படு பொருள்கள் அனைத்தையும் எடுத்துக் கொண்டு தலை மேல் மலையைச் சுமந்து வருவது போல, அம் மலையக மக்கள் வந்து நின்று, மன்னனை வாழ்த்திக் களித்தனர்.

“ஏழ்பிறப் படியேம் வாழ்க நின் கொற்றம்.”

என்ற அவர்களது வெளிப்பாடு மன்னனை மையமிட்டே அமையும் தங்கள் நலவாழ்வு பற்றிய புலப்பாடாகும்.

செய்தி உரைக்கும் சீர்மை

மன்னன் மலை வளம் காண்பது மக்கள் அவனைக் கண்டு மகிழ்வது மட்டுமின்றி, தங்கள் வாழ்விடப் பகுதியில் நிகழும் புதுமைகளை அவ்வப்போது மன்னனுக்குத் தெரிவிக்கும் இயல்பும் அந்நாட்டு மக்களிடம் இருந்துள்ளது.

“கான வேங்கைக் கீழோர் காரிகை
தான் முலை இழந்து தனித்தயர் எய்தி
வானவர் போன்ற மன்னனொடும் கூடி
வானவர் போற்ற வானகம் பெற்றனர்”

எனவரும் பாடலடிகள் மலைநாட்டு மக்கள், கண்ணகி பெற்றிய புதியச்

செய்தியை மன்னனுக்கு அறிவித்த பகுதியாகும். இது மன்னரும் மக்களும் நெருங்கிய தொடர்புக் கொண்டு வாழ்ந்த திறத்தையும் தங்கள் மன்னனது ஆட்சிக்குட்பட்ட வாழ்விடப் பகுதியில் நடக்கும் புதிய செய்திகளை அவ்வப்போது மன்னனுக்குத் தெரிவிக்கும் கட்டுப்பாடு மிக்கவர்களாக மக்கள் வாழ்ந்த திறத்தையும் புலப்படுத்தி உள்ளது.

மதிப்பளிக்கும் மாண்பு

காட்சிக் காதையில் மலையக மக்கள் உரைத்த புதிய செய்திக்குச் சாத்தனார் வழி விடை கண்ட செங்குட்டுவன், கோப்பெருந்தேவியிடம் “பாண்டிய மாதேவி - கண்ணகி இருவரில் உயரியவர் யார்?” என்று ஒரு வினாவை எழுப்பினான். அதற்கு அவனது தேவி வழங்கிய பதிலில் “மாற்று தேசத்து மக்களையும் மதிக்கும்” மன்னர் குல மாண்பு புலப்படுத்துகிறது.

“நம் அகனாடு அடைந்தவிப்
பத்தினிக் கடவுளைப் பரசல் வேண்டும்”

என, தேவி கண்ணகியைப் போற்றி நிற்கும் திறம் குறிப்பிடத்தக்கது. தன் தேசம் விட்டு மற்றொரு தேசத்தில் அல்லலுற்று, நிறைவாகத் தம் தேசம் வந்த கண்ணகியை அயல் நாடு அடைந்த பத்மினி எனக் குறிப்பிட்டு, அவளையே போற்ற வேண்டும் என்று சேரமாதேவி செய்த முடிவு சீரானது, சிறப்புற்றது; மதிப்பளித்துப் போற்றும் மன்னர் குல மாண்புக்கு ஒரு தனிச் சான்று.

செங்குட்டுவன் வெளிப்படுத்திய அரசு பாரம்

மலையக மக்கள் தெரிவித்த விந்தைச் செய்திக்குரிய சரியான விளக்கத்தைத் தண்டமிழ் ஆசான் சாத்தனார் வழி உணர்ந்து சிந்தை நொந்தான் செங்குட்டுவன். பாண்டியனது தவறு இன்னது என்று உணர்ந்ததோடு மட்டுமின்றி, அவனது தவறு சரிசெய்யப்பட்டு விட்டது என்பதையும் பதிவு செய்த செங்குட்டுவன்.

“வல்வினை வளைத்த கோலை மன்னவன்
செல்லயிர் நிமிர்த்துச் செங்கோலாக்கியது”

என்று குறிப்பிடுகிறான். மக்களைக் காத்து
மன்னர்கள் நடத்துகின்ற ஆட்சி எத்தனை
இடர்ப்பாடு மிக்கது என்பதையும்

“மன்பதை காக்கும் நன்குடிப் பிறத்தல்
துன்ப மல்லது தொழுதக வில்லென”

என்ற பகுதிகளில் குறிப்பிடுகிறான். இதில்
அவனது எச்சரிக்கை உணர்வும் அரசு
பாரத்தின் சமையும் புலப்படுகிறது. தசரதன்
மக்களை “ஏழை பாதுகாக்கும் வயல்”
போலப் போற்றிக் காத்தான் என்பதும், பாரம்
நீக்கப்பட்ட பகடுபோல ஆட்சி இல்லை
என்றதும் இராமன் மகிழ்ந்தான் என்பதும்
இங்கே ஒப்பிட்டு உணர்த்தக்கூது.

ஆக்கப்பாட்டில் அரசாட்சி

கோசிக மணியின் நல்உரை கேட்ட
சேரன் செங்குட்டுவன் சினம் தணிந்தான்.
சேரன் மங்காத ஓவியம், மறையாது
மக்களால் வழிபடும் சிலையை எழுப்பிட
முடிவு செய்தான். அது வரலாற்றை
நிலைபெறச் செய்த ஆக்கப்பாடு. ஒரு
சிலையை உருவாக்குவதே பெருமையாகும்.
அதற்கு மாற்றாக நிகழ்த்தப்படும்
எச்செயலும் இடையூற்றைத் தரும்
குற்றமாகும். இக்கருத்தை மூவாயிரம்
ஆண்டுகளுக்கு முன் வாழ்ந்த திருமூலர்
தெளிவுபடுத்தியுள்ளார். அசையாத
சிலையைப் பெயர்த்து எடுத்துக்
கொண்டுபோய் வேறொரு இடத்தில்
நிறுவினால் அச்செயல் முற்றுப்
பெறுவதற்கு முன்பே அரசனது ஆட்சி
நிலை குலையும். அச்செயலுக்கு உரியவன்
தான் இறப்பதற்கு முன்பு தொழுநோய்
கொண்டு துன்புற்று இறப்பான் என்று
கூறுவர்.

“தாவர லிங்கம் பறித்தொன்றில் தாபித்தல்
ஆவதன் முன்னே அரச நிலைக்கெடும்
சாவதன் முன்னே பெருநோய் அடுத்திடும்”

என்பது திருமந்திரத் திருப்பாடல்.

எந்தச் சூழலிலும் இனி வரும்
காலத்திலாவது சங்க கால மன்னர் ஆட்சி
செய்தது போல். ஒன்றினை உருவாக்குவதே
தன் கடமையாகக் கொண்டு மக்களாட்சி
நல்லாட்சியாக மலர்ந்திட வர வேண்டும்.
இவ்வேட்கையை வெளிப்படுத்துவதாக
கண்ணகிக்குச் சிலை வடித்த சேர மாண்பு
சான்று பகர்ந்து நிற்கிறது.

மக்கள் நலம் நாடும் மனப்பாங்கு

கண்ணகி வழக்குரைத்த இடம்.
முற்றிலும் புதிய மன்னர் மாமன்றம். அங்கே
புதியவனாகிய ஒரு பெயர் கூட அச்சமின்றி
வழக்குரைக்க இருந்த வாய்ப்பு அக்காலத்தே
மன்னன், மக்கள் குறை காட்டுவதில்
காட்டிய ஈடுபாட்டைப் புலப்படுத்தி நிற்கிறது.

“நீர்வார் கண்ணை எம்முன் வந்தோய்
யாரையோ நீ மடக் கொடியோய்”

என்று வினவும் பாண்டியன் வழக்கைப்
பதிவு செய்த போது கூட தன்மீது தவறு
இல்லை என்ற தெளிவுடன்.

“கள்வனைக் கோறல் கடுங்கோல் அன்று
வெல்வேல் கொற்றம் காண்”

என்று கூவிளக்கம் தருகிறார். இது
‘கொடியாரை வேந்து ஒறுத்தல் களை
கட்டதனுடன் நேர்’ என்ற குறள் வழியும்
ஆகும். எனினும் ஆராயாமல் செய்த தவறு
மெய்ப்பிக்கப்பட்டு மன்னனின் உறுதி
குலைந்தது. இத்தகு சூழல் வழி மன்னனது
கடமை அல்லது மனத்தெளிவு, அவன்
புதியவராக வந்தப் பெண்ணுக்கும் வாய்ப்பு
அளித்தது. முறையிட்டுக் கேட்ட மக்கள் நல
மனப்பாங்கு முதலியவற்றை வெளிப்படுத்தி
நிற்கிறது.

மற்ற உயிர்களுக்கும் மதிப்பளித்த மாண்பு

கண்ணகி ‘தேரா மன்னா’ என
விரித்துரைத்த உரை தேர்ச்சி மிக்கது.
மன்னர்கள் மக்களை மட்டுமின்றி, மற்ற
அஃறிணை உயிர்களை, அவற்றது

உணர்வுகளை எவ்வண்ணம் போற்றி
மதிப்பளித்தனர் என்பதைக் காட்டி நிற்கும்
ஏற்றம் மிக்கது. அவ்வுரை.

“எள்ளு சிறப்பின் இமையவர் வியப்ப
புள்ளு புண்கண் தீர்த்தோன் அன்றியும்
வாயிற் கடைமணி நடுநா நடுங்க
ஆவின் கடைமணி உருநீர் நெஞ்சுடத்
தான்தன் புதல்வன் ஆழியின் மடித்தோன்
அரும்பெறால் பெரும் பெயர்ப் புகார்”

எனவரும் அப்பாடல் பகுதி புறாவுக்கு
உதவிய சிபிச் சக்கரவர்த்தி. கன்றுக்கு
இரங்கிய காவலனாகிய மனுநீதி
முதலானோர் வரலாறுகளை எடுத்துக்காட்டி
மக்களுக்கு மட்டுமின்றி, மற்ற
உயிரினங்களுக்கும் மதிப்பளித்துக் காத்த
சங்க கால மன்னர்களின் மாண்பினை
உணர்த்தி நிற்கிறது.

நிறைவுரை

குடிமக்கள் காப்பியத்தில் அரசரும்
மக்களும் உள்ளம் ஒத்திருந்தனர். மன்னரின்
கொள்கைக்கு மக்கள் மாறுபாடின்றி
வாழ்ந்தனர். மன்னரின் உயிரே மக்கள் தம்
உயிராகக் கொண்டனர். மன்னர் தவறு
செய்யினும் தட்டிக்கேட்கும் பாங்கினைப்
பெற்றிருந்தனர். மக்களின் துன்பத்தில்
மன்னர்களும் பங்கு கொண்டனர்.
குடிமக்களின் மீது மன்னர்கள் நம்பிக்கை
கொண்டு ஆட்சி செய்ததால், மக்கள்
நாட்டுப்பற்று உடையவர்களாக வாழ்ந்து
வந்தனர்.

Referencess

- Parvathi Vellachami. (2015). “Silappathikaaram Saattrum Penkalin Illara kadamaigal:Oru Paarvai”, *Journal of Tamil Peraivu*. (Vol.1, pp.65-72).
- Puliyur Kesigan. *Purananuru*. Chennai: Kalaga Veliyidu.
- Ragunathan. *Ilangovadigal yaar?*. Madurai: Meenatchi Puthaga Nilayam.
- Ramalingam Aranga. *Sanga Ilakiyangalil Venthar*. Chennai: Arunothayam Publications.
- Ravendran Ramaiah, Arumugam Chinasamy. (2015). “Silappathikaaraththil Naattin Valarccikku Makkalin Panggu”, *Journal of Tamil Peraivu*. (Vol.2, pp.37-46).
- Saminatha Aiyar. *Silapathikaram Mulamum Uraiyum*.
- Sanmugam, R.,K. *Silapathikaram Urai*. Kovai: Puthumalar Nilayam.
- Sathasiva Pandarathar. (1997). *Pandiyan Varalaru*. (Vol 13 & Part 6). Chennai: Senthamil.
- Silambu Urai*. Sithambaram: Annamai Pathippu.
- Silapathikaram Uraiyudan*. Chennai: vartamanan Pathipagam.
- Sri Chandran, J. *Silapathikaram Mulamum Uraiyum*. Chennai: vartamanan Publications.
- Thirukkural: Parimelalagar Urai*. Thirunelveli: Theninthiya Nurpathipu Kalagam.
- Thirumular. *Thirumanthiram*. Tarumai Athinam Publications.

மலேசியத் தமிழ் நாட்டுப்புறப் பாடல்களில் தோட்டப்புறத் தமிழ்த் தொழிலாளர்கள்

Tamil Plantation Labourers in Malaysian Tamil Folk Songs

லோகேஸ்வரி ஆறுமுகம்

Logeswary Arumugam¹

கிங்ஸ்டன் பால் தம்புராஜ்

Kingston Pal Thamburaj²

Abstract

This article explores the life of the Tamil plantation labourers during the British colonisation as reflected in Malaysian Tamil folk songs. The source for this paper was based on the Malaysian Tamil folk songs gathered by Thandayutham. Data for this paper was obtained via library research. This essay is written in a descriptive mode. It used the transport theory to describe the social mobilisations of the Tamils. The theory shows sufficiently well about the part played by the transportation in organizing the social structure of the deterred Tamil plantation labourers. It analysed the mode of travels made by the Tamil labourers under the British colonisation in Malaysia and how the modes affected the labourers along their journey. The paper also discloses about the problems faced by the Tamil labourers and how the British treated them to fulfill their intention. According to Dundes (1965b), there are only two steps in studying folklore in literature (p.136). There are i) Objective and empirical (Identification) and ii) Subjective and speculative (Interpretation). Identification looks for similarities. Interpretation delineates differences. As mentioned previously researcher had found the association between the content of the folk songs and the recorded historical facts that showed similarities. Hence, researcher decided to apply the objective and empirical (identification method) for the song analysis.

Key words: Malaysian Tamils, Transport, Folksongs, Social Life Style, British Colonial

முன்னுரை

மலேசியத் தமிழர்கள் குறிப்பாகத் தோட்டப்புறத் தமிழர்களின் வாழ்க்கையில் ஆங்கிலேயரின் காலனித்துவம் அழிக்க

முடியாத பல தழும்புகளை உடலளவிலும் மனதளவிலும் விட்டுச் சென்றிருக்கின்றன. ஆங்கிலேயர்கள் மலேசியா முழுவதும்

1 The author is a Research Scholar in Tamil language Department, Sultan Idris Education University, Perak, Malaysia. artkls@yahoo.com

2 The author is a Senior Lecturer in Tamil language Department, Sultan Idris Education University, Perak, Malaysia. fkingston@gmail.com

வளப்படுத்தி பொருள் ஈட்டும் நோக்கில் தமிழர்களைத் தோட்டப்புறத்தில் குடியமர்த்தினர். கூலிக்கு அப்பாற்பட்டு வஞ்சகமின்றி அயராது உழைக்கும் தமிழர்களைக், காட்டை அழிக்கவும், கரும்பு காப்பித் தோட்டங்களில் வேலை செய்வதற்கும், இரப்பர்த் தோட்டங்களில் பணிபுரிவதற்கும் கொண்டுவந்தனர் (Stenson, 1980, p.21). ஆசை வார்த்தைகளைப் பொழிந்தும் பொய்யான உறுதிமொழிகளைத் தந்தும் ஏமாற்றப்பட்ட தமிழர்களின் வாழ்வானது துயரப் பாதையை மட்டுமே கடந்து வந்தது.

ஆங்கில ஆட்சியில் அடிமை வேலை செய்து வந்த தோட்டப்புறத் தமிழர்கள் உரிமையற்றும், சிந்தனை வளர்ச்சியற்றும் ஒதுக்கப்பட்டனர் (Logeswary, 2017, p.308). வாழ்வு தேடி புலம்பெயர்ந்த இடத்தில் அவர்கள் பட்ட கஷ்டம் கொஞ்சமல்ல. கொடிய சூழல்களால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்குச் சமுதாய மலர்ச்சிக்கு வழியில்லாமல் போனது.

மலேசியத் தோட்டத் தமிழர்களின் வாழ்வியல் போராட்டம் என்பது இடப்பெயர்வு என்ற கோணத்தில் மாற்றங்கண்டுள்ளது. உலகில் கிரேக்கர்கள், ஐரிஸ் யர்கள், ஆப்பிரிக்கர்கள், அமெரிக்கர்கள், ஆங்கிலேயர்கள், சீனர்களின் இடப்பெயர்வுக்குப் பிறகு இந்தியர்களின் இடப்பெயர்வு வரலாற்றுப் பார்வை கொண்டதாக அமைகின்றது. ஆங்கிலேயர்களின் வருகைக்கு முன்னமே தமிழர்களின் இடப்பெயர்வு “இந்து அரசர்கள், வியாபாரம், கடலோடிகள், துறவிகள், இளவரசர்கள் புத்த மதப் பிட்டுகள் போன்றவர்களால் மத்திய மற்றும் கிழக்காசிய வரை” இருந்தது (Hugh, 1974, p.1). இருப்பினும் ஆங்கிலேயர்களின் வருகைக்குப் பின்தான் அதிகமானோர் இடம்பெயர்ந்தனர். கிட்டத்தட்ட “இந்திய இடப்பெயர்வு ஆணையத்தின் கணக்கெடுப்பின் படி 2000000 (2 மில்லியன்) மக்கள் 110 நாட்களில்

கொண்டு செல்லப்பட்டனர்” (Emmanuel, 1992, pp.xvi & 184).

அந்த வகையில், இக்கட்டுரை தென்னகத்து இந்தியர்கள் குறிப்பாகத், தமிழர்களின் இடப்பெயர்வுக்கான காரணங்களையும், மலேசியத் தமிழ் நாட்டுப்புறப் பாடல்களில் அது பதிவு செய்திருக்கும் தாக்கங்களையும் ஆராய்கின்றது. போக்குவரத்து கோட்பாட்டை (Theory of Transportation) அடிப்படையாகக் கொண்டு நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் ஆராயப்பட்டிருக்கின்றன.

ஆய்வு முன்னோடி

கிங்ஸ்டன் பால் தம்பராஜ் - இரமேஷ்.க (2015) அவர்கள் புலம்பெயர்ந்தோர் தமிழ் இலக்கியம் மாநாட்டிற்கு எழுதிய “மலேசிய நாட்டுப்புறப்பாடல்களில் மது” என்ற ஆய்வுக் கட்டுரையில் மலேசிய நாட்டுப்புறப் பாடல்களில் ஆண்கள் தங்களது வாழ்க்கையை நகரக் காட்டில் தொலைத்து இழந்திருப்பதைக் காண முடிகிறது. ஜானகி ராமன் மாணிக்கம் (2012) அவர்களின் ‘மலேசியத் தமிழர்களின் இரண்டக நிலை’ என்ற ஆய்வேடு மலேசியவுக்குத் தமிழர்களின் வருகையும் அவர்களுக்கு ஏற்பட்ட இன்னல்களையும் அவர்கள் சந்தித்த பொருளாதார போராட்டங்களையும் தொகுத்தளித்ததாக அமைகின்றது.

முதுகலைப் பட்டத்திற்காக ஸ்பென்சர் (2013) என்பவரால் ‘புலம்பெயர்ந்த மலேசிய இந்திய தொழிலாளர்களின் காலனித்துவ இழப்பும் தேடலும் (1945 - 1948)’ என்ற தலைப்பில் இங்கிலாந்தில் உள்ள தேசிய காப்பகத்தில் உள்ள தொழிலாளர் வரலாறு மற்றும் காப்பக ஆய்வு மையத்தில் ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டது. காலனித்துவத்துவத்திற்கு எதிராக ஒரு மாற்று பாதையை வழங்குவதற்கு இந்த ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டது. புலம்பெயர்ந்தோர் உணர்வினை அங்கீகரிக்கும் வகையில் ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டது. இவ்வாய்வு புலம் பெயர்ந்த இந்தியத் தொழிலாளர்களின்

முழுமையான வரலாற்றைக் கொண்டதாக விளங்குகிறது. ஆங்கிலேயர்களின் ஆட்சி அதிகாரத்தைத் தோலுரித்துக் காட்டுவதாக இந்த ஆய்வு அமைகிறது. இந்தியர்கள் ஒப்பந்தக் கூலிகள்; அவர்கள் சுதந்தரமான மனிதர்கள் அல்ல, இந்த ஆய்வு காலனித்துவம் மற்றும் இந்தியப் புலம்பெயர்வு, இனவாத, மற்றும் வர்க்கத்தின் காலனித்துவ அணுகுமுறை மற்றும் தொழிலாளர்களிடம் இருந்த தாக்கங்கள் ஆகியவற்றின் மீது கவனம் செலுத்தியது.

1983 ஆம் ஆண்டு டென்னிஸ் துப்பெர்னர் என்பவரால் “மலேசியாவில் தமிழர்கள் குடியேற்றப்பட்ட சிறுபான்மை மக்களின் சமூக பொருளாதார நிலை” என்ற தலைப்பில் ரைஸ் பல்கலைக்கழகத்தில் முனைவர் பட்டத்திற்க்காக ஆய்வு மேற்கொண்டார். நகர்ப் புற மற்றும் கிராமப் புற மலேசிய இந்தியத் தமிழர்களிடமிருந்து போதுமான தரவுகளைத் திரட்டி உள்ளார். தன் ஆய்வுக்காக வணிகர்கள், அலுவலக பணியாளர்கள், மேலாளர்கள், தொழிற்சாலை உறுப்பினர்கள், அரசியல் தலைவர்கள், முகவர்கள், தமிழ்ப் பள்ளி ஆசிரியர்கள், அரசாங்க ஊழியர்கள் மற்றும் தனி நபர் கோடீஸ்வரர் ஆகியோர்களை நேர்முகமாக ஆய்வு மேற்கொண்டார். இவரது ஆய்வு முடிவாக இந்தியர்கள் சமூக பொருளாதார ரீதியில் மிகவும் சிரமப்படுகின்றனர் என்று கூறியுள்ளார்.

குடிபெயர்ந்த இந்தியத் தொழிலாளர்களின் நிலைகளைப் புரிந்துகொள்ள ‘மலேயாவில் இந்தியர்கள் 1900 - 1945’ கான் அவர்களின் முதுகலை பட்ட ஆய்வேடும் இந்தக் கட்டுரைக்கு உதவியது. இந்த ஆய்வு தென்னிந்தியாவில் இந்தியர்களின் நிலை அவர்களின் வாழ்வியல் முறை, மலேயாவிற்கு அவர்களின் குடி பெயர்வு முறைகள், மலேயாவில் அவர்களின் நிலை என்று பல்வேறு நிலைகளில் இந்த ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

ஆய்வு நெறி - கோட்பாடு

இக்கட்டுரை பண்புசார் ஆய்வின் அடிப்படையில் எழுதப்பட்டுள்ளது. விளக்கமுறையியல் அணுகுமுறையைக் கொண்டு ஒவ்வொரு பாடல்களும் வரலாற்றுப் பதிவுகளோடு விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மேலும், போக்குவரத்து கோட்பாட்டினை அடிப்படையாகக் கொண்டு எவ்வாறு போக்குவரத்து தோட்டபுறத் தமிழர்களின் இடப்பெயர்வினையும் நகர்ச்சியினையும் வாழ்வியலையும் பாதித்தது என இக்கட்டுரை ஆய்ந்திருக்கின்றது. போக்குவரத்து கோட்பாடு சமூகவியல் நிலைப்பாட்டிலிருந்து விளக்கப்பட்டிருக்கின்றது. போக்குவரத்து கோட்பாட்டின் கீழ் இக்கட்டுரை இடப்பெயர்வும் போக்குவரத்தும், ஆங்கில காலனித்துவம், கதைகளுக்கு எதிராக வசப்படுத்தும் செய்திகள் போக்குவரத்திற்கு எதிராக அறிவாற்றல் ஆகியவைகளை ஆராய்ந்திருக்கின்றது.

தரவு பகுப்பாய்வு

I. இடப்பெயர்வும் போக்குவரத்தும்

போக்குவரத்து என்பது ஒரு நகர்வாகும். ஒரு பொருளையோ, மக்களையோ ஓர் இடத்திலிருந்து இன்னொரு இடத்திற்குக் கொண்டு செல்வது என்பது பொதுவான கருத்தாக அமைகின்றது. இந்நகர்ச்சி குறைந்த செலவு, நேரம், பலம் ஆகியவைகளை உள்ளடக்கியது. இந்த நிலைப்பாட்டில் பொருட்களின் நகர்வினை ஒரு தொடக்கப் புள்ளியிலிருந்து குறைந்த பலத்துடன், குறுகிய நேரத்தில் கொண்டு செல்வதே போக்குவரத்தின் முதன்மையான நோக்கமாக அமைகிறது (Robert, 2007, p.18). இதில் தூரிதம் என்பது தான் அடிப்படை இலக்காகின்றது. தூரிதமும் மலிவும் கொண்ட போக்குவரத்து, எவ்வித சிக்கலையும் ஏற்படுத்துவதில்லை.

நாடு கடல்களாலும், மலைகளாலும், ஆறுகளாலும் அதனதன் வடிவத்திற்கேற்ப

மாற்றம் பெற்றிருக்கும். உலக அளவிலான போக்குவரத்தை நிர்ணயம் செய்வதென்றால் அதனதன் வடிவத்திற்கேற்ப போக்குவரத்தைத் தீர்மானிக்க இயலும் (Robert, 2007, p.18). அதிலும் காலனித்துவ இடப்பெயர்வு என்று வரும் பொழுது போக்குவரத்தைச் சரிவர திட்டமிட வேண்டியுள்ளது. ஆதிக்கத்தில் இருப்பவர்கள் ஆள்பவர்களை முறையாக இடப்பெயர்வு செய்வதற்குண்டானப் போக்குவரத்துகளைத் திட்டமிட்டிருப்பர். எந்த அடிப்படையில் எவ்வித சாலைகள் அமைக்கப்பட வேண்டும் என்பதைத் தீர்மானிப்பர். சாலைகள் வடிவமைக்கும் போது குறைந்த நேரத்தில் செல்லும் பாதையினைத் தெரிந்தெடுப்பர். ஆக, தனக்கு நலன் பயக்கும்படியான போக்குவரத்தினைத் தேர்ந்தெடுக்கும் நோக்கத்தில் ஈடுபட்டிருப்பர். இவ்வகையானத் திட்டமிடலில், நிலவியல் தடைகள் போக்குவரத்தைப் பெரிதும் பாதிப்படைபடிச் செய்கிறது. இருப்பினும் குறிப்பிட்ட சமூக அமைப்பினை உருவாக்கும் நோக்கில் அவைகளைக் கருத்தில் கொள்ளாது மக்களின் உயிரைப் பிணயம் வைத்து ஆட்சியைப் புரிந்தனர் (Spencer, 2013, p.43). இப்பதிவுகளைத் தமிழர்களின் காலனித்துவப் பயணங்களில் காண முடிகின்றது. நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் வழி இதனை அறிய முடிகிறது.

தமிழர்களின் காலனித்துவப் பயணங்கள்

பயணங்களுக்குப் போக்குவரத்து மிக அவசியமானதாகும். அவ்வகையில் காலனித்துவ ஆட்சியில் எவ்வாறானப் போக்குவரத்துகள் பயன்பாட்டில் இருந்தன என்பதை மலேசிய நாட்டுப்புறப்பாடலில் காணலாம். பல வகையாகத் தமிழர்கள் தங்களது பயண இன்னல்களைப் பாடல்களின் வழி பதிவு செய்துள்ளனர். அவற்றில் கப்பல் பயணம், இரயில் பயணம், சாலை பயணம் என்று எல்லாப்

பயணங்களிலும் அவர்களது குறிப்புகளை நாட்டுப்புறப் பாடல்களின் வழியாகப் பதிவு செய்துள்ளனர்.

கப்பல் பயணம்

ஆமை அட்டை போல / கப்பல் நீந்த நீந்த/ அடிப்பட்டு அடிப்பட்டு நாங்க/ வந்தோமய்யா (Thandayutham, 1998, p.17) வேலைக்காக அழைத்து வரப்பட்ட அடுத்தச் சமூகத்தினரையும் காணலாம். கப்பலில் அவர்கள் பயணம் செய்த போது பல இன்னல்களை அனுபவிக்கின்றனர். அதனை “ மலாய் ரப்பர் தோட்டம்/ ஆழ்கடல் ஓரத்தில் நீரோட்டம்/ இந்த கப்பல்ல கஷ்டப்படும்/ இந்திய மக்கள் அய்யோ” (Thandayutham, 1998, p.1) என்ற பாடலின் மூலம் அறியலாம்.

ஆங்கிலேயர்கள் இந்திய மக்களை அதிகமாகக் கொண்டு வந்தார்கள் என்பதை “கப்பலுக்கு கப்பல்/ கணக்கின்றி ஏத்திட்டான்” (Thandayutham, 1998, p.2) என்ற பாடல் வரிகள் சுட்டி காட்டியுள்ளது. தங்கள் ஏமாற்றப்பட்டதை “ஆசை வார்த்தைக் கூறி/ அனுப்பினான் கப்பல் வழி! (Thandayutham, 1998, p.14) என்ற வரி பிரதிபலிக்கிறது. மலாயாவிற்சுச் செல்ல ஏழு நாள் நீடிக்கும் கடல் பயணம் ஒரு கொடிய பயணமாகச் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது. இதனைக் காள் (1963) கீழ்கண்டவாறு குறிப்பிடுகிறார்.

“It is not a day’s journey that has to be made in a few hours inconvenience and unpleasantness but a seven days voyage, and in many cases this amounts to seven days of concentrated misery. In the first place there is much overcrowding. There is not the slightest attempt made to separate families or sex, all are packed together...”(p.152).

கப்பலில் ஏறியவர்கள் ஒரே இடத்தில் அடைக்கப்பட்டனர். இந்நெருக்கடியில், பால், இனம் பாராது பயணத்தை மேற்கொள்ள வேண்டிய சூழ்நிலைக்குத் தமிழர்கள் தள்ளப்பட்டதை மேற்காணும் கூற்று தெளிவுறுத்துகின்றது. உணவு வசதியின்மை,

மருத்துவ வசதியின்மை, இடையில் இறந்தவர்கள் எனப் பல இன்னல்களையும் கப்பல் பயணம் இவர்களுக்குத் தந்தது. இதனைக் கீழ்க்கண்ட பாடல் ஒன்று பிரதிபலிக்கிறது.

“...வாந்தி பேதி காசவந்து
வயிறெரியச் செத்தாண்டி
கப்பமேல கப்பவுட்டுக்
கதறக் கதற ஏத்துணாண்டி...”

(Thandayutham, 1998,p.34)

கப்பலில் ஏறுவதற்கு முன்பு தொழிலாளர்களை டெப்போ (depot)* வில் அடைத்தனர், கப்பல் வரும் வரை காத்திருக்கும் தற்காலிக காப்பகமாக இவ்விடம் விளங்கியது. இந்த இடத்திலும் மக்கள் கணக்கின்றி அடைக்கப்பட்டனர். இதனைக் கீழ்க்கண்ட பாடல் பதிவு செய்திருக்கிறது.

“ஆட்டு மாட்டு மந்தையைப் போல
ஆங்கிலேயர்களும் நம்மை
கூட்டில் அடைத்து வைத்து
கொடுமைகள் செய்கின்றாரே...”

(Thandayutham, 1998,p.7)

கப்பலிலிருந்து தரையிறங்கியவர்கள் குறிப்பிட்ட பகுதிகளுக்கும் தோட்டப்புறத்துக்கும் இரயில் வழி அனுப்பப்பட்டனர்.

இரயில் பயணம்

இரயில் பயணம் என்று குறிப்பிடப்படும் போது இது இந்தியாவிலிருந்து மலேயாவிற்கு பல்வேறு கிராமங்களிலிருந்து உங்கள் துன்பங்கள் நீங்கி நீங்கள் செல்வச் செழிப்புடன் வாழலாம் என்று பல்வேறு பொய்களைக் கூறித் துறைமுகங்களுக்கு அழைத்து வரப்பட்ட மக்களின் துன்பங்களை அவர்களது பாடல்களில் காணலாம்.

“கொண்டு வந்தார் ரயிலேத்தி பதிவு செய்து

பெண்டு பிள்ளை அனைவரையும் ஏமாத்தி” (ஜி.லீனீஸீ.பீனீஹ்ரூம்¹ லீனீனீ, 1998,ஜி.16)

“கரும்புத் தோட்டத்திலே - நம் இந்தியரை
கூலியெனும் பெயர்கொடுத்து
கொண்டு போறார் பதிவு செய்
ரயில்ல எத்தி”?

(Thandayutham, 1998,p.12)

என்ற பாடலின் மூலம் மக்கள் இரயில் போக்குவரத்தைப் பயன்படுத்தி வந்துள்ளதை அறிய முடிகிறது. குறிப்பிட்ட அளவில் மட்டுமே பயணம் செய்யக் கூடிய இடத்தில் அளவுக்கதிகமான மக்களை ஏற்றிச் சென்றுள்ளது இப்பாடல்களின் வழி நாம் அறியலாம்.

II. ஆங்கிலேயர் காலனித்துவம்

16ம் நூற்றாண்டு வரை இங்கிலாந்து ஓர் ஏழை நாடாகதான் இருந்தது. இருப்பினும், 17 மற்றும் 18 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் அமெரிக்காவையும் 18 முதல் 20 வரை ஆசிய மற்றும் ஆப்பிரிக்காவிலும் தனது ஆட்சி எல்லையைப் பரப்பினர். இவர்களது ஆட்சி நிலைத்து இருந்ததற்கான மூன்று முக்கியக் காரணங்கள் இருக்கின்றன (Spencer,2013,p69-78). அவை

1. கடல் போக்குவரத்தை அறிந்திருந்தனர்.
2. வர்த்தகத்தை முற்றிலும் அறிந்திருந்தனர்.
3. அவர்களது வளைந்து கொடுக்கும் ஆட்சி முறை.

17ஆம் நூற்றாண்டில் தோட்டத் தொழிலை உருவாக்கி, சர்க்கரை மற்றும் புகையிலை உற்பத்தியைக் கரிபியன் தீவுகளிலும் தென் அமெரிக்காவிலும் உருவாக்கினர். இதற்காக அவர்களுக்கு அதிக அளவில் வேலை செய்வதற்கு ஆட்கள் தேவைப்பட்டனர். சிலோனிலும்

மலாயாவிலும் ஒப்பந்த அடிப்படையில் 1.5 மில்லியன் மக்கள் குடிபெயர்ந்தனர் (Brij, 2006.P.370). “மலாயாவில் ஆங்கிலேயர்களின் காலனித்துவ ஆட்சி அரசியல், பொருளாதாரம் மற்றும் சமூக அமைப்பில் பெரும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியது எனலாம் (Kaur, 1998, p.74). இதுபோன்ற தமிழர்களின் இடப்பெயர்வினை மலேசிய நாட்டுப்புறப் பாடல் வரிகளிலும் காணலாம். தமிழர்களின் இடப்பெயர்வுக்கு முக்கிய பங்கை வகிப்பது வசப்படுத்தும் செய்திகளே. அவர்களை இங்கு வரவழைக்க பல செய்திகள் பரப்பப்பட்டன.

III. கதைகளுக்கு எதிராக வசப்படுத்தும் செய்திகள்

மலேசிய நாட்டுப்புறப் பாடல்களில் நாம் பரவலாக “சீனிக்குத் தான் காக்கா விரட்டக்/கொண்டு வந்து சேர்த்தானய்யா/ (24,50,51,) சீமைக்கு காக்க ஓட்டுற பினாங்கில” (60) என்ற சொற்தொடரைக் காண முடிகிறது. கங்காணிகள் தான் அதிகமாக இந்தச் சொற்களைச் சொல்லி அழைத்து வந்ததாக மலேசிய நாட்டுப்புறப்பாடல்கள் சுட்டிக் காட்டுகின்றனர். எடுத்துக் காட்டாக “காக்காய்க்குச் சீனி ஓட்டனும்னு / கருப்புச் சட்டை கதிர்வேலு கங்காணி” (தண்டாயுதம்:1998:50) என்ற நாட்டுப்புறப் பாடலைக் காணலாம். தொடக்க காலங்களில் கரும்பு தோட்டங்கள் அமைக்க அடிமைகள் அதிகம் தேவைப்பட்டனர். (Lehmann, 2012, p.4) தொடக்கக் காலத்தில் இந்தியாவிலிருந்து ஐரோப்பியர்கள் நினைத்த அளவிற்கு அதிகமாகக் குடிப் பெயரவில்லை. இதனை மாவலியான் குறிப்பிடும் போது “தோட்ட உரிமையாளரின் ஏஜெண்டுகளான பெரிய கங்காணிமார்கள் எவ்வளவுதான் ஆசை வார்த்தைகள் கூறிய போதும் தென்னிந்தியாவில் தமது கிராமத்தை விட்டு இன்றைய தோட்டத் தொழிலாளர்களின் மூதாதையர் எளிதில் வெளியேறவில்லை. பிரித்தானியர்கள் எதிர்பார்த்தளவு பெரும்

தொகையான கூலிகள் கிடைக்கவில்லை. இதனால் தென்னிந்தியாவில் சில மாவட்டங்களில் மாத்திரம் செயற்கையாக இவர்களை வெளியேற்றுவதற்காகத் திட்டமிட்ட பஞ்சம் ஏற்படுத்தப்பட்டது” (மாவலியான்,1986,7)

IV. போக்குவரத்திற்கு எதிராக அறிவாற்றல்

இப்படி அலைகழிக்கப்பட்ட, அழைத்து வரப்பட்ட மக்கள் வேறு எங்கும் செல்ல முடியாத நிலையில் வாழ்ந்தனர் எனலாம். அழைத்து வரப்பட்ட மக்களுக்குத் தேவையான வீடு, வழிப்படக் கோயில், கள்ளக்கடை, பிள்ளைகளைப் பராமரிக்க ஆயாக் கொட்டகை, பள்ளிக்கூடம், வைத்திய சாலை, கடை ஆகியவற்றைத் தோட்டங்களில் ஏற்படுத்தித் தனக்கான உற்பத்தியைப் பெருக்கிக் கொண்டார்கள் ஆங்கிலேயர். ஆனால் “வறுமை, சுகாதாரச் சீர்கேடு, காற்றோட்ட வசதியின்மை, மின்சார வசதியின்மை என்று பல சிக்கல்களும் இருந்தது என” (Kunaseelan, 2015, p.121) கோட்பாடுகளின் ஆளல் என்ற கட்டுரைத் தொகுதியில் குறிப்பிடுகின்றார். இங்கு போக்குவரத்துக்கு எதிரான அறிவாற்றல் என்பது ஆங்கிலேயர்களின் அறிவாற்றலைக் குறிக்கின்றது. அழைத்து வரப்பட்ட மக்களை எங்கும் நகர இயலாமல் அவர்களுக்குத் தேவையான வசதிகளை அதிக தூரம் செல்லாமல் அவர்கள் அருகிலேயே ஏற்படுத்திக் கொடுத்தனர், எடுத்துக்காட்டாக மளிகை கடை, பள்ளிக்கூடம் , கோயில், கள்ளக்கடை அணைத்தையும் எளிதில் கிடைக்கும் வண்ணம் அமைத்துக் கொடுத்தனர். இவ்வாறு செய்ததன் மூலம் மக்கள் நகர்வுகளை இழந்த கட்டுப்படுத்தப்பட்ட சமூகமாகக் காணப்பட்டனர்.

பிரிவு

காலனித்துவ வளர்ச்சியை நிறைவேற்றுவதற்காகத் தென்னிந்தியாவில்

இருந்து தமிழ் தொழிலாளர்களை மலாயா தோட்டங்களுக்குக் கொண்டு வருவதற்கான முறையான ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது (Indian Overseas: Malaya, p.25). இந்த ஏற்பாடானது திட்டமிட்ட போக்குவரத்தினை உட்படுத்தியது. இதனை லண்டன், இந்திய மலாயா அரசுகளில் இருக்கும் காலனித்துவ அலுவலகங்கள் ஏற்பாடு செய்தன (Amarjit, 2006, p.466). இவ்வகையான தொழிலாளிகளின் ஆட்சேர்ப்பு பிரிவினையை ஏற்படுத்தியது. இதனை மலாய் நாட்டில் தொழிலாளர் நிலை என்ற பாடலில் காணலாம்.

“மக்களைப் பிரிந்தோம்
துக்கமடையிறோம்
மாதா, பிதா மலாய் நாட்டிலே
தப்பித்துப் போக வழி தெரியாமா..”

(Thandayutham, 1998,p.13)

என்று மக்கள் தங்களது இழப்புகளையும் பிரிவுகளையும் தங்களது வாழ்க்கை நிலைகளையும் நாட்டுப்புறப்பாடல்களின் வாயிலாகச் சுட்டிக் காட்டியுள்ளனர். திருமணமான ஆண்கள் ஆட்சேர்ப்புக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்படவில்லை. ஏனென்றால் மலாயாவின் குறைந்த ஊதியம், கடுமையான வேலை நிலைமை காரணமாக அவர்களது குடும்பத்தினரோடு மலாயாவில் ஒன்றாக இருக்க முடியாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டது (Arasaratnam, 1970, p.32). ஆகவே, திருமணம் ஆகாத ஆண்கள் மட்டுமே வேலைக்குச் சேர்க்கப்பட்டனர். தாய்நாட்டில் உள்ள உறவுகளைப் பிரிந்து திரும்பி வருகையில் ஒரு பிரகாசமான எதிர்காலத்தை அளிப்பதற்கான நம்பிக்கையுடன் அவர்கள் தனியாகச் சென்றிருந்தனர்.

சம்பளம்

தோட்டத் தொழிலாளருக்கு மாதமொரு முறை சம்பளம் வழங்கப்பட்டாலும் வேலை செய்த நாட்களுக்கு மட்டுமே வழங்கப்படும். அதிலும் மிகக்குறைந்த சம்பளமே இவர்களுக்குக் கூலியாக வழங்கப்பட்டது (சுபாபதி, 2015, p.47).

“கஷ்டப்பட்டோமே பத்து வெள்ளிதான் கொடுத்து ரயில்ல ஏத்தினான் சேலை பேனு சொறி சிரங்கு - நாங்க நொந்து வாழறோம்.”

(Thandayutham, 1998,p.1)

சம்பளம் பற்றி ‘ஏமாந்த உழைப்பு ஏழைகள்’ என்றொரு தலைப்பில் அமைந்த பாடல் தரும் குறிப்பு;”நாளொன்றுக்கு அடிப்படைச் சம்பளம் ஆறு வெள்ளி 15 காசய்யா (Thandayutham, 1998,p.17) கடினமான வேலைகளுக்கும் குறைவான சம்பளம் கொடுக்கப்பட்டதும் சுட்டிக் காட்டப்பட்டுள்ளது. இதனைக் கீழ்க்கண்ட பாடல்கள் பிரதிபலிக்கின்றன.

“மம்புட்டியதான் கையி லெடுத்தா கடவுளே
முப்பது காச சம்பளம் தாண்டா கடவுளே”

(Thandayutham, 1998,p.25)

“அய்யா தப்பு கணக்கு போடாதிங்க
கணக்கு கணக்குதானாம்ஞ்”

(Thandayutham, 1998,p.326)

“மாதம் முடிஞ்சா சம்பளத்த
குறையுதுன்னு கேட்டுப்பாத்தா
போதுமிந்தா ளிகிறாரே”

(Thandayutham, 1998,p.25)

தோட்டப்புறத் தமிழர்களுக்குக் குறைவான சம்பளமே வழங்கப்பட்டது (Manickam,2012,p.42). கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள அட்டவணை 1 தோட்டப்புறத் தமிழர்களின் மாத சம்பளத்தைக் காட்டுகிறது.

அட்டவணை 1: 1924-1938 ஆண்டு வரை தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்காகக் கொடுக்கப்பட்ட சம்பளம்

மூலம்: Annual Report FMS 1930:10, Cited in Amarjit, 2006, ‘Indian Labour, Labour Standards, and Workers’ Health in Burma and Malaya1900–1940’, p.455. குறிப்பு: (-) தரவு கிடைக்கப்பெறவில்லை, 1926, 1928, 1929, 1933 - 35, 1937 ஆண்டிற்கான சம்பளத் தரவு கிடைக்கவில்லை.

ஆண்டு	ஒரு நாளுக்கான சம்பளம்(சென்)	
	ஆ	பெ
1924	35	27
1925	40	30
1927	50	40
1930	40	32
1931	25-30	-
1932	25-28	-
1936	40	32
1938	50	40

இந்த அட்டவணையே காலனித்துவக் காலத்தில் தோட்டப்புற மக்கள் எவ்வளவு குறைந்த வருமானத்தில் வறுமையில் தங்கள் வாழ்க்கையை நடத்தினர் என்பதைக் காட்டப் போதுமானது.

உணவு

சராசரி உணவு, அநேகமான நாட்கள் அரைப் பட்டினி, முழுப் பட்டினி கிடந்ததையும் நாம் நாட்டுப்புறப்பாடல்களில் காணலாம். சில பாடல்கள் தமிழர்கள் கஞ்சியையும் கருவாட்டையும் உணவாகக் கொண்டதையும் வெளிப்படுத்துகிறது. “...சுட்டக் கருவாட்டுல கஞ்சியக் குடிச்சிக்கினனு...” (Thandayutham, 1998, p.129)

“கல்லும் மண்ணும் கலந்த அரிசியும் கழுவாமே போட்டாக்குவார் அவர் ஆக்கின சோத்தை சாப்பிடப் போனா ஆவென்று வாந்தி எடுத்திடுவார் - அய்ய சோத்தில் புழுவைப் பாத்திடுவார் சிலர் சொல்லாம அள்ளி சாப்பிடுவார்...”

(Thandayutham, 1998, p.13)

“உப்பு புளி உறப்பு இல்லாத உணவளித்து” (Thandayutham, 1998, p.12) சுவையின்றி உணவுகளை உண்டதும் நாம் அறிந்து கொள்ள ஏதுவாகிறது.

“அய்ய சிறு பெண்யென்றால் மனம் இரங்காதா நாலஞ்சு நாள் நா பட்டினியால் வாடுகிறேன் நான்”

(Thandayutham, 1998, p.175)

என்ற பாடலின் வழி உணவு இல்லாமல் கூட இல்லாமல் இருந்ததைக் காணமுடிகின்றது.

“இன்னைக்கு நம்மோளட மாளிகையிலே / கல்கண்டு தின்ன மக்க/ கவலைப்பட்டு நிக்கிறோமோ?”... (Thandayutham, 1998, p.180) என்ற பாடலின் வழி உணவின் மீதான ஏக்கத்தை அறிய முடிகிறது.

தோட்டப்புற ஏழ்மை நிலை நல்ல உணவுக்குக் கூட வழிவகுக்கவில்லை. பெரும்பாலோர் கிடைத்த சம்பளத்தை குடிப்பதற்குச் செலவு செய்ய அதிகம் முனைப்பு காட்டினர் (Banerjee,2007,p.146). இதனால், சத்தான உணவுகளுக்கு முக்கியத்துவம் தரப்படுவதில்லை.

உடை

மலையாவிற் கு அழைத்து வரப்பட்ட தொழிலாளர்களின் அடிப்படைத் தேவைகளில் முதன்மையான தேவையானது உடையாகும். அந்த உடை இல்லாமல் கண் கலங்குவதையும் நாம் நாட்டுப்புறப் பாடல்களின் மூலம் காணலாம்.

“மலாய் நாட்டிலே பெண்கள் கட்டுன துணியோடு கண்கலங்குகிறார் மலாய் நாட்டிலே”

(Thandayutham, 1998,p.8)

“...கட்டத் துணியின்றி...”

(Thandayutham, 1998,p.56)

“தேயிலைத் தோட்டத்தினில் கட்டத் துணியுண்டா..”

(Thandayutham, 1998,p.21)

“...கட்டத் துணியுமின்றி
மக்கள் எல்லாம் கந்தல் பொருக்கி நின்றோம்...”

(Thandayutham, 1998, p.236)

தோட்டப்புறத் தொழிலாளர்களுக்கு மறுக்கப்பட்ட அடுத்த உரிமை உடுத்த உடை ஆகும். ஏழ்மையானவர்களுக்குப் போதிய ஆடைகள் வழங்கப்படவில்லை. ஆபத்தான வேலை சூழலிலிருந்தும் கடுமையான குளிரிலிருந்தும் தங்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள அவர்களுக்கு உடைகள் இல்லை (Harper, 2001. p.39).

முடிவுரை

கரும்பு மற்றும் தேயிலை உற்பத்திக்காகத்தான் தமிழர்கள் திட்டமிட்டு அவர்கள் தாய் நாட்டிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டனர். ஆனால், காலநிலையும் நில அமைப்பும் பால் மரத்திற்கு ஏதுவாக இருந்தது. காடுகளை அழித்து, பின் தனது வாழ்க்கை நிலையைச்

செம்மைப்படுத்த முயற்சி செய்த மக்களைக் காண முடிகிறது. சுலபமாகக் கூடிய போக்குவரத்து ஒரு கட்டுப்படுத்தப்பட்ட சமூக அமைப்பினைத் தோற்றுவித்துள்ளது. தோட்டப்புறத் தமிழர்களின் நகர்ச்சியைக் குறைத்து ஆதிக்கத்துக்கு உட்பட்ட சமூகமாக காலனித்துவ ஆட்சி மாற்றியது. அறிவாற்றலை உத்தியாகக் கையாண்டு தமிழ்த் தொழிலாளர்களை முடக்கி அவர்களின் முன்னேற்றத்தைத் தடைசெய்த ஆங்கிலேயக் காலனித்துவத்தின் செயல்களை நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் உண்மையாகப் பதிவு செய்துள்ளன. குறைந்த கூலியில் மிகுதியான உற்பத்தி என்பதை முன்னிறுத்தித் தமிழர்கள் பட்ட இன்னல்களை நாம் அறிந்து கொள்ள இயலுகிறது. உறவுகளின் பிரிவு, உடுத்த உடை, உணவு ஆகிய அடிப்படை வசதிகள் இல்லாது வாழ்ந்த தமிழ்ச் சமூகம் போக்குவரத்தைச் சீரமைத்துக் கொடுத்தது என்பதை மலேசிய நாட்டுப்புறப் பாடல்களின் வழி அறிய முடிகின்றது.

Reference

- Amarjit, K. (2006). Indian labour, labour standards, and worker's health in Burma and Malaya, 1900–1940. *Modern Asian Studies*, 40(2), 425–475. doi:10.1017/S0026749X06001788
- Arasaratnam, Sinnappah. (1970). *Indians in Malaysia and Singapore*, Kuala Lumpur: Oxford University Press.
- Banerjee, A. V., & Duflo, E. (2007). The economic lives of the poor. *The Journal of Economic Perspectives*, 21(1), 141–168. doi: 10.1257/jep.21.1.14
- Brij, V.L., Reeves, P., & Rajesh. (2006). *Encyclopedia of Indian Diaspora*. Singapore: Editions didier Millet.
- Dundes, A. (1965b). The study of folklore in literature and culture: Identification and interpretation. *The Journal of American Folklore*, 78(308), 136–142. doi:10.2307/538280
- Emmanuel, S.N. (1992). *Rewording: The Literature of the Indian Diaspora*. New York: Green Wood Press.
- Harper, T.N. (2001). *The end of empire and the making of Malaya*. Cambridge University Press.
- Hugh, T. (1974). *A New System of Slavery: The Export of Indian Labour Overseers 1830 - 1929*. London: Oxford University Press.
- Indians Overseas (n.d.). *A Guide To Source Materials In The India Office Records For The Study Of Indian Emigration 1830-1950*. Retrieved from <https://www.bl.uk/reshelp/pdfs/indiansoverseas.pdf>
- Karen L Haris. (2010). Sugar and Gold: Indentured Indian and Chinese Labour in South Africa, *Journal of Social Science*, 25(1-2-3), 147- 158.

- Kaur, Amarjit. (1998). "Tappers and Weeders: South Indian Plantation Workers in Peninsular Malaysia, 1880-1970", *South Asia Volume 21*, Special Issue, 73 -102
- Khan. (1963). *Indians in Malaya, 1900-1945*. The University of Hong Kong.
- Kingston, P.T. (2015). Malçiyat Nâttuppu[apâmkalâ7il Matu. In A. Manonmani Devi (Eds.), *Diaspora Tamil literature* (pp 106-109). Sultan Idris Education University.
- Kunaseelan, S.(2015). Layam. In Kingston (Eds.), *Kômpâmkalâ7il â7al* (pp 119-123). Sultan Idris Education University.
- Lehmann carolin. (2012). "Bitter sweet Business or Guilty Pleasure? About the effects of the British sugar industry on slavery and commercial Trade in the seventeenth century" "The American III.
- Logeswary, A. (2017). *Trauma of The Tamil Laborers During The British Colonization Reflected in Malaysian Tamil Folk Songs*.
- Manickam, J.R. (2012). *The Malaysian Indian Dilemma*. Selangor: Author
- Mavaliyan.(1986). *Tômmat To7ilâ7araip Pa[[iya Uðmaika7um Poymaika7um*. Marumalarchi Kalagam. University of Yale.
- Robert.T & Lloyd,G.W. (2007).*Bibliography of Charles Horton Cooley*. Retrieved from https://brocku.ca/MeadProject/Cooley/Cooley_1894.html.
- Sabapathi, V. (2015). "Malaysiath Tamil Sirukathaigalil Malaysiyath Tamilarin Adayalangal.", *Journal of Tamil Peraivu*. (Vol.1, pp.44-54). ISSN. 2289-8379.
- Spencer, P.A. (2013). *Malaya 's Indian Tamil labor diaspora: Colonial subversion of their quest for agency and modernity* (Master's thesis).Utah State University" DigitalCommons@USU. Retrieved from <http://digitalcommons.usu.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=2475&context>
- Stenson, M.R.(1980). *Class, Race and Colonialism in West Malaysia: The Indian Case*. Vancouver. University of British Colombia Press.
- Thandayutham, R. (1998). *Malçiya nâmmuppu[ap pâmkalâ7*. Chennai: Tamil Putagaalaiyam.

இறை நிலையும் தமிழின் சிறப்பும்

Spirituality and the Excellence of Tamil

உதவிப்பேராசிரியர் தி.யோகேஸ்வரன்
Assistant Professor T. Yokeswaran¹

Abstract

Spirituality is a unique factor which has been conceived by many saints from time immemorial. Tamil society calls such saints Siddhars. These Siddhars consider the ununderstandable nature as the base for spirituality. If one perceives it in the right way could see god. This state of becoming one with god is boosted by the comprehension of the donation of nature. It is said tamil language is the donation of nature which further gives birth to other languages like Sanskrit, Hindi, Telugu, Kannada and Tulu. Tamil is also known as the language of God and through which the traits of spirituality are brought out. The five natural elements and nine planets are made public to the world only as life force, Moon as body, Sevvai as eyes, Bhudan as feeling, Guru as nose, Sukiran as tongue, Sani as ears, Rahu as Anus and Kethu as genital organ. The nuance about life and death has been highlighted in tamil. Spirituality resolves all these riddles.

Key Words: Spirituality, Siddha, god, consciousness Agaporul, Agasthiar, Attamasitti

முன்னுரை

ஆதியும் அந்தமுமில்லா அருட்பெருஞ்சோதி வடிவமாக, ஒளியாக இயற்கையென்னும் ஓர் அற்புத நிகழ்வாக எங்கும் நீக்கமற நிறைந்திருக்கும் இறை என்னும் அற்புத சக்தி பற்றியும், சித்தர்கள் தோன்றிய காலந்தொட்டு அவரவர்கள் கண்டு மெய்ப்பித்த இறையார்ந்த செய்திகள் எண்ணிலடங்கா. பஞ்சபூதங்களின் வெளிப்பாடே இறையென்றும் அவற்றின் வியத்தகு விண்ணில் பரந்த அண்டவெளியான பரம்பொருள் நிலையே மேனோக்கு நிலையில் காணும் யாதுமோர் இணையில்லாத நிலையே எல்லா மதங்களும் இன்ன பிறவும் ஏற்றுணர்ந்த அறிவார்ந்த ஓர் உன்னதமே இறை என்றும்

பஞ்சபூதங்கள் என்றும் கண்ணால் காண்கின்ற அற்புதத்தை வழிபட்டனர். நம் முன்னோர், எனில் மிகையல்ல. அவ்வாறு இறையென்னும் அற்புத உருவால் உருவான இத் 'தீந்தமிழே முதல் மொழி' என்றும் இந்தி, சமஸ்கிருதம், தெலுங்கு, கன்னடம், துளு போன்ற பண்டைய மொழிகளுக்கும் மூலாதார மூலக்கூறுகளை உள்ளடக்கிய ஓர் உன்னத எழுத்து வடிவமே 'தமிழி' என்று பண்டைக் காலத்தில் வழங்கப்பட்டு, பின் தமிழ் என அழகிய நிலையையும், அதன் சொல்லாட்சி நிலைப்பாடு இறைவனால் அருளிச் செய்த இறையனார் அகப்பொருளே தமிழ் முதல் நூல்" என்னும் அதனில் ஆளப்படும் சொல்லாட்சி நிலைகளை உணருங்கால் தமிழின் இன்பச் சுவைதனை எந்நாடும் புகழ்பாடுமே.

¹ Author is a lecturer in the Department of Tamil, D.G.Vaishnav College (Autonomous), Chennai, Tamil Nadu, India. yokeswaran46@gmail.com

முதலில் இறை என்னும் நிலை பற்றியும், தொடர்ந்து பஞ்சபூதங்கள் சித்தர்களின் உள்ளார்ந்த கருத்துகளையும் தமிழின் சொல்லாட்சி மூலமே இறையனார் அகப்பொருள் எனும் முதநூலின் சில செய்திகளையும் இக்கருத்துரையின் கண் அறிந்துணர்வோம்.

இறை

“ஆதியும் அந்தமுமில்லா அருட்பெருஞ்சோதியே” “அருவமும் உருவமுமில்லா அருவுருவமே” “வானாகி மண்ணாகி வளியாகி ஒளியாகி ஊனாகி உயிராகி” எனவும், “பொங்குபல சமயமெனும் நதிகள் எல்லாம் புகுந்து கலந்திட நிறைவாய்”; பொங்கியோங்கும் கங்குகரை காணாத கடலே!” “இயற்கையென்னும் அற்புதத் திருவே” எனப் பல விதங்களில் போற்றப்பெறும் “அருள் நிலையே” “இயற்கை ஒளியே” முதற் கடவுளாக வழிபட்ட நம் பண்டைத் தமிழரின் வழிபாடு போற்றுதற்குரியதே (Rajantharan & Raja Viknarasah, 2014,p 130.

சமயங்கள்

சைவம், வைணவம், சமணம், பௌத்தம் எனப் பல சமயங்கள் தோன்றினாலும் இவை உணர்த்தும் ஒரே நிலைப்பாடு அல்லது மெய்ப்பாடு “இறையென்னும் அற்புதச் சக்தியே” “இயற்கையே” என்பதை இக்கருத்துரையில் காண்போமே. சமணமும் பௌத்தமும் சைவ நெறி சார்ந்து ஒழுகியது என்பதனால் சைவத்தின் பாற்பட்டு இறை நிலையை உணருங்கால் இறைவன் ஒளி வடிவமானவன்; ஓர் எல்லைக்குட்படாத அற்புத சக்தியாக அருள் நிலையாக எங்கும் நீக்கமற நிலைத் திருப்பவன் என்றே சொல்வோமாக.

‘இறை - கடவுள்’ என்ற இரண்டுமே ஆண் என்றும் பெண்ணென்றும் இல்லாமல் பொதுப் பெயராக வைத்தார்கள் நம்

முன்னோர் எனின் உலகியல்பாக ஆணை வலிமை சார்ந்தும் வாழ்வு சார்ந்தும் அமைவதால் இறைவன் என்று முன்னிறுத்தினர்.

வைணவத்தில் திருமாலின் திருவடியைப் பணிந்தாலே நாம் கிடைத்தற்கரிய பெற்றகரிய எல்லாவற்றையும் பெற்று விடலாம் என்றும் அவர் பாதம் பணிபவருக்குப் பாவ புண்ணியங்கள் பொறுத்தருளப்படும் என்றும் வைணவ இலக்கியங்கள் சுட்டுகின்றன. ஆனால் திருமாலின் அவதாரங்கள் என்ற நிலையிலும் திருமால் வழிபடும் முதற்கடவுளாக சிவபெருமானையே முன்னிறுத்துவதும் சைவத்தை முன்னிறுத்தியது என்றும், எனின் சைவ சமய மார்க்கமான இறை நிலையை அடையக்கூடிய ஓர் சரியான ஆற்றுப்படுத்தலை மேனோக்கு நிலையில் அனைவரும் ஒப்புக்கொண்டனர் என்றே கருத வேண்டியுள்ளது.

சைவ சித்தாந்தம் என்றாலும் முடிவில் அதாவது ராமலிங்க அடிகள் கூறுவதும், சித்த புருஷர்கள் போற்றுவதுமான சரியை ஓர் நான்கும், கிரியை ஓர் நான்கும், யோகம் ஓர் நான்கும், ஞானம் ஓர் நான்கும் எனப் பதினாறு நிலைகளாக இறைவனை அடைய முடியும் என்றும், இதில் ஞான நிலையே ‘பரம்பொருள் ஒன்றே’ அவன் உருவமற்ற அருவமாக திகழ்பவன்; எங்கும் ஒளிவடிவில் உலகம் உய்ய நிகழ்த்துபவன் என்றே கொண்டு வழிபடல் சிறந்ததென்று முன்னோர் கூறினரே.

‘தெய்வத்தாற் ஆகாதெனினும் முயற்சி தன் மெய்வருத்தக் கூலி தரும்’

என திருவள்ளுவரும்

“நாடிவருவதெது பாவ புண்ணியமல்லாது. நாம் அறையில் அணியும் கோவணமும் வராது நன்குணர்ந்து கொண்டு சிந்தையுள் தெளிந்து அவனைக் காப்பதும் பாரமைய்யா”

என பட்டினத்தாரும்

‘ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன்’ என திருமூலரும் வானத்தான் என்பாரும் என்கமற்று உம்பர் கோன் தானத்தான் என்பாரும் தாம் என்க ஞானத்தான் முன்நஞ்சுத்தால் இருண்ட மெய்யொளியேர் கண்டத்தான்
என் நெஞ்சத்தான் என்பன் யான்”

என காரைக்கால் அம்மையாரின் இறை பற்றிய சிந்தனையை இப்பாடல் மூலம் அறியலாம். “காதற்ற வுசியுங் வாரா துகாண் கடைவழிக்கே” என பட்டினத்தடிகள் சொன்ன வாக்கிற்கேற்ப இறுதியில் மிஞ்சப்போவது நாம் சேர்த்து வைத்த பொன்னும் பொருளும் கூட வராது, சாம்பலே என்பதை உணர்ந்த திறமே கண்ணாற் காண்கின்ற ஒளியை ‘பஞ்சபூதங்களை’ தெய்வமாக வழிபட்டனர்; என்பதும், பஞ்சபூத அடிப்படையிலேயே நம் உடல் அமையவும், மாற்றங்களும் இன்ன பிறவும் அமையுமெனின்,

“காயமே இது பொய்யடா
வெறும் காற்றடைத்த பையடா”

என சித்தர்களும்

“தெற்சபை உலகத் துயிர்க்கெலாம் இன்பம்
செய்வதென் இச்சையாம் எந்தாய்”

என இராமலிங்க அடிகளும் இறைநிலை பற்றி விளக்குகின்றனர். அருள் நிலையான பரம்பொருளின் நிலைப்பாட்டை விளக்குங்கால் இறையெனப்படுவதும் ‘இயற்கையே.’ தமிழர் தம் வழிபாடுகள் அவரவர் குலத்திற்கேற்ப சிறு, குறு தெய்வ வழிபாடுகள் எனப் பலவாறு இருந்தாலும், பல சமயங்களாக இருந்தாலும், மூலப்பொருளை மேனோக்கு நிலையில் நோக்குங்கால் “உருவமும் அருவமுமில்லாத ஓர் அற்புத நிலையே” இறை என்று உணரும் “மனித மனமும் ஓர் இறையே.”

பஞ்ச பூதங்களும் சித்தர்களும்

காயமே இது பொய்யடார்... வெறும் காற்றடைத்த பையடா என்பது சித்தர்களின்

வாக்கு. புறத்து இயங்கும் காற்றே நாம் சுவாசித்து வெளியிடுவது இதன் இயக்கம் நம் உடலில் நன்கு அமையும் வரை நோய் நொடியின்றி நெடிது நாள் வாழலாம். வாழ்க்கையின் வெற்றியே இதுதான்

சித்தன் யார்

சித்தர்கள் ஓரிடத்தில் நிலை வாழ்க்கையர். சித்தர்கள் காற்றில் பறப்பர், கடலில் நடப்பர், நிலம் தொட்டுப்புகுவர், வானம் கீறுவர், அளவில் ஆற்றலர். ஒரே சமயத்தில் ஈரிடத்தில் இருப்பர், (Rajantharan et.all, 2014,p.27). பாம்பன் சுவாமிகள், யோகசாமி ஆகியோர்

“சிந்தை தெளிந்திருப்பவனார்? அவனே சித்தன்
செகமெல்லாம் சிவமென்றே அறிந்தோன் சித்தன்”

ஊன் சுருக்கி உள்ளொளி பெருக்கிய இவர்கள் போல்வார் பலர் இருந்த புண்ணிய பூமி இது. வள்ளிமலை, கொல்லிமலை, திருவண்ணாமலை, பர்வதமலை, பொதியமலை சார்ந்த பகுதிகளில் சித்தர்கள் வாழ்ந்து மக்கட்கு அருள் செய்தனர்.

மக்கள் நலன் கருதி பக்குவப்பட்ட ஆன்மாக்கள் பயன் பெற வேண்டிய எளிய மக்கள் பேசும் தமிழிலேயே பல நூல்கள் யாத்தளித்தனர். சாரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் பற்றி விளக்கியதோடு நிலலாது வைத்திய முறைகளையும் கற்றுத் தேர்ந்து பாமர மக்களின் பிணி தீர மருத்துவராக பணிபுரிந்தனர். (Sillalee, 2013,p.55) என்றால் சாத்தியமே. பற்றற்ற நிலையே பரம் பொருள் என்பதை அன்போடு நெஞ்சில் பற்றிக் கொள்ளுங்கள்.

“ஆறாதார்த்; தெய்வங்களை நாடு
அவர்க்கு மேலான ஆதியைத் தேடு”

(இடைக்காட்டுச் சித்தர்)

பரம்பொருள்

அணையாத சோதி ஒன்றுண்டு. அது அனாதி காலமாய் விளங்குவது அளவிலாத கற்பனையைக் கடந்தது. இருளைப்போக்க

மின் விளக்கை ஏற்றுகின்ற நாம் மருளைப்போக்க மனவிளக்கை ஏற்ற வேண்டும்.

கி.பி. 5ம் நூற்றாண்டுக்கும் 14ம் நூற்றாண்டுக்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் வாழ்ந்த பிரம்ம ஞானிகளே சித்தர்கள் என்று அழைக்கப்படுகின்றனர். கி.பி. 5ம் நூற்றாண்டுக்கும் முன்னதாக குருதட்சிணாமூர்த்தி சித்தர் தோன்றியுள்ளார். இவர் ஆதியும் அந்தமும் அருவமும் உருவமும் அருவுருவமும் அல்லாத ஞான மயமான மூலப் பரம்பொருளின் வெளிப்பாடே ஆவார். இவர் குரு தட்சிணாமூர்த்தி வடிவத்தில் முதல் ஞானசிரியராக வெளிப்பட்டு, முனிவர்கள் நால்வருக்கும் கல்லால மரத்தடியில் மோன நிலையில் இருந்து துன்யமயான சுத்த பரஞானத்தைச் சொல்லாமல் சொல்லிப் புரிய வைத்ததே பிரபஞ்சத்தின் முதல் உபதேசமாகும். இவர் சித்த பரம்பரை தோன்றுவதற்கே முதல் வித்திட்டவராவார்.

பஞ்ச முக சிவத்தின் ஆக்ரோ மையத்திலிருந்து பிரபஞ்ச ஆற்றலின் உன்னத நிலையான ஆறுமுகச் சிவமாக இந்த சித்து வெளிப்பட்டது. இந்த சித்து மனித இதயமான அகத்திற்கு உணர்த்திய உன்னத ஞானமே குரு முகமாக இந்த ஞானத்தைப் பெறுபவர்கள் யாவருமே அகத்தியர்கள் தான்.

அகத்தியர் என்ற சொல் ஒரு காரணப்பெயர் அகம்+தீ+அர் எனப் பிரித்தால் அது ஞானத் தீயையே இதயமாகக் கொண்டவர் எனப் பொருள் படும்.

“மாங்காய்ப் பாலுண்டு மலைமேல் இருப்போர்க்கு தேங்காய்ப்பால் எதுக்கடி குதம்பாய்?”

(குதம்பைச் சித்தர்)

தேங்காய் பாலுண்டு வாழமுடியும். மாங்காய் பால் எடுத்து உண்ண முடியுமா? எனில் இப்பரிபாஷையின் சொல்லின் உட்பொருள் சித்தர்களின் வழிவந்த ஞானிகளுக்கே வெளிச்சம்.

சித்தர்கள் உலகியல் வாழ்வைப் பற்றி சிறிதும் சிந்திக்காதவர்கள் உடை கோவணம் உண்டு உறங்கப் புறத்திண்ணை உண்டு. உணவு இங்கு அடைகாய் இலை உண்டு. அருந்தத் தண்ணீர் உண்டு என்று இருப்பவர்கள் சித்தர்கள். இறைவனை நாடிட குருவைத் தேடி காட்டிலும், மலையிலும் திரிபவர்கள் சித்தர்கள். உபதேசம் பெற்ற பின்பு மௌனமாய் தவத்தில் நிலைப்பர் ஆகவே சித்தர்களுடைய பிறப்பு, வளர்ப்பு, வாழ்க்கைப் பற்றி உலக மாந்தர் அறிந்து கொள்ள வாய்ப்பில்லை.

அபிதான சிந்தாமணியில் பதினென் சித்தர்களின் பெயர்கள்: 1) அகத்தியர் 2) போகர் 3) கோரக்கர் 4) கயிலாச நாதர் 5) சட்டைமுனி 6) திருமூலர் 7) நந்தி 8) கூன்கண்ணர் 9) கொங்கணர் 10) மச்சமுனி 11) வாசமுனி 12) கூர்முனி 13) காலமுனி 14) இடைக்காடர் 15) புண்ணாக்கீசர் 16) சுந்தரானந்தர் 17) உரோமமுனி 18) பிரம்மமுனி.

நம்நாட்டுச் சித்தர்கள் எனும் நூலில் சித்தர்கள் 25 ஆக பட்டியல் தரப்பட்டுள்ளது. 1) அகத்தியர் 2) அகப்பேய் 3) அமுகணிச் சித்தர் 4) இடைக்காடர் 5) இராமதேவர் 6) ராமலிங்கர் 7) உரோமமுனி 8) கபிலர் 9) கருவூரர் 10) காகபுஜண்டர் 11) தேம்பைச் சித்தர் 12) கொங்கணர் 13) கோரக்கர் 14) சட்டைமுனி 15) சிவவாக்கியர் 16) தன்வந்திரி 17) திருமானிகைத்தேவர் 18) திருமூலர் 19) தேரையர் 20) நந்தி 21) பாம்பாட்டிச்சித்தர் 22) புலத்தியர் 23) புலிப்பாணி 24) போகர் 25) மச்சமுனி என்பவர்களாவர்.

“நல்லவர் ஒருவர் உளரேல் அவர்பொருட்டு எல்லோர்க்கும் பெய்யும் மழை”

என்ற வாக்கிற்கேற்ப சித்தர்களின் உன்னத வாழ்வும் செயலும் ஏற்படையது.

அகத்தியர்

துருவ நட்சத்திரம் பூமிக்கும் பாதுகாப்பாக (கைலாய பதியின் விருப்பத்திற்கிணங்க)

பூமிக்குத் தெற்கே வெகு தொலைவில் நாம் வாழும் பால்வழி நட்சத்திர மண்டபத்திலேயே மிக அதிக ஒளி மிக்க நட்சத்திரமாக இருந்து பூமியின் சமன்பாட்டை பாதுகாத்து வருகிறார் அகத்தியர். அவர் உள்ள இடம்.

துருவ நட்சத்திரம் உள்ள வடக்கு திசையை துல்லியமாக அறிந்துணர புலகர் கிரது, அத்தரி, புலத்தியர், ஆங்கிரசர், வசிஷ்டர், மரீசி ஆகிய சப்த ரிஷிகளும் உலக மக்கள் எளிதில் பார்க்கும் வண்ணம் சப்தரிஷி மண்டலமாக அமைந்திருந்து பூமியின் வட பாகத்தை சிவப் பரம்பொருளான துருவ நட்சத்திரம் உள்ள திசையைத் துல்லியமாகக் காண்பித்து வருகிறார்கள்.

அண்டார்டிகா கண்டத்தை உள்ளடக்கிய பூமிக்குத் தெற்கே வெகு தொலைவில் ஆர்கோ கப்பல் (ALPHAARGOS) என்ற ஒரு மிகப்பெரிய நட்சத்திர தொகுதி உள்ளது. அந்த கப்பலில் நான்கு தளங்கள் உள்ளன. நான்காவதான அடித்தளத்தில் ஆல்பா ஆர்கஸ் என்ற (GALAXIES) நட்சத்திரம் உள்ளது. அதுவே அகத்தியர் நட்சத்திரம். இந்த அகத்தியர் அண்ட வெளியில் உள்ள அனைத்து நட்சத்திர மண்டலங்களிலும் (புயுடுயுஐநுளு) இரண்டாவது பேரொளி மிக்க நட்சத்திரமாகத் திகழ்கிறார்.

ஆல்பா ஆர்கஸ் என்ற கிரேக்க மொழிச் சொல்லையும் அகத்தியர் என்ற தமிழ்ச் சொல்லையும் கூர்ந்து கவனித்துப் பார்த்தால் சொல் அமைப்பிலும் பொருள் நுட்பத்திலும் இந்த இரண்டு சொற்களும் பெரிதும் ஒத்திருப்பதைக் காணலாம் (எ.கா) ஆல்பா மனம் அகமனம் உடல் கூறு அடிப்படையிலேயே சிதம்பரம் முதலான பழங்கால சிவாலயங்கள் யாவும் எழுப்பப்பட்டுள்ளது. சித்தர்கள் நெறிப்படி நந்திக்கும் சிவத்திற்கும் இடையே இடைவிடாது வாசி ஓட்டம் (உள் சுவாசம், வெளிசுவாசம்) நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது.

இந்த சுவாச ஓட்டத்தில் நந்தியம்பெருமான் ஆக்ஞையோடியைந்த நாசித் துவாரங்களாகவும் சிவப் பரம்பொருள் சகஸ்ரதளமாகவும் உள்ளன. சிவமும் நந்தியும் பிரிக்க முடியாது ஒன்று. குரு தட்சிணாமூர்த்தியிடம் ஞானம் பெற்ற எண்மால் ஒருவரான திருமூலர் இறைவனை நந்தியாகவே கொண்டுள்ளதும். சிவமும் நந்தியும் வேறுவேறல்ல என்பதை உறுதி செய்கிறது. பதினென் சித்தர்களில் பெரும்பாலோர் பிரசித்தி பெற்ற தமிழகக் கோவில்களில் சமாதி பூண்டோடு அல்லது சிவத்துடன் கலந்தோ இருந்து அந்தந்த கோவில்களில் மூலவராகவே இருந்து அருளாட்சி செய்து வருகின்றனர்.

சிவனார் சுமார் 6000 ஆண்டுகளுக்கு முன் ஒருமுறை அருள்மிகு குரு தட்சிணாமூர்த்தியாக அவதாரம் செய்திருக்கிறார். இவர் யாரிடமும் தீட்சை வாங்கியவரல்லர். உலகின் முதல் குருவாகத்தோன்றி பலருக்குத் தீட்சை அளித்து உலகை உய்விப்பதற்காக ஒரு சித்தர் பரம்பரையையே உருவாக்கியவர் என்பதும் இதனை 29.08.1835ல் பிறந்து நாளது வளர் - பிறை புதன்கிழமை ஆவணி மாதம் 12ந் தேதி திருதியைதிதி உத்திரம் நட்சத்திரம் கூடிய நன்னாளில் பகல் 12 மணி அளவில் விருச்சிக லக்ஷம் கன்னிராசி கூடிய நல்லோரையில் திருவாரூர் வன்மீக புரத்தில் ஜீவசமாதி பூண்டு அருவமாய் இருக்கும் அண்டங்கள் அனைத்தையும் இயக்கிவரும் அந்த ஆதிப்பரம் பொருளே அன்றி, வேறு அல்ல என்பது இங்கு ஓர்ந்து உணரற்பாலது.

அதாவது எட்டு சீடர்களுக்கு பரம்பொருள் குரு தட்சிணாமூர்த்தியாக முதல் அவதாரம் எடுத்திருந்த போது 6000 ஆண்டுகளுக்கு முன் ஆன்மிக உபதேசம் செய்திருக்கிறார். அவர்களில் சனகர், சனந்தனர், சனாதனர், சனந்தகுமாரர் ஆகிய நால்வருக்கும் கல்லால மரத்தடியில் இருந்து சொல்லாமல் சொல்லி, (மோன மொழியில்) ஞானோபதேசம் செய்திருக்கிறார், சிவயோக

மாமுனி, பதஞ்சலி, வியாக்ரமபாதர், திருமூலர் ஆகியோர் மற்ற நால்வர். இந்த உண்மையை திருமூலர் 65ம் பாடலில்

“நந்தி அருள் பெற்ற நாதரை நாடினின்
நந்திகள் நால்வர் சிவயோக மாமுனி
மன்று தொழுத பதஞ்சலி வியாக்ரமர்
என்றிவர் என்னோடு எண்மருமாமே...”

திருவன்மியூரில் மருந்தீஸ்வரர் கோவிலில் சமாதியடைந்த வன்மீகரின் முற்றறிவு முதல் பாடல் முதல் வரியே இறை ஞானத்தைத் தெளிவு படுத்தும்

“இருள் வெளியாய் நின்ற சிவபாதம் போற்றி”

இடம் காலம் இயக்கம் ஆகிய மூன்றையும் தன்னகத்தே கொண்டு எல்லாவற்றையும் படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல் என்ற ஐம்பெரும் தொழில்கள் மூலம் இயக்கி வரும் பேரியக்க மண்டலமான இருள் வெளியே அவர் கண்ட ஆதிசிவம். இந்த சிவத்தையே ஞானிகள் பரப்ரம்மம், பரம்பொருள் என்றெல்லாம் கூறி வருகிறார்கள். இறைவனைக் காண இயலவில்லை. அழுக்காறு அடுத்துக் கெடுப்பது, கொலை, களவு, பொய்யுரைத்தல் இவைகளை நீக்க வேண்டும் எல்லாவற்றிற்கும் மனித மனமே காரணமாகயிருக்கிறது.

“உள்ளத்துக்குள்ளே உள்ளதா உலகம் - நல்ல உள்ளத்தைக் கொண்டால் உலகிருள்; விலகும்”

(சித்தர் வாக்கு)

சித்தர்களின் ஆற்றல்

நீணிலம் நலம்பெற இறைவனை தியாகத்தில் நினைத்துக் கொண்டே இருப்பார் மருத்துவப் பணிக்கென மூலிகைத் தழைகளை மண்ணிலே கண்டறிந்தார் - தம் உருவமே காணாத மாயா ஜாலத்தை உலகிடை செய்தறிந்தார். மாந்தர் தாரணி மீதினில் ஞானம் அறிந்திட நாடிக்கொண்டே யிருந்தார் பச்சை இலைகளின் மருத்துவ குணங்கண்டு

பல்லோரின் நோய் தீர்த்தார் கச்சிதமாகவே ரசவாத முறையினால் செம்பை கனகமாய் மாற்றி வைத்தார் கூடுவிட்டு ஆவியை புகுந்திடும் முறைதனை குறையின்றி செய்திடுவார் புவியில் கேடுகெட்ட மானிடர் ஞானம் பெற்றிட நல்வழி காட்டிடுவார்”

1) அஷ்டமா சித்திகள்

அணிமா, மகிமா, கரிமா, இலகிமா, பிராத்தி, பிராகாமியம், ஈசத்துவம், வசித்துவம் என்பவனவாம்.

2) நாடிகளின் நிலை மூன்று

சூரியன் சந்திரன் அக்கினி என்னும் மூன்று நாடிகளின் நிலையை இடைகலை, பிங்கலை, சுழுமனை என மூன்று சுவாசமாக இடைகலை இடநாசியிலும், பிங்கலை வலநாசியிலும் சுழுமனை இரு நாசிகளிலும் வருமெனலாம். இதற்கு அஜபா (சத்தம்) என்று பெயர்.

3) பஞ்ச பூதங்கள்

பிருதிவி - பூமி - மஞ்சள்

அப்பு - நீர் - வெண்மை

தேயு - நெருப்பு - சிவப்பு

வாயு - காற்று - பச்சை

ஆகாயம் வான்வெளி - கறுப்பு

4) மனமானது

சலம், கனல், வாயு ஆகிய மூன்று பூதங்களால் ஆனது என்றும், உடல் பிருதிவி உள்வாங்கும் காற்று. அப்பு சேர்ந்த வடிவே மனித உரு என்றாம் இறை படைப்பில்.

5) சரியை

மண்ணுயிரும் தன்னுயிர் போல எண்ணுவது சரியை

கிரியை மனுநீதியும் குருமொழியும் தப்பாதிருப்பது கிரியை

யோகம் - ஒன்றாமே அலையும் மனமொருங்குவது யோகம்

ஞானம் - எப்போதும் தன்பரமாய் நின்றதுவே ஞானம்

6) தேகம் ஐந்து

இருள் தேகம், மருள் தேகம், சுத்த தேகம், பிரணவ தேகம், ஞான தேகம்

7) ஓரறிவு முதல் ஆறறிவு உயிர்கள்

- ஐவகை உற்பவம்: பிருதிவியினிடம் உற்பீசமான வித்துகளாம் புல் பூடு கொடி, செடி மர முதலியவைகள்

- அப்புப்பூதம்: சராயுமான பையின்; இடமான மானிடம் பசு ஆடு மிருகாதிகள்

- தேயு பூதம்: சுவேதசம், வியர்வை வெப்பத்தால் ஈ பேன், கீடம், கம்பளிப் பூச்சி, புழு

- வாயு பூதம்: அண்டசம், முட்டையில் கோழி, வாத்து, பல்வி, ஓணான், சர்ப்பம், கோட்டான், கருடன்

- மந்திர பீசம்: ஆகாயம், இது மஹான்களால் சிருஷ்டிக்கப்படும் இதில் ஓரறிவு உடையவை புல் மரம் செடி இவை பரிசமறியும்

- ஈரறிவு: சிப்பி, சங்கு, இவை பரிச ரசமரியும்

- மூவறிவு: கறையான், எறும்பு, இவை பரிச, ரச கந்தம் அறியும்

- நாலறிவு: தும்பி வண்டு, இவை பரிச, ரச, கந்த, ரூபம் அறியும்

- ஐந்தறிவு: பறவை மிருகங்கள், இவை கந்த, பரிச. ரூப ரச. கந்தமறியும்

- ஆறறிவு: மானிடர்கள், ஞானமாகிய அறிவும் பொருந்தியவர்கள்

ஆணவம் கண்மம் மாயை ஆகிய மும்மலமும் நீங்கிய ஆத்மா அருளோடு கூடிய ஞானமாகும்.

இறை (வன்)

இப்பேருலகைத் தோற்றுவித்தவர் யார் என்ற வினா நம் உள்ளத்தில் எழுகிறது.

அதற்குத் தெளிவான விடை இறை எனும் அற்புத சக்தியே என்பது புலனாகிறது. நிலம், நீர், காற்று, நெருப்பு, ஆகாயம் ஆகிய பஞ்சபூதங்கள் முறையே பிருதிவி அப்பு தேயு வாயு ஆகாயம் என சித்தர்களால் குறிக்கப் பெறுகிறது.

பல உயிர்களை படைத்த இறை சக்தியால் அறிஞர்கள், ஞானிகள், யோகிகள், சித்தர்கள் ஞான சிந்தனையாளர்கள் என பலரைத் தோற்றுவித்தான் என்பதால் இறை சக்தியின் பேராற்றலை என்னவென்று சொல்வது? கோடி யுகங்கள் கடந்து போயிருக்கின்றன. எத்தனையோ ரிஷிகள், ஞானிகள் சித்த புருஷர்கள் இன்றும் உலகிடை வந்த வண்ணமிருக்கிறார்கள்.

அண்ட வெளியில் நவ கோள்கள் தோன்றின. ஐயமெல்லாம் இருளை நீக்கும் சூரியன் நவக் கோள்களின் முதன்மையானவன் அனல் கக்கும் இவன் இல்லாது ஏதுமில்லை எனலாம். உடலில் அனல்தூடு இல்லையெனில் உடல் மரணம் எய்தும். சூரியனை உயிராகவும், சந்திரனை உடலெனவும், செவ்வாயை விழிகளாகவும், புதனை ஸ்பரிசமாகவும், குருவை மூக்குக்கும், சுக்கிரனை நாவிற்கும், சனியை செவிகட்கும், ராகுவை மலவாய்க்கும், கேதுவை இனக்குறிக்கும் பிரித்து வைத்து மனிதன் என்னும் உயிரை செயல்பட வைத்தான். இவைகளை அறிந்து எந்நேரத்தில் குழந்தை பிறக்கிறதோ அதை துல்லியமாக சோதிடம் கூறுகிறது.

குழந்தையின் எதிர்காலம், ஏற்றத்தாழ்வு இவை கணக்கிடப்பட்டு சொல்லப்படுகிறது. மனிதர்கள் எல்லோரும் ஆணவம், மாயை, காமம், ஆசை, கள்ளுண்ணல் இவைகட்கு அடிமையாகி விடுவதால் மரணம் பிறக்கிறது. பஞ்ச பூதங்களின் ஒருங்கிணைப்பே உலகம் என்னும் மாயை. இப்பிரபஞ்சமானது இயற்கையென்னும் இறை சக்தியின் பாற்பட்டே இயங்குகின்ற இம்மாயா உலகில் ஏதும் எவர்க்கும் நிரந்தரமில்லை என்ற

பேருண்மையை உணர்கின்ற உண்மையான ஆத்மாவை பெற்றவர்களே சித்தர்கள் ஆவார்கள் என்பதாம்.

“பொங்கு பல சமயமெனும் நதிகள் எல்லாம்
புகுந்து கலந்திட நிறைவாய்
பொங்கி யோங்கும் கங்கு
கரை காணாத கடலே”

(ராமலிங்க சுவாமிகள்)

“காதற்ற வுசியும் வாரா துகாண் கடைவழிக்கே”

(பட்டினத்தார்)

சாதி மத பேதமின்றி இறைசக்தி எல்லோர்க்கும் பொதுவாக செயல்படும் போது இப்பரந்த உலகில் எல்லாம் எல்லோர்க்கும் பொதுவாய் அமைதலும் விட்டுக் கொடுத்தலும் மறத்தலும் மன்னித்தலும் மனித சக்தியால் முடிந்த ஒன்றானால் யாவரும் சித்தர்களே.

அருட்பெருஞ்சோதி அருட்பெருஞ்சோதி
தனிப்பெருங்கருணை அருட்பெருஞ்சோதி”

(ராமலிங்க வள்ளல்)

“தமிழின் சொல்லாட்சி மூலமே இறையனார் அகப்பொருள்”

முதலுரை

‘தமிழி’ என்று இசைபட வழங்கி ‘தமிழ்’ என்று மருவுபெற்று சமஸ்கிருதம், இந்தி, கன்னடம், பழைய தெலுங்கு என எல்லா மொழிகளுக்கும் உண்டான் அடிப்படை மூலாதார மூலக்கூறுகளை ஒருங்கே அமையப் பெற்றேதுமிணையில்லாத ‘இறை’ என்று சைவ சமயத்தாரால் போற்றப்பெறும் அருமறைக் கடவுளாக அழலவிர் சோதியாக ஆக்கியோனாக, வரைபுரையு மாடக்கூடல் ஆலவாயிற் பால்புரை பசங்கதிர்க் குழவித் திங்களை குறுங்கண்ணியாக அணியப்பெற்று ‘சிவபெருமானே’ இதன் ஆசிரியன் எனப்பட்டதும்,

“வினையினீங்கி விளங்கிய அறிவின் முனைவனாற் செய்யப்பட்டமையால்”

வழிநூலென்று சொல்லப்படாது முதல் நூல் எனப்படுமே என்னை.

இந்நூலின் எல்லை என்பது

“வடக்கு தெற்குங் குடக்கும் குணக்கும்
வேங்கடங் குமரி தீம்புனர் பெளவமென்று”
அந்நாள் கெல்லை யகவயிற் கிடந்த
“நூலதின் முறையே வாலிதின் விரிப்பின்”
“வட வேங்கடத் தென்குமரி
ஆயிடைத் தமிழ்கூறு நல்லுலகத்து”

என காக்கைப் பாடினியாரும்,
தொல்காப்பியரும் சொன்னார்களின்

‘செய்தனாற்’ பெயர்வற்றன, ‘அகத்தியம் தொல்காப்பியம்’

இவை செய்வித்தனாற் பெயர் பெற்றன. சாதவாகனம் இனந்திரையம் என இவை. இடுகுறியாற் பெயர்பெற்றன நிகண்டு. நூல், கலைக்கோட்டுத்துண்டு என இவை. அளவினாற் பெயர் பெற்றது. பன்னிரு படலம் என்பது என்னை, சிறப்பினாய் பெயர் பெற்றது களவியல் என்பது என்னை.

களவு கற்பு என்னுங்
கைகோளிரண்டனுள் களவினைச்
சிறப்புடைத் தென்று வேண்டும்
இவ்வாசிரியன் என்னை? “இது
முனைவனாற் செய்யப்பட்ட நூலாகலாற்”
குற்றமின்றாயிமைமயிற் கேட்டாரையின்
றென்பது இன்றெனினும் உரை நடத்துவாரா
நின்றமை நோக்கக்
கேட்டாரையுமுடைத்தேன்பது
யாரோவெனின் மதுரை உட்பூரிக்குகிழார்
மகனாவான் உருத்திரசன்மன்
தலைச்சங்கம், இடைச்சங்கம், கடைச்
சங்கமென மூவகைப்பட்ட சங்கம்
இரிஇயனார் பாண்டியர்கள் அவருள்
தலைச்சங்கமிருந்தார் அகத்தியனாரும்
திரிபுரம் எறித்த விரிசடைக் கடவுளும்,
குன்றெறிந்த முருகவேளும், முரஞ்சியூர்
முடிநாகராயரும் நிதியின் கிழவனுமென
இத்தொடக்கத்தா ஐஞ்நூற்று
நாற்பத்தொன்பதின்மர் என்ப அவருள்ளிட்டு

நாலாயிரத்து நானூற்று
நாற்பத்தென்பதின்மர் பாடினாரென்ப.

அவர்களால் பாடப்பட்டன எத்துணையோ பரிபாடலும், முதுநாரையும் முதுகுருகும் களரியா விரையுமென இத்தொடக்கத்தன அவர் நாலாயிரத்து நானூற்று நாற்பத்திறியாண்டு சங்கமிருந்தாரென்ப. அவர்களைச் சங்கமிரீ இயினார் காய்ச்சின வமுதி முதலாகக் கருங்கோன் ஈறாக என் ப த் தொ ன் ப தி ன் ம ரெ ன் ப அவருட்கவியரங் கேறினார் எழுவர் பாண்டியரென்ப அவர்க்கு நூல் அகத்தியம்.

இனிக் கடைச்சங்கமிருந்து தமிழாராய்ந்தர் சிறுமேதாவியாரும் சேந்தம் பூதனாரும் அறிவுடை அரனாரும், பெருங் குன்றார்க் கிழாரும், இளந்திருமாறனும், மதுரையாசிரியர் நல்லந்துவனாரும், மருதனிளநாகனாரும், கணக்காயனார் மகனார் நக்கீரனாருமென இத் தொ ட க் க த் த ர் நாற்பத்தொன்பதின்மரென்ப. அவருள்ளிட்டு நானூற்று நாற்பத்தொன்பதின்மர் பாடினாரென்ப அவர்களாற் பாடப் பட்டன நெடுந்தொகை நானூறும், குறுந்தொகை நானூறும் நற்றிணை நானூறும், புறநானூறும், ஐங்குறுநூறும், பதிற்றுப்பத்தும், நூற்றைம்பது கலியும் எழுபது பரிபாடலும் கூத்தும் வரியும், சிற்றிசையும் பேரிசையுமென்று இத்தொடக்கத்தன அவர்க்கு நூல் அகத்தியமும் தொல்காப்பியமுமென்ப அவர் சங்கமிருந்து தமிழாராய்ந்தது ஆயிரத்தெண்ணூற்றைம் பதிற்றியாண்டு என்ப. அவர்களைச் சங்கமிரீ இயினார் கடல் கொள் ளப் பட்டுப் போந்திருந்த முடத்திருமாறன் முதலாக உக்கிரப் பெருவமுதியீறாக நாற்பத்தொன்பதின்மரென்ப அவருட்கவியரங்கேறினார் மூவர் பாண்டியரென்ப சங்கமிருந்து தமிழாராய்ந்து உத்தரமதுரையென்ப என கடைச்சங்ககாலத்து தெய்வப்புவரான நக்கீரனார் இதனுரையில் முச்சங்கங்கள்

பற்றியும் சங்க இலக்கியங்கள் உருவான வரலாற்றை விளக்குவதும்.

“எழுத்துஞ் சொல்லும் ஆராய்வது பொருளதிகாரத்தின் பொருட்டன்றே”
பொருளதிகாரம் பெறேமெனின் இவை பெற்றும் பெற்றிலேம்”

எனச்சொல்லாநிற்ப

“மதுரை ஆலவாயிற் அழனிற் கடவுள் சிந்திப்பான் என்னை பாவம்!
அரசர்க்குக் கவற்சி பெரிதாயிற்று அதுதானும் ஞானத்திடையதாகலான் யாம் அதனை தீர்க்கற்பாலம்”

என்று இவ்வறுபது சூத்திரத்தையுஞ் (களவு கற்பு) செய்து மூன்று செப்பிதழுகத்தெழுதிப் பீடத்தின் கீழிட்டான் இன்மையிற் கவற்கின்றாமென்பது பட்டுச் செல்லா நின்றதுணர்ந்து நம் பெருமான் அருளிச் செய்தானாகும் பொருளதிகாரம் என்று என்னை

தமிழ் தான் நான்கு வகை
“எழுத்தும் சொல்லும் பொருளும் யாப்பு மென”
நூல் யாப்பு என்பது
தொகுத்தும் விளித்துந் தொகை விரியாகவும்
மொழி பெயர்த்துமென என்னை?
“தலைமகட்கு நாண் மடம் அச்சம்
பயிர்ப் பென்ப குணம்”

புணர்ச்சியென்பது

காட்சி, ஐயம், தெளிதல், தேறல் என இவை,

தெய்வப் புணர்ச்சியென்பது

“வேறுமெனினின் றிகண்மலைந் தார்விழி ஒத்துவிண்போய் ஏறுந் திறங்கண்ட கோன்தென் பொதியி லிரும்பொழில்வாய்த் தேறுந் தகையவண் டேசொல்லு மெல்லியல் செந்துவர்வாய் நாறுந் தகைமைய வேஅணி யாம்பல் நறுமலரே எனவும்”.
“ஆம்பனாறுந் தேம்பொதி கிளவி”

எனவும்

“கொங்குதேர் வாழ்க்கை யஞ்சிறைத் தும்பி

காமஞ் செப்பாது கண்டது மொழிமோ
பயிலியது கெழிஇய நட்பின் மயிலியற்
செறியெறிற் றரிவை கூந்தலின்
நறியவு முளவோநீ யறியும் புவே”
இவை அப்பாற்படுத்தும் கொள்க.

“களவினுள் தவிர்ச்சி வரைவின் நீட்டம்
திங்க ளிரண்டின் அகமென மொழிப”

பிறைத்திங்கள் மதித்திங்கள்
“அண்ணாந் தேந்திய வனமுலை தளரினும்
பொன்னேர் மேனி மணியிற் றாழ்ந்த
நன்னெடுங் கூந்த ளரையொடு முடிப்பினும்
நீத்த லோம்புமதி புக்கே முர”

என இலக்கியம் வருவன
உளவோவெனின்,

“களவினுட் டவிர்ச்சி காப்புமிகி னுரித்தே
வரைவிடை வைத்த காலை யான”
இவ்வகையான் இடையீடு தலைமகளைச் சார்ந்துழி
யவாகலாற் பெறப்பட்டதென்பது.

பாலையென்பது,

“பொருள் வயிற் பிரியினும் புணர்ந்துடன் போகினு
அதுபிரி வுரைப்பினும் பாலையாகும்”.

என்றாகலின்,

“ஓதல் காவல் பகை தணி வினையே
வேந்தற் குற்றுழிப் பொருட் பிணி”

என அறியாமைப் பிரிதலென்பது
என்றாகலின்,

“அம்பலும் அலரும் களவு என்பது”
அம்பலென்பது முகிழ்த்தல் அலரென்பது சொல் நிகழ்தல்
அம்பலென்பது சொல் நிகழ்தல், அலரென்பது இல்அறிதல்
அம்பலென்பது இல்அறிதல், அலரென்பது அயல் அறிதல்;
அம்பலென்பது அயல்அறிதல், அலரென்பது சேரி அறிதல்;

அம்பலென்பது சேரி அறிதல், அலரென்பது ஊர்; அறிதல்;
அம்பலென்பது ஊர்; அறிதல், அலரென்பது நாடு அறிதல்
அம்பலென்பது நாடு அறிதல், அலரென்பது தேசம் அறிதல்;
அதுபொருந்தாது, என்னை
அம்பலென்பட்டதே அலரும், அலரென்பட்டதே
அம்பலுமாயின இது களவின்பாலே கொள்கவென்பது
“தந்தை தாயே தன்னைய ரென்றாங்கு
அன்னவ ரறியப் பண்பாகும்மே”

உலகியல்பு உரைத்தல்

“எறித்தரு கதிர்தாங்கி ஏந்திய குடைநீழல்
.....

பலவுறு நறுஞ்சாந்தம் படுப்பவர;க் கல்லதை
மலையுளே பிறப்பினு மலைக்கவைதா மென்செய்யும்
நினையுங்கால் நும்மகள் நுமக்குமாங் கனையளே;
சீர்கெழு வெண்முத்த மணிபவர்க் கல்லதை
நீருளே பிறப்பினு நீர்க்கவைதா மென்செய்யுஞ்
தேருங்கால் நும்மகள் நுமக்குமாங் கனையளே;
ஏழ்புண ரின்னிசை முரல்பவர்க் கல்லதை
யாழளே பிறப்பினும் யாழ்க்கவைதா மென்செய்யுஞ்
சூழங்கால் நும்மகள் நுமக்குமாங் கனையளே
எனவாங்கு, இறந்த கற்பினாட் எவ்வம் படரன்மின்
சிறந்தானை வழிபடஇச் சென்றனள்
அறந்தலை பிரியா வாறுமற் றதுவே”

முடிவுரை

ஆதியும் அந்தமுமில்லா
அருட்பெருஞ்ஜோதி வடிவாகத் திகழும்
திரிசடை, பிறைமதி, அரவம்பூண்
முக்கண்ணனாற் எழுதப்பெற்ற
இவ்வகப்பொருள் இலக்கண ஒழுக்கத்தாரர்
பண்பட்டு இற்றை நிலையிலும்
மென்மேலும் செம்மொழியாக மெருகேறத்
தமிழோடு வாழ்வோம் நாம்.

Referencess

- (2002). *Chennai Palkalaikalaga Pada Nuul*. Chennai: University of Chennai.
Irodu Adalarasu. *Sithargalin Varalaru*. Chennai: Thiruvarasu Puthaga Nilayam.
Kopala Krishnan. *Pathinensithargal Varalaru*. Chennai: Mullai Publications.
Poovannan. *Tamil Ilakiya Varalaru*. Chennai: Kalaga Veliyidu.

- Rajantharan, M., Sarjit S., Gill., Balakrishnan Muniapan., Sillalee, K., and Manimaran, S. (2014). "A Critical Analysis OfSiddha Tradition In The Context Of Malaysian Hindu Culture." *Life Sci J* 2014;11(7): 27-32]. (ISSN:1097-8135).<http://www.lifesciencesite.com>.
- Rajantharan,M and Raja Viknarasah. (2014). "Lord Murugan in the Vedas." *Journal of Indian Culture and Civilisation*. (Vol.1,pp.11-17). ISSN:2289-7194.
- Rao Bahator, Pavananthampillai, S. *Irayanar Agaporulurai*. Chennai: Mullai Nilayam. Santhirasegaran. *Sithargal Aruliya Valkayin Vetri*. Chennai: Mullai Publications.
- Sillalee,K. (2013). "Spritualism and Siddha Medicine as potrayed by TV Seriel Sivamayam." *Journal of Indian Studies, Special Issue: Articles on Siddha and Ayurveda traditions*. (pp.55-58). ISSN: 1675-171x.

மாவுட மேம்பாட்டிற்குப் பாரதியாரின் பக்தி அனுபவங்கள்

The Dive Experiences of Bharathi in the Upliftment of Mankind

பார்வதி வெள்ளைச்சாமி
Parvathi Vellachami¹

Abstract

Bharathi is mostly known as the poet for Indian independence. His views on religion were complex and one has to probe deep into it and will come to understand that he had a broader perspective on world religions. He considered god as one and knew very well that god is in many forms. His Sakthi Principle is all pervasive.

Mahakavi Bharathi had a strong faith and believed in God. Besides that, his life was filled with good deeds and strived towards development of humankind. Bharathi's approach in spirituality and devotion to almighty is absolutely differed from other poets. He respected all religions and all gods. He composed hymns upon all deities of all religions. He also established his own path towards devotion and has expressed it in his poems. Bharathi who had a strong faith in god, saw the needs of people through their life experiences. The article explained how Bharathi shows his faith in God through helping human to achieve a better development of mankind.

Key Words: Bharathi, Devotional, Human Developmentm, spirituality and Community

முன்னுரை

மகாகவி பாரதியார் கடவுள் நம்பிக்கை மிக்கவர். அவர் கடவுளை எண்ணி காலம் போக்கியவர் அல்ல. மாறாக, தாம் வாழும் காலம்வரை நல்வழியில் வாழ நினைத்தார். உலகியல் வாழ்வை உயிர் மூச்சாகக் கருதிய பாரதி மக்களின் நல்வாழ்வுக்காகவும் அவர்களின் மனித மேம்பாட்டிற்காகவும் போராடியவர். ஆன்மிகத் தன்மையிலிருந்து பாரதியின் இறைபக்தி முற்றிலும் மாறுபட்டுள்ளது. இறைத் தேடலில்

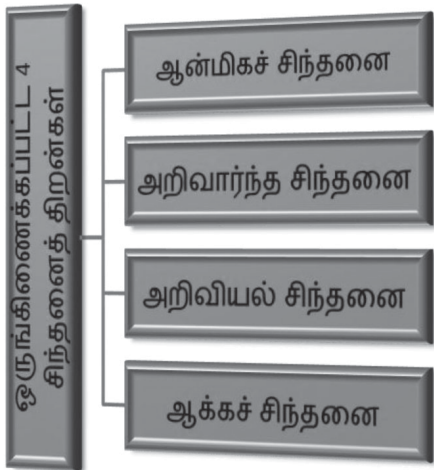
தனக்கெனத் தனிவழியை அமைத்துக் கொண்ட பாரதி தன் கவிதைகளிலும் படைத்தார்.

கடவுள் அனுபவம் உடைய பாரதியார் மனிதகுலத் தேவைகளை உலகக் கண்ணோட்டத்துடன்தான் பார்க்கிறார். இக்கட்டுரையில் பாரதியின் பக்தி மனித மேம்பாட்டிற்கு உதவும் வகை அமைந்துள்ளதைக் காணலாம்.

¹ The author is a Research Scholar in Department of Indian Studies, University of Malaya, Kuala Lumpur, Malaysia.
vathi721@gmail.com

அறிமுகம்

முகமாட் யூசோப் ஹசானின் வடிவமைப்பில் அமைந்த (ஆன்மிகம், அறிவு, அறிவியல், ஆக்ககரம்) போன்ற நான்கு வகையாக சிந்தனைத் திறன்கள் உள்ளடக்கியது. இந்நான்கும் முறையே ஒருங்கிணைக்கப்பட்டு SPB4K என புதிய உருமாற்றம் செய்யப்பட்டது (Mohd Yusof Hasan, 2012: 146-147). இதன் தொடர்பாக, இந்த ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட சிந்தனைத் திறன் கோட்பாடானது இஸ்லாமியம், மேலைநாடு மற்றும் மலேசியக் கல்வித் தத்துவத்தை மூலமாகக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்டுள்ளது (செல்வ சுப்பிரமணியம், 2015: 80). இந்நான்கு வகை சிந்தனையின் முன்னோடியாக விளங்கும் ஆன்மிகச் சிந்தனையை ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும். நான்கு வகை சிந்தனைத் திறன்களைக் கீழ்க்காணும் அட்டவணைக் குறிப்பிடுகிறது.

ஆய்வு முன்னோடிகள்

பல்வேறு அறிஞர்கள் பாரதியாரைப் பற்றிய வாழ்க்கை வரலாறு, படைப்புகள், ஆன்மிகம், பெண்ணியம் போன்ற பல்வேறு வகையான ஆய்வுகளை மேற்கொண்டுள்ளனர். செந்துறைமுத்து (1999)

அவர்கள் மகாகவி சுப்பிரமணிய பாரதியார் எனும் தலைப்பில் நூலைப் படைத்துள்ளார். இந்நூலின் வழி சிறு வயது முதல் பாரதியாரின் இறுதி வாழ்நாள் வரையிலான வாழ்க்கை வரலாறு விளக்கப்பட்டுள்ளது. அரசியல், சமயம் மற்றும் சமூகம் சார்ந்த பல வகையான பாடல்களாகவும், உரைநடையாகவும் அவரது படைப்புக்களையும் இந்நூல் எடுத்துரைக்கின்றது.

அடுத்தாக, விஜயபாரதியும் பாரதியாரின் வாழ்க்கை வரலாற்றைப் பற்றி Subramania Bharati, Personality and Poetry (1975) எனும் புத்தகத்தின் மூலம் ஆராய்ந்துள்ளார். அத்துடன், சித்தர்களின் சமய போதனைகளைத் தம் கவிதைகளிலும் உரைநடைகளிலும் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். மேலும், சமத்துவம், நாட்டுப்பற்று, மனிதநேயம் போன்ற கூறுகளையும் தம் படைப்புகள்வழி மக்களுக்குக் கூறுகின்றார். இதுபோன்ற சமயம் சார்ந்த தகவல்கள் ஆன்மிகம் தொடர்புடைய ஆய்வுக்குப் பெருந்துணை புரிகின்றது.

தொடர்ந்து, பாரதியின் வித்தியாசமான பார்வைகள் எனும் நூல் சீனி. விசுவநாதன் (1995) அவர்களால் எழுதப்பட்டது. இந்நூல், பாரதியின் கவிதைவழி பெண்ணினத்தின் மதிப்பைப் பற்றி கூறுகிறது. அதுமட்டுமின்றி, ஒற்றுமையுணர்வை வெளிப்படுத்தும் வண்ணம் பாரதியார் ரிக் வேதங்களையும் கீதாச்சாரங்களையும் மக்கள் எளிதில் புரியும் வண்ணம் தமிழில் மொழி பெயர்த்து அளித்ததாக இந்நூல் எழுத்தாளர் குறிப்பிட்டுள்ளார். பாரதியாரின் கவிதைகள் மூலம் கீதாச்சாரத்தின் சாரங்களை அறியவும் இந்நூல் ஏதுவாக உள்ளது.

Mohd. Yusof Hasan & ÜPê Pembinaan Teori Pendidikan UPSI (2007) & Teori Pendidikan: Pemikiran Global (2007) எனும் தமது இரு புத்தகங்களிலும் ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட சிந்தனைத் திறன்களைப் பற்றி விரிவாக தெளிவுபடுத்தியுள்ளார். அவரது ஆய்வு நெறிகளுக்குத் துணைபுரியும் வண்ணம்

இஸ்லாமியம், மேலைநாடு மற்றும் மலேசியக் கல்வித் தத்துவம் போன்ற மூன்று மூலங்களையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு இயக்கப்பட்டது. இந்நூலும் இந்த ஆய்வுக்குப் பேருதவியாக உள்ளது.

மேலும், முனைவர் Ani Hj Omar (2005) தமது ஆய்வில் ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட சிந்தனைத் திறன்களைப் புகுத்தி ஆய்வு மேற்கொண்டுள்ளார். அவரது படைப்பான Citra Manusia dan Kemanusiaan Dalam Puisi Melayu Moden di Malaysia அதாவது மலேசிய நவீன கவிதைகளில் மனிதவியல் மற்றும் மனித நேயம் எனும் தலைப்பில் ஆய்வை மேற்கொண்டார். இதில் ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட நான்கு வகை சிந்தனைகளையும் இணைத்து ஆய்ந்து முடிவைக் கொடுத்துள்ளார்.

இந்த ஆய்வு சிந்தனைக் கோட்பாடு அடிப்படையிலும் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. மேற்கத்திய சிந்தனை வலியுறுத்தும் B. K. Beyer, (1988), அறிஞர்கள் Ruggiero (2004) போன்றோர் அறிவாற்றல் தொடர்புடைய ஆய்வுகளை மேற்கொண்டுள்ளனர். இவர்களின் ஆய்வுகள் பெரும்பாலானவை மன செயல்பாடு, முடிவெடுக்கும் திறன் மற்றும் பிரச்சினைகளைத் தீர்வு காணுதல் போன்ற கருத்துகளைப் பிரதிபலிக்கின்றன. இதற்குத் துணைபுரியும் வண்ணம் Functional Thinking எனும் மாதிரி உருவாக்கத்தைப் பயன்படுத்தி மனிதர்களின் அறிவாற்றலை ஆராய்கின்றனர்.

இவர்கள் போன்றே Roger Sperry, 1983 (இருபக்க மூளையின் பயன்பாடு), Howard Gardner, 1983 (பல்வகை நுண்ணறிவாற்றல்) Edward de Bono, 1982 அறுவகை தொப்பியும் காலணிகளும் மற்றும் Benjamin S. Bloom, 1956 (தரநிலை மற்றும் உயர்நிலை சிந்தனை) போன்றோரின் ஆராய்ச்சிகளும் இந்த ஆய்வில் தெளிவாக்கப்பட்டுள்ளது. இவை அனைத்தும் ஆராய்ச்சியாளர் தமது படைப்பில் பகுப்பாய்வு செய்வதற்கு உதவி புரிகின்றன.

ஆய்வு நெறி

இந்த ஆய்வு தரப்பகுப்பாய்வு அடிப்படையில் மேற்கொள்ளப்பட்டதாகும். ஆகவே, இதில் நான்கு வகையான நடவடிக்கைகள் பின்பற்றப்பட்டு ஒழுங்கு முறைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது (Lawrence Neuman, 2000: 122). அவை கீழ்வருமாறு அமையும்.

i) ஆராய்ச்சி ஆவணங்களை அடையாளம் காணல் (Identification and documentation)

ii) தரவுகளை ஆராய்ந்து பகுத்தாய்தல் (Investigation and compartmentalization)

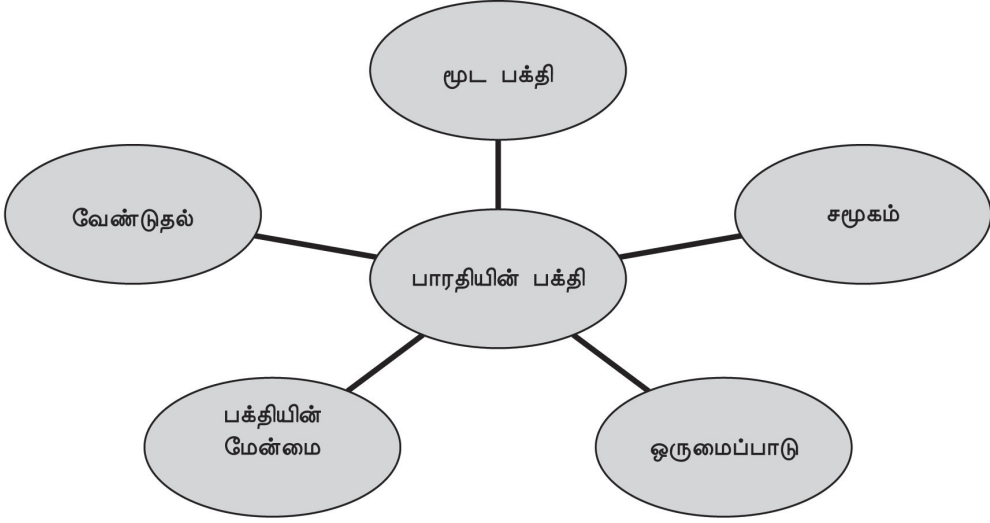
iii) செயல்முறை விளக்கத்துடன் பகுத்தாய்தல் (Interpretation and analysis)

iv) தரவுகளை ஒருங்கிணைத்து ஆய்வின் முடிவுகளைக் காணல் (Integration and conclusion)

பாரதியார் கவிதைகளில் ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட சிந்தனைத் திறன்களில் முதன்மையானது ஆன்மிகச் சிந்தனை ஆகும். பாரதியார் பல்வேறு கோணங்களில் பக்தியைக் குறிப்பிடுவதையும், பக்தியின் மேன்மைகளையும் கீழ்க்காணும் வரைபடம் எடுத்துரைக்கின்றது.

சமூகம் சார்ந்த ஆன்மிகம்

பாரதியார் தம்முடைய பாடல்களில் சமுதாயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு பாடுதலே கடமையாகக் கொண்டுள்ளார். அதன் பொருட்டே இச்சமூகம் போற்றிய விநாயகர், முருகன், சிவன், வள்ளி, கலைமகள், திருமகள், காளி, பூலோகதேவி, முத்துமாரி, கண்ணன், சோமதேவன், இயேசு, அல்லா, புத்தன் போன்ற தெய்வங்களைப் பாசுபாடின்றி பாடியுள்ளார். இருப்பினும், கண்ணனையும் சக்தியையும் அதிகமாகப் போற்றிப் பாடியுள்ளார். கண்ணனை உருகி பாடியது மட்டுமின்றி உறவு முறை ஏற்படுத்திக் கொண்டுள்ளதையும் காணலாம் (அ.

நலங்கிள்ளி. 1988:113). பெண்கள் பால் கொண்ட மதிப்பைப் பெண் தெய்வங்கள் பாலும் கொண்டுள்ளதால் பெண்களைச் சக்தி வடிவில் காண்கிறார். இந்தப் பக்தி நெறியாலே பக்தர்கள் புரியும் மூடச் செய்கைகளைக் கண்டித்து நல்வழியில் வாழ்க்கையை நடத்தவும் முரண்பாடான பழக்க வழக்கங்களை நீக்க வேண்டும் என்றும் குறிப்பிடுகின்றார்.

கடவுளே அறிவின் சிகரமாகத் திகழ்வதால் அக்கடவுள் நம்முள் வரவேண்டுமெனில் தூய்மையான எண்ணம் கொண்டிருத்தல் அவசியம். அந்நோக்கத்தை அடைவதற்கு இறைவனிடத்தில் பக்தி செலுத்த வேண்டும். மனித குலம் அறிவுதான் நமக்குத் தெய்வம் என்பதை உணர மறுக்கின்றனர் (வசந்தா இராமநாதன், 2000: 60). நம் மத்தியில் தினசரி உணவைத் தேடித் துன்பப்படும் ஏழைகளுக்கு உதவி, மனிதனைப் பசிப்பிணியிலிருந்து மீட்க உதவ வேண்டும் என்பதை அனைவரும் உணர வேண்டும். இதன் வழி, நம் ஆன்மாவே அறிவு என்றும் உள்ளத்தின் வலிமையைத் தெய்வம் என்றும் பாரதியார் தம் பக்தித் திறத்தால் மானிடர்க்கு உணர்த்துகின்றார்.

ஒருமைப்பாடு

பாரதியார் சாதி மத பேதமின்றி பிற தெய்வங்களையும் போற்றிப் பாடினார். அல்லா, இயேசு, புத்தனைப் போன்ற தெய்வங்களின் பக்தி நெறிகளை ஏற்றுக் கொண்டதோடு அவற்றின் உயர்வை வாழ்த்தியும் பாடினார் (இரா. சுராஜ், 1982; 101 - 127). மதங்கள் பல இருப்பினும் சாதி, சமயம், இனம் கடந்த பக்தியைப் போற்றியும் பரம்பொருள் ஒன்றே என்னும் சமய ஒருமைப்பாட்டை உணர்த்தியும் பாடல்களை எழுதினார் (இளங்கவின், 1992:121 - 131). பாரதியார் பிற மதத்தைப் போற்றி வணங்கும் பாங்கு அவருடைய முற்போக்கு சிந்தனையையே காட்டுகிறது. பக்தி வழி பாரதி மக்கள் வாழ்வில் ஒருவருக்கொருவர் சண்டை சச்சரவு இன்றி புரிந்துணர்வுடன் ஒற்றுமையாக வாழ்வதற்கு வலியுறுத்தியுள்ளார் என்பது புலப்படுகின்றது. இந்நிலை மக்களிடையே சமத்துவத்தையும் சகோதரத்துவத்தையும் ஏற்படுத்தி, நாட்டின் வளர்ச்சியையும் மேலோங்கச் செய்யும்.

வள்ளலாரைப்போல் பாரதியாரும் உருவ வழிபாட்டு முறையை ஏற்றுக்கொண்டவர். உருவ வழிபாட்டு முறை, கடவுளை

உணர்வதற்கும் வடிவங்களையும் பெயர்களையும் கருவியாகக் கொண்டு உரிய மதிப்பும் வழங்கப்படுகின்றது. ஏனென்றால், உண்மைப் பொருளை வடிவமாக உணரும்பொழுது அஃது தெய்வமாகிறது. “உயிர்களெல்லாம் தெய்வமன்றிப் பிறவொன்றில்லை” பாடலின்வழி, உருவ வழிபாடாயினும் அருவ வழிபாடாயினும் அறிவு, உண்மை, அன்பு இம்மூன்றையும் உள்ளடக்கியதே முழுமையான தெய்வம் என்பதை உணர்ந்து வழிபட வேண்டும் என்பது பாரதியாரின் கடவுட் கொள்கையாக விளங்குகிறது (எஸ். விஜயபாரதி, 1982: 87). அன்பிவழி உணர்த்தப்படும் எந்த விஷயமும் மனிதர்களிடையே மனிதநேயத்தை உருவாக்கும் என்பதை நமக்கு உணர்த்துகின்றார்.

உண்மையான தவம் எது என்பதைத் தெள்ளத் தெளிவாகப் புரிந்து, பின் செயல்பட வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் பாரதியார் “தவத்தினை நிதம் புரி” எனப் பாடுகின்றார். பக்தியின் பெயரால் ஊனை உருக்கி உடலை வருத்தி, உயிரை வாட்டி செய்யப்படும் தவத்தில் பாரதிக்கு உடன்பாடில்லை. தவத்தைப் புரியும் இறையாண்மையில் இருந்து, பாரதி பிறரிடமிருந்து வேறுபடுகிறார். கண்களை வெகு நேரம் மூடிக்கொண்டும் காட்சிகளைத் தொலைத்துவிட்டு உடல் முழுதும் கரையான் பிடித்த வண்ணம் சடையை வளர்த்து பசியிழந்து வருந்தியும் செய்யும் தவங்களில் பாரதிக்கு நம்பிக்கை இல்லை. அன்பே தவம் எனும் கொள்கையைப் பின்பற்றும் பாரதி தவத்தில் அன்பில் வளத்தைக் காண்கின்றார் (அ. நலங்கிள்ளி, 1988: 3839). அன்பின்வழி புரியும் தவமே சிறந்தது எனக் கருதுகிறார். அதனை இவ்வாறு பாடுகின்றார்.

நம் முன்னோர்கள், மனிதர்கள் ஒன்றுகூடிக் கடவுளை வணங்கப் போகும்பொழுது அவர்களின் மனங்கள் ஒருமைப்பட்டு, தமக்குள் இருக்கும் ஆத்ம ஒருமையை அவர்கள் தெரிந்துகொள்ள

இடம் உண்டாகுமென்று கருதி, கோவிலை வகுத்தார்கள். ஊர் ஒற்றுமை கோவிலால் நிறைவேறும். குடும்ப ஒற்றுமையை வலுப்படுத்துவதன் நோக்கம் இல்லங்களில் சிலை வைத்து வழிபாடு செய்யப்படுகிறது (மகாகவி சி. சுப்ரமண்ய பாரதியார், 1981:15).

பாரதியார் குலதெய்வ வழிபாட்டை ஏற்றுக்கொண்டாலும் சிறு தெய்வ வழிபாட்டு நிலையை எதிர்க்கின்றார். மாடன் காடன் என்று அக்கால மக்கள் போற்றிய சிறுதெய்வங்கள் மக்களுக்கு நோய்கள் தரும் என்று மூடநம்பிக்கையைக் கண்டிக்கிறார். அதன் பொருட்டு அத்தெய்வங்களை வேண்டி ஆடு, கோழிகளைப் பலியிடுவதையும் எதிர்க்கின்றார் (அ. நலங்கிள்ளி, 1988: 38 39).

மாடனைக் காடனை வேடனைப் போற்றி மயங்கு மதியிலிகள்

(அறிவே தெய்வம், 2: 1)

என்று கூறி, இக்கொடூர்ச் செயல்களைச் செய்யும் மானிடர்களை மதியற்றவர் என்று இடித்துரைப்பதுடன் உயிர்க் கொலை செய்யும் செயல்களைக் கையாளுவது மனிதநேயத்திற்குப் புரம்பானது என்பதையும் உணர்த்துகின்றார்.

பக்தி தரும் மேன்மைகள்

பாரதியார் பக்தியின் இலக்கணத்தைத் தெளிவாகக் கூறியுள்ளார். அதுபோல், பக்தி தரும் மேன்மைகளையும் தம் பாடல்களில் எடுத்தியம்பியுள்ளார். அவர் பக்தியுணர்வைப் பொதுமை உணர்வாகக் கருதுகின்றார்.

பக்தியினாலே தெய்வ பக்தியினாலே பக்தியினாலே இந்தப் பாரினில் எய்திடும் மேன்மைகள் கேளடி!

(பக்தி 1: 12)

தெய்வபக்தியினால் உலகம் அடையும் மேன்மைகளை அடுக்கடுக்காய் பாடுகின்றார். பக்தி செய்வது மனிதனின் நித்திய கடமை என்றும் பாரதி அழகாக மொழிகின்றார் (நல்லி குப்புசாமி செட்டியார்,

2007: 132 - 136). தெய்வத்தின்பால் உண்மையான பக்தியுடையவர்கள் பிறருக்கு நன்மை செய்ய வேண்டும் என்ற நன்மனத்தைக் கொண்டிருப்பர்; சிந்தையில் ஏற்படும் குழப்பங்கள் நீங்கும்; ஈடுபடுகின்ற காரியங்கள் அனைத்திலும் ஓர் ஒழுங்கு ஏற்படும்; பல்வேறு சிறப்புகளைப் பெறுவதுடன் ஞானிகளின் நட்பும் கிட்டும். அத்துடன், உள்ளத்தில் மெய்ப்பொருளுக்கான தேடல் தொடங்கும். இறுதியாக, இதயத்தின் கவலைகளை நீக்கி, வலிமையை மேம்படுத்தும் தெய்வபக்தி (பத்மதேவன், 2014: 240). பாரதியார் தெய்வ பக்தியை உலகின் மேன்மைக்கான சிந்தனையாக மாற்றிப் பார்க்கும் பரந்த சிந்தனையைக் கொண்டிருந்த மாபெரும் கவியாகத் திகழ்கின்றார்.

சமூகம் சார்ந்த வேண்டுகல்

பாரதியார் தமக்கென சில வரங்களைத் தெய்வத்திடம் வேண்டினார். தனக்கென வேண்டும் வரங்களைக் கொண்டு தம் ஆற்றல் முழுவதையும் சோர்வில்லாமல் நாட்டின் நலனுக்காகப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்ற கொள்கையுடன் வரம் வேண்டினார் பாரதியார். அதே வேளையில், நாட்டின் நன்மைக்காகப் பொதுநல வரங்களையும் வேண்டினார். எல்லா உயிர்களும் துன்பம், வறுமை, நோய்நொடியின்றியும் சாவு இல்லாமலும் இன்புற்று வாழவேண்டும் என்று இறைவனிடம் கோரினார். பாரதியார் தம் வாழ்வினை மனிதவர்க்கத்தின் நல்வாழ்வுக்காகவும் விடுதலைக்காகவும் பெரும்பணி புரிந்து வாழவேண்டுமென வேண்டினார் (ப. ஜீவானந்தம், 1964:72).

நல்லதோர் வீணை செய்தே அதை
நலங்கெடப் புழுதியில் எறிவதுண்டோ?
வல்லமை தாராயோ? இந்த
மாநிலம் பயனுற வாழ்வதற்கே?

(கேட்பன, 1: 13)

அதுபோலவே “காணிநிலம் வேண்டும்
பராசக்தி” என்று பராசக்தியிடம்

வேண்டுகிறார். பத்தினிப் பெண்களின் உயர்வைக் காட்டும் நோக்கில் பத்தினிப் பெண் வேண்டுமென வேண்டுகிறார். அதுமட்டுமின்றி, “எண்ணிய முடிதல் வேண்டும்” என்று மனிதன் தன் வாழ்நாளில் நல்லெண்ணமும் நற்செயலும் புரிதல் அவசியம் என்றும் வேண்டினார் பாரதியார் (இளங்கவின், 1992:125126).

இவ்வாறு கடவுள் மீது பக்தி செலுத்துவதன் மூலம் நாடு நலம் பெறவும் இந்தச் சமூகத்தில் வாழும் மக்கள் துயரின்றி வாழவும் அவர்கள் வாழ்வு மேம்பாடடையவும் பொதுநல சிந்தனையுடன் வேண்டினார். இறை பக்தியைக் குறித்த சமூகத்தின் பொதுப்பார்வை, பொதுக்கருத்து, பொதுத்தேவை என்னவோ அதெல்லாம் பாரதியாரிடம் இருந்தன.

மூட பக்தி

சிறந்த பக்தியுடைய பாரதியார் மூட பக்தியை முழுமையாக எதிர்க்கின்றார். பக்தியின் பெயரால் செய்யப்படும் செயல்களை முற்றாகப் பழித்துரைக்கின்றார். மூடபக்திகளிலே முக்கிய அம்சமாக விளங்கும் நான், நட்சத்திரம், லக்ஷம், திதி, பொருத்தம் என்றெல்லாம் கூறிக்கொண்டு மனிதர்கள் செய்யும் சில செயல்களை வெறுக்கின்றார் பாரதி. (மகாகவி சி. சுப்ரமண்ய பாரதியார், 1981: 21). இவ்வாறு பல்வகையான மூட நம்பிக்கைகளைக் கை விலங்காக மாட்டிக் கொண்டு அவதியுறும் மனிதர்களின் அவலநிலையைக் கண்டு வருந்துகின்றார்.

செத்தபிறகு சிவலோகம் வைகுந்தம்
சேர்ந்திட லாமென்று எண்ணி யிருப்பார்
(சங்கு, 1: 1)

மேலும், ‘கைலாசம்’, ‘வைகுந்தம்’ மற்றும் ‘பரமண்டலம்’ முதலிய மனிதரின் மரணத்திற்குப் பின் செல்லும் உலகத்தின்பாலும் பாரதிக்கு நம்பிக்கையில்லை. இத்தகைய

உலகங்களை நம்புகின்றவர்களை மூடநம்பிக்கை உடையவர்கள் என்றே பாரதி பழிக்கின்றார் (ப. ஜீவானந்தம், 1964: 88 - 89). மூடநம்பிக்கை உடைய சமுதாயம் நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்குத் தடையாக விளங்கும். மனிதர்கள் தங்கள் வாழ்க்கையை மேம்படுத்தத் தடையாக அமையும் என்பதை முழுமையாக நம்பியதால் பாரதியார் மூடபக்தியைக் கடுமையாகச் சாடுகிறார்.

முடிவுரை

பாரதியாரின் இறைநோக்கு முற்றிலும் மாறுபட்டது. பாரதியார் தமது

பக்தியின்மூலம் புதுமையைப் புகட்டி உலக மக்களின் மேம்பாட்டை உணர்த்துகின்றார். பரம்பொருள் ஒன்று அதன் வடிவமே தெய்வம் எனக் கருதுகிறார். பாரதி பக்தியின் மூலம் அன்பை, விடுதலையை, சமத்துவத்துவத்தைக் கட்டமைக்கிறார். பாரதி கூறும் அமரநிலை என்பது சமத்துவ சமூகமே. பாரதி விளக்கும் ஆன்மீகத்தின் தனித்தன்மையும் இதுவே. மனிதர்கள் கடவுளிடம் உண்மையான பக்தி செலுத்தினால் வாழ்க்கையை நல்வழியில் நெறிப்படுத்தி, மேம்பாடு காண இயலும் என்பது பாரதியின் நம்பிக்கையாகும்.

References

- Ani Binti Hj Omar. (2005). Citra Manusia Dan Kemanusiaan dalam Puisi Melayu Moden Di Malaysia. Universiti Putra Malaysia, Kuala Lumpur.
- Beyer, B. K. (1988). Developing a Thinking Skills Program. Boston: Allyn and Bacon.
- Bloom, B. S. (1956). Taxonomy of Educational Objectives: the Classification of Educational Goals. (Benjamin Bloom, et.al. ed.). New York: Longmans, Green.
- Bono, E. D. (1982). De Bono's Thinking Course. (Revised updated ed.). London: British Broadcasting Corporation.
- Centuraimuttu. (1999). Makakavi CuppiramaGiya Pratiyr (11th ed.). Chennai: Vaanathi Patippakam.
- Gardner, H. (1983). Frames of Mind: The Theory of Multiple Intelligences. New York: Basic Books.
- Ilangkavin. (1992). Maanavarku Bharathi Chennai: Vairavan Patippakam.
- Jeevanantham, P. (1964). Bharati Vali. Chennai: New Century Book House Pvt . Ltd.
- Kupucami Cettiyar Nalli. (2007). Maatutattin Makakavi (3rd ed.). Chennai: Sri Puvansvari Patippakam.
- Makakavi Cuppiramaniya Bharatiyar, C. (1981). Pratiyr Kavitaika (Mklamum Uraiyyum) Chennai: Ka_pakam Puttakalayam.
- Mohd. Yusof Hasan. (2007). Teori Pendidikan: Pemikiran Global. Tanjong Malim, Perak: Penerbit Universiti Pendidikan Sultan Idris.
- Mohd. Yusof Hasan. (2012). Minda Melayu Global. Tanjong Malim, Perak: Penerbit Universiti Pendidikan Sultan Idris.
- Mohd. Yusof Hasan. (2014). Shaari Isa: Ikon Pendidikan Malaysia. Tanjong Malim: Penerbit UPSI.
- Nalankilli, A. (1988). Vaalaarum Bharatiyaarum. Chennai: Manivacakar Patippakam.
- Neuman, W. (2000). Social Research Methods: Qualitative and Quantitative Approaches (4th International Student ed.). Boston, MA: Allyn and Bacon.
- Paari, K. P. (2008). Makakavi Bharatiyar. Kuala Lumpur: Uma Patippakam.
- Pathmathevan (2014). Bharathiar Kavithaikal (Moolamum Uraiyyum). Chennai: Karpakam Puthakayalam.

- Pirema Nantakumar. (2000). Irupatam Nurranmil Bharati. Tami;p Palkalaikka;akam: Makakavi Bharatiyar Nurrantu Vila Arakkattalai Veliyeedu.
- Ruggiero, V. R. (2004). Thinking Critically About Ethical Issues (6 ed.): Boston: McGraw Hill Higher Education.
- Seiva Subramaniam, R. (2015). Ilakiya Aiyu Neri - Or Arimukam. Pamaippukail. Journal of Tamil Peraivu, Vol. 1, 79-86.
- Sperry, R. (1983). Science and Moral Priority : Merging Mind, Brain and Humor Values. Oxford: Basil Blackwell.
- Suraaj, R. (1982). 'Bharathai Paarvaiyil Theivangkal', 'Bharathi Parvaiyil. Chennai: Abirami Publications.
- Vacanta Iramanatan. (2000). Kaviyulakak KatiravaI Bharati. Chennai: Muvar Nilaiyam.
- Vijaya Bharati, S. (1975). Manavarku Bharati. Chennai: Vairavan Patippakam.
- Vijaya Bharati, S. (1975). Subramania Bharati, Personality and Poetry. New Delhi: Munshiram Manoharlal Publishers Pvt . Ltd.
- Vijaya Bharati, S. (1982). Makakavi Bharati Oru Tiranaivu. Chennai: Vaanathi Patippakam.

